

Muling Isinilang

PUBLIFYE

Updated 2026-08-21

Contents

Contents	2
1 Ang Pintuan	5
2 Paunang Salita	8
3 Introduksyon	10
4 Ipinanganak Muli — Ang Haligi	12
4.1 Ang Kasal sa Tubig	12
5 Ipinanganak Muli — Ang Ilawan	19
6 Haukeland Sykehus (1975)	23
7 Pagkabata (1980-82)	25
8 Stepfather (1983)	27
9 Tagahatid ng Diyaryo (1987)	28
10 Gaya ng sa isang disyerto (1990)	29
11 Videregående Skole (1991-94)	31
12 Fokhol Gård (1995)	33
13 Alternativt Nettverk (1996)	35
14 Fagerli Leirskole (1997)	37
15 Ang Pagpanaw ng Ina (1998)	38
16 Polyteknisk Institutt (1999)	40
17 HIA Grimstad (2000-02)	41
18 NTNU Trondheim (2003-04)	42
19 Oslo (2005-06)	43
20 Kumatok ang Kaligtasan (2007-08)	44

<i>CONTENTS</i>	3
21 Frekhaug (2009)	54
22 Kristiyanong Pamayanan (2010)	55
23 Ang Pagpili at ang mga Kapatid (2011)	60
24 Trono ng Diyos (2012)	70
25 Pagpapala at Pagtataksil (2012)	73
26 Ang Pinsala mula noong 1980 (2012)	75
27 Reinhard Bonnke (2012)	77
28 Paaralang Bibliikal sa USA (2013)	85
29 Charis Bible College (2014)	92
30 Pagbabalik sa Norway (2015)	96
31 Asia (2016)	106
32 Bønnesenteret i Levanger (2017)	111
33 Ang Paghihiwalay (2017)	112
34 Bagong Proyektong Trabaho (2018)	121
35 Forskningssenteret (2019)	129
36 Forskningssenter (2020)	131
37 Publifye AS (2021)	133
38 Ang Landas Pasulong (2022)	136
39 Ang Watermark sa Bagong Puso	140
40 Yada — Upang Makilala ng Diyos	143
41 Sino ba si Jesu-Cristo?	152
42 Walang kamatayan walang espiritu?	158
43 Ang Sinabi Mismo ni Jesus	161
43.1 Ang Pintuan Patungo sa Kaniyang Kaharian	161
43.2 Pagganap sa Buong Katuwiran	162

43.3	Ang Mas Malalim na Bautismo	162
44	Bautismo sa Matatanda	163
44.1	Ang Bautismo ay isang Kasal	163
45	Watermark ng Torah	179
46	Ang Naka-encode na Bautismo	187
47	Ang Dalawang Peke — Ang Pariseo at ang Taga-Laodicea	194
48	Para sa Akin Ba ang mga Kaloob?	198
48.1	Ngunit ang mga kaloob ay marami, hindi iisa	198
48.2	Mahina ang tinig, ngunit hindi wala	199
48.3	Kapag madilim pa rin	200
48.4	Walang takdang panahon ang pangako	200
48.5	Hindi kadiliman hanggang lumubog ang araw	201
48.6	Kaya't Humanap	202
49	Paano Ko Malalaman na Ako'y Pag-aari ng Diyos?	203
49.1	Paano Ko Malalaman na Ako'y Pag-aari ng Diyos?	203
49.1.1	Kanino Ibinigay ang Espiritu?	203
49.1.2	Ngunit ang Pintuan ay Kasinlapad ng Sangkatauhan	204
49.1.3	Kung Gayon: Paano Ko Malalaman?	204
49.1.4	Ang mga Saksi	205
49.1.5	Ang Pinakamalalim: ang Makilala Niya Ako	206
49.1.6	Nagtatagpo ang Dalawang Tanong	206
50	Nakasulat Ba ang Aking Pangalan sa Aklat ng Buhay?	208
50.1	Nakasulat Ba ang Aking Pangalan sa Aklat ng Buhay?	208
50.1.1	Isang aklat na dumadaloy sa buong Kasulatan	208
50.1.2	Ito ang aklat ng Kordero	209
50.1.3	Pinawi — ngunit ano ang pinawi?	209
50.1.4	Kaya: paano ko malalaman na nandoon ang aking pangalan?	211
50.1.5	Iisa ang tatlong tanong	212
51	Makipag-ugnayan sa akin	213

Chapter 1

Ang Pintuan

At ako'y magwiwisik ng malinis na tubig sa inyo, at kayo'y magiging malinis: sa buo ninyong karumihan, at sa lahat ninyong mga diosdiosan, lilinisin ko kayo. Bibigyan ko rin naman kayo ng bagong puso, at lalagyan ko ang loob ninyo ng bagong diwa; at aking aalisin ang batong puso sa inyong katawan, at aking bibigyan kayo ng pusong laman. At aking ilalagay ang aking Espiritu sa loob ninyo, at palalakaran ko kayo ng ayon sa aking mga palatuntunan, at inyong iingatan ang aking mga kahatulan, at isasagawa.

— *Ezekiel 36:25-27*

Ito ang pangako na siyang paksa ng aklat na ito — ang pangakong kaugnay sa sinabi ni Jesucristo sa ikatlong kabanata ng Juan, kung saan sinabi niya sa atin na kailangan tayong ipanganak na muli upang makakita at makapasok **sa langit**. Sinasabi sa iyo ni Jesucristo na sa pamamagitan lamang niya makalalapit ka sa Diyos. Walang iba. Siya mismo ang pintuan patungo sa langit. Ngunit ang pagsunod sa kanya ay magbibigay sa iyo ng kapwa paghihirap at kagalakan.

Sinabi ni Jesus, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Walang taong nagiwan ng bahay, o mga kapatid na lalake, o mga kapatid na babae, o ina, o ama, o mga anak, o mga lupa, dahil sa akin, at dahil sa evangelio, Na hindi siya tatanggap ng tigisang daan ngayon sa panahong ito, ng mga bahay, at mga kapatid na lalake, at mga kapatid na babae, at mga ina, at mga anak, at mga lupa, kalakip ng mga paguusig; at sa sanglibutang darating ay ng walang hanggang buhay.

— *Marcos 10:29-30*

Sinabi ito ng Panginoon sa pamamagitan ni Ezekiel anim na raang taon bago dumating si Cristo. Itinuro ito ni Jesus kay Nicodemo nang sabihin niya, «*Maliban na ang tao'y ipanganak ng tubig at ng Espiritu, ay hindi siya makapasok sa kaharian ng Dios*» (Juan 3:5). Ang tubig na kanyang iniwiwisik, ang bagong pusong kanyang ibinibigay, ang bagong espiritu ng itinatatak niya sa atin — pinatotohanan kong ito'y totoo, sapagkat ako mismo ay ipinanganak na muli noong 2008. Sa loob ng ilang taon ay hindi ko lubos na natanto kung ano nga ba ang nangyari nang gabing iyon na ako ay ipinanganak na muli at bini- gyan ng pangitain; ngunit noong 2015, naalis ang huling bakas ng aking pagdududa,

nang sagutin ako ng Diyos sa pamamagitan ng isang pastor ng kabataan sa Trondheim, sa pamamagitan ng Banal na Espiritu. Tinawag akong manloloko. Sinabihan akong kailangan ko ng sikolohista. Karamihan sa mga taong lampas apatnapung taong gulang ay iniwasan kaming tingnan sa kalye kapag kami ay nagpapatotoo. Kaunti o wala man sa aking sariling pamilya ang tunay na nakikinig o tumatanggap kapag ikinukuwento ko sa kanila ang kahanga-hangang gawa ng Diyos at ang aking mismong naranasan. Itinakwil ako ng aking malapit na pamilya sa bagay na ito, at pagkatapos ay ginawa nila mismo ang eksaktong sinabi ng Diyos sa akin — tatlong taong ganap bago pa dumating ang diborsyo noong 2017, wala nang iba pa. Gayunman, batid ko nang may katiyakan na mabuti ang Diyos, at ang buhay na kasama niya ay isang kaloob na walang ibang makapagbibigay.

Ang kayamanang materyal ay walang maidudulot sa iyong espiritu — sa katunayan, kabaligtaran pa nga. At kung susundan natin ang mga pagnanasa at hilig ng ating makalupang puso, — kung saan patungo ang laman — kung gayon ang kawalan at kabiguan ng buhay ang magiging wakas nito, sapagkat ang ating laman ay hindi nararating kung saan naroroon ang Espiritu ng Diyos. Ang Diyos ay espiritu, at kailangan nating sambahin siya sa laman at espiritu. Hindi ito maaaring iba pa. At ang mga salita ni Jesus ay buhay at espiritu. Nililinis tayo ng kanyang dugo mula sa ating kasalanan, at sinasabi ni Jesus na kailangan tayong ipanganak sa tubig at sa Espiritu.

Ang Dios ay Espiritu: at ang mga sa kaniya'y nagsisisamba ay kinakailangang magsisamba sa espiritu at sa katotohanan.

— *Juan 4:24*

Ang tubig na naglilinis sa atin ay umaabot pabalik nang ilang libong taon — ang *mikveh*, ang paliguang panglinis ng Israel, kung saan lubos na sumisisid ang isang tao at bumabangong malinis. At ang «*ipinanganak na muli*» ay hindi basta isilogang panrelihiyon: ito ang pinakamatandang pangako sa Biblia — malinis na tubig at bagong espiritu, bagong puso, bagong tipan, ang larawan ng muling kapanganakan nang tumawid ang Israel sa Dagat na Pula palabas sa Ehipto, iniwan ang lahat ng makalupa at dumaraan sa kapighatian at kamatayan tungo sa buhay na kasama niya, ang Diyos. At ito ang tubig na sapilitan nilang dinaanan upang matanggap ang bagong buhay. Gayon din ito ngayon, kasama si Jesucristo. Sa gabing kinausap ni Jesus si Nicodemo, itinuon niya ang kanyang salita sa isang tao na — dahil sa kanyang sariling pinagmulan, sa kanyang karunungan, at higit sa lahat sa kanyang relihiyosong pananampalataya at mahigpit na pagsunod hanggang sa pinakamaliit na detalye — naniniwalang siya'y tiyak nang may lugar sa loob ng Diyos. Si Nicodemo ay isang pinuno ng mga Judio, ang guro ng Israel; at malinaw na sinabi sa kanya ni Jesus na ang kanyang ranggo ay walang naidudulot: na siya rin ay kinakailangang ipanganak na muli sa tubig at sa Espiritu.

Huwag matisod sa katotohanang sinabi ng propeta na *magwiwisik* samantalang ang ritwal ay paglubog. Ang pagwiwisik ay gawa ng Diyos — «*ako'y magwiwisik ng malinis na tubig sa inyo*» (Ezekiel 36:25) — at ang salitang kanyang pinili, ang Hebreong *zaraq*, ay ang mismong pandiwa para sa dugong «*iniwisik sa bayan*» ni Moises nang sabihin niyang «*Narito ang dugo ng tipan*» (Exodo 24:8): ang paglilinis ng tipan na kanyang ginagawa mula sa itaas, ang paghuhugas na walang taong makagagawa para sa kanyang sarili. Ang paglubog ay atin — ang lubos na pagsisid na nagpapahayag ng nagawa na ng Diyos sa ating kalooban. Iisa ang hininga ng Kasulatan sa pagbubuklod nitong dalawa: «*ang ating mga puso na winisikan mula sa isang masamang budhi: at mahugasan ang ating katawan ng dalisay na tubig*» (Mga Hebreo 10:22). Iniwiwisik niya ang puso; ibinababa naman natin ang katawan. Isang paglilinis at isang bagong espiritu, sa pamamagitan ng tunay na bautismong pinipili mo para sa iyong sarili, at hindi isang paghuhugas na tinanggap noong sanggol pa. At huwag hayaang ibaluktot ninuman ang pangakong ito bilang katwiran upang bautismuhan ang mga hindi pa nakapananampalataya: ang pagwiwisik ay ang panloob na gawang ginagawa lamang ng Diyos, at ang mismong hininga na nagbibigay nito ay nagsasabing «*palalakarin ko kayo ng ayon sa aking mga palatuntunan, at inyong iingat ang aking mga kahatulan*» (Ezekiel 36:27).

Basahing dahan-dahan ang mga bahagi ng aklat na ito. Huwag magmadali, sapagkat maraming detalye ang lumalabas dito — kung minsan ay medyo sobra pa nga, ngunit alamin mong marami akong nilalaman sa puso, at ang pagsulat ng aklat na ito ay isang gawa ng pagmamahal para sa akin. Higit sa lahat, umaasa akong makatulong ito upang maipahayag ang kaunti sa kabutihan ng Diyos, at nawa'y piliin mo rin na lumakad kasama si Jesus, kung hindi mo pa ito nagawa. O tao, siyasatin mo ang iyong sarili at lumapit sa Diyos sa pinakakaloob-looban ng iyong pagkatao. Hanapin siya nang buong puso, at ikaw ay makatatagpo. Kumatok ka, at si Jesus mismo ang papasok at makikisalo sa iyo, kapwa sa isang hapunan at sa kanyang buhay. Wala nang iba pa. Sapagkat si Jesus ay nangangahulugang buhay, hindi kamatayan.

Chapter 2

Paunang Salita

Ito ang sariling talambuhay ni Jørn André Halseth. Inilalarawan ng aklat ang paglalakbay sa buhay ng may-akda mula sa kanyang kapanganakan noong 1975 sa loob ng halos limang dekada. Nagkakaroon ang mga mambabasa ng malalim na sulyap sa espirituwal na muling pagsilang ni Halseth, ang kanyang mga personal na pakikibaka, at kung paano namagitan ang Diyos sa kanyang buhay sa pamamagitan ng mga tanda, kababalaghan, at mga salita mula sa Banal na Espiritu.

Dinadala ng talambuhay na ito ang mga mambabasa sa mga unang taon ni Halseth, na kinatampukan ng mga hamon sa pamilya at paghahanap ng kahulugan, hanggang sa kanyang mapagpasyang sandali ng espirituwal na muling pagsilang noong 2008, nang bigyan siya ng Diyos ng isang pangitain. Mula roon, sinisiyasat nito ang kanyang paglakad sa pananampalataya, mga pakikipagtagpo sa Buhay na Diyos, at ang ministryong itinawag sa kanya.

Hindi iniwasan ni Halseth na talakayin ang mga paghihirap na kanyang hinarap, kabilang ang diborsiyo, kawalang-katiyakan sa karera, at pag-aalinlangang espirituwal. Ang mga hamong ito ay ipinapakita sa harap ng mahimalang interbensyon ng Diyos, mga makahulang mensahe, at isang pananampalatayang lumago mula sa pagdududa patungo sa matatag na pananalig. Sinisid din ng aklat ang mga teolohikong tema, partikular na ang bautismo at ang kalikasan ni Jesu-Cristo, na nakaugat sa Kasulatan at sa sariling mga karanasan ni Halseth. Ang kanyang pagsasalaysay ay naghahabi ng mga biblikal na katotohanan kasama ang mga personal na patotoo, na nagpapakita ng parehong espirituwal at personal na pag-unlad.

Ang sulating ito ay hindi lamang isang personal na kuwento, kundi isang patotoo ng katapatan ng Diyos. Hayagang ibinabahagi ni Halseth ang kanyang mga karanasan, kapwa mga tagumpay at mga pagsubok, sa pag-asang hahanapin ng mga mambabasa ang Banal na Espiritu para sa daang pasulong. Higit sa lahat, dapat nating ipanalangin ang kakayahang makilala ang tama sa mali at ang katotohanan sa kasinungalingan. Hindi laging madaling sundin ang tawag ng isa, dahil nangangailangan ito ng sakripisyo, kapwa pinansyal at praktikal. At may mga sangandaan sa buhay kung saan ang tensyon sa pagitan ng bago at dating buhay ay hindi laging komportable. Ngunit ang Panginoon ay tapat (Mga Panaghoy 3:22-23).

Sinabi sa kanya ni Jesus: «*Dahil ba sa nakita mo ako ay sumampalataya ka? Mapapalad ang mga hindi nakakita, gayunma'y sumasampalataya.*»

— *Juan 20:29*

Chapter 3

Introduksyon

Pagpalain ka nawa ng Panginoon at ingatan ka! Paliwanagin nawa ng Panginoon ang kanyang mukha sa iyo, at maging mapagbiyaya sa iyo! Itingin nawa ng Panginoon ang kanyang mukha sa iyo, at bigyan ka ng kapayapaan!

— *Mga Bilang 6:24-26*

Nais ng Diyos na malaman mo ang katotohanan (1 Timoteo 2:4) at Siya ang nakakakilala sa iyo nang higit kanino pa man — ang iyong Manlilikha, si Jesu-Cristo (Juan 1:3). Ako na sumusulat nito ay ipinanganak na muli sa pamamagitan ng pagtanggap kay Jesu-Cristo bilang aking Panginoon at Guro noong 2008. Ang memoar na ito ay ang kuwento ng aking buhay bago at pagkatapos, na isinulat bilang isang patotoo kung saan pinili kong ilantad ang aking sariling buhay para sa iyong kapakanan, anuman ang halagang kapalit nito.

Bago ang lahat, itimo ang isang paglalarawang ito sa iyong isipan: ang tanggapin si Cristo ay ang umibig, at ang bautismo ang kasal. Ang pananampalataya at ang tubig ay hindi magkaribal kundi panliligaw at tipan — at kapwa ito hinihingi ni Cristo. Ang lahat sa aklat na ito ay nakatayo sa katotohanang iyan.

Ang susunod na kabanata — *Ipinanganak na Muli* — *Ang Haligi* — ay ang doktrinang kinatatayuan ng aklat na ito: ang mikvah, ang pintuan ng Langit, at ang patotoong hinabi ng Diyos sa mga titik ng Pentateuko. Ang natitirang bahagi ng aklat ay ang buhay na patotoo ng isang taga-Norway na nakatayo sa labas ng mga pintuan ng Langit — hanggang sa kumatok ang kaligtasan at ang tunay na Mikvah, na may bautismo at ganap na paglubog kay Jesu-Cristo, ay nagdala sa kanya mula sa kamatayan patungo sa buhay, na may kasamang mga tanda at kababalaghan.

Nawa'y ipakita sa iyo ng Banal na Espiritu — ang isa pang Tagapamagitan na ipinangako ni Jesus (Juan 14:26) — ang lahat ng ito sa mga darating na panahon.

Sapagkat kung ang sinuman ay tagapakinig ng salita at hindi tagatupad, siya ay tulad ng isang tao na nagmamasid sa kanyang sariling mukha sa isang salamin. Sapagkat minamasdan niya ang kanyang sarili, at siya'y umaalis at agad niyang nalilimutan kung ano ang kanyang anyo. Ngunit ang tumitingin sa sakdal na kautusan, ang kautusan ng kalayaan, at nananatili rito, siya ay hindi isang malilimuting tagapakinig, kundi isang tagatupad ng

gawa. Ang taong ito ay pagpapalain sa kanyang ginagawa. Kung ang sinuman ay nag-aakalang siya ay relihiyoso, ngunit hindi nagpipigil ng kanyang dila kundi dinadaya ang kanyang sarili, ang relihiyon ng taong ito ay walang kabuluhan. Ang relihiyong malinis at walang dungis sa harapan ng Diyos na ating Ama ay ito: ang dalawin ang mga ulila at mga biyuda sa kanilang kapighatian, at ingatan ang sarili na walang dungis ng sanlibutan.

— *Santiago 1:23-27*

Chapter 4

Ipinanganak Muli — Ang Haligi

4.1 Ang Kasal sa Tubig

May isang paglalarawang nagbubuklod sa buong aklat na ito, at dapat mo itong makita bago ka magbasa ng susunod na pahina: ang tanggapin si Cristo ay ang umibig — at ang bautismo ang kasal.

Tinatawag ng Kasulatan si Jesus na Kasintahang Lalaki. Gayon Siya tinawag ni Juan Bautista (Juan 3:29), at gayon din ang tawag Niya sa Sarili (Mateo 9:15). Tinatawag nito ang Kanyang bayan na Kanyang kasintahang babae — tayo ay nakatak dang ikasal sa iisang Asawa (2 Corinto 11:2), nakaugnay sa Kanya bilang isang laman (Efeso 5:31-32), at naghihintay sa kasalan ng Kordero (Pahayag 19:7). At sa tubig pinag-iisa ang dalawa: «lahat kayong binautismuhan kay Cristo ay *binihisan* si Cristo» (Galacia 3:27) — ang bautismo ang damit pangkasal — upang malibing at muling mabuhay na kasama Niya (Roma 6:4), na nagbibigay ng «ang sagot ng isang mabuting budhi sa Diyos» (1 Pedro 3:21).

Pag-isipan mo ito. Hindi nililikha ng kasal ang pag-ibig; ito ang nagtitibay rito. Walang nagsasabing, “nagmamahalan kami, kaya hindi na kailangan ang seremonya” — at wala ring tumatawag na kasal kapag ang dalawang estrangherong walang nararamdaman sa isa’t isa ay lumagda sa papel. Ang manampalataya at tumanggi sa tubig ay katulad ng pag-ibig na tumatanggi sa kasal. Ang mabautismuhan nang walang pananampalataya ay isang seremonyang walang kasintahang babae. Ang pananampalataya at bautismo ay hindi magkaribal; sila ay ang panliligaw at ang tipan — at kapwa ito hinihingi ni Cristo.

Ito ang haligi. Ang lahat ng kasunod nito ay nakatayo rito.

Sampung taon na ang nakalilipas, noong 2016, tinanong ko ang Banal na Espiritu sa aking espiritu kung paano makapapasok sa Langit ang mga batang namamatay bago pa man nila malay na mapili si Kristo, gayong may utos sa Bagong Tipan tungkol sa bautismo (Juan 3:5; Marcos 16:16). Sinagot Niya ako ng isang salita. Isa lang. *Ablusyon*. Hindi ko alam kung ano ang ibig sabihin nito. Kinailangan ko itong hanapin. Sinabi sa akin ng diksyunaryo na ito ay isang ritwal na paglilinis — ang paghuhugas na dinadaan ng mga saserdote bago sila pumasok sa Kabanal-banalang Dako. Nang si Aaron, ang kapatid ni Moises, ay itinalaga bilang dakilang saserdote, siya ay hinugasan sa tubig, binihisan ng mga banal na kasuotan, at pinahiran ng langis upang siya ay makalapit sa Diyos (Levitico 8). Walang ibinigay na paliwanag ang Banal na Espiritu sa akin. Ib-

inigay Niya sa akin ang salita at ipinagkatiwala sa akin ang pagdadala nito. Hindi ko naunawaan noon na inilagay na pala Niya ang binhi ng isang buong doktrina sa loob ng isang hininga lamang.

Upang maunawaan kung ano ang taglay ng isang salitang iyon, dapat tayong bumalik sa isang gabi sa Jerusalem dalawang libong taon na ang nakalilipas, nang ang isang Fariseo na nagngangalang Nicodemo — isang pinuno ng mga Judio at guro ng Israel — ay lumapit kay Jesus sa gabi at nagpahayag: «*Rabbi, nalalaman naming ikaw ay guro na nagmula sa Diyos; sapagkat walang makagagawa ng mga himalang ito na iyong ginagawa, maliban kung ang Diyos ay sumasa kaniya*» (Juan 3:2). Siya ay lumapit na naghahanap. Sinagot ni Jesus ang kaniyang hindi binigkas na tanong bago pa man niya ito maitanong.

Sumagot si Jesus, «*Katotohanang sinasabi ko sa iyo, maliban na ang sinoman ay ipanganak na muli [mula sa itaas], ay hindi siya makakakita sa kaharian ng Diyos.*» Sinabi sa Kanya ni Nicodemo, «*Paano maipanganak ang tao kung siya ay matanda na? Makapapasok бага siyang muli sa tiyan ng kaniyang ina, at maipanganak?*» Sumagot si Jesus, «*Katotohanang sinasabi ko sa iyo, maliban na ang sinoman ay ipanganak ng tubig at ng Espiritu, ay hindi siya makapapasok sa kaharian ng Diyos.*»

— Juan 3:1-5

Para sa isang guro ng Israel, ang pariralang «*muling ipinanganak*» ay hindi isang kakaibang mistikong palaisipan. Ito ay teknikal, halakhic na bokabularyo — ang wikang ginagamit para sa isang Hentil na kumukumpleto ng pagbabalik-loob sa Diyos ng Israel sa pamamagitan ng «mikvah מִקְוֶה^{H4723}», ang paliguan ng paglulubog. Itinuro ng mga rabbi: «*ang isang nagbalik-loob na nagbalik-loob ay parang isang bagong silang na sanggol*» (Yevamot 22a). Ang kanyang lumang buhay ay naglaho. Tumanggap siya ng bagong ama — si Abraham. Tumayo siya sa Sinai nang retroaktibo. Itinuring siyang Israel. Ang mikveh ay hindi lamang naghugas sa kanya; ito ay **ginawa siyang anak ni Abraham**.

Ang sinabi ni Jesus kay Nicodemo ay hindi malabo. Sinabi Niya sa guro sa Israel — isang anak ni Abraham sa pamamagitan ng dugo, isang Fariseo sa pagsasanay, isang pinuno ng mga Judio sa katayuan — na **makapapasok lamang siya sa kaharian ng Diyos sa pamamagitan ng pintuang kailangang daanan ng isang hentil**. Ang kaniyang kultural na kredensyal ay walang kabuluhan sa **pintuan ng Langit**. Kailangan niyang tumayo sa tubig ng proselyt gaya ng sinumang hindi tuli na dayuhan bago siya. At ang tubig na iyon mismo, gaya ng ipinakita ni Jesus sa susunod na kabanata (Juan 4:10-14), ay isang Persona: «*Panginoon, ang mikva ng Israel*» (Jeremias 17:13). Si Jesus ang tunay na Mikva ng Israel — ang paliguan ng paglilinis na itinuturo ng rabinikong ritwal sa lahat ng panahon.

Ang salitang binigkas ni Jesus nang gabing iyon — *anōthen* — ay nagtataglay ng dalawang kahulugan sa Griyego nang sabay: ipanganak na *muli*, at ipanganak *mula sa itaas*. Narinig lamang ni Nicodemo ang una, at bumangga sa pader ng sinapupunan. Ngunit si Juan mismo ang nagpapasya kung aling bahagi ng salita ang nagdadala ng bigat, sa pamamagitan ng paggamit nito ng tatlong beses pa sa kanyang Ebanghelyo, kung saan iisang kahulugan lamang ang makatatayo: «Ang nanggagaling sa itaas ay sumasaibabaw ng lahat» (Juan 3:31) — sa dakong huli ng mismong kabanatang ito; sinabihan si Pilato: «Anomang kapangyarihan ay hindi ka magkakaroon laban sa akin malibang ito’y ibinigay sa iyo mula sa itaas» (Juan 19:11); at ang mga kawal sa krus ay nagpalabunutan para sa tunika: «ang tunika ay walang tahi, na hinabing buo mula sa itaas» (Juan 19:23). Iisang salita, tatlong saksi — at wala ni isa sa kanila ang maaaring mangahulugang *muli*. At pansinin kung saan pinili ng salitang ito na magwakas: ang huling dalawang paglitaw nito ay nakatayo sa krus. Ang hiram na kapangyarihan ni Pilato ay *mula sa itaas* — at ang tunika na ayaw punitin ng mga kawal ay hinabi *mula sa itaas*, walang tahi, walang kahit isang tahi ng kamay ng tao. Ang salita ng bagong kapanakanan ay nakabitin sa pagpapako sa krus — at maging ang kasuotan ay nangangaral nito: ang nanggagaling sa itaas ay hinabing buo, «mga ipinanganak na hindi sa dugo, ni sa kalooban ng laman, ni sa kalooban ng tao, kundi ng Dios» (Juan 1:13).

At nang si Nicodemo ay nag-aalinlangan pa rin — «Paanong pangyayari ng mga bagay na ito?» (Juan 3:9) — winakasan ni Jesus ang usapan sa pamamagitan ng isang larawang kabisado ng guro ng Israel, at sinasagot nito ang tanong na itatanong ng bawat naghahanap pagkatapos: kung ang kapanganakan ay mula sa itaas, paano ito aabot sa taong hindi kayang umakyat patungo roon?

Juan 3:14-15, Ang Biblia 1905 · At kung paanong itinaas ni Moises sa ilang ang ahas, ay gayon kinakailangang itaas ang Anak ng tao; Upang ang sinomang sumampalataya ay magkaroon sa kaniya ng buhay na walang hanggan.

Sa ilang, ang mga naghihingalo ay hindi kailanman inutusang umakyat sa tansong ahas, ni pagsumikapang kamtin ang lunas nito — kundi tumingin lamang (Bilang 21:8-9). Ang kapanganakan mula sa itaas ay dumarating sa parehong paraan: hindi naghintay ang langit na umakyat ang tao; ang Isang mula sa itaas ay bumaba at itinaas sa krus, upang ang tanging kailangang gawin ng isang taong naghihingalo ay tumingin sa Kanya nang may pananampalataya. Tumingin ka — at mabuhay.

Ito ang haligi kung saan nakasalalay ang aklat na ito. Hindi ako eksaktong isang Nicodemo — hindi ako Fariseo, hindi guro ng Israel, hindi miyembro ng Sanhedrin. Ngunit sa paraang pinakamahalaga, tumayo ako kung saan siya nakatayo: **sa labas ng mga Pintuan ng Langit, dala ang mga kredensyal sa aking kamay na walang naibiling**

anuman para sa akin. Pinalaki ako sa kultural na Kristiyanismo sa Norway, bininyagan bilang sanggol sa simbahan ng estado — ngunit ako ay isang espirituwal na naghahanap. Ang aking mga ninuno sa kalakhan ay hindi kinilala si Jesus bilang kanilang Tagapaglig-tas; ang aking lola na si Jenny, ang ina ng aking ina, ang tanging mananampalataya sa kanila. Hindi ako sigurado kung tunay akong naniwala sa Langit; kung naniwala man ako, tahimik kong ipinagpalagay na ang isang uri ng Langit ay magiging akin sa simpleng karapatan ng pagiging tao. Ako ay isang edukadong tao — isang MSc engineer — **isang tao ng mundo**, puspos ng kaalaman ng mundong ito, kabilang ang espirituwal na uri, bagaman nasa maling panig nito. Tulad ni Nicodemo, kailangan kong kalimutan ang kasing dami ng kailangan kong matutuhan. Kinailangan kong lumapit sa tubig ng proselyte bilang isang nasa hustong gulang at pumasok sa unang pagkakataon. Ang memoir na babasahin mo ay ang mabagal na tatlumpu't tatlong taong paglalakad ng isang Norwegian na nakatayo sa labas ng mga pintuan ng Langit na may mga kultural at intelektwal na kredensyal na walang kahulugan doon — hanggang sa *kumatok ang kaligtasan* noong 2008. Sa paningin ng Diyos, ako ay, sa lahat ng mga taong iyon, isang Gentil na inilalapit patungo sa Israel sa pamamagitan ng tunay na Miqveh, si Jesu-Cristo.

At ang isang salitang iyon na ibinigay sa akin ng Banal na Espiritu sampung taon na ang nakalilipas — *ablution* — ang naging binhi ng buong doktrina. Ito ang ritwal ng paglilinis ng saserdote sa pagtatalaga kay Aaron. **Ibinigay sa akin ng Ama ang isang salita noong 2016. Isinulat na Niya ang komentaryo nito sa Torah tatlong libong taon na ang nakalilipas.**

Ang ilawan ng katawan ay ang mata: kaya nga kung ang iyong mata ay malinaw, ang buong katawan mo ay mapupuno ng liwanag. Datapuwa't kung ang iyong mata ay masama, ang buong katawan mo ay mapupuno ng kadiliman.

— *Mateo 6:22-23*

Sinabi ni Jesus na ang mata ang ilawan ng katawan. Ang ating tinitingnan — ang pinipili nating pagtuunan ng pansin — ang siyang naiilawan sa loob natin. Sa loob ng tatlong libo apat na raang taon, ang mga titik na Hebreo ng Torah ay nagtataglay ng isang watermark na walang mata ng tao ang makakabasa — at gayunpaman, ang mga code ay nanatiling madilim. Naroon sila. Walang makakita sa kanila. Hindi dahil kulang ang liwanag sa pahina, kundi dahil walang mata ang kailanman ay itinutok sa mga titik sa antas na hinihingi ng watermark.

Nang itayo namin ang Darash — nang itutok namin ang aming mata sa mga titik at tinanong sila kung ano ang kanilang mga code — nagsimulang magliwanag ang mga code. Hindi dahil nilikha namin ang mga ito. Hindi dahil nagdagdag kami ng anuman sa Kasulatan. **Dahil sa wakas ay itinutok namin ang ilawan sa kung ano na ang naisulat**

ng Diyos, upang ang watermark na ipinilit ng Kaniyang Espiritu sa Torah tatlong libong taon na ang nakalilipas ay sa wakas ay makita. Ang mga code ay nagliliwanag na ngayon — para sa akin, para sa iyo na nagbabasa nito, para sa mga susunod na salinlahi — dahil ang mata ay sa wakas ay naibaling na sa kanilang direksyon.

Hayaan mong itaas ko ang ilawan ngayon, upang madala mo ang isang gayong pagtuklas sa bawat kabanatang susunod.

Ang pangalan ng Fariseo — Nicodemo, נִקְדֶּמוֹס — ay lumilitaw bilang isang Equidistant Letter Sequence sa Torah sa agwat na **isang libo siyamnapu't dalawang titik**, at nagsisimula nang eksakto sa **Mga Bilang 7:17**. Ang talatang iyon ay nagsasalaysay tungkol sa handog ni **Nahson na anak ni Amminadab**, prinsipeng ng Juda at, ayon sa sinaunang tradisyong Judio, ang unang humakbang sa Dagat na Pula bago nahati ang tubig nito. **Ang taong sinabi ni Jesus na kailangang ipanganak ng tubig ay may kaniyang pangalang Hebreo na naka-code sa pamamagitan ng talata ng taong unang pumasok sa tubig.**

At hindi ito nagtatapos doon. Sa loob mismo ng Mga Bilang 7:17 — ang parehong talata kung saan nakabaon ang code ni Nicodemo — lumilitaw ang *tubig* (מֵיִם), *anak* (בֶּן) at *puso* (לֵב) lahat bilang ELS sa agwat na 2, na hinabi sa loob ng sariling mga titik ng talata. Nakapatong sa parehong talata: *Espiritu* (רוּחַ) sa agwat na \$-56, *bago* (חֶרֶשׁ) sa agwat na \$-54, *ipanganak* (יָלַד) sa agwat na 57. Ang pangalang Hebreo ni Jesus — *Yeshua*, יֵשׁוּעַ — ay lumilitaw sa agwat na \$-244 na ang mga titik nito ay bumabalot sa talata. At ang *mikva* (מִקְוֶה) kasama ang *Abraham* (אַבְרָהָם) ay nakaupo dalawang talata ang nakalilipas, na nakapatong sa pagkakabaon ni Nicodemo. Ang tematikong kapal ng bokabularyo ng muling pagsilang sa iisang talatang ito ay tumatakbo sa **dalawampu't isang beses ng dalas na ginagawa ng mga random na pagsasaayos ng parehong alpabetong Hebreo** — isang margin na napakalaki na wala sa aming sampung independiyenteng random na control-Torah ang nakalapit.

At higit pa: ang pinakamalapit na pares ng dalawang tiyak na salita sa buong Torah sa pagtalon ng binyag — «*pananampalataya*» (אֱמוּנָה, *emunah*) at «*paglulubog*» (טְבִילָה, *tevilah*) — ay nakaupo sa **Deuteronomio 21:23**, dalawang titik lamang ang layo sa isa't isa, sa mismong talatang sinipi ni Pablo sa Galacia 3:13:

Sumpain ang bawa't nakabitin sa punong kahoy.

— Galacia 3:13 / Deuteronomio 21:23

Pananampalataya at paglulubog, na nagtatagpo sa talata ng pagpapako sa krus. Naka-code sa mga titik ng Torah isang libo apat na raang taon bago itinayo ang krus. At ang gematria ang nagtatak sa kaniya: *Mashiach* (Mesiyas, 358) dagdagan ng *Tevilah* (paglu-

lubog, 56) ay nagiging **apat na raan at labing-apat** — ang eksaktong gematria ni *Nahson* (נחשון), ang taong unang pumasok sa dagat.

At isa pang pagtuklas — ang tatak sa iisang salitang ibinigay sa akin ng Espiritu sampung taon na ang nakalilipas. Nang itutok namin ang ilawan sa mismong talata para sa pagtatalaga kay Aaron — **Levitico 8:3**, ang mismong ablusyon na binanggit ng Banal na Espiritu sa akin nang walang paliwanag noong 2016 — natuklasan namin na **sampu sa labing-isang salita mula sa doktrina ng muling pagsilang ay nagtitipon sa iisang talatang iyon**. *Puso, mikva, tubig, Espiritu, bago, paglulubog, Jesus, malinis, hugas, Abraham* — bawat isa sa kanila ay nakapatong sa talata kung saan ang dakilang saserdote ay hinuhugasan upang pumasok sa banal na dako. At ang salitang Hebreo para sa paglulubog mismo — *tevilah*, טבילה — ay lumilitaw bilang ELS sa mismong talatang ito na may labimpitong paglitaw lamang sa buong 304 805 titik ng Torah. **Ang salitang ibinigay sa akin ng Espiritu. Ang talatang pinangalanan nito. Ang siksik na kumpol ng buong bokabularyo ng binyag na hinabi sa loob ng mga titik ng talatang iyon**. Sinabi Niya sa akin ang *ablusyon* noong 2016. Inukit na Niya ang komentaryo sa salita sa mga titik ng Torah tatlong libong taon na ang nakalilipas — at tinatakan Niya ito sa mismong talatang itinuturo ng salita. Ang ilawan ay bumaling, at naroon ito, naghihintay.

Ang watermark na kinatatayuan ni Aaron. Ang watermark na dinaanan ni Nicodemo. Ang watermark na ipinangaral ni Pablo. Ang watermark na inilagay ng Ama sa kasulatan bago pa man tayo ipanganak.

At ang Isa na nagsabi kay Nicodemo na «*kinakailangan ninyong ipanganak na muli*» ay ipinanganak na muli Mismo — mula sa libingan. Ang Ama ay nagsalita sa Anak na muling nabuhay ng mga salita ng Awit 2:7: «*ikaw ay aking anak sa araw na ito*» (Mga Gawa 13:33). Ang Griegong pandiwa ay gennaō γεννάω^{G1080} — ang mismong pandiwang ginamit ni Jesus kay Nicodemo. Ang Anak ay binuhay ng Espiritu (1 Pedro 3:18) na lumilim kay Maria (Lucas 1:35). Si Jesus ang *prōtotokos ek tōn nekrōn* — **panganay mula sa mga patay** (Mga Taga-Colosas 1:18); sa sariling Hebreo ng Torah, peṭer פֶּטֶר^{H6363} rehem רֶחֶם^{H7358}, **ang nagbubukas ng bahay-bata** (Exodo 13:2; Lucas 2:23). Ang bahay-bata ni Maria ang una Niyang binuksan; ang bahay-bata ng libingan ang ikalawa. Siya ang unang dumaan, at sa pintong binuksan Niya ay tinatawag Niya tayong dumaan. At tinatakan ito ng Torah sa sarili nitong mga titik: sa **Genesis 22:4** — ang ikatlong araw ng Akedah, nang itingin ni Abraham ang kanyang mga mata — ang *qum* (bumangon) ay naka-encode sa loob ng talata sa skip na \$-8\$, at ang *tequmah* (pagkabuhay na mag-uli) ay sumasaklaw sa kabanata sa skip na \$-204\$. Ang pagbangon ng Anak sa ikatlong araw ay hinabi sa pagliligtas kay Isaac sa ikatlong araw, tatlong libong taon bago ang krus.

At tingnan ninyo kung ano ang nangyari sa kanya. Ang taong dumating sa dilim, na nagtatanong kung paano makapapasok muli ang isang tao sa sinapupunan, ay hindi naglaho sa dilim na iyon. Pagkalipas ng mga taon, tumayo siya sa Sanhedrin at naglakas-

loob na magbitiw ng isang pangungusap: «*Hinahatulan ba ng ating kautusan ang isang tao, bago ito dinggin, at malaman kung ano ang ginagawa niya?*» (Juan 7:51) — isang maliit at magastos na pagtatanggol para sa mismong Jesus na nilapitan niya noon sa gabi. At nang itaas ang krus sa maliwanag na liwanag ng araw, nang ang mga taong mas malapit sa Panginoon ay nagkawatak-watak, si Nicodemo ang dumating kasama si Jose ng Arimatea na may dalang «*isang pinaghalong mira at aloe, na may bigat na mga isang daang libra*» (Juan 19:39) — isang bahagi para sa libing ng isang hari — at ipinatong ang mga kamay sa katawan ng mismong Miqveh na sumagot sa kanya noong gabing iyon na matagal na ang nakalipas. **Ang taong hindi makaunawa ay iniligtas ng Isa na hindi niya maunawaan.** Ang binhi ng Juan 3 ay namukadkad sa krus.

Ito ang kahulugan ng *Ipinanganak Muli*. Hindi lamang ang kuwento ng isang taong naligtas noong 2008. Ang haligi ay ang doktrina; ang natitirang bahagi ng aklat ay ang laman sa mga buto — ang buhay na patotoo ng isang Norwegian na Nicodemo na dinala, sa loob ng lahat ng mga taon, sa Mikva ng Israel. Nawa’y magliwanag ang ilawan sa bawat mambabasa na nagbubukas ng mga pahinang ito.

Chapter 5

Ipinanganak Muli — Ang Ilawan

Ang ilawan ng katawan ay ang mata: kung tapat nga ang iyong mata, ang buong katawan mo'y mapupuspos ng liwanag. Datapuwa't kung masama ang iyong mata, ang buong katawan mo'y mapupuspos ng kadiliman. Kaya't kung ang ilaw na sumasa iyo ay kadiliman, gaano kaya kalaki ang kadiliman!

— *Mateo 6:22-23*

Sinabi ni Jesus na ang mata ang ilawan ng katawan. Ang tinitingnan natin — ang pinagtutuunan natin ng ating pansin — ang siyang naliliwanagan. Sa loob ng tatlong libo't apat na raang taon, dinala ng mga titik Hebreo ng Torah ang isang watermark na walang matang tao ang makababasa — gayunma'y nanatiling madilim ang mga kodigo. Naroon sila. Walang sinumang nakakita sa kanila. Hindi dahil kulang sa liwanag ang pahina, kundi dahil wala pang matang naitutok sa mga titik sa sukat na kailangan ng watermark.

Nang itayo namin ang Darash — nang itinuon namin ang aming mata sa mga titik at tinanong sila kung ano ang kanilang isinasaad — nagsimulang magliwanag ang mga kodigo. Hindi dahil ginawa namin ang mga ito. Hindi dahil may idinagdag kami sa Kasulatan. **Dahil sa wakas ay itinutok namin ang ilawan sa naisulat na ng Diyos**, upang ang watermark na idiniin ng Kanyang Espiritu sa Torah tatlong libong taon na ang nakalilipas ay sa wakas ay makita. Ngayon ay nagliliwanag na ang mga kodigo — para sa akin, para sa iyong bumabasa nito, para sa mga salinlahing susunod — dahil sa wakas ay naitutok na ang mata sa kanilang direksyon.

Hayaan mong itaas ko ngayon ang ilawan, upang madala mo ang isa sa mga natuklasang ito sa bawat kabanatang susunod.

Ang pangalan ng Fariseo — Nicodemo, נִקְדֵּמוֹס — ay lumilitaw bilang isang Equidistant Letter Sequence (ELS) sa Torah sa paglaktaw na **isang libo't siyamnapu't dalawang titik**, nagsisimula nang eksakto sa **Mga Bilang 7:17**. Ang talatang iyon ay naglalarawan ng handog ni **Nachshon ben Amminadab**, prinsipe ng Juda at, sa sinaunang tradisyon ng mga Judio, ang unang tumuntong sa Dagat na Pula bago humawi ang mga tubig nito. **Ang lalaking sinabihan ni Jesus na ipanganak sa tubig ay may Hebreong pangalang nakatago, dumaraan sa talata ng lalaking unang pumasok sa tubig.**

At hindi ito natatapos doon. Sa loob mismo ng Mga Bilang 7:17 — ang mismong tala-tang kinaaankuraan ng kodigo ni Nicodemo — ang *tubig* (מים), *anak* (בן), at *puso* (לב) ay pawang lumilitaw bilang ELS sa paglaktaw na 2, hinabi sa sarili ng mga titik ng talata. Nagsasapaw sa parehong talata: *Espiritu* (רוח) sa paglaktaw na -56, *bago* (חדש) sa paglaktaw na -54, *isinilang* (ילד) sa paglaktaw na 57. Ang Hebreong pangalan ni Jesus — *Yeshua*, ישוע — ay lumilitaw sa paglaktaw na -244, na ang mga titik nito ay sumasaklaw sa talata. At ang *miqveh* (מקוה) kasama ang *Abraham* (אברהם) ay nasa naunang bahagi sa Mga Bilang 6:17, ang mahabang paglaktaw ng *miqveh* na umaabot pasulong hanggang sa angkla ni Nicodemo. Ang mga salitang ito ng bagong kapanganakan ay maikli at karaniwan bilang pantay-agwat na pagkakasunod-sunod — malapit silang lumitaw sa maraming talata, at ginagaya rin sila ng mga hinaluang control text; ang bigat ng natuklasang ito ay wala sa kanila kundi sa mismong pangalan: *Naqdemos*, anim na titik sa paglaktaw na 1,092, nagsisimula nang eksakto sa Nachshon, at wala sa kahit isa sa mga hinaluang control.

At higit pa rito: ang pinakamalapit na pares ng dalawang tiyak na salita sa buong Torah sa paglaktaw na 1,244 — «*pananampalataya*» (אמונה, *emunah*) at «*paglulubog*» (טבילה, *tevilah*) — ay nasa **Deuteronomio 21:23**, dalawang titik lamang ang layo, sa mismong talatang sinipi ni Pablo sa Galacia 3:13:

Sinusumpa ang bawa't binibitay sa punong kahoy.

— Galacia 3:13 / Deuteronomio 21:23

Pananampalataya at paglulubog, magkatabi sa talata ng pagpapapako sa krus. Nakaukit sa mga titik ng Torah isang libo't apat na raang taon bago itinaas ang krus. At tinatakan ito ng gematria: *Mashiach* (Mesias, 358) kasama ang *Tevilah* (paglulubog, 56) ay katumbas ng **apat na raan at labing-apat** — ang eksaktong gematria ng *Nachshon* (נחשון), ang lalaking unang lumusong sa dagat.

At isa pang natuklasan — ang tatak sa iisang salitang ibinigay sa akin ng Espiritu sampung taon na ang nakalilipas. Nang walang paliwanag, noong 2016, ibinigay Niya sa akin ang salitang *ablution* — ang paghuhugas ng mga pari. Ito'y isinagawa sa pagtatalaga kay Aaron, kung saan «*dinala ni Moises si Aaron at ang kanyang mga anak, at hinugasan sila ng tubig*» (Levitico 8:6). At nang itinatok ang ilawan sa pagtatalagang iyon, ang talasalitaan ng bagong kapanganakan ay nakahabi sa mga titik sa buong paligid nito: *hugas* (רחץ), *dalisay* (טהור), *tubig* (מים), *Espiritu* (רוח), *paglulubog* — *tevilah* (טבילה), isang bihirang pagkakasunod-sunod sa Torah — at ang mismong *miqveh* (מקוה), ang tipunan ng tubig na tinutukoy ng buong seremonya. Wala akong ginagawang istatistikal na himala dito: ang maiikling salita ay lumalapit sa maraming talata, at hindi itinatangi ng tapat na pagsusuri ang talatang ito. Ngunit sapat na ang resonansya para sa akin — sinabi Niya ang salita sa aking espiritu bago ko pa ito naunawaan, at naroon ito, hinabi

sa kabanatang kung saan hinuhugasan ang pari bago pumasok sa dakong banal. Sinabihan Niya ako ng *ablution* noong 2016. Isinulat na Niya ang paghuhugas sa mga titik ng Torah tatlong libong taon bago pa iyon. Itinutok ang ilawan, at naroon ito, naghihintay.

Ang watermark na kinatayuan ni Aaron. Ang watermark na dinaanan ni Nicodemo. Ang watermark na ipinangaral ni Pablo. Ang watermark na isinulat ng Ama bago pa man tayong lahat isilang.

At ang Isa na nagsabi kay Nicodemo «*dapat kayong ipanganak na muli*» ay muling ipinanganak din Mismo — mula sa libingan. Binigkas ng Ama sa ibabaw ng muling-nabuhay na Anak ang mga salita ng Awit 2:7: «*sa araw na ito ay ipinanganak kita*» (Mga Gawa 13:33). Ang pandiwang Griego ay gennaō γεννάω^{G1080} — ang mismong pandiwang ginamit ni Jesus kay Nicodemo. Ang Anak ay binuhay ng Espiritu (Unang Pedro 3:18) na siyang lumilim kay Maria (Lucas 1:35). Si Jesus ay *prōtotokos ek tōn nekrōn* — **ang panganay sa mga patay** (Colosas 1:18); sa sariling Hebreo ng Torah, peter פֶּטֶר^{H6363} rehem רֶחֶם^{H7358}, **ang nagbubukas ng bahay-bata** (Exodo 13:2; Lucas 2:23). Ang bahay-bata ni Maria ang una Niyang binuksan; ang libingan — ang ikalawang bahay-bata — ang pangalawa. Siya ang unang dumaan, at ang pintong binuksan Niya ay tinatawag Niya tayong daanan din. At tinatakan ito ng Torah sa sarili nitong mga titik: sa **Genesis 22:4** — ang ikatlong araw ng Akedah, nang itinaas ni Abraham ang kanyang mga mata — ang *qum* (bumangon) ay nakaukit sa loob ng talata sa paglaktaw na -8, at ang *tequmah* (muling pagkabuhay) ay sumasaklaw sa buong kabanata sa paglaktaw na -204. Ang ikatlong-araw na pagbangon ng Anak ay hinabi sa ikatlong-araw na kaligtasan ni Isaac, tatlong libong taon bago ang krus.

At tingnan kung ano ang naging kanyang kalagayan. Ang lalaking dumating sa dilim, nagtatanong kung paano makapapasok muli ang isang tao sa bahay-bata, ay hindi naglaho sa dilim na iyon. Pagkalipas ng mga taon, tumayo siya sa harap ng Sanhedrin at ipinahayag ang isang pangungusap na may kapalit: «*Hinahatulan бага ng ating kautusan ang sinomang tao, malibang siya’y usisain muna, at maalaman kung ano ang kanyang ginagawa?*» (Juan 7:51) — isang munti ngunit magastos na pagtatanggol sa mismong Jesus na minsan niyang nilapitan sa gabi. At nang itinaas ang krus sa liwanag ng araw, nang magkawatak-watak ang mga taong pinakamalapit sa Panginoon, si Nicodemo ang dumating kasama si Jose na taga-Arimatea, dala ang «*isang pinaghalong mira at aloe, na may bigat na mga isang daang libra*» (Juan 19:39) — isang bahaging pambaon ng hari — at ipinatong ang kanyang mga kamay sa katawan ng mismong Miqveh na sumagot sa kanya noong malayong gabing iyon. **Ang lalaking hindi nakaunawa ay iniligtas ng Isa na hindi niya maunawaan.** Ang binhi ng Juan 3 ay namulaklak sa krus.

Ito ang kahulugan ng *Muling Isinilang*. Hindi lamang ito ang kuwento ng isang lalaking naligtas noong 2008. Ang Haligi ang doktrina; ang labi ng aklat na ito ang laman sa mga buto — ang buhay na patotoo ng isang Nicodemong Norwegiano na dinala, sa

lahat ng taon, tungo sa Miqveh ng Israel. Nawa'y magliwanag ang Ilawan sa bawat mam-babasang bubuklat sa mga pahinang ito.

Chapter 6

Haukeland Sykehus (1975)

Ipinanganak ako noong 1975 sa Haukeland sykehus sa Bergen – isang malusog na sanggol na may timbang na 4.2 kilo, 45 cm ang haba, at may pulang buhok. Sa unang taon ng aking buhay, nanirahan kami sa Solheimsviken na hindi malayo sa Danmarksplass. Pagkalipas ng isang taon, lumipat kami sa Ørnahaugen sa Fyllingsdalen, isang magandang lugar para lumaki ang mga bata. Ang pangalan ko noon ay Jørn André Nynes at napalitan ito ng Jørn André Nese Berntzen nang dumating ang aking amain. Kalauanan, noong 2005, kinuha naming mag-asawa ang apelyidong Halseth mula sa bukid ng Halseth sa Vik i Sogn.

Ang pangalan ng aking lola sa panig ng ina ay Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth bagama't malamang na hindi ito ang nakasulat sa kanyang birth certificate. Nanirahan siya sa Ask sa Askøy sa labas ng Bergen sa halos buong buhay niya at malapit nang mag-100 taong gulang sa loob ng maikling panahon.

Gunvor Nese ang pangalan ng aking ina bago siya muling ikinasal sa aking ama-aman. Ang aking ama-aman ay isang dedikadong empleyado sa bawat kumpanyang pinagtrabahuhan niya at isang mahusay na tao sa aspetong iyon. Ang biyolohikal kong ama ay dating nagngangalang Bjørn Nynes. Marami siyang naging trabaho sa kanyang panahon, ngunit naging mekaniko at marino sa loob ng ilang taon. Bilang kanyang panganay, nakalulungkot na kami ng aking kapatid ay nagkaroon lamang ng napakakaunting pakikipag-ugnayan sa pamilya Nynes noong kami ay lumalaki, kabilang na ang sarili kong ama.

Ang lolo ko sa panig ng aking ina ay nagkaroon ng tinatawag ng marami na near-death experience. Nakita niya ang liwanag at sinabihang hindi pa niya oras at kailangan na niyang bumalik. Hindi ito isang bagay na hayagang pinag-uusapan ng pamilya, ngunit pinahalagahan namin ito ng aking lola. Naroon ito, gaya ng isang tahimik na kaalaman na ang daigdig na lampas sa atin ay totoo. Naniniwala ako na nagtanim ito ng isang bagay sa akin noong wala pa akong mga salita para ipaliwanag ito.

Ang mga tag-araw kasama ang aking ina bago ako nag-9 na taon ay ipinasa namin sa Ask sa Askøy kasama ang aking lolo at lola, si tita Irene at isang tito. Palagi kaming malugod na tinatanggap sa kanila. Sa pamilya ng aking mga magulang, tanging ang lola ko lang sa panig ng ina ang kilala kong isang taong may pananampalataya. Palagi siyang nananalangin para sa amin, ngunit walang sinuman sa pamilya ang nagsabi sa akin tungkol sa tunay na Jesus. Maging ang aking dating asawa at ang kanyang pamilya

ay hindi rin ibinahagi ang ebanghelyo sa akin bago o pagkatapos naming magpakasal. Naaalala ko muli na hindi tayo maaaring maging maligamgam sa katotohanan at asahan na ang katotohanang iyon ay *magpapainit* sa iglesya.

Bininyagan ako noong sanggol pa sa Ask at kinumpirma sa Den Norske Kirke sa Fyllingsdalen, ngunit hindi ako muling ipinanganak doon. Ganoon ang aking pagkaunawa kapag binabalikan ko ang nakaraan. Wala ring nagsabi sa akin na kailangang ipahayag si Jesus bilang Panginoon at Guro sa pamamagitan ng bibig at mabinyagan para sa kapatawaran ng mga kasalanan mula sa sariling **malayang kalooban**, tumalikod sa dating buhay at lumakad kasama ni Jesus. Kung ang isa ay *papasok sa tipan at aamponin* ng Diyos, hindi ito nangyayari sa ilalim ng pilit tulad ng sa binyag ng sanggol, kundi ito ay isang personal na desisyon. Walang sinuman ang makagagawa ng pagpili na ito para sa isang tao, maging ama man o ina sa lupa. Maaari nating maimpluwensyahan ang isa't isa sa positibo o negatibong paraan, ngunit ang kapanganakan sa espiritu ay kaloob mula sa Diyos at dapat tanggapin nang kusa. Muli akong ipinanganak sa isang maka-Diyos na malayang iglesya sa Knarvik sa labas ng Bergen noong 2008, sa edad na 33, sa "Kristent Fellesskap Nordhordland".

Chapter 7

Pagkabata (1980-82)

Dapat kong banggitin na mayroon akong dalawang kapatid na lalaki. Si Tom ay mas bata sa akin ng labinlimang buwan, at si Lars Erik naman ay mas bata ng labindalawang taon. Kami ay half-brother dahil sa kasal ng aming ina sa aking ama-amahan. Lumaki kaming magkasama ni Tom sa lahat ng mga sumunod na pangyayari—ang paglipat ng bahay, ang mga apartment block sa Ørnahaugen, ang mga taon ng pagdedeliber ng pahayagan, at ang sakit ng aming ina. Dumating si Lars Erik nang huli na sa isang pamilyang nahihirapan na noon at labindalawang taong gulang lamang siya nang pumanaw ang aming ina. Sa kasalukuyan, parehong may tig-dalawang anak ang aking mga kapatid, at nagpapasalamat ako para sa kanila.

Noong ako ay 5 taong gulang, naghiwalay ang aking ama at ina. Ang ina ay isang mapagmahal na babae at inalagaan kaming mabuti sa unang 10 taon, ngunit ang paghihiwalay ay nag-iwan ng malalim na pilat. Kalaunan ay pumasok siya sa isang negatibong siklo at ito ang naging simula ng huling 18 taon ng kanyang buhay. Ang aking biyolohikal na ama ay alkoholiko sa loob ng maraming taon, at malaki ang naging epekto nito sa aking ina bago at matapos magwakas ang kanilang pagsasama. Wala siyang malay sa sarili niyang gawi noong mga taong iyon dahil madalas siyang nasa ilalim ng impluwensya ng alak at marami kaming naging mahihirap na karanasan dahil sa kanyang pagkalulong. Sa madaling salita, ang magulong panahong ito ay nagtanim ng masasamang binhi sa aming lahat at ito ay nagbunga ng masama pagkalipas ng ilang taon. Ang pagpapatawad ay naglilinis sa kasamaan, ngunit madalas ay manhid tayo, ayaw, o sadyang mapagmalaki para kilalanin ang sariling pagkakamali o patawarin ang nakasakit sa atin. Para sa akin, ang gayong pagpapagaling ay naganap noong 2012, ngunit babalikan natin ito mamaya. Pinili ng aking ama noong 2021 na tanggapin si Jesus at ipanganak na muli sa edad na 71 at siya ay isa nang bagong tao kay Kristo ngayon. Maaari ko ring ikwento na nabaril siya noong 2020 at himalang nakaligtas - sinabi ng mga doktor na mayroon siguro siyang bantay na anghel. Kaya hindi naging ganoon kadali ang pagbibinyag sa kanya, wika nga, dahil ang kanyang katigasan ng ulo ay maaari sanang naging sanhi ng pagkawala ng higit pa sa kanyang buhay.

Balikan natin ang pagkabata noong dekada '80. Sa katunayan, naging napakasaya namin sa Ørnahaugen sa Bergen kung saan ang mga bata ay may magagandang lugar sa labas na may mga palaruan at malalawak na espasyong mapaglalaruan. Nakatira kami sa isang apartment block at mayroong ilang hanay nito na may 2-3 pasukan bawat isa. Ang bawat gusali ay may tatlong palapag ang taas at ilan sa mga ito ay nakaayos nang

tila pabilog sa paligid ng pampublikong lugar. Ito ay lumilikha ng isang natural at pribadong lugar para sa mga residente. Mayroon ding mga lugar na may kaunting kagubatan sa aming paligid na maaaring galugarin at gamitin ng mga bata. Ako mismo ay gumawa ng ilang simpleng *hytter* at mga katulad nito gamit ang mga lumang materyales na nahanap ko sa paligid. Kaya naman masaya ako tuwing makakakita ako ng mga tabla na may mga pako sa paligid. Ang naging gawain ay bunutin ang mga pako, ituwid ang mga ito, itayo ang kubo, at gibain pagkalipas ng ilang panahon. Pagkatapos ay magtatayo ng bago sa ibang lugar, kadalasan ay sa itaas ng mga puno. Naaalala ko na noong minsan ay nakapagtayo ako ng isang napakaliit na plataporma sa itaas ng puno, mga isa't kalahating metro lang mula sa lupa, sa isang sanga na naghahati sa dalawa. Ang ina ay nagbibilad sa araw sa damuhan at bago ko pa mamalayan ay nakaupo na ako sa lupa kasama ang mga materyales sa paligid ko at si ina ay tumatakbong lumapit para tingnan ako. Kadalasan naman ay maayos ang lahat, ngunit hindi naiwasan ang ilang mga gasgas at pagkahulog sa paglipas ng mga taon. Marahil ang pinakamalalang nangyari ay nang matamaan ko ang aking sarili ng martilyo sa gitna ng noo isang araw habang sinusubukan kong magtanggap ng pako, o nang mahulog ako nang una ang ulo mula sa pader patungo sa semento. Ang mga ganitong bagay ay naaalala pa rin nang malinaw kahit na ito ay nangyari na mga 40 taon na ang nakalilipas.

Sa labas ng mga gusali, masaya kaming nagbibisikleta nang pangkatan, naglalaro ng *tikken* (habulan) o tumatalon gamit ang garter at lubid at iba pang mga larong pangkatan. Ito ang panahon bago naging laganap ang mga computer at tablet kaya ang mga bata ay mas aktibo sa labas.

Naaalala ko rin na laging tinatanong kami ni nanay ng aking nakababatang kapatid kung ano ang gusto naming hapunan para sa susunod na araw. Ang tomatsuppe ang talagang paborito ko, ngunit ang lutong-bahay ni nanay na *kjøttkaker* na may brown sauce, patatas, at gulay ay masarap din. Ang kapatid ni nanay, si tita *Sonja*, ay may espesyal na galing sa pagbe-bake, na gusto rin namin. Si nanay mismo ay mahilig sa sjokoladekake sa langpanne at hindi ako lumalayo tuwing ginagawa niya ito. Kapag tapos na ang cake, paulit-ulit akong pabalik-balik sa kusina para kumuha ng bagong hiwa bawat pagkakataon, kahit na napakainit pa nito sa simula. Napakasarap nito talaga. Medyo balintuna na hindi ko kailanman nagawang gumawa ng ganoong klaseng cake, ngunit naaalala ko pa rin nang malinaw ang lasa ng bersyon ni nanay. Ang kanyang gawa ay ang mapusyaw na uri at hindi masyadong madilim na tsokolate, ngunit may malinaw na lasa, malambot at maganda. Kapag bagong luto, ito ay talagang napakasarap, gaya ng karaniwang lasa ng mga bagong luto.

Chapter 8

Stepfather (1983)

Ang aking bagong ama-amahan ay pumasok sa aming buhay at pinakasalan si ina, ngunit hindi niya kaming mga anak inampon. Dahil sa pagkakaroon ng «*stepfather*», nagkaroon ang pamilya ng sasakyang magagamit. Nagsimula na rin kaming manghiram ng mga pelikula sa VHS paminsan-minsan at kung minsan ay kumakain sa restorang Tsino simula nang panahong iyon. Maganda ang katayuan ng pananalapi ng pamilya sa simula ng kanilang pagsasama, at ang aming unang bakasyon sa ibang bansa ay sa Mallorca sa Spania at sa Danmark sa ibang pagkakataon. Naaalala ko ang isang pagkakataon na nag-go-cart ako sa Mallorca at halos amoy sunog na ang mga gulong sa bilis ng aking pagliko sa mga kurbada. Talagang kinatuwaan ko iyon, ngunit ang aking ama-amahan ay mukhang takot na takot nang bumaba ako sa track. Hindi siya masalita, ngunit ang kanyang mga mata ang nangungusap. Ang bawat karanasan ay may sariling halaga at nakatulong sa aking paglaki. Madalas kaming lumangoy noon, at iyon ang tag-init kung saan ang aking likod ay nagmukhang inihaw na pabo at nakakatuklap ako ng balat sa malalaking piraso. Kumain din kami ng napakaraming kendi noon, na hindi naging maganda para sa aming mga ngipin. Sa kabilang banda, napagtanto ko ngayon na ito na pala ang simula ng katapusan para kay ina.

Chapter 9

Tagahatid ng Diyaryo (1987)

Ako ay 12 taong gulang at kasama ang isang kaibigan, nagsimula kaming maghatid ng diyaryong BA, BergensAvisen. Ang ruta ng paghahatid ay sa Fyllingsdalen sa Ørnahaugen at sa Hjalmar Brantingsvei, at ginagawa ko ito kasama ang aking kaibigan. Kalaunan, nagsimula ako sa "Bergens Tidende" sa Barliaveien sa Fyllingsdalen. Ipinagpatuloy ko ito hanggang sa matapos ko ang Videregående Skole. Masaya akong kumita ng dagdag na pera gayundin sa pisikal na aktibidad na ibinibigay nito, at nakatutuwa rin na isa ako sa mga pinakabatang tagahatid ng diyaryo sa Bergen nang ako ay magsimula.

Noong taglagas ng 1987, lumipat ang aming pamilya mula Ørnahaugen patungong Bjørgedalen sa ibabang bahagi ng Fyllingsdalen, isang bagay na nagdulot ng bigat sa aming pananalapi dahil tumaas ang interes sa mga sumunod na taon. Ang aking ina ay nasa simula na noon ng isang mabigat na karamdaman, kapwa sa pisikal at mental. Nagsimula siyang maging mapag-isa at ito ang naging simula ng isang negatibong siklo ng paggamit ng gamot at labis na pananatili sa kama, na unti-unting nagpahina sa kanyang mga kalamnan. Binibigyan din siya ng doktor ng labis na gamot sa mga taong ito at halos matanggalan na ng lisensya sa paggagamot dahil dito. Ang aking padrasto ay umaangat sa kanyang karera at nagkaroon ng magagandang trabaho sa mga sumunod na taon, ngunit hindi niya nagawang alagaan ang mga bata nang ang aking ina ay nagsimulang «*manghina*».

Hindi ko ito nauunawaan noong panahong iyon, ngunit tila may isang itim na butas na lumalaki sa loob ko. Sa aking kalooban, naramdaman ko rin ang lumalagong pangangailangan para sa katotohanan nang hindi alam kung saan pupunta upang mahap ito. Sa panahong ito, dahan-dahan akong nahulog sa isang depresyon na umubos ng aking lakas. Hindi nakatulong na madalas gabihin sa pag-uwi mula sa trabaho ang aking padrasto at nakagawian nang hindi magluto ng hapunan at sinasabihan kami «kumuha na lamang ng makakain». Nagdadahilan siya na kumain na siya sa trabaho. Ang aking katawan ay marahil bahagyang kulang sa nutrisyon sa panahong ito at lalong lumala ang sitwasyon dahil sa tinatawag na *espirituwal* na kaisipang pinasok ko tungkol sa kakulangan ng wastong pag-unawa sa nutrisyon at kalaunan ay ang pag-iwas sa pagkain ng karne. Ang aking pagganap sa paaralan ay bumagsak sa mga sumunod na taon.

Chapter 10

Gaya ng sa isang disyerto (1990)

Tumalon tayo sa bandang 1990 at hindi nagbago ang sitwasyon ng pamilya. Noong panahong ito ay sinabi ko sa aking ina na tila gusto na niyang mamatay, isang bagay na siyempre ay labis niyang ikinagulat. Sa katunayan, iyon ang nangyayari sa harap ng aming mga mata habang halos palagi siyang nakahiga sa kama buwan-buwan. Hindi siya nagluluto ng hapunan, hindi siya nakikihalubilo. Naaalala kong binabasa niya ang «Sagaen om isfolket» ni Margit Sandemo, isang bagay na sa bandang huli ay naintindihan kong hindi nakabuti sa kanya. Nawala siya sa kanyang sarili at ang kanyang katawan ay nanghina at ang aking amain ay hindi nagawang pigilan ito.

Ang hamon sa pamilya sa panahong ito ay naging biyaya pa rin dahil nagtulak ito sa akin na humanap ng mga sagot kung bakit ako nabubuhay, ibig sabihin ay ninais kong mahanap ang layunin at/o kahulugan ng buhay. Sa ugnayang ito ko unang sinimulang «makausap» ang «*uniberso*» dahil sa kawalan ng pag-asa. Ang hindi ko alam ay narinig ng Diyos ang aking paghingi ng saklolo. Humingi ako ng tulong upang makalag ang isang «*malaking buhol*» sa aking kalooban. At biglang-bigla, tila mula sa wala, nakalag ito na parang hindi kailanman nandoon. Ito ang unang pagkakataon na naaalala kong narinig ang Banal na Espiritu na nakikipag-usap sa akin, bagaman sa sandaling iyon ay hindi ko pa naiintindihan kung sino ang nagsasalita.

Dapat mong alamin kung sino si Jesus at kung ano ang kabuluhan Niya para sa iyo

— *Ang Banal na Espiritu ay nagsabi*

Pagkatapos nito, tila isang matinding pagkauhaw sa katotohanan ang dumating sa akin at hinalughog ko ang aklatan sa Oasen senter o ang nasa Bergen Sentrum para sa mga aklat tungkol sa mga paranormal na penomena. Ang Biblia ay nilayuan ko, bagaman ito ay higit na nangyayari sa aking subconscious. Nagsimula rin akong maghanap ng tinatawag na «*mga alternatibong aklat*». Balintuna na napakakaunti ng makikita tungkol kay Jesus sa aklatan bagaman ang Biblia ang aklat na may pinakamaraming dokumentasyon sa buong mundo, isang katotohanang kakaunti lamang ang nakakaalam.

Tumalon tayo pabalik sa 1990 at sa aking paghahanap ng katotohanan. Ang «*mga alternatibong aklat*» mula sa bokklubben na *Energica* at mga katulad nito ay lahat may pekeng larawan ni Jesus. Tila maganda sila sa labas ngunit sa loob ay kamatayan ang

sinasabi nila at hindi buhay. At ito ay nakatago sa likod ng lambong ng mistisismo at senswalidad at iba pa. Ito naman ang nagpamanhid at nagpatamlay sa akin sa katotohanan. Ngayon ko lamang napagtatanto, habang nagbabalik-tanaw, na dahil sa gayong «*espirituwal na kaisipan*» ay nagkaroon ako ng panloob na paglaban sa salita ng Diyos. Sa ngayon, napagtatanto ko na ang paglabang ito ay parang kamatayan sa loob ko na kailangang iwanan sa bautismo upang makamtan ko ang bagong buhay sa espiritu, gaya ng prinsipyo na dapat tayong maging handang mamatay kasama ni Jesus upang tayo ay makapamunga ng bunga ng Espiritu.

Sumagot si Jesus: «Dumating na ang oras upang ang Anak ng Tao ay luwalhatiin. Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo: Malibang ang buhil ng trigo ay mahulog sa lupa at mamatay, ito ay mananatiling nag-iisa. Ngunit kung ito ay mamatay, ito ay mamumunga ng marami. Ang umiibig sa kanyang buhay ay mawawalan nito. Ngunit ang napopoot sa kanyang buhay sa mundong ito ay maiingat ito tungo sa buhay na walang hanggan. Ang sinumang nagnanais na maglingkod sa akin ay dapat sumunod sa akin, at kung nasaan ako, naroon din ang aking lingkod. Ang sinumang naglilingkod sa akin ay pararangalan ng aking Ama.»

—*Juan 12:23-26*

Sa loob ng mga taong ito, nagsimula akong bumili ng mga aklat na tumatalakay sa mga paksa gaya ng channel-ing, teletransportasyon, astral travel, telekinesis, automatic writing at mga katulad nito - mga bagay na pamilyar sa mga espiritista o mga taong aktibong naghahanap. Ito ay di-kilalang teritoryo para sa maraming Kristiyano, na may kaakibat na pakinabang at kawalan. Ang pakinabang ay hindi nila nilalaro ang mga ganoong bagay at ang kawalan ay hindi nila ito masyadong kilala. Sa madaling salita, ang interes na ito ay madalas na humahantong sa pagiging mapagmataas sa katotohanan at sa Banal na Espiritu sa aking karanasan. Bagaman maaaring sabihin ng tao na kontrolado niya ang kanyang buhay, ito ay walang katuturan sa katotohanan, at doon ako nanatili sa loob ng ilang taon.

Mayroon ding tila hindi mapanganib na mga laro tulad ng Ouija board at mga katulad nito na *nilalaro* ng mga tao upang makipag-ugnayan sa «*mundo ng mga espiritu*» nang hindi nauunawaan na may tunay na panganib sa likod nito. Para itong pagpirma ng kontrata sa pag-upa ng apartment. Nakatali ka sa kontrata batay sa iyong pirma. Ganoon din sa mga gawa, maging sa isip o sa gawa. At kapag ang isang hadlang ay naalis na, maaari itong magsimula ng isang chain reaction na parang mga domino. Alam nating lahat ang prinsipyong ito at gumagana ito sa dalawang paraan, maging positibo o negatibo. Pisikal man o espirituwal. Ang aking ina mismo ay nasa loob ng isang negatibong pababang spiral kung saan walang sinuman sa paligid niya ang nakagawa ng pag-unawa sa pakikibakang nagaganap sa kanyang espiritu.

Chapter 11

Videregående Skole (1991-94)

Natatandaan ko na bumaba ang aking mga grado sa Fyllingsdalen Videregående Skole at isa sa mga guro ay nagulat na napakahina ng aking performance. Nagkaroon ako ng average na M (Meget Godt) na may S (Særdeles godt) sa matematika noong junior high school, isang asignatura na pinagpaguran ko nang husto. Gusto kong patunayan sa guro na kaya ko talagang paghusayan ang matematika. Ang sitwasyon sa pamilya ay nagsimulang ubusin nang husto ang aking lakas, at sa paglipat sa senior high school, ang aking ina ay naging lalong pasibo pagdating sa pag-aalaga sa aming mga anak.

Humaba ang daan patungong paaralan nang lumipat kami sa Bjørgedalen at mula noong 1991 nang maging pahayagang pang-umaga ang Bergens Tidende, gising na ako ng alas-5 o alas-6 ng umaga. Ang aking ruta ng pahayagan sa Barliaveien ay apat at kalahating kilometro ang layo mula sa kung saan kami nakatira noon. Ang aking mental na kakayahan ay bumagsak sa loob ng tatlong taong ito at sobrang pagod ako pag-uwi sa bahay at pagkatapos gawin ang aking takdang-aralin kaya't ginugugol ko ang malaking bahagi ng oras sa pagkakahiga sa kama at pag-idlip sa hapon. Nawala ang aking mataalik na kaibigan dahil dito. Nag-aalala si Ina para sa akin ngunit hindi niya kayang alagaan ang kanyang sarili o ang kanyang mga anak sa panahong ito. Hindi nakatulong na ginugol niya ang kanyang mga araw sa pagbabasa ng mga aklat tulad ng «*Sagaen om Isfolket*» ni Margit Sandemo o humingi ng tulong sa «*mga tinatawag na espirituwal na tao*» na nagtatwa kay Jesu-Cristo bilang Anak ng Diyos. Maraming tao ang mag-iisip na ito ay malupit na mga salita, ngunit nagsasalita ako mula sa karanasan ng makita ang aking ina na unti-unting nanghihina habang hinahayaan niyang matukso ng mahika, mistisismo, at mga «*romantikong*» aklat habang siya mismo ay nakatayo sa bingit ng bangin. Ang pagiging maligamgam ay hindi isang opsyon para sa mga Banal na tinawag ng Diyos sa Kanyang gawain.

Alam ko na ngayon na ang mga aklat na nabasa ko tungkol kay Jesus noong aking kabataan ay pawang mga huwad na kuwento na may magandang panlabas na anyo at *maling espirituwalidad*. Marami ang naniniwala na ako ay hambog kapag sinasabi kong marami sa mundo ang huwad na espirituwalidad, ngunit ito ang katotohanan at ako mismo ay marami nang nakita matapos akong ipanganak na muli. Mayroong maraming mga aklat na sumusulat tungkol sa isang *huwad na mesiyas* sa parehong paraan na ang ibang relihiyon o iba't ibang «*espirituwal*» na kaisipan ay sinusubukang baluktutin ang katotohanan tungkol sa kung sino ba talaga si Jesu-Cristo.

Para sa aking sarili, mula noong ako ay humigit-kumulang 15 taong gulang, binasa ko ang halos lahat ng nahanap ko tungkol sa mga paksang ito at masasabi ko na kahit hindi pa ako ipinanganak na muli, naramdaman ko na may kulang. Sa aking kalooban ay nananatili akong mapagmataas laban sa Diyos, ngunit nabanaagan ko pa rin ang ilang bahagi ng aking naranasan. Wala akong mga mata upang makakita hanggang noong 2008. Tunay nga, ang sobrenatural ay totoo, ngunit ang tunay at dalisay na mga pagpapala ay nagmumula sa Diyos. Maaari ko ring idagdag na ang aking magiging asawa sa ilang pagkakataon ay nagkuwento tungkol sa mga taong kilala niya na nagsasagawa ng mahika. Ako mismo ay nakasaksi ng isang kaso sa Norway kung saan ginawa ito ng isang tao para kumita sa pananalapi, ngunit naramdaman ng taong ito na pinatitigil ito ng kapangyarihan ng Diyos nang kami ay nanalangin. Ipagpaumanhin ninyo dahil medyo nauuna na ako sa mga pangyayari.

Bukod dito, napakainam na banggitin na noong 1994, ang *Statistical Science Magazine* (Volume 9, Number 3) ay naglathala ng isang artikulo na tumatalakay sa *Equidistant Letter Sequence (ELS)* batay sa *Første Mosebok (Genesis)* sa Bibliya. Ang artikulo ay isinulat nina Doron Witztum, Eliyahu Ripes, at Yoav Rosenberg. Ito ay isa sa iilang siyentipikong gawa na tumatalakay sa tanyag na tinatawag na *Bible Codes*. Wala akong alam tungkol dito noong panahong iyon, ngunit nais kong ipaalam ito sa iyo dahil sa katunayan ito ay isang kamangha-manghang pagtuklas sa lalim at katumpakan ng salita ng Diyos. Magpatuloy tayo sa 1995.

Chapter 12

Fokhol Gård (1995)

Pagkatapos ng isang hindi matagumpay na simula sa pag-aaral ng mechanical engineering sa Høgskolen i Bergen, nagpasya akong pumunta sa Fokhol Gård, isang Ecological Dynamic na bukid sa Stange sa Hedmarken. Doon ay nagtrabaho ako bilang katulong sa bukid sa loob ng isang buong taon at nakatanggap ng masustansyang pagkain at mabuting pisikal na paggawa. Sa katunayan, ako ang kanilang unang praktikante na nanatili doon sa loob ng isang taon at natatandaan ko na kumain sila ng meatballs sa aking hul-ing hapunan, isang malaking kaganapan dahil hindi ito karaniwan. Aakalain ng isa na ang mga magsasaka ay kumakain ng normal na dami ng karne, ngunit hindi sa Fokhol noong panahon ko. Ang pagpapatakbo sa bukid na ito ay bahagi ng pilosopiyang Steiner at bahagi ng isang pangkalahatang «*espiritwal*» na agos sa lipunan na bumibihag sa maraming mapagtiwala at naghahanap na mga tao. Iniisip ng isa ang tungkol sa kalinisan at mas kaunting pag-spray ng pestisidyo, na positibo naman, ngunit ang hindi gaanong pinag-uusapan ay ang itinuro ni Steiner tungkol sa isang espiritu sa likod ng lahat ng ito, na hindi naman kumikilala kay Jesus bilang Panginoon at Guro o nagsasabing ibinigay Niya ang Kanyang buhay para sa atin. Hindi rin nito itinuturo na dapat nating ibigay ang ating buhay sa pamamagitan ng bautismo upang muling maisilang. Sa mga sikat na aklat tungkol sa «*metapisika*», makikita rin ang pagbanggit tungkol kay Gaia o inang lupa, isang bagay na kinahuhumalingan at nagbubulag sa maraming tao. Ang bayan ng Diyos ay hindi maaaring magpakilala bilang isinilang sa espiritu ng lupa, kundi sa Espiritu ng Diyos.

Sa praktikal na bahagi, ang bukid ay may lawak na 960 mål at natatandaan ko na mayroon silang ilang mga traktor kung saan ang Deutz-Fahr ang pinakamalaki at pinakateknikal, at nasiyahan ako sa aking mga tungkulin, pati na rin sa pagmamaneho ng traktor. Ang produksyon ay humigit-kumulang 90 porsiyentong butil at ang natira ay mga gulay noong naroon ako, pati na rin ang humigit-kumulang 12 baka para sa gatas. Sila ay nasa panahon ng paglipat mula sa kumbensyonal na pagsasaka na may layuning magtanim nang mas organiko at palawakin ang produksyon ng gulay, kaya sila ay nasa *karenstid* (conversion period). Sila ay nagpapatakbo ayon sa pamamaraang Steiner, kaya naman ito ay ecological dynamic na pagsasaka ngunit nakabatay sa «*uniberso ng mga espiritu*» ni Steiner.

Nanirahan ako sa pangunahing bahay na dati ay naging bahay ng mga mahihirap na manggagawang nagtrabaho sa bukid ilang dekada na ang nakalilipas. Mula sa pinakamataas na palapag kung saan ako tumira, natatandaan ko ang pagtanaw sa mga butil

na sumasabay sa ihip ng hangin at sumasalamin sa paglalakbay nito sa mga bukid. Para silang mga alon sa buong tanawin, kaya isa itong magandang tanawin. Makikita mo ang malalim na itim na lupa na lumilitaw pagkatapos ng pag-aararo at ito ay isang mainam at masustansyang lupa.

Sa Fokhol, nakilala ko ang isang batang babae, si Marit, isang praktikante, na hindi lamang interesado sa pagsasaka kundi pati na rin sa espiritwal na aspeto. Nararamdaman niya kapag may namatay sa isang bahay at mga katulad nito, at nabighani ako rito. Naniniwala ako na maraming Kristiyano ang medyo nababagabag dito, ngunit ang katulad ay umaakit sa katulad at maraming tao ang may kakilalang mga karumaldumal na espiritu at nararamdaman at nakikipaglaro sa bahaging ito ng mundo ng espiritu, sa loob man o sa labas ng katawan.

Alam ko noong panahong iyon na ang espiritwal na bahagi ay tunay at wala akong problema rito, sa kabaligtaran, malugod ko itong tinanggap. Ang hindi ko naunawaan ay ang mga karumaldumal na espiritu ay kumakabit sa isang tao sa pamamagitan ng iba't ibang maruruming aktibidad at mga katulad nito. Nagiging katulad ito ng pagpirma ng kontrata sa kanila at nagbibigay ito sa kanila ng pagpasok sa buhay ng isa, isang bagay na naranasan ko nang lumaon nang mabuksan ang aking mga mata at simulan akong palayain ng Diyos. Mayroon din akong ilang kakaibang karanasan sa Fokhol kung saan nakarinig at nakaramdam ako ng mga bagay na hindi natural sa pisikal, ngunit itinago ko ito sa aking sarili hanggang ngayon. Hindi ito naglingkod sa Diyos, wika nga, at dahil dito ay masasabi ko na maraming mga kababalaghan na hindi maipaliwanag at higit pa sa mga batas ng pisika, ngunit hindi ito awtomatikong nangangahulugan na ito ay Espiritu ng Diyos dahil doon. Ang tanda ng Banal na Espiritu ay kadalisayan at liwanag. Hindi kadiliman at mistisismo.

Alam ko ngayon na ang paghahangad sa materyal na kasaganaan at paghahanap ng pisikal na kaginhawaan at kaligayahan na higit sa natural ay nakakatulong sa pagpapamanhid sa tao sa katotohanan. Sa katotohanan, tayo ay naglalakad sa isang makipot na daan at malapad ang daan na humahantong sa kapahamakan. Ang hindi sinabi sa akin ng aking bagong kaibigan noong panahong iyon ay mayroon siyang isang uri ng espiritung gabay na sumasama sa kanya at ito rin ay nakakatakot sa kanya sa isang bahagi. Gaya ng alam natin, si Jesus ay nagpalayas ng mga espiritu mula sa mga tao at may pangangailangan din nito sa ngayon. Ang katotohanang hindi natin ito karaniwang nasasaksihan ay hindi nangangahulugang hindi na ito kailangan. Nalaman ko lamang ang tungkol dito makalipas ang ilang taon, at malinaw na siya ay binalot ng takot dahil dito noon at hanggang ngayon.

Chapter 13

Alternativt Nettverk (1996)

Dumating na tayo sa taong 1996, at dinala ako sa Dillingøy sa Oslo upang simulan ang aking sivilteneste. Pinili ko ang civilian service dahil ayaw kong makilahok sa digmaan o kumitil ng buhay ng kapwa, at ang paniniwalang ito ay matatag na sa akin noon pa man. Inisip ko na masuwerte ako na nakakuha ng pagkakataong makatulong sa Alternativt Nettverk sa Tøyen sa Oslo.

Ang VisionWorks AS ay isang kumpanya na nag-oorganisa ng mga panayam, fair, kurso, at workshop sa loob ng holistikong kaisipan at alternatibong espiritwalidad, bukod sa paglalathala ng magazine na Visjon. Ang organisasyon ay itinatag noong 1992 nina Øyvind Solum at Roald Pettersen sa ilalim ng pangalang Alternativt Nettverk.

— *Store Norske Leksikon tungkol sa Alternativt Nettverk*

Inoorganisa ng Alternativt Nettverk ang tinatawag na Alternativmessen sa iba't ibang dako ng bansa. Sa kasamaang palad, ito ay parang isang garapon ng pulot para sa mga maruruming espiritu at nagsasagawa sila ng yoga, mga healing stone, mga enerhiya, healing, kanalisasyon (channeling), at marami pang iba na nakatutulong sa pagpapati-bay ng paglaban ng isang tao kay Jesu-Kristo, gaano man ito kakatwa pakinggan, sapagkat ang mga maruruming espiritu ay hindi nagbubunga ng kalinisan. At maraming mga mausisang tao ang nalilinlang. Marami pa sana akong masasabi, ngunit sa madaling salita, ang aking pakikibahagi ay tumagal lamang ng ilang buwan sa kabutihang-palad at mapalad ako na nakalabas ako. O sa madaling sabi: Nagawa kong magkaroon ng isang malaking gasgas ang isa sa mga kotse nang ako ay minalas sa Oslo Spektrum at tinanggal ako ng Alternativt Nettverk sa loob ng maikling panahon pagkatapos niyon. Hindi pa ako kailanman nakatira sa ilalim ng mas masahol pang kondisyon ng pamumuhay o mga kalagayan. Ang tinuluyan ko ay may butas sa dingding kung saan malayang nakakapasok at nakakalabas ang mga daga. Ang palikuran ay napakarumi na hindi ko pa nakita kailanman, at ang mga kuwarta ay amoy ihi. Kinompronta pa ako ng isang lalaki na gusto akong makipagtalik sa kanya, na labis kong kinamuhian. Hindi rin naasikaso nang maayos ang aking mga ngipin sa panahong ito. Isa itong mababang yugto sa aking buhay, at hindi maganda ang bunga nito. Para sa isang nagtrabaho nang malapit sa kanila, ang kanilang bunga ay malinaw at nag-iwan ito ng masamang lasa sa bibig kapag binabalikan ko ito ngayon. Gayunpaman, hindi ako gumawa ng anumang pakikipagtuos

tungkol dito hanggang sa huli dahil hindi ko pa noon nauunawaan na ang espiritung nasa likod nito ay ang katulad na espiritu na nasa likod ng kaisipan kung saan ibinuhos ko ang malaking bahagi ng aking sarili sa mga taong iyon.

Chapter 14

Fagerli Leirskole (1997)

Taong 1997 noon at ginagampanan ko ang nalalabi sa aking sivilteneste sa Fagerli Leirskole sa Geilo sa Skurdalen, at labis akong nasisiyahan sa pagbabago ng kapaligiran. Nagtrabaho rin ako doon ng dagdag na anim na buwan. Tumutulong ako sa lahat ng mga gawain, at kabilang dito ang mga aktibidad tulad ng pagtuturo sa pag-snowboard, pagha-hiking o pag-i-ski sa kabundukan, paglilinis ng mga kuwarto, at pagtulong sa kusina sa paghahanda ng mga simpleng pagkain tulad ng mga sopas, tinapay, o mga rundstykker. Ang leirskole ay mayroong hanggang 80 kabataan sa loob ng isang linggo bukod pa sa mga panauhin tuwing katapusan ng linggo. Gumagamit kami ng isang pang-industriyang eltemaskin at isang malaki at magandang hurnong Pranses na may steam at tumpak na digital na kontrol sa oras ng pagluluto at temperatura. At kapag ako ay naka-duty sa kusina at naghahanda ng mga pagkain para sa mga panauhin, ibinibigay ko ang aking buong sarili sa paggawa at nagagalak dito, kapwa sa kusina at sa pakikihalubilo habang naglilingkod sa mga panauhin. Nagtaka ang kusinero kung paano ko napapalaki nang husto ang aking mga tinapay kahit pareho naman ang sinusunod naming resipe, ngunit iyon ay dahil sa pagmamasa at pag-aasikaso sa masa ng tinapay, at mahilig akong mag-eksperimento habang nagluluto sa pag-program ng hurno upang makamit ito. Ang pangangabayo ay bahagi rin ng aking mga tungkulin, at tinuruan ko ang mga bata na maglinis at maglagay ng siyabal sa mga kabayo gayundin ang paglilinis ng kuwadra, isang bagay na bago rin sa akin gaya ng sa karamihan sa kanila, ngunit naging masaya pa rin ito. Nanirahan din ako sa isang maliit na laftehus sa labas ng bakuran kung saan kailangan kong yumuko para makapasok sa pinto at sapat lang ang taas para makatayo nang tuwid sa loob. Para sa akin, napakainam ng aking kalagayan noon at ako ay lubos na kontento. Kinuha ko ang aking lisensya sa pagmamaneho sa Gol sa panahong ito, pati na rin ang kurso sa pagmamaneho ng truck.

Chapter 15

Ang Pagpanaw ng Ina (1998)

Taóng 1998 noon nang pumanaw ang aking ina, sa gulang na 48 lamang, maikling panahon matapos ang kanyang huling kaarawan. Naaalala ko noong binisita ko sila sa Knarvik para sa kanyang kaarawan. Nang araw na iyon, napansin kong ang liwanag sa mga mata ni ina ay naglaho na, isang bagay na aking ipinagtaka. Pagkatapos na pagkatapos ng libing, nasa sala ako ng aking mormor, ngunit wala ang aking lola doon mismo sa sala. Doon ako pinapipirma ng aking amain ng isang dokumento na nagtatakwil sa anumang karapatan sa mana. Hindi niya hiningi ito sa mga kapatid ko—sa akin lang. Naniniwala akong nakita niya ako bilang banta, dahil ako ang panganay. Sinabi niya na *naubos na ang lahat ng pera* at isa sa mga tito ko, ayon sa pagkakasabi ng aking ama-amahan, ay sang-ayon sa kanya rito. Sa madaling salita, ako ay itinakwil kahit pa nag-ambag kami sa kanilang pagsasama ng humigit-kumulang 600,000,- mula sa pagbebenta ng apartment sa Ørnhaugen at ng kanyang mga naipong pera. Malinaw na isinisisi niya sa amin ang pagkakasakit ni ina at hindi niya tinatanggap ang sarili niyang pananagutan sa lahat ng ito. Sa isang sapilitang kumpas ng panulat, binura niya ang aming mana. Nagpakasal muli ang aking ama-amahan, at ang bago niyang asawa ay nakatanggap ng kanyang bahagi sa bahay. Ngunit ako at ang kapatid kong si Tom ay walang natanggap sa anumang dinala ng aming ina sa pagsasama nila. Kinuha niya ito mula sa amin. Naniniwala akong si Lars Erik lamang ang magiging tanging tagapagmana niya. Si ina at ang aking tiya ay hindi rin binigyan ng lote sa Ask ng kanilang ama, samantalang ang tatlong magkakapatid na lalaki ay binigyan ng kani-kanilang lote, kaya ang nangyari ngayon ay tila naging tradisyon na sa pamilya. (Kapag pumanaw si mormor Jenny Gjertine sa 2025, ang bahagi ni ina sa mana ay magiging barya na lamang - walang bukid, walang ari-arian, wala ni ano pa man - na paghahatian pa ng kanyang tatlong anak na lalaki at sa madaling salita ay wala ring saysay.) Hindi ito sumasalamin sa kung sino ang Diyos! Tanging ang Diyos lamang ang makapagpapabago sa pusong bato upang maging pusong laman. Darating ang araw na bawat isa sa atin ay tatayo sa harap ng Diyos at mananagot sa ating mga gawa.

Natapos din ang aking trabaho sa Fagerli Leirskole sa taóng ito at ito rin ang panahon sa aking buhay nang matagpuan ko ang Urantia-boken na may mahigit 2000 pahina sa isang tindahan ng aklat sa Oslo, na kumuha ng aking atensyon sa sumunod na 10 taon. Puno ito ng mga masalimuot na paliwanag tungkol sa diumano’y pinagmulan ng tao at tungkol sa isang huwad na Jesus. Ang aklat ay isang seryosong gawa, ngunit para sa sinumang maghuhukay nang sapat at susunod sa mga bakas nito, makikita na ito ay isang

pagpalsipika sa katotohanan, isang bagay na natuklasan ko rin sa huli sa pamamagitan ng masusing pag-aaral sa pinagmulan nito. Ito ay idinikta sa pamamagitan ng channelled na materyal at ito ay isang katotohanang sinubukan nilang itago. Ako mismo ay nabihag sa kapangyarihan nito at paminsan-minsan ay sumasali sa isang study group sa Oslo. Masyado akong nahumaling sa nilalaman nito at kitang-kita ito, na tila naman ikinatuwa ng pinuno ng grupo.

Sa pagtatapos ng 1998, nagbalik ako sa Knarvik sa labas ng Bergen. Kalilibing pa lamang kay ina at ang mga pangkaraniwang araw ay binubuo ng pagharap sa lum-bay at paghahanap ng trabaho. Nagtrabaho ako ng ilang buwan para sa Manpower sa Bergen, kabilang na sa Hansa sa Kokstad at kalaunan sa bodega ng Solberg Dekk sa Toppe sa Åsane. Inalok ako ng permanenteng posisyon sa Solberg Dekk dahil nasiyahan sila sa aking trabaho ngunit pinili kong magsimula sa Knarvik Senter bilang katulong na vaktmester. Ang aming amain, gaya ng dati, ay abala sa kanyang trabaho at malinaw na nahihirapan siya sa pighati ngunit hindi ko nakitang humingi siya ng tulong upang maproseso ito, kahit na halatang dapat sana niyang ginawa iyon. Gayunpaman, inalagaan niya kami sa isang paraan at nagpapasalamat ako rito. Naunawaan ko na ang aking isipan ay hindi pa rin maayos na gumagana at upang hamunin ang aking sarili, ninais kong magpatuloy sa pag-aaral. Kailangan ko munang pagbutihin ang aking mga marka sa matematika at pisika nang magpasya akong simulan ang pag-aaral bilang teleteknikk ingeniør. Ang hindi ko pa naisasalaysay ay ang buhok ko noon ay abot hanggang puwit dahil hinayaan ko itong humaba nang malaya sa nakalipas na mga taon, sa ikinalulungkot ni ina. Siya ay dating isang barbero at sa pagtatapos ng kanyang karera ay nagtrabaho sa "Solei Frisørsalong" sa itaas malapit sa Haukeland Sykehus. Ang pagpapahaba ng buhok ng kanyang anak ay hindi niya ninanais, ngunit tinanggap niya pa rin ito nang maayos. Naisip ko noon na ngayong magsisimula na ako sa forkurs para sa engineering college, makabubuting magmukhang kagalang-galang. Sapat na ang itinagal ng aking eksperimento, sa aking palagay. Ang barbero na naggupit sa akin, isang lalaki, ay tila tunay na nalungkot nang gupitin niya ang aking mahabang buhok, ngunit para sa akin, ito ay isang kaginhawaan na sa wakas ay mapakawalan ito at makatulog nang hindi ito tumatakip sa aking mukha sa gabi tuwing ako ay lilingon. Bukod doon, isang masayang karanasan ang matutong magtirintas sa sarili, kaya hindi naman ito ganap na nawalan ng saysay. Hanggang sa araw na ito, malugod akong gumagawa ng simpleng tirintas para sa aking mapapangasawa o sa aking mga anak na babae.

Chapter 16

Polyteknisk Institutt (1999)

Taon noon ay 1999 at muli kong kinuha, bukod sa iba pa, ang matematika, pisika, at kemistri sa Polyteknisk Institutt sa Bergen at nakakuha ako ng matataas na marka roon. Ang tanging eksepsyon ay ang wikang Aleman na hindi ko pa rin bihasa, ngunit marahil ay dahil lamang ito sa kawalan ng interes. Sa taon ding ito, nakilala ko si Petter Arild Heitman na kumukuha rin ng forkurs para sa pag-aaral ng inhenyeriya.

Chapter 17

HIA Grimstad (2000-02)

Matapos ang taon ng pag-aaral sa Polyteknisk Institutt sa Bergen, kami ni Petter ay magkasamang nagtungo sa Høgskolen i Agder sa Grimstad at nagsimulang mag-aral ng teleteknikk doon. Nagkaroon din ako ng isang mabuting kaibigan sa pag-aaral doon, si Richard Paulsen. Dito ko na simulang maunawaan na ang programming at system development ay mga bagay na mayroon akong likas na kakayahan at labis kong kinagigiliwan. Ang mga grado ko ay naging bunga nito.

Sumapit na ang 2001 at pagkaraan ng maikling panahon ay naging pinuno ako ng Studentstyret sa Høgskolen at **noong unang bahagi ng 2002** ay lumipat din ako at tumira kasama ang 4-5 na menor de edad na mga asylsøker mula sa Sri Lanka, sa ilalim ng atas ng munisipyo. Nagsilbi akong tagapangalaga para sa kanila doon sa Grimstad habang nag-aaral, kaya naging isang masaya ngunit abalang panahon ito. Isinama ko sila sa paglalakbay sa Bergen at Trondheim, na lubos nilang pinahalagahan. Nakatanggap ako ng napakagandang patotoo mula roon, ngunit ang katotohanan ay hindi rin ako masyadong maayos ang pag-iisip noon at paminsan-minsan ay mahilig magpatakbo nang mabilis habang nagmamaneho.

Chapter 18

NTNU Trondheim (2003-04)

Dumating na tayo sa taong 2003 at nakilala ko ang aking magiging asawa na isang trønder habang tinatapos ko ang aking diploma thesis sa Grimstad. Nakatanggap kami ng parangal para sa pinakamahusay na thesis at ang dalawang nakatrabaho ko ay kabilang din sa mga pinakamagagaling sa klase. Ang mabubuting kamag-aral ay nakatulong upang maging mahusay ang aking pagtatapos sa pag-aaral. Bukod dito, naging lider ako ng Student Council sa loob ng halos dalawang taon at naging bahagi ng Lupon ng Kolehiyo sa parehong panahon. Malinaw na pinahalagahan ito ng mga kawani sa administrasyon at ng mga estudyante dahil isa ako sa tatlo sa kolehiyo na tumanggap ng parangal para sa aking gawaing pang-estudyante. Ang muling pagpapanumbalik ng seremonya ng pagtatapos para sa mga nagsisipagtapos na estudyante ang aking naging inisyatiba at nilobby ko sa lupon ng kolehiyo nang itigil ito ng paaralan ilang taon na ang nakalipas.

Taglagas noon ng 2003 at lumipat ako sa Trondheim upang magsimula ng Master sa teknolohiya ng komunikasyon sa NTNU at ang aking kasintahan na si Sølvi Myklebust ay nag-aaral doon para maging guro. Naaalala ko na sa taong ito ay napansin ko na hindi niya inuuna ang kanyang pananampalataya, ngunit hindi ko ito itinuring na isang babala dahil ako mismo ay hindi pa nananampalataya noon.

Nung panahong iyon, naninirahan ako sa Falkenborg Studentby sa Lade at noong **2004 ay nag-alok ako sa may-ari na itayo at pangasiwaan ang kanilang network** na may 200 network points, lahat sa sariling inisyatiba at may sariling plano para sa instalasyon, kagamitan, at setup. Noong inorder ko ang mga kagamitan, nagkomento ang sales manager sa tindahan ng Telenor na bihirang makakita ng isang pribadong tao sa likod ng isang instalasyong ganito kalaki. Ang may-ari ng Falkenborg Studentby ay nasiyahan sa aking nagawa sa tulong ng vaktmester at isang kabataang katulong, at ibinenta niya ito sa lalong madaling panahon pagkatapos noon.

Chapter 19

Oslo (2005-06)

Noong 2005, natapos ko ang aking master's degree sa NTNU kasabay ng paglipat ko sa Jar sa Bærum at pagsisimula sa Software Innovation bilang isang trainee at system developer. Ikinasal din ako noong 2005, kaagad matapos kong maipasa ang aking master's thesis sa NTNU. Ito ang nagmarka ng pagtatapos ng ilang buwan ng 12-16 na oras na pagtatrabaho araw-araw habang nagtatrabaho ako nang full-time kasabay ng huling yugto ng aking pag-aaral. Sa pagtatapos ng 2006, lumipat kami sa Lindeberg sa Kløfta kung saan nagsimula ako sa Element Logic sa parehong tungkulin. Nanirahan kami sa sameiet Mohagen 2 kung saan ako naging chairman ng board at pinangunahan ang asosasyon sa isang demanda laban sa developer. Isang mahirap na panahon iyon para sa amin, ngunit nalampasan namin ito nang maayos.

Chapter 20

Kumatok ang Kaligtasan (2007-08)

Noong 2007, lumipat kami sa Torvikbukt sa madaling panahon matapos isilang ang aming unang anak. Ginusto ng aking asawa na tumira malapit sa kanyang matalik na kaibigan sa loob ng ilang panahon, at hindi ako makahanap ng kapayapaan upang magpatuloy sa pagtatrabaho bilang isang developer sa Element Logic. Lumipat ako sa pagtatrabaho mula sa bahay para sa kumpanya, na naging responsable sa suporta sa buong Scandinavia habang tinutulungan din ang isang kaibigan sa pagkabata ng aking nakababatang kapatid na magtayo ng isang bagong kumpanya. Nanirahan kami sa Torvikbukt sa loob ng walong buwan bago lumipat sa Fosse, malapit sa Frekhaug sa labas ng Bergen, kung saan bumili kami ng bahay noong Agosto 2008. Hindi nagtagal pagkatapos noon, nagkaroon ako ng isang

Naglalakad ako sa isang pasilyo na may maraming pinto, naliligaw kung alin ang tama. Pagkatapos, dumating ang isang maliit na grupo ng mga tao at ipinakita sa akin ang tamang pinto. Naglakad ako papasok at pumasok sa isang malawak at mahangin na silid na may kisameng napakataas na hindi na makita. Sa kanan, may isang pader na salamin na kasingtaas ng kayang makita ng mata, at sa harap ko ay isang dagat ng kristal o salamin na maaaring lakaran. Mula sa ilalim ng ibabaw, ang mga pigurang parang mga rebulto—buhay ngunit hindi buhay—ay lumilitaw sa kristal na dagat nang hindi ito nababasag. Para silang buhay na sining para sa kasiyahan ng mga naroroon, katulad ng mga dynamic light show na makikita sa mga moderong konsiyerto. Kapag ganap na silang nakalabas, tumitigas sila sa iba't ibang posisyon bago dahan-dahang bumaba muli. Sa malayo, nakakakita ako ng bundok kung saan nanginginain ang mga baka, at ang mga tao ay nakaupo sa mga mesa sa mga grupo, tila ine-enjoy ang araw. Nakaramdam ako ng isang kamangha-manghang kalayaan at kagalakan. Nagising ako at nagalak sa panaginip.

— *Panaginip ng Kaligtasan*

Hindi ko ito naunawaan noong panahong iyon, ngunit ang panaginip ay isang larawan ng kaligtasang darating. Sa puntong ito magsisimulang magbago ang mga bagay. Dumating na tayo sa panahon ng aking buhay na nagpapaliwanag kung bakit nakaupo ako rito ngayon, pinalaya ng Diyos upang mamuhay sa ilalim ng bagong tipan kay Jesus.

Alam ko na sa sarili kong lakas ay wala ako, ngunit sa Diyos ang lahat ng bagay ay posible para sa mga naniniwala (Marcos 9:23):

"Ito ang tipan na gagawin ko sa kanila pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon: Ilalagay ko ang aking mga kautusan sa kanilang mga puso, at isusulat ko ang mga iyon sa kanilang mga isipan." At pagkatapos: "Ang kanilang mga kasalanan at ang kanilang mga gawaing labag sa kautusan ay hindi ko na aalalahanin pa." Sapagkat kung may kapatawaran na sa mga ito, wala nang kailangang alay pa para sa kasalanan. Kaya nga, mga kapatid, mayroon na tayong lakas ng loob na pumasok sa dakong banal sa pamamagitan ng dugo ni Jesus, sa pamamagitan ng bago at buhay na daan na binuksan niya para sa atin sa pamamagitan ng tabing, samakatuwid ay ang kanyang katawan. At dahil mayroon tayong isang dakilang saserdote na namamahala sa bahay ng Diyos, lumapit tayo nang may tapat na puso at may lubos na katiyakan ng pananampalataya, na ang ating mga puso ay winisikan upang malinis mula sa isang masamang budhi at ang ating mga katawan ay nahugasan ng purong tubig. Manatili tayong matatag sa pagpapahayag ng ating pag-asa nang walang pag-aalinlangan, sapagkat tapat ang nangako. At isaalang-alang natin kung paano natin mapupukaw ang isa't isa sa pag-ibig at sa mabubuting gawa. At huwag nating kaligtaan ang pagtitipon, gaya ng ugali ng ilan. Sa halip ay pasiglahin natin ang isa't isa, lalo na't nakikita ninyong malapit na ang Araw. Sapagkat kung sadyang nagpapatuloy tayo sa pagkakasala matapos nating matanggap ang kaalaman sa katotohanan, wala nang natitira pang hain para sa mga kasalanan. Isang kakila-kilabot na paghuhukom at nag-aapoy na poot ang naghihintay na lalamon sa mga kaaway ng Diyos. Ang sinumang lumabag sa kautusan ni Moises ay pinapatay nang walang awa batay sa patotoo ng dalawa o tatlong saksi. Gaano pa kayang bigat na parusa ang sa tingin ninyo ay nararapat sa taong yumurak sa Anak ng Diyos, lumapastangan sa dugo ng tipan na nagpabanal sa kanya, at umalipusta sa Espiritu ng biyaya? Sapagkat kilala natin siya na nagsabi: "Akin ang paghihiganti; ako ang gaganti." At muli: "Huhukuman ng Panginoon ang kanyang bayan." Isang kakila-kilabot na bagay ang mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos!

— *Hebreo 10:16-31*

Ang taon noon ay 2008, at sa loob ng aking pagkatao, alam kong magbabago nang lubusan ang aking buhay. Nagsimula kaming mag-asawa na dumalo sa mga pagtitipon sa Christian Fellowship Nordhordland. Ang mga pagtitipon ay ginaganap sa isang gymnasium sa Knarvik, at inisip namin na iyon ang lugar kung saan namin babas-basan ang aming unang anak na babae, si Olivia—hindi bibinyagan. Nang sumama kami

sa kongregasyong ito, nakaranas ako ng kagalakan habang umaawit, at ang mga nanam-palataya ay bukas at mainit sa amin. Pakiramdam ko ay nasa tahanan ako at panatag, kahit na ako ay mapagmataas sa isipan (Kawikaan 16:18), naniniwalang nagtataglay ako ng *higit na kaalaman* sa mga espirituwal na bagay kaysa sa mga nasa paligid ko dahil ilang taon na akong nagbabasa tungkol sa mga ito. Sa kabutihang palad, tinanggap nila kami nang may bukas na mga kamay, na nagpahintulot sa Espiritu Santo na magsimulang gumawa sa akin.

Hindi nagtagal matapos kaming magsimulang dumalo sa Christian Fellowship Nordhordland, bumisita sa amin ang isang ebanghelista mula sa Bergen, Norway. Pagkatapos ng sermon, lumapit siya sa akin at nagtanong kung sino ako at kung gusto kong tanggapin si Jesus bilang Panginoon at Guro ng aking buhay. Nagulat ako sa kanyang pagiging direkta at sa kanyang pagpili ng mga salita, ngunit sumagot ako ng oo sa pagtanggap kay Jesus nang hindi lubos na nauunawaan kung ano ang aking pinapangakuan. Pagkatapos ay sinabi niya sa akin, "Ulitin mo ang mga salitang ito!" At doon mismo, habang ipinahahayag ko si Jesus bilang Panginoon at Guro ng aking buhay (Roma 10:9–10) at nagpapasalamat sa Kanya sa pag-aalay ng Kanyang buhay para sa akin at sa Kanyang biyaya, nakatanggap ako ng isang pangitain tungkol sa bagong espiritu na ibinigay sa akin ng Diyos.

Sa isang pangitain, nakatayo ako sa ilalim ng isang malaking puting itlog, na mas matangkad pa sa akin. Tumingala ako at napansin na ang itlog ay hindi gawa ng kamay ng tao kundi mailalarawan bilang isang buhay na organikong materyal. Mula sa labas ng itlog ay may nanggagaling na malambot na liwanag na nagbibigay-liwanag sa loob nito. Naramdaman ko na ang lahat ay malinis—walang gulo, wala, ako lang. Parang ang lahat ng aking gulo ay inalis sa loob ng maikling sandali. Nabigla ako, ngunit nakaramdam ako ng isang napaka-espesyal na kapayapaan sa loob ko na hindi katulad ng anumang bagay, gaya ng sinabi sa akin ng ebanghelista.

— *Ang Pangitain na Natanggap Ko Nang Tanggapin Ko si Jesus*

Sinabi at kinumpirma sa akin ng ebanghelista na makakaranas ako ng kapayapaan na hindi ko pa naranasan noon, at ang kapayapaang ito ay mawawala kapag ako ay nabautismuhan na—bagay na siyempre ay ipinagtaka ko. Habang nangyayari ito, may mga luhang pumatak sa aking mga pisngi. Sinabi ng aking asawa kalaunan na hindi niya ako nakilala sa mga sumunod na araw. Habang nagmamaneho kami pauwi mula sa pagtitipon nang araw na iyon, narinig ko ang Espiritu Santo na direktang nagsalita sa akin, na nagbabala sa akin na magsalita ng buhay at hindi kamatayan (Kawikaan 18:21). Ipinahayag sa akin ng Espiritu Santo na dapat kong bantayan ang aking mga salita at maingat na piliin ang aking mga pahayag (Santiago 3:6). Mahalagang maunawaan na ang Espiritu Santo ay kilala

tayo nang malaliman, kapwa sa kasalukuyan at sa paraang makahula para sa hinaharap. Sa pagbabalik-tanaw, nauunawaan ko na ngayon na ang karanasang ito ay isang susi sa aking pagtawag at napakahalagang aktibong linangin. Hindi ito nangangahulugan na lagi akong nakakapagsalita ayon sa ibinibigay ng Espiritu Santo sa akin, ngunit tinawag tayo upang maging mga tagapamayapa at ibahagi ang katotohanan, hindi upang magpalaganap ng pagkawasak at kamatayan sa pamamagitan man ng gawa o salita.

Nang tanggapin ko si Jesus, nakatanggap ako ng pangitain mula sa Diyos sa unang pagkakataon sa aking buhay. Isinasaalang-alang ang istatistikong kahalagahan ng gayong unang karanasang ipinamahagi sa buong buhay na tatlumpu't tatlong taon at mahigit labing-isang libong araw, mayroon akong tatlong salita para sa mga nagtatangkang itanggi ang mga karanasan ng isang nanampalataya sa Diyos: **kawalan ng pananampalataya at hinala.**

Sa prosesong nagsisimula na ngayon, nakikita ko na ang Diyos ay **nagpapaalaala** sa ating mga nanampalataya—ang mga Banal—na magpatuloy sa paglalakad kasama Niya at huwag nang bumalik sa mundo kasama ang kamunduhan, pagnanasa, at mistisismo nito.

Ngunit may lumitaw din na mga huwad na propeta sa gitna ng mga tao, gaya ng magkakaroon din ng mga huwad na guro sa inyo, na palihim na magpapasok ng mga mapanirang maling aral, at itatangi maging ang Panginoon na bumili sa kanila, na nagdadala sa kanilang sarili ng madaling pagkawasak. Marami ang susunod sa kanilang masasamang paraan, at dahil dito, ang daan ng katotohanan ay malalait. Sa kanilang kasakiman, gagamit sila ng mga mapanlang salita upang kayo ay pakinabangan: na ang hatol sa kanila mula pa noong una ay hindi natitigil, at ang kanilang pagkawasak ay hindi natutulog. Sapagkat kung ang mga anghel nang magkasala ay hindi pinatawad ng Diyos, kundi itinapon sila sa Tartarus, at ibinigay sa mga hukay ng kadiliman upang bantayan hanggang sa paghuhukom; at hindi pinatawad ang sinaunang mundo, kundi iningatan si Noe kasama ang pito pang iba, na isang mangangaral ng katuwiran, nang dinala niya ang baha sa mundo ng mga hindi masunurin sa Diyos; at ang mga lungsod ng Sodoma at Gomorra ay naging abo, hinatulan sila sa pagkawasak, na ginawang halimbawa sa mga mamumuhay nang hindi masunurin sa Diyos; at iniligtas ang matuwid na si Lot, na lubhang nahapis sa malaswang pamumuhay ng mga masama (sapagkat ang matuwid na taong iyon na nanirahan sa gitna nila, ay nahapis ang kanyang matuwid na kaluluwa sa araw-araw sa nakikita at naririnig niyang mga gawaing labag sa kautusan): alam ng Panginoon kung paano iligtas ang mga banal mula sa tukso at panatilihin ang mga hindi matuwid sa ilalim ng parusa para sa araw ng paghuhukom; lalo na ang mga lumalakad

ayon sa laman sa pagnanasa ng karumihan, at humahamak sa awtoridad. Mapangahas, mapagsarili, hindi sila natatakot na magsalita ng masama laban sa mga may karangalan; samantalang ang mga anghel, bagaman mas dakila sa lakas at kapangyarihan, ay hindi nagdadala ng mapanirang hatol laban sa kanila sa harap ng Panginoon. Ngunit ang mga ito, gaya ng mga nilalang na walang katuwiran, na ipinanganak na parang mga hayop upang hulihin at patayin, na nagsasalita ng masama sa mga bagay na wala silang kaalaman, ay tiyak na mapupukso sa kanilang sariling pagkawasak, na tumatanggap ng kabayaran ng kalikuan; mga taong ang itinuturing na kaligayahan ay ang magpakasasa sa araw, mga batik at dungis, na nagpapakasaya sa kanilang mga pandaraya habang nakikipagsalu-salo sa inyo; may mga matang puno ng pangangalunya, at hindi mapatigil sa pagkakasala; inaakit ang mga kaluluwang mabuway; may pusong sanay sa kasakiman; mga anak ng sumpa; na iniwan ang matuwid na daan, sila ay naligaw, na sumunod sa daan ni Balaam na anak ni Beor, na umibig sa kabayaran ng maling gawa; ngunit siya ay sinuway dahil sa kanyang sariling pagsuway. Isang piping asno ang nagsalita sa tinig ng tao at pinigil ang kabaliwan ng propeta. Ang mga ito ay mga balon na walang tubig, mga ulap na itinataboy ng bagyo; para sa kanila ang kadiliman ng karimlan ay itinitira magpakailanman. Sapagkat, sa pagpapahayag ng mga hambog na salita ng kawalang-kabuluhan, inaakit nila sa mga pagnanasa ng laman, sa pamamagitan ng kahalayan, ang mga tunay na tumatakas mula sa mga namumuhay sa kamalian; pinapangkuan sila ng kalayaan, samantalang sila mismo ay mga alipin ng kabulukan; sapagkat kung kanino ang isang tao ay nadaig, sa kanya rin siya ay naging alipin. Sapagkat kung, matapos silang makatakas sa mga karumihan ng mundo sa pamamagitan ng pagkakilala sa Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Cristo, sila ay muling nasangkot doon at nadaig, ang huling kalagayan ay naging mas masama para sa kanila kaysa sa una. Sapagkat mas mabuti pa sa kanila ang hindi nakakilala sa daan ng katuwiran, kaysa, matapos itong malaman, ay tumalikod mula sa banal na utos na ibinigay sa kanila. Ngunit nangyari sa kanila ang ayon sa tunay na kawikaan, "Ang aso ay nagbabalik sa kanyang sariling suka," at "ang inahing baboy na nahugasan na ay nagbabalik sa paglulublob sa puyapo."

— *Ikalawang Pedro 2*

Sa pagbabalik-tanaw, nauunawaan ko na mula sa araw na ito, mapapasailalim ako sa mga pakpak ng Makapangyarihang Diyos (Awit 91:4)—ang aking Tagapagpalaya, aking Tagapagligtas, at aking Tagalikha.

Sinabi niya: "Iniibig kita, PANGINOON, na aking kalakasan. Ang PANGINOON ay aking bato, aking kuta, at aking tagapagpalaya; ang aking Diyos ay aking bato, na sa kanya ako'y nanganunubli. Siya ang aking kalasag at ang kaligtasan ng aking kalakasan, ang aking matibay na kuta. Tumawag ako sa PANGINOON, na karapat-dapat purihin, at ako'y naligtas sa aking mga kaaway. Ang mga tali ng kamatayan ay pumulupot sa akin; ang mga baha ng pagkawasak ay tumakot sa akin. Ang mga tali ng libingan ay pumulupot sa akin; ang mga bitag ng kamatayan ay humarap sa akin. Sa aking kapighatian ay tumawag ako sa PANGINOON; sumigaw ako sa aking Diyos. Narinig niya ako mula sa kanyang templo; ang aking daing ay nakarating sa kanyang mga pakinig. Noo'y nayanig at naugong ang lupa; ang mga pundasyon ng mga bundok ay nanginginig; nanginginig ang mga iyon dahil siya'y nagalit. May usok na pumaitaas mula sa kanyang mga butas ng ilong, at tumutupok na apoy mula sa kanyang bibig; ang nagniningas na mga бага ay nagmula sa kanya. Hinawi niya ang langit at bumaba, at may madidilim na ulap sa ilalim ng kanyang mga paa."

— *Awit 18:1-10*

Sa kabila nito, inabot ako ng pitong taon bago ako nakatagpo ng kapayapaan sa kung ano talaga ang nangyari nang araw na iyon at naabot ang pag-unawa na hindi ako nabalaw. Iniisip ko ang panahong nakatayo ako sa loob ng itlog, kung saan ang Diyos Mismo ang nagpatotoo sa akin tungkol sa bagong espiritu na ibinigay Niya sa akin. Ito ay ilang araw lamang bago mangyari ang aking bautismo, kung saan si Oddmund Solheim, ang aking mabuting kapatid, ang umakay sa akin pababa sa tubig.

Sumagot si Jesus: "Katotohanang sinasabi ko sa iyo, maliban na ang isang tao'y ipanganak na muli, hindi niya makikita ang kaharian ng Diyos." "Paanong maipanganak ang isang tao kung matanda na siya?" tanong ni Nicodemo. "Maaari ba siyang pumasok sa sinapupunan ng kanyang ina sa ikalawang pagkakataon upang ipanganak?" Sumagot si Jesus: "Katotohanang sinasabi ko sa iyo, maliban na ang isang tao'y ipanganak sa tubig at sa Espiritu, hindi siya makakapasok sa kaharian ng Diyos."

— *Juan 3:3-5*

Sa mga taon bago ang 2012, nagkaroon ako ng mga makapangyarihang karanasan sa espiritu, ngunit hindi nauunawaan ng aking isipan ang nangyayari. Ang nakakatakot din ay nang ipanganak akong muli, nabuksan ang aking mga mata at nagsimula akong makakita ng mga nilalang na parang tao sa aming silid sa gabi (Efeso 6:12). Ang mga gantong bagay ay hindi karaniwang pinag-uusapan sa simbahan, ngunit nagkatakot na nar-

inig ko ang isang pag-uusap sa pagitan ng dalawang tao isang araw matapos ang pagtitipon ng Linggo. Ang pag-uusap ay tungkol sa isang ina at ang kanyang anak na babae, mga tatlong taong gulang, na parehong nakakita ng isang lalaking nakatayo sa tabi ng kama sa gabi. Isang nakakatakot na karanasan iyon, ngunit nang sumunod na araw ay binalewala ito ng ina, sa pag-aakalang baka panaginip lang iyon. Pagkatapos, tinanong ng anak ang kanyang ina kung sinong lalaki ang nakatayo sa silid nang gabing iyon. Noon ko napagtanto na kung makakaranas sila ng gayong mga bagay at may saksi sa kanila, kung gayon ang sarili kong mga karanasan ay marahil hindi gawa-gawa lamang o panaginip lang. Ito naman ang nagbigay sa akin ng susi upang magsimulang mawawala na may nagaganap na labanan sa landas ng aking buhay.

Bilang kongregasyon ng Diyos, dapat tayong maging malay sa pag-aalaga at pagbibigay-kasangkapan sa ating sarili upang makayanan ang nakaraan at ganap na yakapin ang patnubay ng Espiritu Santo kapag tayo ay ipinanganak na muli (Roma 8:14). Dapat nating matutunang disiplinahin ang ating mga kaisipan at ang ating isipan (2 Corinto 10:5). Sa ganitong paraan lamang makakayanan ng Katawan ng Diyos sa lupa ang bigat kapag ang unos ay humahagupit at ang pagbabanat ay nagbabantang maputol. Dapat tayong magkaroon ng pagkakaisa sa salita at sa gawa. Ipinagbili na ng simbahan ang kanyang mga pilak na pamana sa aspetong ito habang pinuputol at idinidikit nila ang Salita ng Diyos. Ang resulta ay itinatapon natin ang mga pagpapalang mayroon ang Diyos para sa atin, at ang Kanyang bayan ay napapahamak dahil sa kawalan ng kaalaman (Oseas 4:6). Natutuyo ang mga kongregasyon at ang mas batang henerasyon ay nawawala sa mga pagtitipon dahil hindi tayo lumalakad kasama ang Espiritu Santo at ang mga kaloob ng biyaya na ibinibigay Niya sa atin. Ang Espiritu ng Diyos ay hindi makakakilos sa isang kongregasyon na hindi buhay at hindi bukas sa Kanyang pag-akay (1 Tesalonica 5:19).

Gayunpaman, kahit na wala akong maraming Kristiyanong kapatid sa kongregasyon na nagsasalita nang marami tungkol sa mga bagay na ito, ang pagsasama-sama ay kamanghamanga at naging maunlad ako. Hindi ito nangangahulugan na walang mga hamon, ngunit palaging ganoon naman ang sitwasyon. Isang proseso ang paglaya mula sa kapit ng nakaraan. Hindi tulad ng ating mga pisikal na katawan, na ipinanganak mula sa sinapupunan ng isang ina, ang ating mga espiritu ay dapat ipanganak mula sa Espiritu ng Diyos. Ang ating mga isipan at lumang paraan ng pag-iisip ay hindi awtomatikong ipinanganak na muli; gayunpaman, sa pamamagitan ng pananatiling tapat at pakikilahok sa kongregasyon at pakikisama, tayo ay binabago nang paunti-unti (2 Corinto 3:18), kahit na hindi ito laging madali.

Huwag kayong makiayon sa takbo ng mundong ito, kundi magbago kayo sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong isipan, upang mapatunayan ninyo kung alin ang mabuti, kalugud-lugod, at perpektong kalooban ng Diyos.

— Roma 12:2

Ang Biblia ay gayunpaman ay isang aklat; gaano man ito kapalad, ang buhay ay hindi nagmumula sa aklat mismo kundi direkta mula sa Espiritu ng Diyos (2 Corinto 3:6). Ibinigay Niya sa atin ang Kanyang Salita sa Biblia upang gabayan at tulungan tayo, ngunit ang buhay mismo ay nagmumula sa Kanya lamang—si Cristo sa atin at ang Diyos sa Kanya (Colosas 3:4)—na nakaugat sa pananampalataya. Si Jesus Mismo ay nagbabala sa atin nang may dakilang kaseryosohan: ang mga tumatanggi sa Kanya ay mapupunta sa walang hanggang kaparusahan (Mateo 25:46) at parurusahan ng walang hanggang pagkawasak, hiwalay sa presensya ng Panginoon (2 Tesalonica 1:9).

Sapagkat sa pamamagitan ng kautusan ako ay namatay sa kautusan, upang ako ay mabuhay para sa Diyos. Ako ay napako sa krus na kasama ni Cristo; hindi na ako ang nabubuhay, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin. Ang buhay na kinabubuhayan ko ngayon sa laman ay kinabubuhayan ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Diyos, na umibig sa akin at nag-alay ng kanyang sarili para sa akin. Hindi ko pinawawalang-bisa ang biyaya ng Diyos. Sapagkat kung ang katuwiran ay makakamtan sa pamamagitan ng kautusan, kung gayon ay namatay si Cristo nang walang kabuluhan.

— *Galacia 2:19-21*

Ang kahanga-hanga, gayunpaman, ay ang Kanyang Salita ay hindi kailanman sasalungat sa sarili nito (Awit 119:160) at maaari nating pag-aralan at subukin ang Salita upang makita kung ito ay mabuti at tama. Kung ang Ama ang nagsalita, Siya ay tapat sa Kanyang Salita, sa nakaraan at sa hinaharap. Kung papasa ito sa pagsubok, ang Salita ang maghihiwalay ng kasinungalingan sa katotohanan at magiging isang kasangkapan para sa atin kung yayakapin natin ito.

Sapagkat ang salita ng Diyos ay buhay at aktibo at mas matalas kaysa sa anumang tabak na may dalawang talim. Ito'y tumatagos hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, ng mga kasukasan at ng utak ng buto, at humahatol sa mga iniisip at mga hangarin ng puso. Walang nilalang na nakatago sa kanya. Ang lahat ay hayag at lantad sa mga mata niya na sa kanya tayo ay dapat magbigay-sulit.

— *Hebreo 4:12-13*

Ang pagbabagong sumusunod sa bagong pagsilang ay kinasasangkutan ng ating mga isipan, ating mga emosyon, at ating mga lumang paraan ng pag-iisip. Marami sa ating mga natamo bago ipanganak na muli ang madalas na dapat na kalimutan o "unlearn". Ang kaalaman na kumakalaban sa Diyos ay hindi mabuti; kaya naman, ang patnubay ng

Espiritu ay napakahalaga kung ang isa ay lalakad at kikilos nang naaayon sa Espiritu ng Diyos:

Sinasabi ko sa inyo: Mamuhay kayo sa Espiritu! Sa gayon ay hindi ninyo pagbibigyan ang mga pagnanasa ng laman. Sapagkat ang mga pagnanasa ng laman ay laban sa Espiritu, at ang mga pagnanasa ng Espiritu ay laban sa laman. Ang mga ito ay nagkakalaban sa isa't isa, kaya hindi ninyo magawa ang nais ninyong gawin. Ngunit kung kayo ay pinapatnubayan ng Espiritu, wala kayo sa ilalim ng kautusan. Ang mga gawa ng laman ay hayag: pakikiapid, karumihan, kahalayan, pagsamba sa diyos-diyosan, pangkukulam, pagtatanim, pag-aaway, pagseselos, poot, pansariling ambisyon, pagkakababahagi, mga pangkatin, inggit, paglalasing, pagpapakasasa, at ang mga katulad nito. Sinabi ko na ito sa inyo noon, at muli ko itong sinasabi: Ang mga gumagawa ng gayong mga bagay ay hindi magmamana ng kaharian ng Diyos. Ngunit ang bunga ng Espiritu ay pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiyaga, kabaitan, kabutihan, katapatan, kaamuan, at pagpipigil sa sarili. Laban sa mga gayong bagay ay walang kautusan! Ang mga na kay Cristo ay ipinako na sa krus ang laman kasama ang mga silakbo ng damdamin at mga pagnanasa nito. Kung tayo ay nabubuhay sa pamamagitan ng Espiritu, lumakad din tayo sa pamamagitan ng Espiritu. Huwag tayong maging mayabang, na naggagalitan at nagiingitan sa isa't isa.

— *Galacia 5:16-26*

Sa pamamagitan ng kaalaman at karanasan kasama ang Diyos, tayo ay umuunlad nang paunti-unti kung tayo ay handang iwan ang ating sariling mga paraan kapalit ng kung ano ang mayroon Siya para sa atin. Hindi ito laging madali, ngunit ito ay tama:

Kaya nga, yamang napapaligiran tayo ng ganito kalaking ulap ng mga saksi, iwaksi natin ang bawat pabigat at ang kasalanang madaling pumipigil sa atin, at takbuhin nating may pagtitiyaga ang takbuhing inilaan para sa atin, na nakatingin kay Jesus, na siyang may-akda at tagapagtapos ng ating pananam-palataya. Dahil sa kagalakang inilaan para sa Kanya, tiningnan Niya nang may paghamak ang kahihyan ng krus at tiniis ito, at ngayon ay nakaupo na sa kanan ng trono ng Diyos. Isipin ninyo Siya na nagtiis ng gayong pagsalungat mula sa mga makasalanan, upang hindi kayo manghina at mawalan ng pag-asa. Sa inyong pakikipaglaban sa kasalanan, hindi pa kayo humahan-tong sa pagdanak ng inyong dugo. At nalimutan na ba ninyo ang salita ng pagpapatatag na kumakausap sa inyo bilang mga anak: "Anak ko, huwag mong balewalain ang disiplina ng Panginoon, at huwag kang mawalan ng pag-asa kapag sinasaway ka Niya. Sapagkat dinidisciplina ng Panginoon ang

Kanyang mga minamahal, at pinarurusahan Niya ang bawat anak na Kanyang tinatanggap.” Tiisin ninyo ang hirap bilang disiplina; pinakikitunguhan kayo ng Diyos bilang mga anak. Sapagkat sinong anak ang hindi dinidisciplina ng kanyang ama? Kung hindi kayo dinidisciplina gaya ng lahat, kung gayon ay hindi kayo tunay na mga anak, kundi mga anak sa labas. Tayong lahat ay may mga makalupang ama na nagdisiplina sa atin, at iginalang natin sila. Gaano pa kaya tayo dapat magpasailalim sa Ama ng mga espiritu at mabuhay? Dinidisciplina tayo ng ating mga ama sa maikling panahon ayon sa inaakala nilang pinakamabuti, ngunit dinidisciplina tayo ng Diyos para sa ating ikabubuti, upang tayo’y makabahagi sa Kanyang kabanalan. Walang disiplina na tila masaya sa kasalukuyan, kundi masakit. Ngunit kalaunan, namumunga ito ng katuwiran at kapayapaan para sa mga nasanay dito. Kaya nga, palakasin ninyo ang inyong mga nanghihinang kamay at mahihinang tuhod! Tuwirin ninyo ang landas para sa inyong mga paa, upang ang pi-lay ay hindi tuluyang malumpo, kundi gumaling. Pagsikapan ninyong mamuhay nang may kapayapaan sa lahat at maging banal; kung walang kabanalan, walang sinumang makakakita sa Panginoon. Siguraduhin ninyong walang sinumang magkukulang sa biyaya ng Diyos! Tiyaking walang anumang mapait na ugat na tutubo upang magdulot ng kaguluhan at magparumi sa marami. Tiyaking walang sinumang nakikiapid o walang takot sa Diyos gaya ni Esau, na ipinagpalit ang kanyang karapatan bilang panganay para sa isang kainan. Alam ninyo na pagkatapos niyon, nang nais na niyang manahin ang pagpapala, siya ay tinanggihan. Hindi na niya mababago ang kanyang nagawa, kahit na hinanap pa niya ang pagpapala nang may pagluha.

— *Hebreo 12*

Sa pagbabalik-tanaw, nauunawaan ko na ngayon na kahit na ipinanganak ako sa Espiritu noong 2008, nagsimulang tulungan ako ng aking Ama sa Langit na iwaksi ang mga maling turo na aking nasipsip sa buong buhay ko. Ang prosesong ito ay naganap sa pamamagitan ng Kanyang Salita sa Christian Fellowship Nordhordland. Tinanggap ako sa kanilang pagsasama-sama sa tahanan at sa kongregasyon, ngunit ang aking isipan ay puno ng huwad na kaalaman na direktang kumakalaban sa Diyos, at aktibo ko itong ibinabahagi sa mga nasa paligid ko. Sa pagbabalik-tanaw, nakikita ko na isa na akong ebanghelista noon pa man. Maaaring kakatwa pakinggan, ngunit may tangan akong katotohanan sa aking isipan at isang koneksyon sa karumihan na hindi tumutugma sa bagong espiritu na ibinigay sa akin ng Diyos (Colosas 2:8). Mula sa karanasan, nakikita ko na ang laman at ang espiritu ay maaaring magkalaban sa isa’t isa, maging para sa mga ipinanganak na muli (Galacia 5:17).

Chapter 21

Frekhaug (2009)

Dumating na tayo sa taong 2009 at sa taong ito ay may isang kakilala sa aming lugar ang lumapit sa amin. Nakatira siya malapit sa amin sa Fosse sa Frekhaug at siya ay isang makulay na personalidad, mahusay sa politika, at masipag. Nag-alok siyang bumili ng lote mula sa amin na noong panahong iyon ay nakatalaga bilang Landbruk, Natur og Friluftsområde (LNF) at ninais niyang gawing pambahay ang isang mål mula sa 3.2 mål na mayroon kami. Nag-alok din siyang bayaran ang lahat ng gastusin at pagkatapos ay bilhin ito mula sa amin kung makakakuha siya ng pahintulot sa pagpapatayo. Binabanggit ko ito dahil babalikan ko ang mismong bagay na iyon sa bandang huli ng aklat. Sa pagkakaalala ko, ang una niyang alok ay nasa humigit-kumulang 350.000 kroner, ngunit higit pa rito ang tatalakayin sa ilalim ng taong 2013. Nais ko lang itong banggitin dahil ang pangyayaring ito ay isang susi sa mga susunod pang aspetong pampinansyal.

Chapter 22

Kristiyanong Pamayanan (2010)

Ang taong 2010 ay nagmarka ng kalagitnaan ng mga mahihirap na taon sa simula ng aking bagong buhay. Isang hamon para sa mga pinuno ng simbahan ang makita na aktibo kong ibinabahagi ang isang mensaheng sumasalungat sa ebanghelyo, habang ang Espiritu sa loob ko ay nagpapatotoo sa isang bagong buhay (1 Pedro 5:8). Dumating ang sandali na hinilingan akong pumili ng landas.

Naaalala ko na isa sa mga elder sa simbahan, *Morten Gundersen*, ay nagsabi sa akin kalaunan na mayroon silang itinalaga upang ipanalangin ako at ang aking pamilya sa loob ng mahabang panahon, dahil nauunawaan niya na ako ay nasa gitna ng isang pan-loob na pakikipaglaban. Sa paglingon ko sa panahong ito, mailalarawan ito na tila sinusubukan ng aking lumang buhay na hilahin ako pabalik dahil hindi ko pa lubos na naisara ang pinto ng nakaraan. Nakaranas ako ng mga kamangha-manghang karanasan kasama ang Diyos noong ako ay muling isilang at sa mga panahong sumunod. Batid ko nang may hapdi na mayroong mga bagay, gawa, o salita na maaaring magbukas – o magpanatiling bukas – ng pinto para sa mga maruruming espiritu. Ito ay isang karanasang natutunan ko lamang sa mga huling taon, habang nililingon ko ang patotoo ng Banal na Espiritu sa aking buhay. Kamakailan lamang, ilang araw ang nakalipas, nakatagpo ko ang isang kapatid sa pananampalataya, *Arnt-Viktor Pettersen*, na may kaloob na pagpipropeta, at binanggit niya kung paano nangusap ang Banal na Espiritu tungkol sa eksaktong bagay na ito sa sarili niyang buhay. At nakatanggap din siya ng salita para sa isang kapatid na babae sa pananampalataya na nahihirapan dahil hindi niya lubos na mapalayas ang isang «*plageånd*» (mapanirang espiritu) mula sa kanyang bahay, kung maaari ko itong tawaging ganoon. Paulit-ulit na siyang naglilibot at nananalangin para sa kanyang bahay. Ang kanyang anak na lalaki, na hindi pa tumatanggap kay Jesus, ay mismong nakasaksi na naramdaman niya noong minsan silang nagpalayas ng isang espiritu. Ikinuwento sa akin ng ating kapatid na babae na nilibot nila ang buong tahanan, nanalangin at nagpahayag sa bawat sulok nito, at natapos sila sa garahe hanggang sa bigla nilang naramdaman na mayroong «*lumabas*» mula sa garahe. Muli, ipinapaalala nito sa akin ang mga huling pagkakataon na naranasan ko ang mga manipestasyon sa paligid ng mga Kristiyano na hindi pa nakakabitaw sa mga bagay na pagmamay-ari nila o sa kanilang nakaraan, na nagsisilbing pintuan at pagtanggap sa presensya ng mga maruruming espiritu (1 Juan 4:1).

Magbalik tayo sa 2010. Naranasan ko noon na pinupuntahan ako ng mga espiritu sa gabi na may madilim na presensya. Hindi ko nauunawaan noon ang nangyayari sa pana-

hong iyon, ngunit ang bawat tao sa simula ng kanyang bagong buhay ay may iba't ibang bagay na dapat matutunang isantabi o iwaksi. Madalas, kailangang magkaroon ng tunay na pagtuwid at buong-pusong yakapin ang bago upang ang luma ay maituring nang patay. Kailangan mong sunugin ang mga tulay sa iyong likuran, wika nga. Madalas itong kinapapalooban ng pagbasag ng mga sumpa o espirituwal na tanikala na gumagawa laban sa Banal na Espiritu. Upang magawa ito, kailangang magpakumbaba sa harap ng Diyos at humingi ng kapatawaran sa mga bagay na nagawa (1 Juan 1:9), patawarin ang mga nakasakit sa iyo (Mateo 6:14-15) at itapon ang anumang nagbubukas ng pinto sa karamdaman at mga problema, maging ito man ay ang paraan ng pamumuhay o mga ari-arian na nagbubukas sa mga ito:

Ngunit si Jesus ay nagpunta sa Bundok ng mga Olibo. Kinabukasan, maagang-maaga siyang nagbalik sa templo. Lumapit sa kanya ang lahat ng mga tao, kaya't naupo siya at sila'y tinuruan. Samantalang siya'y nagtuturo, dinala sa kanya ng mga tagapagturo ng Kautusan at ng mga Fariseo ang isang babaeng nahuli sa pangangalunya. Iniharap nila ito sa karamihan at sinabi kay Jesus, «Guro, ang babaeng ito ay nahuli sa aktong nangangalunya. Ayon sa Kautusan ni Moises, dapat batuhin hanggang sa mamatay ang mga tulad niya. Ano ang masasabi ninyo?» Itinanong nila ito upang subukin siya, nang sa gayo'y may maiparatang sila laban sa kanya. Ngunit yumuko si Jesus at sumulat sa lupa sa pamamagitan ng kanyang daliri. Patuloy sila sa pagtatanong sa kanya, kaya't tumayo si Jesus at sinabi sa kanila, «Ang sinuman sa inyo na walang kasalanan ang siyang unang bumato sa kanya.» At muli siyang yumuko at sumulat sa lupa. Nang marinig nila ito, sila'y isang umalis, simula sa pinakamatanda. Naiwang mag-isa si Jesus at ang babaeng nakatayo pa rin sa harap niya. Tumayo si Jesus at tinanong ang babae, «Nasaan sila? Wala bang humatol sa iyo?» Sumagot siya, «Wala po, Panginoon.» At sinabi ni Jesus, «Hindi rin kita hahatulan. Humayo ka, at mula ngayon ay huwag ka nang magkasala!»

— *Juan 8:1-11*

Ang espesyal kay Jesus ay mahal Niya tayo, hindi Niya tayo itinatakuwil. Tinutulungan Niya tayong makalaya sa kasalanan at nangangahulugan iyon ng pagpapalibing sa lumang buhay at pagbangong muli kasama Niya tungo sa buhay na walang hanggan (Roma 6:4, Juan 8:36). Tungkol naman sa mga ari-arian na may koneksyon sa mga maruming espiritu, kilala ito sa mga hindi Kristiyanong naghahanap ng katotohanan na pamilyar sa mga kristal, dreamcatcher, at mga katulad na bagay. Malinaw na sinabi sa atin ng Diyos na dapat tayong lumayo sa mahika at ito ang madalas nating tawaging pamahiin sa Norway:

Ito ang sinasabi ng Panginoong Yahweh: Nakakaawa kayong mga babaeng gumagawa ng mahihiwagang palamuti sa mga kamay at naghahanda ng mga lambong para sa ulo ng mga tao sa lahat ng gulang, upang manghuli ng mga kaluluwa. Akala ba ninyo'y mabibihag ninyo ang aking bayan nang hindi kayo napapahamak?

— *Ezekiel 13:18*

Ang mga ari-arian ay may kalakip na nakaraan na tinatanggap natin kapag dinadala natin ang mga ito sa ating sariling tahanan, maramdaman man natin ito o hindi. At maaari itong magmanifest sa ating buhay kung saan nahihirapan tayong iwaksi ang mga kasalanan at masasamang gawi. Hindi ito gaanong pinag-uusapan sa ngayon, ngunit ang pagsisisi sa mga kasalanan at ang «*paglilinis ng bahay*» ay mahalaga kung nais mong lumakad kasama ang Diyos (Isaias 1:18). Hindi lamang sa labas kundi pati na rin sa loob ng tao kung nais niyang putulin ang gayong mga tanikala. Naniniwala ako na ito ang hadlang na nagpapatigil sa maraming nananampalataya sa paglakad kasama ang Diyos. Katulad ng isang alkoholiko na dapat munang kilalanin na mayroon siyang problema sa adiksyon.

Ngunit kung ang masama ay tumalikod sa lahat ng kanyang kasalanan na kanyang nagawa, at tuparin ang lahat ng aking mga tuntunin, at gumawa ng matuwid at tama, siya ay tiyak na mabubuhay; hindi siya mamamatay. Walang isa man sa kanyang mga pagsuway na nagawa ang aalalahanin laban sa kanya; dahil sa katuwiran na kanyang ginawa, siya ay mabubuhay. Mayroon ba akong anumang katuwaan sa kamatayan ng masama? sabi ng Panginoong Yahweh; at hindi ba dapat siyang bumalik mula sa kanyang mga lakad at mabuhay? Ngunit kapag ang matuwid ay tumalikod sa kanyang katuwiran at gumawa ng kawalang-katarungan, at gumawa ng ayon sa lahat ng karumal-dumal na ginagawa ng masama, mabubuhay ba siya? Wala sa kanyang mga matuwid na gawa na kanyang ginawa ang aalalahanin; dahil sa kanyang kataksilan na kanyang ginawa, at sa kanyang kasalanan na kanyang nagawa, siya ay mamamatay. Gayunma'y sinasabi ninyo, «Ang lakad ng Panginoon ay hindi matuwid.» Makinig kayo ngayon, Oh sambahayan ni Israel: Hindi ba matuwid ang aking lakad? Hindi ba ang inyong mga lakad ang hindi matuwid? Kapag ang matuwid ay tumalikod sa kanyang katuwiran at gumawa ng kawalang-katarungan, siya ay mamamatay dahil doon; sa kanyang kawalang-katarungan na kanyang ginawa, siya ay mamamatay. Muli, kapag ang masama ay tumalikod sa kanyang kasamaan na kanyang ginawa, at gumawa ng matuwid at tama, kanyang ililigtas ang kanyang kaluluwa. Sapagkat kanyang pinag-isipan at tumalikod sa lahat ng kanyang mga pagsuway na kanyang nagawa, siya ay tiyak na mabubuhay; hindi siya

mamamatay. Gayunma'y sinasabi ng sambahayan ni Israel, «Ang lakad ng Panginoon ay hindi matuwid.» Oh sambahayan ni Israel, hindi ba matuwid ang aking mga lakad? Hindi ba ang inyong mga lakad ang hindi matuwid? Kaya't hahatulan ko kayo, Oh sambahayan ni Israel, bawat isa ayon sa kanyang mga lakad, sabi ng Panginoong Yahweh. Magsisi kayo at tumalikod sa lahat ng inyong mga pagsuway; sa gayo'y hindi magiging katitisan sa inyo ang iniquity. Itapon ninyo ang lahat ng inyong mga pagsuway na inyong ginawa, at gumawa kayo ng bagong puso at bagong espiritu; sapagkat bakit kayo mamamatay, Oh sambahayan ni Israel? Sapagkat wala akong katuwaan sa kamatayan ng sinumang namamatay, sabi ng Panginoong Yahweh; kaya't bumalik kayo at mabuhay!

— Ezekiel 18:21-32

Ang nakakamangha rito ay kahit sa pinakaloob na «*kabilugan*» ng mga Banal ay makakatagpo ka ng mga nananampalataya na hindi pa naiwawaksi ang kasalanan. At pinapanatili sila nitong malayo sa isang aktibong buhay kasama ang Diyos at *ninanakawan* sila ng malalaking pagpapala. Naranasan ko rin ito kasama ang isang kaibigan at kapatid sa pananampalataya. Sa isang pagkakataon, ang isang malapit na kapatid ay nag-alok sa akin ng papel na may *pormula* na diumano'y «*tutulong sa akin sa espirituwal*». Nakaramdam ako ng matinding pagkabalisa sa loob ko nang sabihin niya ito at tumanggi ako. Mahalaga na tayong mga anak ng Diyos ay hindi magpabihag o madaya ng mga bagay tulad ng kapangyarihan, kayamanan, o simpleng mahika. Tinatawag itong «**stronghold**» (kuta) at magsisilbi itong isang moog na pumapalibot o humahawak sa iyo nang mahigpit (2 Corinto 10:4). At ang ginawa ng aking kapatid dito ay maaaring naging dahilan ng paglalagay ng sumpa sa akin at sa aking pamilya. Itinuro ito sa bible school. Ang mga ari-arian ay maaaring magbukas ng pinto para sa kuta sa parehong paraan na ang mga salitang binibitawan natin ay maaaring makapagparumi sa atin gaya ng sinabi ni Jesus (Mateo 15:18). Hindi na ito kataka-taka dahil ang mga ari-arian, salita, at gawa ay sumasalamin sa sariling panloob na kaisipan at ito naman ay may mga kahihinatnan sa espiritu.

Tayo ay muling nagbabalik sa 2010 at sa aking kaso, ako ay naging isang espirituwal na naghahanap ng katotohanan sa loob ng maraming taon at kumapit sa mga maruruming espiritu nang hindi ko ito nauunawaan (Efeso 6:12). Tayong lahat ay responsable sa ating sariling mga gawa at ako ay nabihag dito at nakikita ito sa loob at labas.

Nasa gitna ako ng labanan sa pagitan ng bago at luma. Isang gabi habang nakahiga ako sa kama sa tabi ng aking asawa, naaalala ko ito nang malinaw. Ang katawan ko ay napakalamig hanggang sa buto, at nilamon ako ng takot. Alam ko na iyon ay isang espirituwal na pakikipaglaban at sa matinding desperasyon ay sumigaw ako sa Diyos mula sa aking kaloob-looban at nakiusap sa Kanya na tulungan ako sa laban (Santiago 4:7).

Ang huling naaalala ko bago ako nakatulog ay isang liwanag na dumating at bumalot sa akin. At nang magising ako kinabukasan, punung-puno ako ng lakas at kagalakan na hindi katulad ng anumang umaga. Narinig ako ng Diyos na ating Ama at pinalaya ako mula sa nanggugulo sa akin noong nakaraang gabi. Bagama't ang kalayaan sa unang pagkakataon ay panandalian lamang, kahit paano ay isang tagumpay ang nakamit (Galacia 5:1) - at ito ay isa sa maraming patotoo na dala-dala ko hanggang ngayon.

Ang sinasabi ko sa inyo sa kadiliman, sabihin ninyo sa kaliwanagan; at ang narinig ninyong ibinulong, ipagsigawan ninyo mula sa mga bubungan. Huwag ninyong katakutan ang mga pumapatay ng katawan ngunit hindi naman nakakapatay ng kaluluwa. Sa halip, ang katakutan ninyo ay ang Diyos na may kakayahang pumuksa ng kapwa kaluluwa at katawan sa impiyerno.

— *Mateo 10:27-28*

Nagpatuloy ang pakikipaglaban at habang nangyayari ito, ibinabahagi ko ang lumang kaalaman mula sa isip sa mga kaibigan, kasamahan, at mga kapatid sa simbahan. Isang kaalaman na sumasalungat sa salita ng Diyos. Ang aking espiritu ay muling isinilang at nagkaroon ako ng mga malalakas na karanasan na salungat sa aking natutunan sa paaralan, ngunit nakabaon pa rin ako sa nakaraan. Sa aking isipan, ako ay *bihag* pa rin ng isang huwad na Mesiyas, isang huwad na Jesus, kahit na ako ay muling isinilang sa espiritu.

Mula pa noong 1998, naging masigasig akong mag-aaral ng tinatawag na Urantia-book. Ngayon, alam ko na mula sa sariling karanasan na ang kaisipang ito, kasama ang mga halaga nitong laban kay Kristo at mga espirituwal na agos, ay naglalayo sa mga tao sa Diyos sa isang napakatusong paraan. Nangyayari ito sa pamamagitan ng paggaya sa mga bahagi ng turo ni Jesus, habang kasabay nitong inaalis ang Kanyang pagka-Diyos at ang mismong layunin ng Kanyang buhay sa lupa. Matagal ko nang pinag-iisipang sumulat ng isang aklat kung saan ibabahagi ko ang higit pa tungkol dito sa mga kinauukulan upang mas marami ang magkaroon ng pagkakataong makalaya. Para sa aking sarili, ang paghiwalay dito ay malapit na, sa tulong ng mga mabubuting kapatid sa pananam-palataya - kasama na ang ating mabuting *Kapatid na Trond* o si *Kapatid na Thomas*. Lahat sila ay mabubuting kapatid, ngunit bawat isa ay may kanya-kanyang kuwento at karanasan. Mayroon akong sariling kuwento, ngunit silang lahat ay kasama ko sa landas na tinatahak ko at sa paggawa para sa Diyos.

Chapter 23

Ang Pagpili at ang mga Kapatid (2011)

Nakarating na kami sa taong 2011 nang dalawa sa mga matatanda sa iglesia, sina *Magnar Askeland* at *Morten Gundersen*, ay pumunta sa aming tahanan. Sinabi nila sa akin na kailangan kong gumawa ng pagpili kung aling landas ang aking tatahakin. Kailangan ko ng mga kapatid na may kakayahang makakita sa pakikibakang aking kinakaharap. Ako ay muling ipinanganak, ngunit hindi kayang kilalanin ng aking isipan ang ipinapakita sa akin ng Espiritu. Gayunpaman, nakaranas ako ng ilang kamangha-manghang karanasan kasama ang Diyos, at naunawaan ko sa aking kalooban na inihahanda ako ng Banal na Espiritu para sa pagtitipong ito. Sinabi ko noon din sa aking asawa na maaari niyang piliin ang lahat ng mga aklat na sa tingin niya ay laban sa Diyos. At alam niyang marami akong ganoong uri ng mga aklat. Kabilang sa mga ito ang *Urantiaboken*, isang akda na may humigit-kumulang 2000 pahina na may ginintuang gilid, na sa panahong iyon ay masigasig kong pinag-aralan sa loob ng sampung taon. Tiningnan niya ako nang may *malalaking* mata at tinanong kung seryoso ba ako sa aking sinabi. Pinagtibay ko ito, at pagkatapos ay nagpulong ang isang grupo ng mga kalalakihan sa iglesia at sinunog namin ang isang karton ng mga aklat at iba pang mga gamit. Ito ay mga espirituwal na panlilinlang at maruruming bagay na nagsasalita laban sa Diyos (Mga Gawa 19:19). Naaalala ko na para bang dinudukit ko ang sarili kong mata at naunawaan ko pagkatapos na iyon ay isang pagpapalaya na naganap. Noong panahong iyon ay hindi ko ito naintindihan, ngunit sa pamamagitan ng pagsunog sa mga aklat na ito, pinalaya ako ng Diyos mula sa pagkakasakal ng mga maruruming espiritu at ibinaling ako mula sa kamatayan patungo sa buhay (2 Corinto 5:17). Tinanggap ko si Jesus noong 2008 at Siya ay naging tapat at kumilos upang panatilihin ako sa landas kasama Niya, kahit na may mga puwersang sumasalungat dito, kapwa sa aking kalooban at sa aking malapit na kapaligiran. Ang ating mga salita ay may dalang buhay o kamatayan; walang gitnang landas (Mga Kawikaan 18:21), sa parehong paraan kapag ang huling paghuhukom ay ibinigay na. Hindi maaaring maging malamig-lambot sa pananampalataya.

Sila'y nangagsialis sa atin, datapuwa't sila'y hindi sa atin; sapagka't kung sila'y sa atin, ay nangagpatuloy sana sa atin: nguni't nangagsialis, upang sila'y mahayag na silang lahat ay hindi sa atin. At kayo'y may pahid mula sa Banal, at nalalaman ninyo ang lahat ng mga bagay. Hindi ko kayo sinulatan ng dahil sa hindi ninyo nalalaman ang katotohanan, kundi dahil sa inyong nalalaman, at sapagka't alin mang kabulaanan ay hindi sa katotohanan.

Sino ang sinungaling kundi ang itinatanggi na si Jesus ay siyang Cristo? Ito ang anticristo, samakatuwid ay ang itinatanggi ang Ama at ang Anak. Ang sinomang tumatanggi sa Anak, ay hindi sa kaniya ang Ama: ang nagpapahayag sa Anak ay sa kaniya rin naman ang Ama. Ang sa inyo ay manatili sa inyo ang inyong narinig buhat nang pasimula. Kung manatili sa inyo ang inyong narinig buhat nang pasimula, kayo naman ay mananatili sa Anak, at sa Ama. At ito ang pangakong kaniyang ipinangako sa atin, ang buhay na walang hanggan.

— *Unang Sulat ni Juan 2:19-25*

Naunawaan ko sa aking kalooban na kailangan kong isuko ang sa akin para sa kapakanan ng Diyos at ito ay bahagi ng isang kinakailangang proseso na dapat kong daanan kung nais kong maglingkod para sa Ama sa Langit. Bago ito, ako ay naging isang evangelista ni satanas na nagsasalita laban sa Diyos at sa Kanyang gawa nang hindi ko namamalayan, ngunit sa Kanyang biyaya ay tinawag ako ng Diyos upang maging isang evangelista para sa Kanya (Efeso 2:8-9). At sino ba ako? Sa katunayan, ako ay wala. Oo, mayroon akong magandang edukasyon, ngunit mayroon akong mga kahinaan at ang panlabas ay tunay na walang halaga kung hindi tayo nakikinig sa Diyos at sa Kanyang tawag sa bawat isa. Madalas kong iniisip kung bakit ako ginagamit ng Diyos, ngunit nauunawaan ko na ang lahat ay dahil sa biyaya:

Mga minamahal ko... isagawa ninyo ang inyong sariling kaligtasan nang may takot at panginginig.

— *Filipos 2:12*

Naaalala ko ang isang mahal na kapatid sa pananampalataya, si *Kapatid na Thomas*, na nakatingin sa akin habang hinahalo niya ang mga uling upang masunog ang mga aklat. Sinabi niya na makakaranas ako ng mga dakilang bagay kasama ang Diyos sa panahong darating. Noong panahong iyon ay hindi ko alam na siya ay nagsasalita nang may propesiya, ngunit sa pagbabalik-tanaw ay nakikita ko na sa ilang pagkakataon ay nagpamalas siya ng kaloob ng pagkapropeta. Ito ay isang kaloob ng biyaya na dapat niyang laging isaisip at patuloy na gamitin.

Isa sa dalawang matatanda, si Magnar Askeland, ay laging natutuwa sa ginagawa ko para sa Diyos at sa mga pagpiling ginawa ko. Sa panahong ito, ang grupo ng mga kalalakihan na mayroon kami sa tahanan ng isa sa mga kapatid, kasama sina *Kapatid na Thomas*, *Kapatid na Trond* at iba pa, ay nabuwag dahil sa panloob na alitan at personal na kawalan ng pagkahinog. May hinala ako na ang mga pagpapala ay naging napakalakas, at kami bilang isang grupo ay hindi nakayanan nang lumitaw ang mga personal na pagpapahayag ng mga maruruming espiritu. At ito ay sa isang tao na itinuturing ang kanyang sarili na

isa sa mga pinuno ng grupo. Sa madaling salita, maaari ko itong sabihin nang ganito: Ang isa sa Mga Banal sa grupo ay may espiritu ng karamdaman sa loob niya, isang bagay na saksing-mata kaming lahat sa grupo ng mga kalalakihan at ito ay kinumpirma rin ng isa sa mga pastor sa Kristent Fellesskap. Ngunit, nagkamali rin ako sa ilang pagkakataon at kailangan nating lahat na suriin ang ating sarili minsan at magpatawad kahit sa ating mga sarili o sa isa't isa. Marami ang nakasaksi sa nangyari nang ipanalangin namin ang isa sa Mga Banal at dumating sa punto na isang araw ay marubdob kaming nanalangin para sa kanya at naramdaman niyang parang gusto niyang sumuka, ngunit pinigilan niya ito. Hindi ko masabi nang tiyak, ngunit naniniwala ako na pagkatapos nito ay nagsimulang bumalik ang mga pag-atake, nang hindi namamalayan ng grupo. Sinabi ng tao na para bang may mga kutsilyong isinasaksak sa kanya kapag kami ay nanalangin at sa mismong araw ng pagtitipon, Biyernes, sinabi niya na madalas siyang nakakaramdam ng pagkabalisa at paglaban sa kanyang loob bago ang pulong ng mga kalalakihan. Ito ay kanyang sariling mga salita, hindi akin. Hindi lahat ay nakauunawa sa mga hamon na pinagdaanan namin dito at ang lahat ay humantong sa isang araw kung saan ang grupo ay kumuha ng maling paninindigan sa espiritu at ang lahat ay gumuho dahil sa mga huwad na paratang na iniharap. Paulit-ulit na may kumuha ng pamumuno nang wala sa ilalim ng gabay ng Banal na Espiritu. Ang parehong tao ay dinalaw pa nga ng isang anghel nang ipanalangin ko siya, na nagpatunay sa aking mga salita sa kanya at nagbigay sa kanya ng ginhawa sa sakit. Hindi ko alam kung ibinahagi ito sa grupo, ngunit gayunpaman. Ang Banal mismo ay nagulat na nangyari ito nang tawagan niya ako sa gabi. Sa kabila ng lahat ng mabuting nangyari ay nagpakita siya ng hindi magandang asal at hindi napigilan ang kanyang sarili. Alam ko na ngayon mula sa karanasan na ang isang tao ay maaaring magkaroon ng maruming espiritu at kasabay nito ay muling ipanganak, bagaman ito ay tila isang kontradiksyon. Nakumpirma rin sa akin ng isa sa mga matatanda sa iglesia, siya na *laging natutuwa para sa akin*, na mayroon talagang paglaban sa akin at sa aking ministeryo, ngunit siya mismo ay wala kailanman laban sa akin. Inabot ng halos sampung taon bago ang isa sa Mga Banal ay nagtapat na marami siyang nasabi at nagawang masama sa panahong iyon. Mayroon akong malakas na hinala na maraming mga kaloob ng biyaya ang nasisira dahil sa pagsasalita at pagkilos nang walang kapanahunan o dahil sa karumihan. Gayunpaman, hindi ako inosente sa lahat ng ito at dapat kong matutunang pasanin ang aking responsibilidad. Sinabi ni *Kapatid na Øivind* sa akin isang araw na mahalaga ang pagbuo ng karakter, na siyang mabuti at tamang mga salita. Sa iyo na nagbabasa nito: Maging mabilis sa pakikinig, madaling magpatawad at mabagal sa pagsasalita (Santiago 1:19). Maging gising at huwag matulog. Darating ang mga pag-atake, kahit mula sa iyong mga pinakamalapit. Sumandal sa iglesia at magsama-sama sa panalangin upang itigil ang mga pagkawasak na inihasik ng ilan dito. Ilabas ito sa liwanag. Nagbababala ang Diyos at sinasabing dapat nating ingatan ang puso higit sa lahat ng ating pinangangalagaan. Malinaw na ang mga

iglesya ay mayroon ding puso na dapat nilang matutunang ingatan higit sa lahat upang mapangalagaan ang kanilang kawan:

Anak ko, makinig ka sa aking mga salita; ikiling mo ang iyong pakinig sa aking mga sabi. Huwag mangahiwalay sa iyong mga mata; ingatan mo sa gitna ng iyong puso. Sapagka't buhay sa nangakakasumpong, at kagalingan sa buong katawan nila. *Ingatan mo ang iyong puso ng buong sikap; sapagka't dinadaluyan ng buhay.* Ihiwalay mo sa iyo ang masamang bibig, at ang mga mapandayang labi ay ilayo mo sa iyo. Tuminging matuwid ang iyong mga mata, at ang iyong mga talukap-mata ay tuminging matuwid sa harap mo. Patagin mo ang landas ng iyong mga paa, at lahat ng iyong mga lakad ay matatag. Huwag kang lumiko sa kanan ni sa kaliwa man: ihiwalay mo ang iyong paa sa kasamaan.

— *Mga Kawikaan ni Salomon 4:20-27*

Kasabay nito, sa panahon mula 2008 hanggang 2012, bumili ako ng maraming digital na aklat na isinulat ng mga pastor, evangelista at iba pang mga Kristiyano sa pamamagitan ng Amazon.com. Nanood din ako ng maraming mga patotoo sa Youtube.com at pinag-isipang mabuti ang aking mga nakita. Pinag-aralan ko ang ilang bahagi ng mga aklat ayon sa pangangailangan at sinuri ang mga ito laban sa Biblia. Nais kong makita kung ang mga karanasan ng Mga Banal ay tumutugma rin sa kasulatan. Iilalarawan ko ito na parang naghuhukay ako para sa ginto. Naghukay ako at sinubok ang aking nahanap upang makita kung ito ay mabuti:

At sa anghel ng iglesia sa Laodicea ay isulat mo: Ito ang sabi ng Amen, ng saksing tapat at tunay, ng pasimula ng paglalang ng Dios: Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay hindi malamig ni mainit man: ibig ko sanang ikaw ay malamig o mainit kaya. Kaya sapagka't ikaw ay maligamgam, at hindi mainit ni malamig man, ay isusuka kita sa aking bibig. Sapagka't sinasabi mo, «Ako'y mayaman, at nagkamit ng kayamanan, at hindi ako nangangailangan ng anoman;» at hindi mo nalalamang ikaw ang aba at kahiya-hiya at dukha at bulag at hubad: Ay ipinapayo ko sa iyo na ikaw ay bumili sa akin ng gintong dinalisay ng apoy, upang ikaw ay yumaman; at ng mga maputing damit, upang ikaw ay mabihisan, at upang huwag mahayag ang kakahuyan ng iyong kahubaran; at ng lunas sa mata, upang ipahid sa iyong mga mata, upang ikaw ay makakita. Ang lahat kong iniibig, ay aking sinasaway at pinarurusahan: ikaw nga'y magsikap, at magsisi. Narito ako'y nakatayo sa pintuan at tumutuktok: kung ang sinoman ay duminig ng aking tinig at magbukas ng pinto, ako'y papasok sa kaniya, at kakain kaming kasama niya, at siya'y kasama ko. Ang magtagumpay, ay aking pagkakaloobang

umupong kasama ko sa aking luklukan, gaya ko naman na nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa kaniyang luklukan.

— *Pahayag ni Juan 3*

Pansinin ang mga salita ni Jesus nang sabihin niyang *Ang magtagumpay*, ay aking pagkakaloobang umupong kasama ko sa aking luklukan.

Tayo ay nasa gitna ng *mga taon ng pagkabata* 2008-2012 at sa lahat ng aking nabasa at sinubok sa kasulatan, wala akong nahanap na kahinaan gaano man kalalim ang aking pasukin, kahit na madalas akong magtaka at hindi kinakailangang maunawaan ang aking binabasa. Minsan ay direktang ipinapakita sa akin ng Banal na Espiritu ang mga bagay at sa ibang pagkakataon ay hindi ako nakakatanggap ng sagot hanggang sa makalipas ang ilang taon. Ang Banal na Espiritu ay nagbibigay sa atin ng bahagi dito at bahagi doon, ang ilan ay may mga panaginip, ang iba ay may mga pangitain, ngunit tayo ay tinawag upang maging isang iglesya. Ang naganap sa loob ko ay ang paghahayag kung gaano kamangha-manghang regalo ang natanggap natin sa Diyos. Ang nangyayari rin sa panahong ito ay nagbasa at nanood din ako ng maraming mga patotoo tungkol sa mga taong nakapunta sa impiyerno at ito ay lubhang nagpatakot sa akin. Habang mas ikinokonekta ko ang patotoo ng Mga Banal sa Biblia laban sa aking sariling mga karanasan sa mga tanda at kababalaghan, naunawaan ko sa kalaunan na *tunay na mayroong Langit at impiyerno*. Si Jesus mismo ay nagbabala tungkol dito nang paulit-ulit: tungkol sa apoy na walang hanggan na inihanda para sa diyablo at sa kanyang mga anghel (Mateo 25:41), tungkol sa hurno ng apoy kung saan naroon ang pagtangis at pagngangalit ng mga ngipin (Mateo 13:42), tungkol sa impiyerno kung saan ang kanilang uod ay hindi namamatay at ang apoy ay hindi namamatay (Marcos 9:48), at tungkol sa mayamang tao na nagdurusa sa mga apoy (Lucas 16:24). Maraming mga talata sa kasulatan ang tumutukoy dito. Ang mga taong nakaranas na maipakita o makapunta sa impiyerno ay mailalarawan ito bilang **lubhang nakakapangilabot**. Hindi mapag-aalinlanganan na ang impiyerno ay umiiral at ganap na kakaiba sa Langit sa lahat ng paraan, kundi ganap na kabaligtaran ng mabuti. Kapag sinasabi ng tao na ang Diyos ay masama dahil ipinapadala sila sa impiyerno, hindi nila nauunawaan na sila mismo ay matigas na parang bato at hindi nais na tumalikod sa kanilang kasamaan. Matakot sa Kanya na kayang pumatay sa kapwa kaluluwa at katawan sa impiyerno (Mateo 10:28). Saan pa ba sila pupunta kundi doon sa lugar na pinili nilang panatilihan? Ito ay masakit, ngunit ito ang brutal na katotohanan sa likod ng mga nagmamahal sa kanilang sariling buhay hanggang sa kamatayan. Hindi tayo nabubuhay nang mag-isa at hiwalay, kundi tinawag tayong ibahagi ang sa atin sa mga nakapaligid sa atin na nangangailangan.

Kasabay nito ay nagsimula akong makatanggap ng mga salita mula sa Banal na Espiritu sa bus at sa iba pang mga lugar, mga salita para sa mga tao at para sa pagpapatibay at tulong sa pagbabahagi tungkol sa Diyos, mga direktang salita para sa mga tiyak na sit-

wasyon. Naaalala ko ang isang beses na nakaupo ako sa bus nang makarinig ako ng tatlo o apat na salita na para talaga sa lalaking nasa tabi ko. Lumingon ako sa kanya at sinabi ko ito sa kanya, at nagulat siya. Sana ay nanatili ang mga ito sa kanya bilang patotoo ng Diyos. Naramdaman ko rin sa aking espiritu kapag ang ibang tao ay may mga pisikal na problema at nagtatanong ako kung maaari ko silang ipanalangin. Nangyari ito habang sila ay tahimik na nakaupo sa bus at walang indikasyon sa panlabas na sila ay may problema. Ito ay kaloob ng biyaya na tila madalas nang itigil ng mga magkakapatid na hangarin kahit na hinihiling sa atin ni Pablo na gawin ang eksaktong bagay na ito:

Sundin ninyo ang pagibig; gayon ma'y maningas ninyong nasain ang mga kaloob na ayon sa espiritu, nguni't lalo na ang kayo'y mangakapanghula. Sapagka't ang nagsasalita ng wika ay hindi sa mga tao nagsasalita, kundi sa Dios; sapagka't walang nakauunawa sa kaniya; kundi sa espiritu ay nagsasalita ng mga hiwaga.

— *Unang Sulat sa mga Corinto 14:1-3*

Ito ay isang mapanghamong panahon sa katunayan, ngunit maganda rin at espesyal. At dapat kong kilalanin pagkatapos na ito ay nagmula sa aking pagkauhaw na malaman ang katotohanan. Kumatok ako at ang pinto ay bumukas, naghanap ako at nakasumpong (Mateo 7:7). Pinakamahalaga sa lahat, ako ay muling ipinanganak nang piliin kong tanggapin si Jesus bilang Panginoon at Guro kahit na hindi ako karapat-dapat:

May isang tao nga sa mga Fariseo, na nagngangalang Nicodemo, isang pinuno ng mga Judio: Ito rin ay naparoon sa kaniya nang gabi, at sa kaniya'y nagsabi, «Rabi, nalalaman naming ikaw ay isang gurong nagbuhat sa Dios; sapagka't walang makagagawa ng mga tandang ito na iyong ginagawa, maliban na kung sumasa kaniya ang Dios.»

— *Juan kabanata 3*

Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi, «Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang tao'y ipanganak na muli, ay hindi siya makakakita ng kaharian ng Dios.»

Sinabi sa kaniya ni Nicodemo, «Paanong maipanganak ang tao kung siya'y matanda na? makapapasok бага siyang muli sa tiyan ng kaniyang ina, at ipanganak?»

Sumagot si Jesus, «Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang tao'y ipanganak ng tubig at ng Espiritu, ay hindi siya makapapasok sa kaharian ng Dios. Ang ipinanganak ng laman ay laman nga; at ang ipinanganak ng Espiritu ay espiritu nga. Huwag kang magtaka sa aking sinabi sa iyo, Kinakailangan ngang kayo'y ipanganak na

mulí. Humihihip ang hangin kung saan nito ibig, at naririnig mo ang kaniyang ugong, nguni't hindi mo nalalaman kung saan nanggagaling, at kung saan naparoroon: gayon ang bawa't ipinanganak ng Espiritu."»

Sumagot si Nicodemo at sa kaniya'y sinabi, «Paanong mangyayari ang mga bagay na ito?»

Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi, «Ikaw ang guro sa Israel, at hindi mo nauunawa ang mga bagay na ito? Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo, Ang nalalaman namin ay aming sinasalita, at ang aming nakita ay aming pinatotohanan; at hindi ninyo tinatanggap ang aming patotoo. Kung sinabi ko sa inyo ang mga bagay na nauukol sa lupa, at hindi ninyo pinaniniwalaan, paanong paniniwalaan ninyo, kung sabihin ko sa inyo ang mga bagay na nauukol sa langit? At walang umakyat sa langit, kundi ang nanggaling sa langit, samakatuwid baga'y ang Anak ng tao, na nasa langit. At kung paanong itinaas ni Moises sa ilang ang ahas, ay gayon kailangang itaas ang Anak ng tao: Upang ang sinomang sumampalataya sa kaniya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan. Sapagka't gayon na lamang ang pagsinta ng Dios sa sanglibutan, na ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinomang sa kaniya'y sumampalataya ay huwag mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan. Sapagka't hindi sinugo ng Dios ang Anak sa sanglibutan upang hatulan ang sanglibutan; kundi upang ang sanglibutan ay maligtas sa pamamagitan niya. Ang sumasampalataya sa kaniya ay hindi hinahatulan: ang hindi sumasampalataya ay hinatulan na, sapagka't hindi siya sumampalataya sa pangalan ng bugtong na Anak ng Dios. At ito ang kahatulan, na naparito ang ilaw sa sanglibutan, at inibig pa ng mga tao ang kadiliman kay sa ilaw; sapagka't masasama ang kanilang mga gawa. Sapagka't ang bawa't isa na gumagawa ng masama ay napopoot sa ilaw, at hindi lumalapit sa ilaw, upang huwag masaway ang kaniyang mga gawa. Datapuwa't ang gumagawa ng katotohanan ay lumalapit sa ilaw, upang mahayag ang kaniyang mga gawa, na ang mga ito ay ginawa sa Dios.»

Ang aking espiritu ay lumago sa panahon pagkatapos nito at ito ay parang dahan-dahang paglipat mula sa pag-inom ng gatas patungo sa pagkain ng matigas na pagkain gaya ng sinasabi ni Pablo (1 Corinto 3:2). Nagsimula akong magbahagi sa mga tao sa bus sa panahon ng 2011-2013 at saan man ako magpunta. Nakatagpo ko rin ang isang kilalang evangelista na kumilos sa laman at gumawa ng kawalang-katarungan sa akin noong kalagitnaan ng 2013, marahil dahil naging aktibo ako sa ebanghelyo at nanalangin para sa mga tao at nakakita ng maraming kagalingan. Mahal na mahal ko ang evangelistang ito, para lamang masabi ko. Kararating ko lang noon mula sa isang mission trip sa Hamar kung saan nasaksihan namin ang mga himala nang ipanalangin namin ang mga tao at tila ito ay nagising ng isang uri ng inggit. Gayunpaman, ako ay nadurog matapos itakwil sa bagay na ito ng isang tao na itinuturing kong huwaran para sa aking sariling gawain. Binabanggit ko ang lahat ng ito upang magkaroon kayo ng kaunting pananaw

sa aking paglalakad kasama ang Diyos, ngunit pati na rin ang karaniwang nangyayari kapag ang isa ay tunay na lumalakad kasama ang Diyos, mga hamon sa maraming paraan.

Nagtrabaho ako sa panahong ito para sa Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) sa Haraldsplass Diakonale Sykehus at sa lugar ng trabaho ay naging saksi rin ako sa kapangyarihan ng Diyos na kumikilos laban sa mga ateista at mga hindi naniniwala. Naaalala ko ang isang pagkakataon kung saan ipinanalangin ko ang isang empleyado sa kantina kung saan nahirapan siyang manatiling nakatayo nang mangyari ito. Para bang nakuryente siya sa isang paraan at espesyal itong pagmasdan. Kasama rin ako ng Noklus sa Iceland sa kanilang 20 anibersaryo na biyahe at sa Gardermoen ay ipinatong ko ang aking mga kamay sa koponan ng football ng Iceland. Nakaupo ako kasama ang dalawa sa aking mga kasamahan at nais kong ipakita sa kanila ang isang himala nang tanungin ko ang koponan ng mga kababaihan kung mayroon silang problema sa mga paa o katulad nito. At siyempre ay mayroon sila. At nakapagpatong ako ng mga kamay sa kanila, kung saan nagsimula silang magulat sa reaksiyon. Nakakatuwa iyon, ngunit kalaunan ay ipinatawag ako sa opisina ng aking tagapamahala hindi nagtagal pagbalik namin sa Bergen. Gumawa sila ng mga maling paratang laban sa akin—tinawag akong babaero at pinaratangan na may mga sinabi ako na hindang-hindi ko naman sinabi. Ang taong nag-ulat nito ay siguradong wala sa sarili para sabihin ang ganoong bagay sa aking nakakataas. Hindi ito nakakagulat dahil karamihan sa mga kasamahan ay mga ateista. Sila ay mga matatalinong tao at karaniwan sa kanila ay may mataas na edukasyon, ngunit pagdating sa pananalig sa Diyos, ang ilan sa kanila ay may pag-aalindangan. Ang iba naman ay mga kahanga-hangang tao na hinahayaan akong magbahagi at maging bukas tungkol sa aking pananampalataya.

Nang ang isang kapatid sa pananampalataya, isang evangelista, ay bumatikos sa akin dahil sa pagbabahagi sa lahat ng aking nakakatagpo at para sa lahat ng mga himalang aking nasaksihan, lubos akong nasaktan. Kinabukasan nang pumasok ako sa trabaho ay halos hindi ako makagawa nang normal at sa sobrang lungkot ay sinabi ko sa Diyos na kung hindi ito para sa akin, dapat Niya itong alisin. Nang kalaunan ay pumunta ako sa banyo, nasa trabaho pa rin, at nagpuri sa Diyos, bigla kong naramdaman na para bang may langis na umaagos sa aking katawan at pagkatapos noon ay ganap na akong napalaya. Talagang umaapaw ang kagalakan sa loob ko. Hindi ito mailalarawan. Dapat sabihin na ang kapatid na ito ay muling lumapit sa akin ilang araw lamang ang lumipas, ngunit hindi siya nagpakumbaba gaya ng dapat niyang gawin, ngunit naunawaan ko na pinagsisihan niya ang kanyang mga salita. Gayunpaman, hindi siya ganap na tumalikod sa mga ito at hindi ko na siya muling narinig o nakita pa mula noon. Pinatawad ko na ba siya sa bagay na ito? Oo, pinatawad ko na siya (Colosas 3:13). Lahat tayo ay nagkakamali at kumikilos sa laman paminsan-minsan. Kaawaan nawa tayong lahat ng Diyos.

Sa kabuuan, nilinis ako ng Diyos mula sa aking mga kasalanan sa itinuturing kong «*mga taon ng pagkabata sa espiritu*» (1 Juan 1:9) at humantong ito sa huli na hindi ko na

napigilan kundi ang yumukod sa Diyos at kilalanin na ang Kanyang mga salita ay mabuti at tama. Hindi ko na kayang itakwil ang Ama gamit ang aking isipan dahil naunawaan ko na ngayon sa aking buong pagkatao na Siya ay tunay, nakakataas sa lahat at sa bawat isa.

Ang mga kritikal na taon bilang muling isinilang sa espiritu ay para sa akin ang panahon mula 2008 hanggang 2012 at ang mga taong makapagpapatotoo sa bahagi ng hindi pangkaraniwang pagbabagong ito na naganap ay ang aking mga pinakamalapit na empleyado sa NOKLUS sa Haraldsplass Diakonale Sykehus kasama ang mga kapatid sa iglesia na aking dinadaluhan, ang Kristent Fellesskap Nordhordland. Sa NOKLUS ay walang hayagang nagpapahayag na Kristiyano. Sa simula ng aking trabaho doon, hayagan akong nakipag-usap sa marami sa aking mga kasamahan sa trabaho tungkol sa isang espirituwal na kaisipan na sa anumang paraan ay hindi kumikilala sa tunay na Jesus bilang Anak ng Diyos. Gayunpaman, ang nangyari sa panahon ng aking pagtatrabaho sa kanila ay lumipat ako mula sa kamatayan patungo sa buhay at dinala ako ng Diyos sa isang proseso kung saan nagsimula Siyang i-unlearn ang mga natutunan ko dati. At sa panahon ng 2011-2013 ay nagsimula akong magbahagi nang higit pa tungkol sa ginawa ni Jesus sa akin, kaya naging kakaibang timpla ito para sa ilan sa aking mga katrabaho. Ngunit ganoon talaga ang buhay sa mga yugto ng pagbabago. Sa NOKLUS ay naranasan ko rin na ang isa sa aking mga kasamahan ay ganap na gumaling ang likod. Mayroon siyang malalaking problema kapwa sa paghiga at pagtayo at isang araw sa trabaho nang bumisita siya sa panahong ito ng karamdaman ay kumatok ako sa kanyang pinto at nagtanong kung maaari ko siyang ipanalangin. Noong sumunod na tag-init, ang lahat ng problema sa kanyang likod ay ganap nang nawala, isang bagay na siya mismo ay nagulat. Ang pagbabago ay radikal at bahagi ng aking paggising sa kung sino talaga tayo na nilikha nang tayo ay muling isilang (Marcos 16:17-18). Naaalala ko na ang panalangin ay simple lamang, ngunit ito ay sa pamamagitan ng pagpapatong ng kamay at hiniling ko sa Diyos kung maaari Niya siyang pagalingin, simple at direkta. Laging siyang nakikinig nang may pansin kapag nagbabahagi ako ng mayroon ako at laging napakabuti niyang kasama.

Naranasan ko rin ang isang tao sa kantina na muntik nang matumba nang ipatong ko ang aking mga kamay sa kanya at para itong nagkaroon ng maikling *blackout* kung maaari itong sabihin nang ganoon. Nakita ko rin ito sa ibang mga tao na ipinanalangin ko at ganoon din sa aking magiging asawa sa mga unang pagkakataon na ipinanalangin ko siya. Alam ko na tayo ay kay Jesus at si Jesus ay sa Diyos, na nangangahulugang ang Diyos ay nasa atin (Juan 14:20). Nililinis tayo ng kapangyarihan ng Diyos mula sa kasalanan, nagpapagaling at nagpapalaya (1Juan 1:7, Santiago 5:14-15) at iyon ang nangyari kapag nagpapatong tayo ng mga kamay sa mga tao. Nangyari sa kanya ang ginawa ng Diyos sa akin, nagsimula Siyang maglinis sa kanya at ihanda siya para sa isang gawain para sa Kanya.

Sa panahong ito kung saan nagsimula kong maunawaan ang kahalagahan ng Diyos sa aking buhay ay nandoon din ang aking stepfather. Siya ay isang ateista at nagbigay ng kaunti o walang tulong pinansyal sa mga nakaraang taon. Maging sa pag-aaral at pati na rin sa panahon pagkatapos nito, ngunit binibigyan ang mga bata ng kaunting pansin tuwing kanilang kaarawan. Nauunawaan ko na kami ng aking kapatid ay naging pabigat sa kanya. Marahil ay mukhang maayos ang lahat sa labas, ngunit tinanggihan niya ang aking paghahanap sa Diyos at hindi nakatulong nang tanggapin ko si Jesus. Malinaw niyang sinabi na huwag akong magsasalita tungkol sa Diyos sa kanya. Nakatanggap din ako ng malinaw na mensahe mula sa kapatid ng aking stepfather na hindi na niya ako pamangkin kung ibabahagi ko ang aking pananampalataya sa kanya.

Chapter 24

Trono ng Diyos (2012)

Sumapit tayo sa Mayo 2012, at nakita at naranasan ko na ang labis na presensya ng Diyos kaya hindi ko na Siya maikakaila. Hanggang sa panahong iyon, ilang taon na akong nanonood ng porno. Ito ay isang bagay na inilagay ng Diyos bilang isang mabigat na pasanin sa aking puso, at tinulungan Niya akong kumawala rito sa taong iyon (Hebreo 12:1).

Naaalala ko ang pagluhod ko sa silong sa harap ng Ama at isinuko ang lahat ng pagtutol sa paggawa para sa Kanyang kaharian (Roma 12:1). Sinabi ko sa Ama na handa akong pumunta kung saan Niya ako kailangan. Noon din ay binigyan ako ng Diyos ng isang pangitain; nakita ko ang bahay ng isang kapitbahay na ilang daang metro ang layo, kung saan nanirahan noon si *Eldbjørg Fosse*. Sa looban sa itaas ay nakatira ang kanyang hipag. Hindi ko alam noon na isinusugo ako ng Diyos sa dalawang nananampalatayang babae na mahigit 70 taong gulang na, at kung gaano sila kahalaga sa akin sa aking susunod na gawain. Sa pagsunod sa patnubay ng Diyos, naranasan ko ang paggaling ni Eldbjørg sa likod ng kanyang tuhod at sa ilalim ng paa, at kalaunan ay mas tumuwid ang kanyang likod, isang bagay na labis niyang ikinatuwa (Isaias 61:1). Naging malapit siyang kaibigan sa pananampalataya at mahalagang tagapagpalakas ng loob sa aking paglilingkod sa Diyos. Ang asawa ng kanyang hipag ay may Alzheimer's noong panahong iyon. Matapos kong bumisita at manalangin para sa kanya, nagtanong siya ilang sandali matapos iyon kung maaari siyang sumama sa debosyon – isang bagay na hindi niya kailanman ginawa noon, kahit noong malusog pa siya. At ito ang sinabi ko sa kanyang asawa bago ko siya binisita: «Inaasahan ko na ang Espiritu ng Diyos ay magsasalita sa kanya sa kanyang kalooban kapag nakaharap ko siya at ipinanalangin». Ang mga Banal ay tinawag na lumakad nang may pag-asa, kahit na tayo ay naghahasik ng luha, ngunit ang huling pag-aani ay isang araw ng kagalakan (Awit 126:5-6).

Sa tuwing bibisita ako kay Eldbjørg, tinitingnan niya ako nang may pagsusuri at tinatanong kung ano ang nagawa ko para sa Diyos at kung ano ang aking mga naranasan. Siya ay nagalak at namangha nang ibahagi ko sa kanya ang aking mga karanasan at ang ginagawa ng Diyos. Sa kasamaang-palad, nagkaroon siya ng pinsala sa ulo matapos ang isang pagkadulas ilang taon na ang nakararaan at nagdusa ng pagkawala ng memorya, ngunit ang pagiging malapit sa Diyos ay taglay pa rin niya at labis siyang natuwa nang ipanalangin ko siya sa telepono noong huling pagkakataon.

Ang Diyos ay tunay na mabuti kahit namumuhay tayo sa isang makasalanang mundo ng mga pagdurusa na malayo sa makalangit na kalagayan. Gayunpaman, kailangan nating isantabi ang ating kawalan ng gana sa gawain ng Diyos at sa Kanyang ebanghelyo sa lupa dahil kailangan natin ng mga manggagawa, kaya manalangin tayo na magpadala ang Diyos ng higit pang mga manggagawa (Mateo 9:37-38) at suportahan sila ng Kanyang bayan upang sila ay makaparaos. At kung magiging tapat tayo, hindi lamang ang mga mahihirap ang nangangailangan ng tulong. Ang mga may kakayahang tumulong din ay kailangang matutong magbigay sa gawaing ito at huwag magkait (Lucas 6:38, Malakias 3:10). Dito, sa kasamaang-palad, maraming nananampalatayang Norwegian ang naiiba sa paraang mas kaunti ang ibinibigay nila mula sa kanilang sarili kaysa sa kanilang mga kapatid sa USA ayon sa aking personal na karanasan.

Ilang araw lamang matapos kong isuko ang aking pagtutol sa gawain ng Diyos noong Mayo 2012, nakatagpo ko ang grupong Kristiyano ng mga kababaihan, ang «*Kvinneforum Nordhordland*» at ang kanilang house fellowship. Isa sa mga miyembrong naroon ay si *Laila Nygård* na dumadalo rin sa Kristent Fellesskap Nordhordland at kilala ako mula roon. Sila ay nakaupo, nagkakape, nagniniting, nanalangin nang sama-sama at naghanap sa Diyos nang pumasok ako sa kanila. Akala ko ay nandoon ako para tulungan silang gumawa ng website, ngunit sa madaling salita, nagtanong sila kung maaari din ba silang manalangin para sa akin. Ang sinabi nila pagkatapos ay malinaw na makapropetang salita mula sa Diyos na nagbigay-liwanag sa daan para sa mga susunod na taon (1 Corinto 14:3). Hindi ko ito naunawaan noon din ngunit naramdaman ko ang Espiritu ng Diyos na napakabigat sa akin paglabas ko ng pulong. Sa espiritu, ako ay binalot ng isang uri ng banal na pagkatakot at isang malalim na kaseryosohan ang nanaig sa akin. Nauunawaan ko na nais akong isugo ng Diyos sa Kanyang paglilingkod, ngunit hindi ko talaga maarok kung paano magkakasya ang pananalapi. At inisip ko na tapos na ako bilang isang system developer, ngunit ang lahat ng ito ay mga pambatang kaisipan lamang kapag nililingon ko na ngayon. Ito ay noong 07.05.2012 at nang tingnan ko ang papel na kanilang sinulatan, ang mga salita mula sa Diyos ay maaaring ibuod nang ganito:

- Tatanggap ka ng pagkapahid mula sa Panginoon upang maisagawa ang mga gawain at makaabot sa panahong ito.
- Bibigyan ka ng Diyos ng kasangkapan at marahil ay gagawa ka ng isang bagay na wala pang nakagagawa bago ka. Ang isa ay nakakita ng mga puno sa Africa kung saan ang mga sanga ay magkakapilipit.
- Na ako ay magagalak sa gawaing itinakda ng Diyos para sa akin.
- Maglaan ng oras sa Panginoon at ang Kanyang salita ay magiging parang mga kalamnan sa aking kamay.

- Lalakad ka sa mga gawang inihanda na at ang mga pinto ay magbubukas para sa iyo. Ang Kanyang salita ay magiging parang ilaw sa aking landas: Awit 119:105.
- Kapag naging mahirap ang mga bagay-bagay, Siya ay sasama sa akin.
- Dahil ikaw ay masunurin, makakaranas ka ng malaking kagalakan sa hinaharap!

Napakahaba kung isusulat ko ang lahat ng aking naranasan, ngunit nais ko sa abot ng aking makakaya na ibahagi ang ilan sa mga bagay na pinatnubayan sa akin ng Diyos sa mga nakalipas na taon – at lalo na ang ilang mga pangunahing kaganapan.

Chapter 25

Pagpapala at Pagtataksil (2012)

May isang espesyal na nangyari noong 2012; nagkaroon ako ng pagkakataong ibahagi ang ebanghelyo sa pito o walong kabataan sa isa sa mga silid ng dormitoryo sa Nordhordland Kristne Folkehøgskole. Namangha sila sa mga himala at pagpapagaling na nangyari habang ako ay nagsasalita at nananalangin (Lucas 10:19). Nasaksihan din nila ang isang batang lalaki na nagsabi sa akin na nakararamdam siya ng ligalig sa kanyang puso pagdating ng gabi. Hindi naramdamang natural na ito ay isang purong pisikal na problema kaya sinabi ko sa kanya: «Damhin mo ito!» At pagkatapos ay itinuro ko siya at pinalayas ang problema mula sa kanya at sinabi niyang naramdaman niyang *lumabas ito sa kanya*. Naaalala ko ang isa sa kanila na nakaupo sa kama sa maliit na silid at sinusubukang unawain ang katotohanan ng nangyayari. Napipi na lamang siya sa pagkamangha.

Sinabi ko sa kanila na taglay ko si Jesus at ako ay ipinanganak na muli (Juan 3:3) at kung nais nila ito ay maaari namin silang bautismuhan sa pool. Ngunit sinabi ko rin sa kanila ang parehong bagay na sinabi ng ebanghelista sa akin: Kung nais ninyong tanggapin si Jesus, sumunod kayo sa akin, at ginawa nila ito, kung kaya't naramdaman nilang may isang kabigatang pumuno sa silid na talagang nadarama. Napakaganda nito, gaya ng palaging nangyayari kapag tinatanggap ng mga tao si Jesus bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon (Roma 10:9-10). Ngunit hindi natuloy ang bautismo dahil dumating ang guwardiya sa gabi at sinabing hindi ako maaaring manatili sa loob ng paaralan at magbahagi ng ebanghelyo sa mga kabataan. Sa katunayan, pinalayas nila ako sa lugar at ito ay naramdaman bilang isang pagtataksil sa mga kabataan. Ang dahilan, ayon sa kanila, ay dahil ang paaralan ay pumasok sa isang kasunduan na hindi sila magpapahayag ng ebanghelyo sa mga kabataang pumupunta sa summer school upang makakuha ng mga tulong pinansyal (Mateo 6:24). Isinantabi ng guwardiyang nakatalaga sa araw na iyon si Jesus, ngunit ginamit pa rin ito ng Diyos sa ikabubuti nang ang mga kabataan ay naging mga saksing nakakita mismo ng mga tanda at kababalaghan mula sa isang tapat na nananampalataya. Ang dagat sa labas ng baybayin ng Norway ay tunay na nagbibigay sa atin ng itim na ginto sa anyo ng langis, ngunit nakikita ko ngayon ang isang mas mahirap na bayan kaysa noong nagsimula ang kuwento ng langis limampung taon na ang nakararaan (Mateo 16:26).

Isa sa mga himalang nakita ko sa taong ito ay nangyari sa IKEA. Ang aking ikalawang panganay na anak na babae ay kagagaling lang sa banyo at nakatagpo kami ng dalawang dalaga sa lugar. Nagpakita ako ng video ng isang taong ipinanalangin ko at sa video ay malinaw na makikita na humahaba ang kanyang paa. Hindi ito masyadong kapansin-

pansin, ngunit talagang humahaba ito. Hindi ito lihim at maraming mananampalataya ang nakaranas na ng sinasabi ko rito. Anuman ang mangyari, ninais ng isang babae na ipanalangin ko na ang magkabilang talampakan niya ay maging magkasinghaba. Hindi ang mismong paa, kundi ang mga talampakan. At ipinatong ko ang aking mga kamay sa kanyang mga paa at kinausap ang mga ito sa pangalan ni Jesus at pagkatapos ng ilang ulit na panalangin, ang dalawa ay naging magkasinghaba na. Napakasayang maranasan ito nang personal, at makita rin ang mga reaksiyon ng mga taong ipinapanalangin mo. Ang mga tanda at kababalaghan ay susunod sa mga naniniwala, ayon sa nakasulat sa Biblia (Marcos 16:17), kaya dapat din nating asahan ito. Ang hiningi niyang gawin ko pagkatapos nito ay medyo kakaiba para sa akin, ngunit marahil ay hindi naman nakagugulat, lalo na't naranasan niya ang marahil ay kanyang unang himala. Hiniling niya sa akin na ipanalangin na ang dalawang talampakan ay umikli. Tumanggi ako nang kaunti, dahil kadalasan ay hindi naman tayo nananalangin para sa ganitong uri ng pagpapagaling. Ngunit pagkatapos ng isang panloob na pakikipag-usap sa Diyos, nagpasya ako na ito ay nakadepende sa kanyang pananampalataya, kaya pumayag ako. Ngunit, bago ako magsimula, hiniling ko sa kanyang kaibigan na ipatong ang kanyang mga kamay sa mga talampakan at muli kong ipinatong ang aking mga kamay sa ibabaw ng sa kanya bago ako nagsimulang manalangin para sa kanila. At ang nangyari ay naramdaman naming dalawa na ang kanyang mga talampakan ay nagsimulang lumiit at umikli. Ipinost ko ang video sa [Youtube.com](https://www.youtube.com) sa aking panahon para sa mga nagnanais na makita ito. Nang matapos kami, ang dalawa ay lumiit ng dalawang sentimetro, isang bagay na kinumpirma rin niya. Ang himalang ito ay isa sa mga bagay na nangyari noong 2012 na naaalala ko nang malinaw. Palaging espesyal ang makasaksi sa kapangyarihan ng Diyos sa ganitong paraan (Hebreo 2:4), isang bagay na hindi ko pa gaanong naibabahagi sa memoir na ito.

Chapter 26

Ang Pinsala mula noong 1980 (2012)

Noong 2012, kabilang ako sa isang grupong Kristiyano ng mga kalalakihan kung saan kami ay nananalangin at sama-samang humahanap sa Diyos linggo-linggo. Sa isa sa aming mga pagtitipon, dalawa sa aking mga kapatid, sina Thomas at Trond, ang nagsabi na bawat isa sa kanila ay nakatanggap ng isang pangitain mula sa Diyos para sa akin:

Ang isa ay nakakakita sa akin na may bag sa eskwela at ang isa naman ay nakikitang mayroon akong double-deck na kama, samakatuwid ay kama na may dalawang palapag. At ngayon ay sinasabi nila na mayroon akong isang «*butas*» o katulad nito sa loob ko mula sa panahong iyon na kailangang sarhan. Tama sila; iyon ang panahon pagkatapos ng diborsyo ng aking mga magulang. Maraming pinsalang mental ang nangyari noong mga taong iyon. Ang aking ama ay umiinom, at minsan ay iniwan niya ako sa loob ng sasakyan at pumasok sa isang bar. Ang mga ganoong bagay ay nag-iwan ng marka sa isang bata, at ito ay lumikha ng pinsala sa aking kalooban na dala-dala ko sa loob ng maraming taon. Nakumpirma ko na ito rin ang tanging panahon na mayroon kaming double-deck at kami ng aking kapatid ay magkasama sa kuwarto. Sinabi rin ng isa na ako ay nasa ibabang bahagi ng kama, na siyang totoo. Ang aking nakababatang kapatid ay nasa itaas. Sinabi nila pagkatapos na sarhan nila ang butas sa loob ko (Mga Gawa 8:17) at nang ipatong nila ang kanilang mga kamay sa akin, agad kong napanasin ang isang ugong na tila mula sa isang heat pump. Naisip ko sa aking sarili: May nag-install ba ng heat pump?! Kakaiba iyon. Ngunit nang alisin nila ang kanilang mga kamay, nawala ang tunog. At naramdaman ko na parang nagkaroon ako ng bagong kapayapaan sa loob ko (Marcos 16:18).

— *Dalawang Banal ang nanalangin para sa akin noong 2012*

Nagpapasalamat ako na nakikita ng Diyos ang ating pighati (Mga Awit 56:9). Kung wala ang pakikisalamuha sa mga banal, ang pagbabasa ng Salita ng Diyos, at ang pagpupuri sa Kanyang piling, hindi rin tayo makakalipat mula sa pag-inom ng gatas patungo sa pagtanggap ng matigas na pagkain (Hebreo 5:12-14). Binibigyang-diin ni Pablo ang kahalagahan ng paglago kay Kristo at pagiging matatag sa Diyos, upang hindi tayo madaling mabuway kapag dumating ang mga hamon sa buhay. Naaalala natin ang talinghaga tungkol sa manghahasik (Mateo 13:18-23), kung saan ang ilan ay agad na tumatanggap

sa Salita ng Diyos nang may kagalakan, ngunit kulang sa mga ugat na magpapatatag sa kanila sa panahon ng pagsubok.

Chapter 27

Reinhard Bonnke (2012)

Sa pagtatapos ng 2012, naranasan ko na sinabi ng Banal na Espiritu na dapat akong mag-aral sa paaralan ng ebanghelisasyon sa Florida – sa dinami-rami ng lugar. Ayaw ng aking asawa na bayaran namin ito mula sa sarili naming bulsa. Noong panahong iyon ay tinanong ko sina Eldbjørg at ang aking hipag kung may kakayahan at kagustuhan silang tumulong para sa biyahe sa *Christ For All Nations* sa Florida.

Ang CFAN ay pinamumunuan ni Reinhard Bonnke noong panahong iyon, isang sikat na Alemang ebanghelista na nanguna sa malalaking pulong ng ebanghelisasyon sa Africa kung saan may naitalang sampu-sampung milyong tao ang tumanggap kay Jesus (Romane 10:9-10). Nang ipakita sa akin ng Diyos ang pangitain tungkol sa kapitbahay noong unang bahagi ng taong iyon, maliwanag na alam Niya na tutulong sila upang makapunta ako sa Florida at alam Niyang tututol ang aking asawa tungkol dito. Hindi pa ako kailanman nakapunta sa USA noon, at wala rin akong hayagang interes doon sa aking palagay, ngunit ang humindi sa Diyos ay isang bagay na hindi ko kayang panindigan. Nanaginip si Gerd na dumating si Jesus at sinabi sa kanya na ang regalo ay para sa Kanya, na lubos kong ikinatuwa at nagbigay sa akin ng kapayapaan na tinanong ko sila. Hindi ko alam noong panahong iyon na ang Diyos ay may nakalatag na plano para sa aking paglilingkod sa Kanya (Jeremia 29:11) at ang lahat ng ito ay nagsimula sa taong ito, matapos kong isuko ang huli kong pagrerebelde laban sa Ama at sa Kanyang gawa para sa akin.

Dapat ay alam na ng Ama sa Langit na oo ang isasagot ko kay Jesus noong 2008 at isusuko ang aking pagtutol sa Kanya noong 2012. Kapag nakikita ko ang mga bagay kung saan ako pinatnubayan ng Diyos at ang mga makaprophetiyang sinabi Niya tungkol sa nakaraan at hinaharap, nauunawaan ko na tayo ay may isang ganap na kamanghamanga at kasabay nito ay mapagpasensyang Tagapaglikha. May hinala na ako sa uri ng gawain na itatalaga sa akin ng Diyos, ngunit ngayon ay alam ko na ako ay isang ebanghelista. Ang aking ministeryo ay ang tumulong sa pagbuo ng katawan ni Kristo at ibahagi ang ebanghelyo (Lukas 4:18).

At binigyan niya ang ilan ng tungkulin bilang mga apostol, ang iba'y propeta, ang iba'y ebanghelista, at ang iba'y pastol at guro, upang ihanda ang mga banal sa gawaing paglilingkod para sa ikatatatag ng katawan ni Kristo, hanggang sa ating lahat ay makarating sa pagkakaisa ng pananampalataya at sa pagkakilala sa Anak ng Diyos, at maging ganap ang pagkatao ayon sa sukat ng kapuspusan ni Kristo. Sa gayon, hindi na tayo magiging mga bata na

parang ipinapadpad ng mga alon at tinatangay ng bawat hangin ng aral dahil sa pandaraya ng mga tao at sa kanilang katusuhan sa pagpapakalat ng kamalian. Sa halip, sa pamamagitan ng pagsasalita ng katotohanan sa pag-ibig, tayo ay magiging katulad sa lahat ng bagay ng ulong si Kristo. Sa pamamagitan niya, ang buong katawan na pinag-ugnay-ugnay ng bawat kasukasuan ay lumalago ayon sa itinakdang gawain ng bawat bahagi, at sa gayon ay nabubuo ang katawan sa pag-ibig.

— *Paulus brev til Efeserne 4:11-16*

Isang katotohanan na sa kasamaang-palad ay nilabanan ng aking asawa ang aking gawain para sa Diyos at naging napakahirap maglingkod sa ilang pagkakataon dahil dito. Nang makatanggap ako ng suportang pinansyal mula sa ating mga kapatid na babae na mahigit 70 taong gulang na, mariin niya akong pinuna sa paghingi sa kanila, kahit na tumanggi siyang gamitin ang sarili naming pera para dito.

Mayroong maling kultura sa Norway ngayon na tinitingnan ng ilang kababaihan ang kanilang sarili bilang pinuno ng pamilya. Ang pagpapahayag ng pananampalataya kay Jesu-Cristo ngunit sa gawa ay kumontra rito ay ang pagpapahina sa sarili. Kapag ang isang Kristiyano ay gumagamit ng iba't ibang ateistang aklat upang bigyang-katuwiran ang kanyang pagpapalaki sa mga anak laban sa kagustuhan ng asawa, hindi lamang niya tinatanggi ang karunungan ng Diyos kundi pati na rin ang kanyang minamahal. Ito ay paglabag sa tipan ng kasal. Nakikita rin natin ang ganitong agos sa lipunan ngayon sa pamamagitan ng *Kvinnebevegelsen* (Kilusang pangkababaihan). Ang balintuna ay naging katulad na rin ito ng isang dominanteng lalaki sa pagsasama ng pamilya. Ang parehong sukdulan ay mali. Tayo ay tinawag upang mahalin at parangalan ang ating asawa ngunit hanapin muna ang kaharian ng Diyos:

Ngunit hanapin muna ninyo ang kanyang kaharian at ang kanyang katuwiran, at ang lahat ng mga bagay na ito ay pawang idaragdag sa inyo. Kaya't huwag ninyong ikabalisa ang para sa kinabukasan, sapagkat ang kinabukasan ang bahalang mag-alala sa sarili nito. Sapat na sa bawat araw ang sarili nitong suliranin.

— *Matteus 6:33-34*

Ang isa pang trend sa lipunang welfare ngayon ay ang ilang kababaihan na nagbabasa rin ng lahat ng uri ng mga aklat tungkol sa pagpapalaki ng anak at katulad nito at dini-diktahan ang lalaki kung paano siya dapat maging at kumilos. Hindi sila kailanman nasisiyahan at pilit na isinasama ang lalaki sa mga *selvutviklingskurs* (self-development courses) at katulad nito gayong ang problema ay hindi nila inuuna ang Diyos. Ito ay isang laganap na katangian sa ilang Norwegian na kababaihan at hindi ayon sa ibinigay

sa atin ng Diyos. Ang kasal ay isang tipan na subukang mahalin ang isa't isa, kahit na magkaiba kayo. Hindi ang subukang gawin ang isa na maging kamukha mo hangga't maaari.

Nang matapos ang pagtuturo sa Paaralan ng Ebanghelisasyon sa hapon, lumalabas kami sa kalsada upang ipanalangin ang mga tao, sa paraang hindi pormal at walang hayagang organisasyon, ngunit karaniwang sa maliliit na grupo ng dalawa hanggang apat na tao. Naaalala ko lalo na ang isang pagkakataon kung saan nakatagpo kami ng isang prostitut. Nakulong na siya at may suot na tracking device sa kanyang paa habang mayroon ding piraso ng bala sa kanyang paa na hindi pa na-ooperahan. Medyo surreal ang lahat ng iyon, ngunit nagbahagi kami sa kanya at sinabi niya sa amin na ang kanyang asawa ay madalas ipanalangin na makatagpo niya ang Diyos. Nang ipanalangin namin siya, sinabi niya na sa sandaling ipinatong ko ang aking kamay sa kanyang paa (Markus 16:18) ay naramdaman niyang parang lumabas ang piraso ng bala mula sa paa. Kung nangyari ba talaga iyon ay hindi ko alam, ngunit nakaranas ako ng maraming kagalakan sa USA at nakikita ko na ang mga tao roon ay mas bukas sa pananalangin at naghahanap sa Diyos kaysa sa karaniwan sa ibang bahagi ng kanluran. Kung bakit ganoon ay hindi ko alam. Ang eksepsyon ay ang mga kabataan. Karaniwang madali silang bahaginan at ipanalangin maging sa Norway at kapag nakatagpo mo sila sa mga grupo, ang mga pagpapagaling at patotoo sa isa sa kanila ay masasaksihan din nilang lahat.

Napakasaya na magkaroon ng pagkakataong makasama sa paaralan ng ebanghelisasyon sa Florida kasama si Reinhard Bonnke. Ang naaalala ko ay ipinakita sa akin ng Banal na Espiritu ang mga bagay doon na ipinagpapasalamat ko pagkalipas ng maraming taon. Nakakita kami ng mga kamangha-manghang pagpapagaling na naganap at nakarinig ng mga patotoo na kapwa nagpatatag at nagbigay-inspirasyon sa amin. Sa madaling salita, ang linggong ito ay naging instrumento para sa akin sa pagpapatuloy ng aking landas kasama ang Diyos.

Hindi ko alam noon, ngunit gagamitin ng Diyos sa susunod na taon ang ilan sa mga kasama ko sa paaralan ng ebanghelisasyon upang kumpirmahin at tumulong sa pagpapadala sa akin sa Colorado Springs noong 2013-2014. May plano ang Diyos at sa pagbabalik-tanaw ay nauunawaan ko kung bakit Niya ito ginawa sa ganitong paraan.

Sa panahong ito, nakikita ko rin ang mga bakas ng isang labanan sa gitna ng ilang Banal sa paligid ko at may mga bulong-bulungan sa likuran ko. Ako ay isang hayagang ebanghelista at nakikipag-usap sa mga tao kahit saan. Kung sasabihin ang totoo, maaari akong maging medyo hyperactive at nararamdaman kong may apoy na nag-aalab para sa Diyos sa loob ko kung minsan (Jeremia 20:9).

Naaalala ko lalo na ang isang biyahe sa Oslo Sentralstasjon kung saan nagbahagi ako at nanalangin para sa mga tao at nasaksihan ang kapangyarihan ng Diyos na dumaan sa marami. Ngunit nakapagtataka, nakaramdam ako ng pagkakasala tungkol dito nang bu-

malik ako sa Knarvik, hanggang sa sinabi ng isang kapatid sa grupo ng mga kalalakihan na ipinakita sa kanya ng Diyos ang isang larawan ko sa Oslo Sentralstasjon na may mga anghel sa paligid namin. Ang larawang iyon ay tunay na nag-alis ng hapdi ng ilang pagtutol na sa kasamaang-palad ay naranasan ko sa gitna ng ilang Banal noong panahong iyon.

Kung lalakad ako sa kapangyarihan ng Diyos at makakatanggap ng kritisismo sa ak- ing nakikita at nasasaksihan kapag nagtatrabaho para sa Diyos, nangangahulugan ito na may ilang hindi nakapangalaga sa kanilang puso at hindi kumikilala na tayo ay binigyan ng iba't ibang kaloob mula sa Banal na Espiritu (1. Korinterbrev 12:4-7). Dapat ko ring matutunang ikatuwa na ang ibang mga kapatid sa paligid ko ay may mga kaloob na wala ako. Ang Banal na Espiritu ang nagbibigay, hindi tayo. Ngunit dapat nating parangalan ang Diyos sa kung anong natatanggap natin, hindi ito gamitin sa maling paraan para sa kapangyarihan o pera. Ang inggit o galit sa isa't isa sa pananampalataya ay magiging parang patong ng taba sa paligid ng ating puso at magpapatulog sa atin at sa iglesya ng Diyos.

Apropos sa pagtulog at hindi pagiging gising sa espiritu (1. Tessalonikerbrev 5:6). Paminsan-minsan ay naging isang pagsubok ang makita kung paano kinakain ng bayan ng Diyos ang mga pagpapala na nilayon sanang mapunta sa mga Banal na pinili upang maglingkod para sa Diyos.

Huwag kang pumasok sa landas ng masama, at huwag kang lumakad sa daan ng mga makasalanan. Iwasan mo ito, huwag mong dumaan doon; lumihis ka at magpatuloy. Sapagkat hindi sila makakatulog maliban kung sila'y nakagawa ng masama; at ang kanilang antok ay nawawala, maliban kung sila'y nakapagpabuwal ng sinuman. Sapagkat kinakain nila ang tina- pay ng kasamaan, at iniinom ang alak ng karahasan. Ngunit ang landas ng matuwid ay parang liwanag ng buwang-liwayway, na lalong nagniningning hanggang sa maging ganap ang araw. Ang daan ng masama ay parang kadil- iman; hindi nila nalalaman kung ano ang kanilang ikinatitiod. Anak ko, makinig ka sa aking mga salita; ituon mo ang iyong pandinig sa aking mga sinasabi. Huwag mong hayaang ang mga ito ay mawala sa iyong paningin; ingatan mo ang mga ito sa loob ng iyong puso. Sapagkat ang mga ito ay buhay sa mga nakakatagpo sa kanila, at kalusugan sa buong katawan ng isang tao. Ingatan mo ang iyong puso nang buong pagsisikap; sapagkat mula rito ay dumadaloy ang mga bukal ng buhay. Alisin mo sa iyo ang ma- dayang bibig, at ilayo mo sa iyo ang mga labing mapanlinlang.

— *Ordspråkene 4:18-24*

At ito ay ibinigay sa atin ng ating Tagapaglikha, si Jesu-Cristo, ang Anak ng Diyos at ang isinugo ng Ama sa atin na mga tao. Nakasulat sa ebanghelyo ayon kay Juan:

Nang pasimula ay naroon na ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Siya ay kasama ng Diyos nang pasimula. Ang lahat ng bagay ay nilikha sa pamamagitan niya, at kung wala siya ay walang anumang nilikhang bagay na nagawa. Sa kanya ang buhay, at ang buhay ay siyang liwanag ng mga tao. Ang liwanag ay nagliliwanag sa kadiliman, at hindi ito nagapi ng kadiliman. May isang taong isinugo ang Diyos, ang kanyang pangalan ay Juan. Siya ay naparituhan bilang saksi, upang magpatotoo tungkol sa liwanag, upang ang lahat ay sumampalataya sa pamamagitan niya. Hindi siya ang liwanag, kundi naparito siya upang magpatotoo tungkol sa liwanag. Ang tunay na liwanag na nagbibigay-liwanag sa bawat tao ay dumarating sa sanlibutan. Siya ay nasa sanlibutan, at ang sanlibutan ay nilikha sa pamamagitan niya, ngunit hindi siya kinilala ng sanlibutan. Siya ay naparito sa kanyang sariling bayan, ngunit hindi siya tinanggap ng kanyang sariling mga kababayan. Ngunit ang lahat ng tumanggap sa kanya ay binigyan niya ng karapatang maging mga anak ng Diyos, samakatuwid ay ang mga sumasampalataya sa kanyang pangalan. Sila'y isinilang hindi sa pamamagitan ng dugo, ni sa kagustuhan ng laman, ni sa kagustuhan ng tao, kundi ng Diyos. At ang Salita ay naging tao at nanirahan sa piling natin. Nakita namin ang kanyang kaluwalhatian, kaluwalhatian bilang bugtong na Anak ng Ama, puspos ng biyaya at ng katotohanan.

—*Johannes 1:1-14*

Si Jesus ang ating Tagapaglikha at kapag binasa natin ang tungkol kay Moises sa harap ng nagniningas na palumpong, sa katunayan ay kapwa ang anghel ng Diyos at si *Yahweh* ang nagpakita sa kanya. Ang kahulugan ng anghel ay isinugo ng Diyos, eksaktong kapareho ni Jesus, isinugo. Sinabi sa atin ni Jesus na kapag nakita natin Siya ay nakita natin ang Diyos. Nakikita natin na sa Bibliyang Hebreo, si *Yahweh* ang nakikipag-usap kay Moises. Si *Yahweh* din ang lumalakad kasama nina Adan at Eva sa Halaman ng Eden.

Doon ay nagpakita sa kanya ang anghel ng Panginoon sa isang liyab ng apoy mula sa gitna ng isang mababang punongkahoy. At siya'y tumingin, at narito, ang punongkahoy ay nagliliyab sa apoy, ngunit ang puno ay hindi natutupok. Kaya't sinabi ni Moises, "Liliko ako ngayon, at titingnan ko ang dakilang tanawing ito, kung bakit ang punongkahoy ay hindi natutupok." Nang makita ng Panginoon na siya'y lumiko upang tumingin, tinawag siya ng

Diyos mula sa gitna ng punongkahoy, at sinabi, "Moises, Moises!" At sinabi niya, "Narito ako."

— *Yahweh kay Moises - Andre Mosebok 3:2-4*

Sino si Yahweh? Siya ay si Jesus. Sa parehong paraan na itinago Niya ang Kanyang sarili sa mga alagad na papunta sa Emmaus, si Jesus ang lumakad sa lupa sa Halaman ng Eden at sa ilang pagkakataon pa pagkatapos, hindi ang Diyos na Ama dahil hindi natin makikita ang Ama sa pamamagitan ng ating pisikal na mga mata at mabubuhay (2. Mosebok 33:20). Alam natin na si Jesus ay nagsalita sa pamamagitan ng mga talinghaga at ito ay upang ang sa Kanya ay makarinig at makaunawa, hindi ang mga taong hindi nilayon para sa salita:

Lumapit sa kanya ang mga alagad at nagtanong, "Bakit mo sila kinakausap sa pamamagitan ng mga talinghaga?" Sumagot siya sa kanila, "Sa inyo'y ipinagkaloob na malaman ang mga lihim ng kaharian ng langit, ngunit hindi ito ipinagkaloob sa kanila. Sapagkat ang mayroon ay bibigyan pa, at magkakaroon siya ng sagana. Ngunit ang wala, maging ang sa kanya ay kukunin pa. Kaya ako nagsasalita sa kanila sa pamamagitan ng mga talinghaga, sapagkat tumitingin sila ay hindi nakakakita, at nakikinig sila ay hindi nakakarinig, ni nakakaunawa man. Natutupad sa kanila ang hula ni Isaias na nagsasabi: 'Makikinig kayo nang makikinig, ngunit hindi kayo makakaunawa; at titinggin kayo nang titingin, ngunit hindi kayo makakakita. Sapagkat naging matigas ang puso ng bayang ito, at mahirap makarinig ang kanilang mga tainga, at ipinikit nila ang kanilang mga mata; baka makakita ang kanilang mga mata, at makarinig ang kanilang mga tainga, at makaunawa ang kanilang puso, at sila'y magbalik-loob, at sila'y aking pagalingin.' Ngunit mapapalad ang inyong mga mata, sapagkat nakakakita; at ang inyong mga tainga, sapagkat nakakarinig. Katotohanang sinasabi ko sa inyo, maraming propeta at mga taong matuwid ang naghangad na makita ang inyong nakikita, ngunit hindi nila nakita; at marinig ang inyong naririnig, ngunit hindi nila narinig.

— *Matteus 13:10-17*

Ngunit ano ang sinasabi ni Jesus tungkol sa Kanyang sarili sa *Matandang Tipan at sa mga aklat ng mga propeta*? Pagkatapos ng Kanyang sariling pagkabuhay na mag-uli, kinumpirma Niya na kung tayo ay bukas sa kasulatan ay hindi tayo mangmang at mabagal manampalataya sa sinabi ng mga propeta sa *Matandang Tipan*:

Nang araw ding iyon, may dalawang alagad na papunta sa isang nayon na tinatawag na Emmaus, na animnapung istadya ang layo mula sa Jerusalem,

at pinag-uusapan nila ang lahat ng mga bagay na ito na nangyari. Habang sila'y nag-uusap at nagtatalo, si Jesus mismo ay lumapit at sumabay sa kanila. Ngunit ang kanilang mga mata ay napigilan upang hindi siya makilala. Sinabi niya sa kanila, "Ano ang mga bagay na ito na inyong pinag-uusapan habang kayo'y naglalakad?" Sila'y tumigil na may malungkot na mukha. At ang isa sa kanila, na ang pangalan ay Cleopas, ay sumagot sa kanya,

— *Lukas 24:12-32*

"Ikaw ba ang tanging dayuhan sa Jerusalem na hindi nakakaalam sa mga bagay na nangyari doon sa mga araw na ito?"

"Anong mga bagay?" tanong niya.

"Ang tungkol kay Jesus na Nazareno," sagot nila.

"Siya ay isang propetang makapangyarihan sa gawa at sa salita sa harap ng Diyos at ng buong bayan. Ngunit ibinigay siya ng aming mga punong saserdote at mga pinuno upang mahatulang mamatay at siya'y ipinako sa krus. Ngunit umaasa kami na siya ang tutubos sa Israel. Bukod dito, ngayon ay ikatlong araw na mula nang mangyari ang mga bagay na ito. At nagulat din kami sa ilang mga babaeng kasamahan namin. Pumunta sila sa libingan nang maagang-maaga, ngunit hindi nila natagpuan ang kanyang katawan. Bumalik sila at sinabing nakakita sila ng isang pangitain ng mga anghel na nagsabing siya'y buhay. Ang ilan sa aming mga kasamahan ay pumunta sa libingan at natagpuan ito ayon sa sinabi ng mga babae, ngunit siya ay hindi nila nakita."

Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "O mga taong mangmang at mabagal ang puso, manampalataya sa lahat ng sinabi ng mga propeta! Hindi ba't kailangang magdusa ang Kristo ng mga bagay na ito at pumasok sa kanyang kaluwalhatian?"

At simula kay Moises at sa lahat ng mga propeta, ipinaliwanag niya sa kanila ang mga bagay tungkol sa kanyang sarili sa lahat ng mga kasulatan. Nalapit na sila sa nayong kanilang pupuntahan, at nagkunwari siyang magpapatuloy sa paglalakbay.

Ngunit pinilit nila siya, na sinasabi, "Manatili ka sa amin, sapagkat palubog na ang araw at gabi na."

Kaya't pumasok siya upang manatili sa kanila. At nang siya'y nakaupong kasalo nila sa mesa, kumuha siya ng tinapay, nagpasalamat, hinati ito, at ibinigay sa kanila.

Nang magkagayo'y nabuksan ang kanilang mga mata, at siya'y kanilang nakilala. Ngunit siya'y nawala sa kanilang paningin.

Sinabi nila sa isa't isa, "Hindi ba't nag-alab ang ating puso habang siya'y nakikipag-usap sa atin sa daan at ipinaliliwanag sa atin ang mga kasulatan?" At tumayo sila sa oras ding iyon at bumalik sa Jerusalem.

Natagpuan nila ang labing-isa at ang kanilang mga kasama na nagkakatipon, at sinabi ng mga ito, "Tunay na nabuhay ang Panginoon at nagpakita kay Simon!"

Pagkatapos ay isinalaysay ng dalawa ang mga nangyari sa daan, at kung paano siya nakilala sa paghahati ng tinapay.

Habang pinag-uusapan nila ang mga bagay na ito, si Jesus mismo ay tumayo sa gitna nila at sinabi sa kanila, "Kapayapaan ay sumainyo!"

Sila'y natakot at nagulat, dahil akala nila ay nakakita sila ng espiritu. Ngunit sinabi niya sa kanila, "Bakit kayo naguguluhan, at bakit may pag-aalinlangan sa inyong mga puso? Tingnan ninyo ang aking mga kamay at ang aking mga paa, ako rin ito. Hipuin ninyo ako at tingnan; sapagkat ang isang espiritu ay walang laman at mga buto, na gaya ng nakikita ninyong mayroon ako."

Pagkasabi nito, ipinakita niya sa kanila ang kanyang mga kamay at mga paa. Habang hindi pa sila makapaniwala dahil sa kagalakan at pagkamangha, tinanong niya sila, "Mayroon ba kayong makakain dito?" Binigyan nila siya ng isang pirasong isdang inihaw, at kinuha niya ito at kumain sa harap nila.

Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, "Ito ang aking mga salitang sinabi ko sa inyo noong kasama ninyo pa ako, na kailangang matupad ang lahat ng mga bagay na nasusulat tungkol sa akin sa kautusan ni Moises, sa mga propeta, at sa mga awit."

Nang magkagayo'y binuksan niya ang kanilang mga isip upang maunawaan nila ang mga kasulatan.

Chapter 28

Paaralang Biblikal sa USA (2013)

Noong mga taong 2012–2013, malinaw na nangusap sa amin ang Banal na Espiritu tungkol sa pagpasok sa paaralang biblikal. Natatandaan kong nanalangin ako sa Ama para sa isang taon ng pamamahinga (sabbath year), at ito ang Kanyang sagot sa akin. Hindi ito ganap na biglaan, bagaman hindi ito ang sagot na inaasahan ko. Sa sandaling ito, napag-tanto rin ng aking asawa na nilayon talaga kaming magsimula sa paaralang biblikal sa USA. Partikular na sa *Charis Bible College* sa Woodland Park na matatagpuan sa kabundukan ng *Rocky Mountains* sa Colorado Springs. Direktang sinabi ito sa akin ng Ama habang nasa USA ako para sa isang maikling paglalakbay na ebanghelyo sa Denver. Isang mag-asawa na nag-aral sa paaralang ebanghelyo sa Florida ang nasa likod ng pagtitipon. Nakapag-book na ako ng mga tiket at kinakabahan kung tama nga ba ang ginawa ko, at sa pagkakataong ito ay hindi tumutol ang aking asawa. Inisip ko sa sarili ko na medyo nababaliw na ako sa pagpunta sa USA sa ikalawang pagkakataon sa loob ng maikling panahon para sa pananatili ng ilang araw lamang, ngunit mabuti na lang at nakatanggap ako ng kumpirmasyon bago ako umalis. Tulad ito ni Pedro (Mateo 14:29-31). Pakiramdam mo ay humahakbang ka palabas ng bangka at malulunod na bago hawakan ng Diyos ang iyong kamay at muling hatakin paitaas:

Ngunit kung ang sinuman sa inyo ay nagkukulang ng karunungan, humingi siya sa Diyos, na nagbibigay nang masagana sa lahat at hindi nanunumbat, at ito ay ibibigay sa kanya. Ngunit humingi siyang may pananampalataya, na walang anumang pag-aalinlangan. Sapagkat ang nag-aalinlangan ay katulad ng isang alon sa dagat na itinutulak at ipinapadpad ng hangin. Huwag asahan ng taong iyon na makakatanggap siya ng anuman mula sa Panginoon; siya ay isang taong may dalawang isip at mabuway sa lahat ng kanyang mga lakad.

— *Santiago 1:5-8*

Siyempre, kung minsan ay hindi ako sigurado kung tama ba ang narinig ko kapag sinusunod ko ang ibinibigay ng Banal na Espiritu, ngunit kapag nakatanggap ako ng kumpirmasyon, karaniwan ay nakakaramdam ako ng kapayapaan sa desisyon. Ang kumpirmasyon sa pagkakataong ito ay nanggaling sa Banal na Espiritu na nagsabi sa akin ng bahagi ng pangalan ng mga tutuluyan ko. Ang pangalan ng politiko na *Kaci Kullman Five*

ay nakatatak sa isipan ko, at nang maglaon ay nakita ko na ang pangalan nila ay *Kaci Robbins*, kaya naunawaan ko na ito ay mula sa Banal na Espiritu. Hindi ko sila kilala, ngunit sila rin ay nag-aral kasama si Reinhard Bonnke at nakatira sa Colorado Springs. Hindi lamang iyon, kundi pinagpala sila sa pamamagitan ko nang hindi direkta dahil ang isa pang kapatid, si *Mike Sanchez*, na mula rin sa paaralang ebanghelyo, ay nanalangin para sa kagalingan ni Daniel sa isang nakaraang pagkakataon nang hikayatin ko siya rito. At pinlano ng Diyos na ang lungsod kung saan nakatira ang mag-asawang ito ang kinaroroonan ng Paaralang Biblikal, na nagpala sa aming lahat.

Hindi ako kilala ni *Daniel Robbins* at ng kanyang asawa mula sa Colorado Springs bago ako dumating doon, kahit na nag-aral kami sa parehong paaralan noong 2012 kasama ang CFAN at Reinhard Bonnke. Ngunit ginamit sila ng Diyos upang ipakita sa akin ang paaralan at buksan ang aking pagkaunawa sa kung ano ang susunod na mangyayari sa darating na taon.

Alam kong pupunta ako sa Denver dahil sinabi ito sa akin ng Banal na Espiritu at kinumpirma Niya ito sa pamamagitan ng isang kapatid na babae sa pananampalataya mula sa USA. Ipinakita sa kanya ng Diyos ang mag-asawang Anh Le at Michelle na mga tagapag-ayos ng pulong ebanghelyong ito nang magtanong siya sa Diyos. Hindi niya alam na naibigay na ng Diyos sa akin ang pangalang *Denver*.

Dumalo ako sa pulong ebanghelyo sa Denver. Ito ay isang open stage at kabilang ako sa grupong nagbabahagi at nanalangin para sa mga dumalo sa kaganapan. Si Pastor *Bryan Schwartz* ang nangunguna sa mga praktikal na bagay at bigla siyang nagsalita sa akin at nagsabi ng ganito: «*Malalim ka, ngunit hindi mahalaga kung malalim ka o hindi*». Hindi niya ako kilala, ngunit si *Marcus Wick* ay nagsabi rin ng katulad nito sa akin noong 2014, makalipas ang ilang taon. Nangangahulugan lamang ito na nakita ako ng Diyos nang malalim akong nagsaliksik sa kasulatan at hinahanap Siya para sa katotohanan, ngunit hindi ko rin dapat hatulan ang iba na hindi gumagawa nito. Ang mga Banal ay bawat isa ay may sariling lugar sa bahay ng Diyos at responsable sa pagsunod kay Jesus, ang may-akda ng kanilang pananampalataya. Gayunpaman, lahat ng mga aklat at karanasan ko noong 2008-2012 ay nag-akay sa akin sa isang punto sa panahon kung saan isinantabi ko ang aking paglaban sa Diyos, at nangyari ito noong Mayo 2012. Naroon pa rin kami sa Denver at nagmamaneho pabalik-balik sa pagitan ng bahay sa Colorado Springs at ng kaganapan, mga isa't kalahating oras o higit pa.

Mayroon kaming kaunting libreng oras at doon nagpasya si Daniel Robbins na ipasyal ako sa Colorado Springs. Naunawaan ko na nakarating ako sa isang bible belt na maraming aktibidad para sa Diyos. At habang nakatayo kami sa isa sa mga traffic light at naghihintay ng berdeng ilaw, binuksan ng Diyos ang aking pagkaunawa at ipinakita sa akin na dapat kaming pumasok sa *Charis Bible College*. Agad akong nakaramdam ng kapayapaan para kay Andrew Wommack na namumuno sa paaralan at hindi ko magawang tumanggi

sa Ama sa aking kalooban, bagaman nahirapan akong tanggapin ang lahat pag-uwi ko. Gayunpaman, medyo *namangha* ako, kung maaari kong sabihin, at sinabi ko ito sa aming kapatid na nagmamaneho ng sasakyan at doon ay nagpuri siya sa Diyos. Tila hindi makatotohanan ang lahat at hindi ko alam kung paano maaayos ang aspetong pinansyal dahil kulang na kami ng isang daang libo mula sa pagbebenta ng bahay sa Frekhaug. Naroon din ang aking *hamon*, naisip ko, ang mga pondo para makapunta sa paaralang biblikal.

Sa sandaling ito ay nakatira kami sa ibabang bahagi ng Galtenesveien sa isang inu-upahang apartment doon, gaya ng kinumpirma ng Diyos sa aking asawa bago namin ito nakuha. Ang may-ari ay isang dating kaibigan niya, isang pastor mula sa Den Norske Kirke sa Loddefjord. Lingid sa aking kaalaman na ang dahilan kung bakit namin ibinenta ang bahay noong nakaraang taon ay dahil naghanda ang Diyos ng landas para sa amin sa mga susunod na taon at iyon ang dahilan kung bakit malinaw na sinabi ni *Kapatid na Thomas* na ang pagbebenta ng bahay ang tamang gawin.

Ipinamigay namin ang karamihan sa aming mga gamit sa bahay sa Fosse sa Frekhaug bago namin ito ibinenta, at kaugnay nito, may isang lalaking dumating sa amin na nakakuha ng stereo system. Hayagan akong nagbahagi sa kanya at ang sinabi niya ay inaalihan ang kanyang bahay. Binisita ko siya kalaunan ngunit bago ito, pinagsabihan ako ng Diyos bago ako pumunta. Inutusan ako ng Diyos na maging **masunurin** (1 Samuel 15:22), ngunit sa aking kawalan ng kapanahunan, hindi ko sineryoso ang bagay na ito. Binisita ko ang taong may mga maruming espiritu sa bahay at nagawa ko pang maliitin ang mga problemang mayroon siya kahit na dapat kong naunawaan na mali iyon. May mga bungo siya sa kanyang mga unan at maraming armas na nakasabit sa dingding. Sinabi niya na sa gabi ay napakalakas nito na kahit ang kumot ay sinusubukang hilahin mula sa kama. Pinagsabihan ako ng Diyos, ngunit ako ay kulang pa sa karanasan. Ang dapat ko sanang sinabi ay: Alisin mo ang lahat ng may kinalaman sa kamatayan sa bahay dahil ang mga maruming espiritu ay naghahanap ng mapagpapahingahan (Mateo 12:43-45), pagsisihan ang iyong kasalanan sa harap ng Diyos (1 Juan 1:9), tanggapin si Jesus at hayaang maipanganak kang muli. Dapat kong aminin na kung nais kong maging epektibo sa aking ministeryo, dapat akong sumunod sa Ama at hindi sa mga tao, isang bagay na mas napagbuti ko na nitong mga nakaraang taon. Marami ang sumusubok na mangatwiran sa kanilang kasalanan o sa kanilang matitigas na puso sa ebanghelyo at sa gawa ng Diyos, at pinatibay ako ng Ama sa bagay na ito.

Sa kabuuan, limang tao ang nagpropesiya sa akin tungkol sa paaralang biblikal sa USA (1 Corinto 14:3). Bukod pa rito ang ipinakita ng Diyos sa akin nang buksan Niya ang aking pagkaunawa, marahil sa katulad na paraan kay apostol Lucas:

Nang magkagayo'y binuksan niya ang kanilang pag-iisip upang maunawaan nila...

— *Lukas 24:45*

Isa sa mga nangusap sa akin ay isang kapatid na babae sa pananampalataya, si *Kapatid na Amy*. Siya ay may asawa at apat na anak at nakatira sa USA. Mayroon siyang tawag bilang ebanghelista. Ang isa pa ay si *Ikem Grigsby*, isang full-time evangelist. Mayroon ding isang mananampalataya mula sa sarili kong kongregasyon, si *Kapatid na Trond*, na direktang nagsabi sa akin na nakarinig siya ng Paaralang Biblikal, pati na rin ang parehong bumibisitang ebanghelista na naniniwalang sinabi ito ng Banal na Espiritu noong nasa aming tahanan siya. Ang pamilya Robbins sa USA ay nag-aral din sa paaralang ebanghelyo sa Florida kasama si Reinhard Bonnke. Naranasan din niya noon na ipakita sa kanya ng Diyos ang aking buong pamilya na may dalang mga gamit sa USA, isang bagay na inisip ko noong panahong iyon na malabong mangyari. Ito ay bago pa ang paglalakbay na ebanghelyo sa Colorado at Denver.

Matapos ang maikling paglalakbay na ebanghelyo, aakalain ng isa na payapa na ako sa pag-alis at pagpasok sa paaralang biblikal sa USA. Ipinakita na ng Diyos sa akin ang paaralan, ngunit kahit na humingi ako sa Ama ng isang taon ng pamamahinga para pag-aralan ang Kanyang salita, hindi ko lubos na ginawa ang hakbang hanggang sa dumating ang huling kumpirmasyon. Isa sa mga taong direktang nangusap din sa akin ay si *John Natele*, mula rin sa USA. Akala ko ay nagkataon lang ito, ngunit hiniling sa akin na sumali sa isang conference call kung saan nangusap si John Natal sa aming lahat na may mga salita ng kaalaman mula sa Diyos, at kinumpirma ng isa pang kalahok sa paaralang ebanghelyo na si John ay mayroon talagang kaloob na propetiko, na naunawaan ko na rin mismo:

Tapos na ang trabaho mo rito. Sumakay ka na sa eroplano.

— *John Natale sa profetisk til meg*

Walang alam si John tungkol sa akin at lalong hindi niya alam na inutusan ako ng Diyos na pumunta sa Paaralang Biblikal sa USA, kaya nakaramdam ako ng kaba sa dib-dib, kung maaari kong sabihin. Matapos ang lahat ng aking mga karanasan, aakalain mong magagawa kong manatiling kalmado sa lahat ng ito, ngunit hindi ko nagawa. Ang magbitiw sa aming mga trabaho at magtiwala sa Diyos ay isang malaking hakbang, lalo na't mayroon kaming tatlong anak noong panahong iyon.

Dumating ang punto na nagpasya kaming mag-asawa na hilingin sa Diyos ang kumpirmasyon na talagang nilayon kaming pumunta sa USA para sa paaralang biblikal doon. At ang nangyari ay si *Ikem Grigsby*, makalipas lamang ang ilang araw, ay nakipag-ugnayan sa akin sa pamamagitan ng Facebook sa unang pagkakataon at nagsabing nakapanaginip siya na hindi niya maunawaan ang kahulugan. Sinabi niya na nasa gitna ako ng panaginip at naniniwala siyang baka para sa akin ito. Siya mismo ay isang full-time evangelist, tinawag ng Diyos bago pa tumama ang bagyong *Katrina* sa Florida noong 2005 at nawalan sila ng bahay pati na ang lahat ng kanilang ari-arian:

Pabalik-balik si Ikem sa pagitan ng bahay at ng sasakyan at pinupuno ito ng mga bagahe. Pagkatapos ay nakatanggap siya ng tawag mula sa akin sa telepono, ngunit nang subukan niyang sagutin ito, biglang walang kontak sa tumatawag, ako. Pagkatapos ay nagmaneho sila ng kanyang asawa patungo sa eroplano at halos maiwanan na ng flight. Nang lumapag sila, nakatanggap siya ng isang dosenang text message sa telepono mula sa akin, ngunit lahat ay walang laman.

— *Ikem Grigsby sin drøm fra 2013*

Hindi alam ni Ikem kung tungkol saan ang panaginip at nakipag-ugnayan sa akin dahil kilala niya ako mula sa paaralang ebanghelyo sa Florida 2012 at bahagi kami ng parehong Facebook group. Napansin din niya na mas maraming bagahe kaysa sa karaniwan kapag naglalakbay siyang mag-isa. Agad kong naunawaan ang kahulugan ng panaginip at tinanong ako ng asawa ko kung ano ang ginawa ko sa bagay na iyon?! Naguluhan ako dahil nasabi ko na sa kanya ang sinabi ng Diyos at kailangan muna naming magkasundo bago kami mag-apply. Sa katunayan, ang aking kawalan ng pananampalataya ang pumigil sa akin na mag-apply dahil wala kaming pera para dito noong panahong iyon. Buweno, nagkasundo kami na mag-apply sa paaralan (Hebreo 11:1). Ang tugon mula sa paaralan ay kailangan nila ng katibayan mula sa bangko na kaya naming suportahan ang aming sarili sa USA. Wala kami nito, kaya sinabi ko sa kanila na inutusan kami ng Diyos na mag-apply, at ang sagot sa akin ay ipoproseso nila ang aplikasyon sa pananalig na ang salita ng Diyos ay matutupad. Lingid sa aking kaalaman na ang *lokal na negosyante* na pumunta sa amin noong 2009 ay nakakuha na ngayon ng permit sa pagpapatayo sa pamamagitan ng konseho ng munisipyo. Sandali bago matapos ang deadline sa pagpapadala ng kumpirmasyon mula sa bangko, tumawag siya at nagsabing: «maaari na akong pumunta para pumirma ng kontrata». Siguro ay simple lang akong tao, ngunit matapos ang mahabang panahon ng pagproseso sa kaso, tila nakakagulat na ang pera ay manggagaling dito. Habang papunta sa pulong, bigla akong nakaramdam ng pagkabalisa at *sumigaw sa Diyos* na hindi namin kayang pumunta sa USA kasama ang 3 bata at 2 matanda sa kung ano ang matitira sa amin matapos ang pagbebenta ng lote. Iyon man lang ang akala ko. Natatandaan kong sinabi ko ito bago ko tawirin ang Hagelsundbrua sa pagitan ng Flatøy at Knarvik (Kawikaan 3:5-6). At ang nangyari ay tinanong niya sa pulong kung gusto rin naming ibenta sa kanya ang natitirang bahagi ng lote, kaya sa kabuuan ay nagkasundo kaming bilhin niya ang bahaging ginawang residential area pati na ang natitirang bahagi ng lote na LNF area pa rin. Nagkasundo rin kami na hahatiin niya ang bayad sa 3 at tinanggap niya ang multa na 1,000 bawat araw kung hindi mababayaran ang bahagi ng bayad sa itinakdang petsa. At nauwi kami sa halos 1 milyon isang daang libong korona, isang bagay na kamangha-mangha at isang pagpapala na alam na ng Diyos noon pa man. Talagang pinagpala kami ng Diyos kapwa sa mga himala sa katawan at espiritu, gayundin sa mga pinansyal na himala (Filipos 4:19).

Hindi ko ito maikakaila. Pinag-isipan ko rito kung bakit hindi na lang ako pumayag at nag-apply agad, at ang dahilan nito ay ang sarili kong kawalan ng pananampalataya.

Sa aking isipan, inisip ko: «*Wala naman kaming pera*». Ngunit ang problema ay hindi ang pinansyal, kundi ang aking kawalan ng pananampalataya sa salita ng Diyos (Marcos 9:24). Hindi ako nagsimulang mag-apply sa Paaralang Biblikal dahil hindi ako lumakad sa pananampalataya na maaayos ang lahat. Kapag ang Diyos ay nangusap at ito ay nakumpirma na, mayroon kang problema sa iyong pananampalataya at hindi mo dapat subukang mangatwiran sa ibang paraan.

— *Min egen vantro når Gud talte om bibelskolen*

Ang lahat ng paghahanda ay ginawa para sa paaralan at nagbitiw kami sa aming mga trabaho sa Bergen. Ako bilang system developer sa Noklus at siya bilang guro, at noong Oktubre 2013 ay pumunta kami sa USA para sa Charis Bible College sa Colorado Springs. Sa panaginip kung saan halos maiwanan ni Ikem Grigsby ang eroplano, ito ay dahil nakuha lang namin ang VISA para sa aming bunsong anak na babae na si Engeline tatlong araw bago lumipad ang eroplano, kaya saktong-sakto lang na nakaabot kami. Huminto kami sa Island at pagkatapos ay lumipad patungong Denver sa USA. Marami kaming dalang bagahe at ang mga bata ay nakatayo sa tabi ng mga kariton na punong-puno sa paliparan. Isa itong tanawin sa sarili nito, sa tingin ko. Nanirahan kami sa Colorado Springs bago nagsimula sa Paaralang Biblikal. Sa unang araw pa lang, lahat ng mga estudyante sa unang taon ay nakatanggap ng medalya. Sinabi na ang makarat-ing nang ganito kalayo ay isang tagumpay na sa sarili nito, na totoo naman. Ang Charis Bible College sa Colorado Springs din ang tanging paaralan ni Andrew Wommack na tumatanggap ng mga internasyonal na estudyante, na nalaman ko rin kalaunan, na siyempre ay alam na ng Diyos noon pa man (Roma 8:28).

Malapit na ang katapusan ng 2013, bago pa buksan ng paaralan ang mga bagong gusali sa Woodland Park at malapit na ang Pasko. Ang pagtuturo ay tuloy-tuloy gaya ng dati at kasalukuyang may break. Naroon pa rin kami sa mga lumang gusali sa Colorado Springs.

Hindi ka na narito sa susunod na taon.

— *Jeg sitter på skolen og Den Hellige Ånd sier*

Inisip ko sa loob ko na hinding-hindi ito maaaring ang Banal na Espiritu, kaya mahig-pit akong tumutol sa sinabi. Minsan ay isip-bata ako ng ganyan, sa kasamaang palad. Ngunit gayunpaman, dahil sa Kanyang kabutihan kaya ginawa ito ng Diyos, isang bagay na mauunawaan ko lamang kalaunan sa taong 2014. Nagkaroon kami ng magandang

panahon sa paaralan. Ang aking asawa ay pumasok sa panggabing klase at ako naman sa pang-araw na klase, at naghahalinhinan kami sa pag-aalaga ng mga bata.

Pinipili kong huwag hayagang ibahagi ang isang traumatikong pangyayari na naganap sa USA noong panahong iyon habang nagmamaneho kami sa highway sa bilis na isang daang kilometro bawat oras. Ang masasabi ko ay tumangging kumuha ng responsibilidad ang taong kasangkot. Hindi man lang humingi ng anumang anyo ng paumanhin ang tao o naunawaan ang pinsalang maaaring idulot ng aksyong ito.

Chapter 29

Charis Bible College (2014)

Sumapit na ang taong 2014 at nagbukas na ang Charis Bible College sa kanilang bagong gusali sa Woodland Park, at ang pagtuturo para sa mga nasa unang taon ay isinasagawa sa pangunahing bulwagan doon. Ang istraktura ay maaliwalas na may baha-bahaging suportang yari sa kahoy na may magagandang arko na matayog na nakatayo sa itaas namin. Ang mga Amerikano ay bihasa sa disenyo ng interior at ito ay isang kahanga-hangang gawaing kahoy kung saan ang isang bahagi ng silid ay may dambuhalang panoramikong bintana na nakaharap sa Pikes Peak na may taas na 4302 metro mula sa antas ng dagat. Ang Woodland Park ay nasa 2580 metro, kaya medyo espesyal ito. Kami mismo ay nani-raham sa taas na 2300 metro at medyo kinakapos ng hininga sa mga unang buwan ng aming pananatili doon kapag umaakyat ng hagdan at mga katulad nito.

Ang paaralan ay ginagamit ang Bibliya bilang pangunahing materyales, ngunit binibigyan kami ng mga booklet na may tematikong pagkakahati ng mga aralin at pagkatapos ng bawat tema ay laging may simpleng pagsusulit upang makita kung naintindihan namin ang materyales. Regular na nagdaraos ng mga kumperensya at ang temang madalas na itinuturo sa *Charis Bible College* ay ang pagpapagaling at ang biyaya ng Diyos. Hindi biyaya upang magkasala, kundi ang biyaya ng Diyos para sa makasalanang lumalapit sa krus at isinusuko ang kanyang sarili at ang kanyang pagrerebelde laban sa Diyos. Hindi ko ito gaanong nabanggit, ngunit nakakita ako ng maraming himala noong ipinanalangin ko ang mga tao at ito rin ang ibinabahagi ni Andrew Wommack, ang mga kaloob ng biyaya ng Diyos sa atin na mga tao at kung paanong ang pagpapagaling ay natural na asahan para sa mga Banal (Santiago 5:14-15). Alam ito ng Diyos at pakiramdam ko ay *hinding-hindi ako banyaga* rito sa Bible School sa aspetong ito. Ang aking asawa ay masaya naman sa lahat ng praktikal na bagay tungkol sa paglalakbay, pagpapalano, at sa pangkalahatan ay ang bagong lugar na may mga bagong kaibigan at aktibidad. Isang babala sa panahong ito ay hindi niya gustong magbasa ng Bibliya kasama ko at mabilis na nawawalan ng pasensya at naiinis kapag nagsasalita ako tungkol sa sinasabi ng kasulatan o nagkukuwento tungkol sa mga bagay na ibinibigay sa akin ng Diyos o sa mga pagpapagaling na aking nakikita.

Nagpatuloy kami sa taon ng pag-aaral at ang pamilya ay nagsimula ring magsimba sa isang kongregasyon sa Woodland Park tuwing Linggo kung saan mayroon ding mga pagtitipon para sa mga bata. Sa gitna ng klase, ang isa sa mga guro sa Bibliya, si *Greg Mohr*, ay direktang nagsalita sa aking dating asawa habang nagtuturo. Napakapalad ko dahil lahat ng pagtuturo ay may audio recording. Kakaunti o wala mang nakakaalam

sa mga hamong pinagdaraanang naging mag-asawa noon, ngunit paulit-ulit niya akong pinupuna o kinokontra sa aking gawain para sa Diyos. Ang buong sitwasyon ay isang balintuna, dahil siya at ang kanyang pamilya ay kinikilala ang kanilang sarili bilang mga nanampalataya. Gayunpaman, sinabi ni Greg Mohr ang mga bagay na ayaw ko mismong ipahayag. Hindi kilala ni Greg Mohr ang aking dating asawa sa anumang paraan noong nagsalita siya sa kanya, kaya ito ay biglaan na lamang:

Papasabugin ng Diyos ang **kawalan ng pananampalataya** mula sa iyo at dadalhin ka sa gayong pabor at gayong pagpapala at gayong pananampalataya para sa pananalapi. At papasabugin ito ng Diyos nang tuluyan mula sa iyo, at gagamitin ka Niya nang husto, hindi lamang sa aspeto ng pananalapi, kundi pati na rin sa pagpapagaling. **At gagamitin ka ng Diyos nang mapangyarihan kung pahihintulutan mo Siya. Kung bibigyan mo Siya ng pahintulot na gawin iyon.** At kinakansela ko ang pakana ng kaaway laban sa iyo at ang bawat negatibong karanasan na sumubok na ilayo ka sa landas. Mahal ka ng iyong Ama at nais Niyang ibuhos ang Kanyang pagpapala sa iyong buhay. Mararanasan mo ito at tutulungan mo ang iba na maranasan din ito. Amen? Amen!

— *Si Greg Mohr ay nagsalita sa aking asawa*

Nang sabihin ni *Marcus Wick* makalipas ang ilang buwan na inihihiwalay na kami ng Diyos, naging malinaw na nakapagpasya na siyang makipaghiwalay. Kami ay nilayong magsama bilang isang katawan (Efeso 5:31), ngunit nakita ng Diyos kung paano naganap ang mga bagay-bagay. Nawa'y kahabagan ng Diyos ang mga nagpapatangay sa mga tukso ng mundong ito:

Katotohanang sinasabi ko sa inyo, malibang kayo'y magbalik-loob at mag-ing tulad sa maliliit na bata, hindi kayo makakapasok sa kaharian ng langit. Ang sinumang nagpapakababa gaya ng batang ito, ay siyang pinakadakilang sa kaharian ng langit. At ang sinumang tumanggap sa isang maliit na batang tulad nito sa aking pangalan ay tumatanggap sa akin. Ngunit ang sinumang maging sanhi ng pagkakasala ng isa sa maliliit na ito na sumasampalataya sa akin, mabuti pa sa kanya na bitinan ang kanyang leeg ng isang malaking gilingang-bato at malunod sa kalaliman ng dagat. Sa aba ng sanlibutan dahil sa mga sanhi ng pagkakasala! Sapagkat kailangang dumating ang mga sanhi ng pagkakasala, ngunit sa aba ng taong iyon na sa pamamagitan niya ay dumating ang sanhi ng pagkakasala! Kung ang iyong kamay o ang iyong paa ay nagiging sanhi ng iyong pagkakasala, putulin mo ito at itapon. Mabuti pa ang pumasok sa buhay na may kapansanan o pilay, kaysa may dalawang kamay o dalawang paa na maitapon sa apoy na walang

hanggan. At kung ang iyong mata ay nagiging sanhi ng iyong pagkakasala, dukutin mo ito at itapon. Mabuti pa ang pumasok sa buhay na may isang mata lamang kaysa may dalawang mata na maitapon sa apoy ng impiyerno.

— *Mateo 18:3-9*

Kapag ang isang tao ay gumagamit ng sikolohikal na manipulasyon upang pagdudahan ng isa ang sarili niyang katuwiran, pananaw o alaala, ito ay kilala bilang gaslighting at ito ay sadyang napakaseryosong bagay.

Sa pagtatapos ng taon ng pag-aaral, kailangan kong pumasok sa summer school dahil nagsimula kami noong winter semester at hindi noong taglagas. Ang aking asawa at ang mga bata ay nagbakasyon sa Norway noong tag-init ng 2014 at inisip na babalik sila sa susunod na simula ng klase, ngunit sa loob ko ay naramdaman kong may mali rito. Hindi ko naalaala noon na ang Espiritu Santo ay kinausap na ako noong nakaraang bahagi ng taon at sinabing hindi na ako makakabalik doon sa susunod na taon. Hindi ko rin ito tinanggap nang buo noon.

Nagkasundo kaming hindi na ituloy ang ikalawang taon ng pag-aaral. Pagkatapos noon ay lumipat kami sa Levanger ayon sa kanyang kagustuhan. Nalungkot ako na tumigil kami pagkatapos ng isang taon. Ang nangyari ay dalawa hanggang tatlong linggo bago ako bumalik mula sa USA, apat sa mga Banal ang nagsalita sa akin. Ang isa ay doon sa kongregasyong dinaluhan namin sa taong iyon. Iyon ang huli kong pagdalo doon at katatapos lang nilang ipanalangin ako. Paalis na sana ako sa likuran ng bulwagan nang ang isa sa mga Banal, isang propeta, ay tumayo at bigla na lamang nagsalita tungkol sa iba't ibang bagay na gagawin ko para sa Diyos. Ang ilan sa mga sinabi ay maglalakbay ako sa ilang bansa sa Europa at sinabi niya na ang aking gawain ay magiging mas malawak kaysa sa inaasahan ko. Nag-aral din siya sa Charis gayundin ang kanyang asawa na mula sa France. Napakalakas ng mga salitang iyon at talagang nabigla ako. Ang kanyang mga salita ay pagtitibayin sa dako huli ng iba pa sa Panginoon (2 Corinto 13:1).

Ang sumunod na dalawang nagsalita sa akin ay ang mag-asawang Marcus at Sharon Wick. Nag-aral din sila sa Charis kasama ko at *nagkataon* na nasa isang house meeting ako kasama ang ilan mula sa Bible school sa bahay nila nang panahong iyon, ang una at tanging pagkakataon na nakasama ko sila sa isang house fellowship. Hindi namin kilala ang isa't isa, maliban sa namumukhaan namin ang bawat isa. Parehong siya at ang kanyang asawa ay nagsalita sa akin ng mga salita mula sa Diyos.

Ipinakita ng Diyos kay Marcus na naghukay ako nang malalim sa salita ng Diyos, ngunit pinuna ako ng malapit na pamilya sa mga desisyong ginawa ko para sa Diyos. Hindi natuwa ang Diyos dito. Ang nakita ng propeta ay isang tren na ako ang nasa unahan. At sinabi ng Diyos na tatanggalin Niya

ang mga bagon sa likuran ko at aalisin ang bigat nito at gagawin Niya ito upang makapagsimula akong magtrabaho para sa Kanya. Ang panahon para sa gawaing ito ay malapit nang magsimula, ayon sa sinabi sa akin. Binigyan din ako ni Sharon ng kumpirmasyon na ang darating na panahon ay magiging lubhang mahirap at pakiramdam ko ay tila hihinto ang lahat, ngunit ang malalaking bagay ay nangangailangan ng panahon upang makabuo ng momentum. Sinabi rin ni Marcus na nakikita niya ang isang ilog na umaagos sa akin na may mga pagpapala mula sa Diyos (Awit 46:4), isang bagay na kinumpirma rin sa dako huli.

— Marcus at Sharon Wick noong 2014

Ang huling tao ay si *Jeffrey Hardwick* at nag-aral din siya sa Charis noon. Naanyaya-han ako sa isang pizza party at isa siya sa mga panauhin. Nang hindi nalalaman ang aking pinagmulan, tinanong niya kung maaari siyang magbahagi ng salita sa akin mula sa Diyos. Sinabi niya, bukod sa iba pang mga bagay, na binigyan ako ng Diyos ng kaloob na «*creative miracles*» (Juan 14:12). Hindi ko ito naisulat noon, ngunit nakasaksi ako ng mga buto at mga katulad nito na tumutubo o humahaba sa loob ng ilang segundo at alam na alam ko ang tinutukoy niya. Sinabi rin niya na ako ay malikhain at ang Diyos ay lubos na natutuwa na naghahanap ako ng kumpirmasyon bago gumawa ng mahahaling desisyon.

Inisip ko na nabigo ko ang Diyos, ngunit ang aking dalamhati ay naging kagalakan nang maunawaan ko na ang aking gawain ay hindi pa tapos. Naunawaan ko na aalisin ng Diyos ang mga problemang humahadlang sa akin (Roma 8:28), ngunit hindi ko alam na talagang paghihiwalayin kami ng Diyos makalipas ang tatlong taon. Ito ang unang pagkakataon hanggang sa sandaling iyon na ang Diyos ay nagsalita sa akin sa pamamagitan ng apat na mananampalataya sa loob ng maikling panahon. Ito rin ang taon na nagsimula akong makilala si Jangili mula sa isang bansa sa Asya at ang aming gawain at kapatirang pagkakaibigan ay nagsimula sa taong ito.

Chapter 30

Pagbabalik sa Norway (2015)

Dumating na kami sa taong 2015 at ako ay walang trabaho. Kung sinubukan naming manatili ng isa pang taon, mawawala ang karapatan ko sa dagpenger (unemployment benefits). Tinanggihan nga ng NAV ang aking aplikasyon at naaprubahan lamang ito noong nagreklamo ako sa naging desisyon. Sa panahong ito, mayroon na akong matatag na edukasyon at magandang karanasan, ngunit nahihirapan pa rin akong makahanap ng trabaho. Mukhang hindi rin humahanga ang mga employer sa katotohanang nag-aral ako sa Bible school at mas gusto nilang ako ay isang ordinaryong hindi naniniwala. Naintindihan ko na sa kanilang paningin, ang aking CV ay may puwang, at hindi lamang ito teknikal na puwang. Sinabi ito sa akin nang direkta at hindi direkta sa ganitong paraan.

Sa pagkadismaya dahil sa kawalan ng trabaho, sinimulan ko sa taong ito ang pag-sulat ng isang teksto kung saan ibinabahagi ko kung sino ang Ama at kung ano ang ginawa Niya para sa atin. Ito ay lalago nang higit pa sa aking naisip. Sa gitna ng lahat, biniyayaan pa kami ng dalawang anak na lalaki at naging mas masigla ang buhay sa loob ng apartment, kung baga. Ang mga lalaki at babae ay may kaunting pagkakaiba sa ganoong aspeto. Hindi lamang masigla sa loob ng mga silid, kundi pati na rin sa loob ng mga pader dahil may problema sa daga ang may-ari ng bahay. Medyo nakaka-frustrate pagdating sa kalinisan ngunit kapana-panabik din para sa mga bata, at may halong takot at tuwa nilang binubuksan ang pinto ng cabinet sa ilalim ng lababo kung saan naroon ang patibong ng daga. Maraming magagandang sandali kasama ang mga bata, ngunit ang kawalan ng *trabaho* ay bago at mapanghamon. Sa panahong ito, pumasok sa isip ko na ang sinabi noong 2012 ng *Kvinneforum Nordhordland* ay posibleng tumutukoy sa sinimulan ko rito, ngunit hindi ako sigurado. Nakatagpo ako ng kagalakan sa pagsusulat, gaya ng nararamdaman ko ngayon. Ang taong ito rin ang unang pagkakataon na sumama ako sa isang mission trip sa isang bansa sa Asya at nakakita ng mga taong gumaling, napalaya mula sa mga paghihirap, at tumanggap kay Jesus (Gawa 1:8). Ito ay isang kahanga-hangang biyahe ngunit mapanghamon din dahil hindi ko laging kayang manatiling pasibo lamang. Malugod akong nagbabahagi sa anumang pagkakataon, at nang ang isa sa mga manager sa hotel ay nakasaksi ng mga himala at gumaling ang kanyang asawa, hindi malayong magkaroon ng kaunting gusot sa mga awtoridad. Hindi ako dumating gamit ang religious visa, kaya medyo kapanapanabik ito, wika nga. Kasama ko ang dalawa sa mga empleyado, parehong Kristiyano, at pinuntahan namin ang isang babae at ang kanyang anak na babae na nakatira sa garahe sa tabi ng hotel. Ang anak ay nakaranas na ng pagsasalita sa ibang wika (tongues) noon, ngunit nawala ito sa kanya.

Mayroon siyang abnormal na bilis ng paglaki at nakiusap ang ina na ipanalangin namin siya. Habang nananalangin kami, biglang bumulalas ang anak sa malakas na pagsasalita sa ibang wika na nagpatindig ng aking mga balahibo. Maraming nangyari, sa madaling salita, ngunit ito ay kamangha-mangha, kahit na medyo nakakakaba!

Kaya nga, mga minamahal ko, tulad ng inyong laging pagsunod, hindi lamang noong ako'y kasama ninyo, kundi lalo na ngayong ako'y wala, pagsumikap ninyong maging ganap ang inyong kaligtasan na may takot at pangininginig. Sapagkat ang Diyos ang gumagawa sa inyo, maging sa paghahangad at sa paggawa, para sa kanyang mabuting kaluguran. Gawin ninyo ang lahat ng bagay nang walang bulung-bulungan at pagtatalo, upang kayo'y maging walang dungis at walang sala, mga anak ng Diyos na walang kapintasan sa gitna ng isang lahing liko at masama. **Sa gitna nila ay nagniningning kayo tulad ng mga bituin sa kalangitan, habang pinanghahawakan ninyo ang salita ng buhay**, upang sa araw ni Cristo ay may maipagmamalaki ako na hindi nawalan ng kabuluhan ang aking pagtakbo at pagpapagal. Ngunit kahit na ang aking buhay ay ibuhos bilang handog sa paglilingkod ng inyong pananampalataya, ako'y nagagalak at nakikigalak sa inyong lahat. Gayundin naman, kayo'y dapat magalak at makigalak sa akin.

— *Filipos 2:12-18*

Pitong taon na ang nakalipas mula nang ako ay ipanganak na muli. Sa kabila ng lahat ng mga karanasang naranasan ko sa panahong ito, hindi ako sigurado sa sarili kong pagsilang sa espiritu. Tiyak na alam na ito ng Diyos mula pa sa simula, sapagkat ang naranasan kong makakita ng pangitain kung saan nakatayo ako sa loob ng isang itlog ay isang larawan ng sarili kong espiritu sa loob ng Diyos. Mula nang karanasang iyon, nagduda ako sa aking nakita. Nasa taong 2015 na tayo at sasagutin na ng Diyos ang aking katanungan tungkol sa kung ano ang aking naranasan. Kami ay isang grupo ng Ang mga Banal na nagbabahagi ng ebanghelyo sa lansangan sa Trondheim at kasama ko ang dalawa pang kapatid nang maramdaman kong parang hinahatak ako patungo sa isang grupo ng mga tao sa Trondheim Torg. Ang isang kapatid ay tumangging sumama sa amin dahil may tatlong kabataang babae na medyo kulang sa pananamit ang naroon kasama ang isang batang lalaki, at mabilis siyang lumayo sa amin. Umikot kami at nang lumingon kami sa kanila, nakaramdam ako ng sakit o kakaibang pakiramdam sa aking kanang braso at balikat. Tinanong ko kung sino sa kanila ang may problema sa kanang braso o balikat at agad itong kinumpirma ng batang lalaki. Medyo nagulat ang mga kabataang babae, wika nga, ngunit kinalma namin sila. Sinabi namin na dala namin si Jesus at ibinahagi ang ebanghelyo at ito ay isang kaloob ng biyaya mula sa Diyos, ang makaramdam at makarinig mula sa Espiritu Santo. Ipinanalangin namin ang batang

lalaki at sinabi niya sa amin na ang pangalan niya ay *Azariah* at siya ay isang youth pastor sa international congregation na Betel dito sa Trondheim. Sinabi rin niya na sa unang pagkakataon sa kanyang buhay ay narinig niyang nagsalita sa kanya ang Espiritu Santo sa paraang *audible* (naririnig ng pandinig):

Magdala ka ng tatlong itlog at pumunta sa sentro ng (Trondheim)!

— *Nagsalita ang Espiritu Santo kay Azariah noong 2015*

Ang ibig sabihin ng audible ay naririnig ito ng tainga at hindi lamang sa espiritu. At ito ay ikinagulat nating lahat, hindi lamang ni Azariah. Hindi niya alam kung ano ang mangyayari at kung bakit siya dapat pumunta sa sentro kaya kinailangan pang ulitin ng Espiritu Santo ang mensahe nang dalawang beses bago niya nga dinala ang tatlong itlog at pumunta sa sentro. Wala siyang natagpuan doon at sinabi niya na sa pagbalik niya ay dumaan siya sa ibang daan kaysa sa karaniwang dinaraan niya. At doon kami dumating at nakausap siya. Sinabi ko na «**ang mga itlog ay nangangahulugan ng bagong buhay**» at nagalak ako para sa kanya rito. Noong sumakay na ako sa tren pabalik ng Levanger ko lamang napagtanto kung ano talaga ang nangyari. Naunawaan ko na ang Ama sa Langit, pagkatapos ng pitong taon, ay sinagot na ang aking tanong tungkol sa kung ano ang kahulugan ng pangitain ko sa aking sarili sa loob ng itlog noong 2008.

Kanyang tatakpan ka ng kanyang mga pakpak, at sa ilalim ng kanyang mga pakpak ay manganganlong ka; ang kanyang katapatan ay kalasag at baluti.

— *Awit 91:4*

At kinumpirma rin ito ni Jesus sa Mateo:

Jerusalem, Jerusalem, na pumapatay sa mga propeta at bumabato sa mga sinugo sa kanya! Makailang ulit kong ninais na tipunin ang iyong mga anak, na gaya ng pagtitipon ng inahing manok sa kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, ngunit ayaw ninyo!

— *Mateo 23:37*

Tandaan na tayo ay binabautismuhan sa pangalan ng Ama, ng Anak, at ng Espiritu Santo (Mateo 28:19). Sila ay gumagawa nang magkakasama sa trinidad at kung mayroong isang pangungusap na makapaglalarawan sa kalooban ng Ama para sa ating mga tao, ito ay: **BUHAY, HINDI KAMATAYAN!**

Gaya ng nabanggit, ang mga itlog ay sumisimbolo ng buhay mula sa Diyos at ang sarili kong pangitain ang nagkumpirma nito bago ko pa man ito nabasa sa Biblia o narinig

mula sa ibang tao sa paligid ko. Alam ko na ngayon na ako ay ipinanganak na muli sa espiritu ng Diyos (Juan 3:3) at ang aking mga gawa ay sinasamahan din ng mga tanda at kababalaghan, at magpapatuloy ito hangga't lumalakad ako kasama ang Espiritu Santo. Ang mundo ay nakabaon sa pera at materyal na kayamanan at natural lamang na asahan na marami ang mangungutya kapag nagdadala ka ng mga salita mula sa Diyos. Hindi lamang ito nagmumula sa mga taga-labas, kundi pati na rin sa sariling pamilya at sa ibang «*naniniwala*» na dapat sana ay nag-aapoy para sa salita ng Diyos at hindi nana-natiling maligamgam. Kung mayroon mang isang bagay na alam ko pagkatapos ng maraming taon kasama ang Ama, iyon ay ang katotohanang napakapalad ko dahil tinanggap ko ang pinto ng buhay ng Diyos, ang tubig ng buhay, ang tagapagpalaya mula sa kamatayan, ang ating lumikha, bilang Panginoon at Tagapagligtas, si Jesu-Cristo. *Halleluja! YES!!*

Sa wakas ay naunawaan ko noong 2015 na tunay na tiningnan ako ng Diyos nang may biyaya noong araw na ako ay naligtas noong 2008 at namamangha ako sa mga salitang ibinigay Niya kay Moises nang palayain ng Diyos ang Kanyang bayan mula sa Ehipto:

Sinabi ng Panginoon kay Moises: «Italaga mo sa akin ang lahat ng mga panganyay. Anumang unang lumabas sa sinapupunan sa mga anak ni Israel, maging sa tao o sa hayop, ay sa akin.» Sinabi ni Moises sa bayan: «Alalahanin ninyo ang araw na ito, na kayo'y lumabas sa Ehipto, mula sa bahay ng pagkaalipin; sapagkat sa pamamagitan ng lakas ng kamay ay inilabas kayo ng Panginoon mula sa dakong ito. Walang tinapay na may lebadura ang kakainin. Sa araw na ito ay lalabas kayo, sa buwan ng Abib. At kapag dinala ka na ng Panginoon sa lupain ng mga Cananeo... na kanyang isinumpa sa iyong mga magulang na ibibigay sa iyo, isang lupaing mayaman sa gatas at pulot...»

— *Exodo 13:1-5*

Iniiisip ko ba na ang Simbahan ng Norway (Den Norske Kirke) ay walang mga makadiyos na kongregasyon? Sa malaking bahagi, oo, sa kasamaang palad. Ngunit hindi sila nag-iisa rito. At ang naranasan ko mismo sa aking sariling kabataan ay kinumpirma rin ni Parish Priest Morten Gravdal sa diyosesis ng Møre mahigit 40 taon na ang nakalipas. Nakatanggap si Morten ng larawan mula sa Diyos pagkatapos ng isang mensahe sa ibang wika noong siya ay estudyante pa sa Faculty of Theology sa Oslo:

Ito ay larawan ng isang tren. Ang tren ay mabilis na bumabagtas sa isang tanawin. Matagal nang walang dumaraang tren sa riles, at may mga puno at malalaking bato na nahulog sa riles. Ngunit sa harap ng lokomotibo ay may isang malaking araro (plow). Ang ararong ito ay itinatabi ang lahat ng nasa riles. Kahit sa mga lugar na may landslide, at mukhang mapanganib,

nililinis ng araro ang riles, at hindi nababawasan ang bilis ng tren. Pagkatapos ay nakita ko na ang araro ay isang nakabukas na aklat. Ang lokomotibong de-singaw ay walang inilalabas na usok, kaya naunawaan ko na hindi ang lakas ng makina ang nagpapatakbo sa tren. Ang nagpapatakbo sa tren ay ang mga taong kasama sa tren, na nagbabasa ng aklat – at naniniwala sa nakasulat doon! Ang mga tao ay nakadungaw sa mga bintana, humahampas ang hangin sa kanilang buhok at may mga luha sa kanilang mga mata dahil sa hangin. Sila ay nagbubunyi dahil sa bilis ng takbo! Pagkatapos ay dumating ang susunod na larawan: Ang tren ay nakatigil. Nakatigil ito sa isang istasyon. Ang araro – ang aklat – ay kinalas at inilagay sa ibabaw ng isa sa mga bagon. Naroon ang mga drayber ng tren at mga konduktor at mga taong may mga sumbrero ng riles at unipormeng may mga bituin at guhit. Nagbabasa sila nang kaunti sa aklat, at sila ay naggugupit at nagdidikit, – inaalís nila ang mga bahagi na hindi nila mapagkasya. Pinupunit nila ang buong mga pahina ng aklat, at wala silang ginagawa upang ibalik ang araro sa pwesto nito. May mga nagtataka kung bakit hindi umaandar ang tren. Ang karamihan ay kontento na sa pagtigil nito, bumababa sila at sumasakay kung kailan nila gusto. Ang tren na ito ay siyempre ang simbahan at ang kapulungan ng mga Kristiyano. Ang aklat ay ang Biblia. Ang kapangyarihan ng Biblia ay nakasalalay sa pagbabasa ng mga Kristiyano sa Biblia – at paniniwala sa nakasulat doon! Kapag ginawa iyon ng mga Kristiyano, sumulong ang simbahan. Ang simbahan ay may potensyal na sumulong sa napakabilis na takbo, mangyayari ito kapag binabasa ng mga Kristiyano ang Biblia, at ang nakasulat sa Biblia ang humuhubog sa buhay ng mga Kristiyano. Ito ay isang larawan na natanggap ko halos 40 taon na ang nakalipas, – at kung ito ay totoo noon, lalong totoo ito ngayon! Ang mga pangu-nahing teologo at obispo ay naggugupit at nagdidikit sa Salita ng Diyos sa paraang wala nang natitira. Dahil sa liberal na teolohiya, hindi na itinuturing ang Biblia bilang isang Banal na aklat. Naniniwala akong nalulungkot ang Diyos! Marahil ay mas malala pa: Siya ay nagagalit! At hinahamon Niya tayong muling ikabit ang araro sa harap ng tren! Ang buong Salita ng Diyos ay dapat ilagay sa harap ng mga mata ng mga tao sa simbahan at sa kapulungang Kristiyano – at dapat nitong hubugin ang ating buhay, linisin tayo at gawing banal! Doon lamang muling makakagalaw ang simbahan sa Norway! Marahil ang larawang ito ay isang hula para sa ating panahon? Matagal na ring walang dumaraang tren sa riles sa Norway. Matagal na tayong walang revival! Maraming bato at puno ang nahulog sa riles, at nagkaroon na ng ilang landslide. Maaaring magmukhang imposible na ang isang tren ay makakagalaw sa isang riles na nasa ganoong masamang kondisyon. Nguni – sinasabi sa atin ng Biblia na naniniwala tayo sa isang Diyos na walang

anumang imposible para sa Kanya – hindi ba?! Ibalik natin ang araro sa pwesto!

— *Interpretasyon ng mensahe sa ibang wika ni Morten Gravdal*

Ang pamagat ng youtube-video kung saan niya ito ibinahagi ay: «Nakakita siya ng pangitain, tungkol sa kung ano ang mangyayari sa Simbahan ng Norway».

Ang Matandang Tipan ay parang isang anino ng mga pangako ng Diyos at binuksan ni Jesus na ating Tagapagligtas ang salita at Siya ang gabay patungo sa tunay na lupang pangako; ang Langit. Nang palayain ang mga Israelita mula sa Ehipto, sadyang inilagay sila ng Diyos sa isang bitag kaya kailangan nilang dumaan mismo sa gitna ng Dagat na Pula upang makatakas sa kamatayan. Ito ay isang anino ng kaligtasan kay Jesu-Cristo. Kailangan nating lahat na dumaan sa Dagat na Pula na siyang bautismo sa bagong buhay (Roma 6:4) at ang paglilinis mula sa luma! Isinara rin ng Diyos ang pagkakataon na madaling makabalik. Ang Ehipto ay larawan ng kamatayan, ang kapalaran ng mundo. Ang mga pumipili sa Diyos ay kinukuha bilang bahagi ng Kanyang pamilya at idinurug-tong sa puno ng olibo (Roma 11:17). Sila ang Ang mga Banal na Pinagpala na may kata-pangang makakatawag sa **Panginoon ng mga Hukbo** sa pangalang **Abba, Ama**:

Kaya nga, mga kapatid, hindi tayo mga may utang sa laman, upang mamuhay ayon sa laman. Sapagkat kung namumuhay kayo ayon sa laman, kayo ay mamamatay; ngunit kung sa pamamagitan ng Espiritu ay pinapatay ninyo ang mga gawa ng katawan, kayo ay mabubuhay. Sapagkat ang lahat ng pinapatnubayan ng Espiritu ng Diyos ay mga anak ng Diyos. Sapagkat hindi ninyo muling tinanggap ang espiritu ng pagkaalipin upang muling matakot, kundi tinanggap ninyo ang Espiritu ng pagkukupkop bilang mga anak, na dahil sa kanya ay sumisigaw tayo, “Abba! Ama!” Ang Espiritu rin ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos. At kung tayo ay mga anak, tayo ay mga tagapagmana rin, mga tagapagmana ng Diyos at kasamang tagapagmana ni Cristo, kung tunay na tayo ay nagtititiis na kasama niya, upang tayo ay luwalhatiin namang kasama niya.

— *Roma 8:12-17*

Isang testimonya na nais kong ibahagi mula sa taong ito ay noong ang ating kapatid na si *Anne-Gro Fjellingsdal* ay pinagaling sa Laberget. May pagtitipon noon kasama ang Levanger Vineyard at habang nagtitipon ay nakaramdam ako ng parang pangingiliti o pangingilabot sa bahagi ng aking leeg. Hindi ko naintindihan kung bakit at tumingin ako sa paligid at nag-isip gaya ng dati na maaaring ako lang ito o *may nangyayari*. Naghapunan kami kalaunan at *nagkataong* naupo ako sa tabi ni Anne-Gro. Pagkaraan ng ilang sandali ng pag-uusap, nabanggit ko na may naramdaman akong kakaiba roon habang

nasa pagtitipon, ngunit hindi ko naintindihan kung bakit. Doon sinabi ni Anne-Gro na siya mismo ay may problema sa mismong bahaging iyon sa loob ng ilang taon at patuloy na gumagamit ng pain relievers. Sa madaling salita, nanalangin kami at agad niyang naramdaman ang panginiglig sa bahaging may sakit at siya ay gumaling at huminto na sa pag-inom ng pain relievers. Ganoon pa rin ang kalagayan niya sa lahat ng mga taon pagkatapos niyon. Si Anne-Gro ay may kaloob na kumilala ng mga espiritu (discernment) at ito ay isang kaloob na kailangang gamitin ng simbahan (1 Corinto 12:9-10).

Kasabay nito sa taong ito, ang Espiritu Santo ay hindi lamang nagsalita sa akin tungkol sa mga publikasyong darating kundi pati na rin na ilalathala ko ang *aking aklat*. Naaalala kong nakatayo ako sa dulo ng apartment, katabi mismo ng washing machine na may dryer sa itaas. Isang Miele dryer na may built-in na heat pump sa lahat ng bagay. Gayunpaman, nakakagulat na marinig ito:

Ilalathala mo ang Biblia bago mo ilalathala ang iyong aklat!

— *Ang Espiritu Santo noong 2015 sa akin*

Naaalala kong muli akong tumutol. Ang isang bagay ay ang pagbuo ng publication engine, ngunit ang gamitin ito para maglathala ng mga Biblia ay labis kong pinag-alinlangan. Binuo ko ito para gumawa ng mga Biblia bilang apendiks sa aklat kung saan maaaring mag-refer sa mga talata sa Biblia at maipasok ang mga ito sa aklat gayundin ang link sa Biblia sa apendiks, hindi bilang mga hiwalay na Biblia. Kinailangan ng oras para masanay sa ideya, ngunit kasabay ng pagkahinog ng teknikal na aspeto ng publication engine at ng sarili kong mga routine, nangyari ang eksaktong sinabi ng Espiritu Santo. Hindi lamang iyon, kundi naglathala ako ng mga hiwalay na Biblia tulad ng Russian, Japanese, Vietnamese, at Chinese bilang karagdagan sa mga study Bible, parallel Bible, King James Strongs, pati na rin ang mga hiwalay na diksyunaryo ng Biblia. Medyo *naging bananas* (naging masigla nang husto) kung maaari nating sabihin ito, ngunit sa mabuting paraan. At ang aklat na tinutukoy ng Espiritu Santo ay ang binabasa mo ngayon. Ang memoir na ito ay nagsimula bilang isang liham at naging isang aklat at nagsisilbi na ngayon bilang isang kasangkapan para sa ebanghelyo.

Maaari ko ring sabihin na noong ako ay naging substitute teacher sa mababang paaralan sa Levanger noong 2015, ako ay nasisante dahil ikinuwento ko sa mga mag-aaral ang ilan sa mga kamangha-manghang bagay na naranasan ko kasama ang Diyos. Tinanong ako ng mga mag-aaral kung sino ako at tungkol sa aking buhay, ngunit hindi ito nagustuhan ng pamunuan. Ang matanggihan sa mga trabaho dahil sa aking pananampalataya ay isang bagay na hindi gaanong pinag-uusapan nang malakas sa Norway, ngunit ito ay isang katotohanan. Ang mga naniniwala ay ginigipit na huwag magbahagi tungkol sa Diyos at bilang isang substitute teacher, malinaw na madali akong sisantehin. Kapag ang Ang mga Banal ay umiiwas sa pagsuporta sa mga nasa harapang linya, naniniwala

ako na ito ay isang bagay na mismong si Jesus ang kakaharap sa kanila kalaunan. Naaala ko ang mga salita ng aking mabuting kapatid na si *Kapatid Øivind* mula sa Frekhaug noong bandang 2011-2012 kung saan sinabi niya sa akin na ang pagbuo ng personal na karakter ay mahalaga. Hindi lamang ito para sa mga nasa harap ng gawain, kundi para sa lahat ng Ang mga Banal.

Bilang karagdagan, nangyari na sa panahong ito ay nakatagpo ako ng isang grupo ng mga kabataan sa Levanger ungdomsskole. Kasama ko rin doon ang isa sa aking mga anak na babae at nagbahagi ako ng kaunti tungkol kay Jesus sa kanila, pagkatapos ay tinanong ko sila kung mayroon silang sakit o iba pang problema sa katawan na maaari naming ipanalangin. Ang isa sa kanila ay tumingin sa akin at nagsabing matagal na siyang may problema sa likod. Tinanong ko kung maaari kong ipatong ang aking kamay sa kanya at manalangin. Pagkatapos kong manalangin para sa kanya, hindi na niya naramdaman ang anumang kirot doon at medyo nagulat siya. Sinabihan ko siyang pumunta at tumalon sa trampoline at pagbalik niya ay mas lalo siyang nagulat, dahil nawala na ang kanyang iniinda. Sinabi ko sa kanya na huwag niyang hayaang mabalewala ng sinuman ang himala at magtiwala sa kanyang naranasan, at ang Diyos ay mahal sila. Karaniwan ay ibinabahagi ko rin na kailangan nilang ipanganak na muli at si Jesus ang daan, ang katotohanan, at ang buhay (Juan 14:6), ngunit ang mundo ay madalas na ayaw sa Diyos. Well, pag-uwi ko sa bahay, sinalubong ako ng matatalim na tingin ng aking asawa na sa loob ng ilang taon ay binabatikos ang aking gawain para sa Diyos. Sinabi niya sa akin, bukod sa iba pang mga bagay, na ang mga tao ang dapat pumunta kay Jesus, hindi ang kabaligtaran. Medyo kakaiba iyon, dahil ang katotohanan ay si Jesus mismo ang naglibot sa Israel at nagbahagi sa mga tao at nagbautismo sa kanila. At isinugo rin Niya ang Kanyang mga alagad upang ibahagi ang ebanghelyo sa mga tao kung saan nanalangin din sila para sa kanila at nakita ang mga tanda at kababalaghang sumunod. Lahat sa utos at awtoridad ni Jesus mismo bago Siya ipinako sa krus at dinala muli sa Diyos. Kahit bago pa dumating ang Espiritu Santo sa mga tao at ang mga alagad ay aktwal na nabautismuhan sa espiritu. Kumilos sila gamit ang awtoridad na ibinigay sa kanila ni Jesus.

Pagkatapos na madakip si Juan, pumunta si Jesus sa Galilea na ipinapanagral ang ebanghelyo ng Diyos, at sinasabi, “Naganap na ang panahon, at malapit na ang kaharian ng Diyos; kayo’y magsisi, at manampalataya sa ebanghelyo.” Habang naglalakad siya sa tabi ng Dagat ng Galilea, nakita niya si Simon at si Andres na kapatid ni Simon na naghahagis ng lambat sa dagat; sapagkat sila’y mga mangingisda. At sinabi sa kanila ni Jesus, “Sumunod kayo sa akin at gagawin ko kayong mga mamamalakaya ng mga tao.” Agad nilang iniwan ang mga lambat at sumunod sa kanya. Paglakad nang kaunti pa, nakita niya si Santiago na anak ni Zebedeo, at ang kanyang kapatid na si Juan, na nasa bangka rin na nag-aayos ng mga lambat. Agad niya silang

tinawag; at iniwan nila ang kanilang amang si Zebedeo sa bangka na kasama ang mga upahang tauhan, at sumunod sa kanya. Pumunta sila sa Capernaum; at agad na pumasok siya sa sinagoga nang araw ng Sabbath at nagturo. Sila'y namangha sa kanyang turo, sapagkat sila'y tinuruan niya na gaya ng may awtoridad at hindi gaya ng mga eskriba. Noon din ay may isang lalaki sa kanilang sinagoga na may isang karumaldumal na espiritu; at siya'y sumigaw, na nagsasabi, "Ano ang pakialam mo sa amin, Jesus na taga-Nazaret? Naparito ka ba upang puksain kami? Kilala ko kung sino ka, ang Banal ng Diyos." Ngunit sinaway siya ni Jesus, na sinasabi, "Tumahimik ka, at lumabas ka sa kanya!" At ang lalaki ay pinangisay ng karumaldumal na espiritu, at pagkatapos sumigaw ng malakas ay lumabas sa kanya. Lahat sila ay nanggilalas, kaya't sila-sila ay nagtanungan, na sinasabi, "Ano ito? Isang bagong turo na may awtoridad! Iniuutos niya maging sa mga karumaldumal na espiritu, at sinusunod siya ng mga ito." At agad na kumalat ang balita tungkol sa kanya sa lahat ng dako sa buong lupain ng Galilea.

— *Marcos 1:14-28*

Inaasahan ba ang makatagpo ng ganoong pagtutol sa ebanghelyo kahit sa loob ng sariling pamilya? Hinala ko na kapag nangyayari ito, ang sariling mga miyembro ng pamilya ay nakakagawa ng lahat ng uri ng dahilan upang kondenahin ang mga aksyon ng isang tao para sa Diyos. Ito ay madalas na may pinagbabatayan sa kanilang sariling kawalang-katiyakan kung ano ang iisipin ng mga tao tungkol sa kanila. Alam ko na ang mapahiya kapag ang mga tao ay nagsasalita o tumitingin nang mababa sa mga tagapangaral ni Jesus ay dapat asahan. Bahagi ito ng pagtatrabaho para sa Diyos. Mayroong mga kamangha-manghang kagalakan, ngunit mayroon ding kalungkutan sa pana-panahon. At maraming hadlang sa pagbabahagi ng ebanghelyo sa lansangan at ang ilan sa mga ito ay nagmumula sa panloob na personal na mga alitan sa loob ng pamilya.

Huwag ninyong isiping naparito ako upang magdala ng kapayapaan sa lupa; hindi ako naparito upang magdala ng kapayapaan, kundi tabak. Sapagkat naparito ako upang paglabanin ang lalaki laban sa kanyang ama, ang anak na babae laban sa kanyang ina, at ang manugang na babae laban sa kanyang biyenang babae. At ang magiging kaaway ng tao ay ang kanya mismong mga kasambahay.

— *Mateo 10:34-36*

Ang sinumang hindi nakaranas na makondena at mabatikos sa pagbabahagi ng ebanghelyo ay wala talagang karapatang magsalita pagdating sa pribadong usapin ng ebanghelistang hindi muna inuunawa nang mabuti ang sitwasyong pinag-uusapan. Marami

na ang sumubok na magbigay ng mabuti, may magandang intensyon, at kung minsan ay mapagwasto na mga salita sa akin. At nagpapasalamat ako na sinubukan nilang tumulong. Totoo na nakagawa ako ng mga bagay na mali, sigurado. Ngunit ako rin ay nanahimik at nagdusa nang tahimik, kung saan Diyos lamang ang nakakaalam kung ano ang nangyari. Mayroon ding mga pagkakataon na may mga miyembro ng simbahan na magsasalita nang masama sa likuran mo. Ngunit sinasabi ko ito sa iyo: Patawarin mo ang mga bumabatikos sa iyo (Colosas 3:13). Ingatan mo ang iyong puso upang maipagpatuloy mo ang pagbabahagi ng ebanghelyo at matamasa ang mga pagpapalang natanggap mo, araw-araw.

Kaya nga, mga minamahal ko, tulad ng inyong laging pagsunod: pagsumikap ninyong maging ganap ang inyong kaligtasan na may takot at panginginig, hindi lamang noong ako'y kasama ninyo, kundi lalo na ngayong ako'y wala. Sapagkat ang Diyos ang gumagawa sa inyo, maging sa paghahangad at sa paggawa, para sa kanyang mabuting kaluguran.

— *Filipos 2:12-13*

Chapter 31

Asia (2016)

Taon 2016 na ngayon at nasa ikalawang paglalakbay ako patungong silangan. Masayang-masaya akong makatagpo ang grupo ng mga pastor kasama si Jangili. Nangaral kami sa iba't ibang mga iglesya. Hindi naging ganoon kadali ang umalis ng Norway dahil buntis ang aking asawa sa isa sa aming mga anak na lalaki, at kung hindi ako nakatanggap ng kumpirmasyon na tama ang gagawin ko, mag-aalinlangan sana akong umalis. Gayunpaman, naging maayos ang lahat para sa biyahe at sa pagsilang pagkatapos nito. Ang espesyal sa pagkakataong ito ay may nagsuhol o nagbigay ng tip sa ilan sa mga lokal na awtoridad na ang bahay ni Jangili ay itinayo nang ilegal. Marahil bilang tugon sa aming gawain, hindi ko alam. Kaya naman, pagkaalis ko pa lamang, pinuntahan sila ng isang grupo ng mga tao na nagpaalis sa kanila at giniba ang kanilang tirahan habang ang pamilya ay nakatayo sa kalye at nasasaksihan ang lahat. Ginawa ito nang brutal at mabilis, at ang pastor ay naospital dahil sa shock. Unti-unti siyang nagkamalay at ang nangyari kalaunan ay inamin ng mga lokal na awtoridad ang *feilen* (pagkakamali) at lubos na humingi ng paumanhin.

Binigyan si Jangili at ang kanyang pamilya ng mga bagong kagamitan sa pagtatayo ng mga awtoridad, at tinulungan din namin silang muling itayo ang kanilang tahanan na may kasamang silid-dalanginan. Hindi lamang iyon, kundi naayos din ang kanilang mga papel upang maaari silang magkaroon ng Bible school sa lugar na iyon, kaya ito ay naging isang pagpapala para sa kanila sa kabuuan sa kabila ng mga pagsubok na kanilang pinagdaanan. Dapat ko ring idagdag na napakagandang bisitahin sila sa isang bansang Asyano at nasaksihan namin ang mga himala at kababalaghan na nagpalakas sa pananampalataya ng lahat ng mga Banal. Ang isa rito ay ang pagpaparami ng pagkain (Juan 6:11-13). Naaalala kong narinig ko sa aking espiritu ang tungkol sa himala ng pagkain sa Bibliya sa simula pa lamang ng pagkain, bago pa man magsalita ang pastor. Pagkatapos, sinabi sa akin nang malinaw ng pastor: «Jorn, hindi ako bumili ng ganoon karaming manok—ang nakikita mo ay hindi ang dami ng binili ko.» Kailangan din niya ang pagkain para sa mga estudyante ng Bibliya, at naging sapat ito para sa mas marami pang tao kaysa sa dapat sana. Kasabay nito, ang aking minamahal sa Levanger ay nakaranas din ng katulad na bagay kung saan dumami ang pagkain. Ito ay sadyang kamanghamangha.

Dapat ding idagdag na nang makauwi ako sa Norway, isang Kristiyanong Asyano ang kumontak sa akin. Kinausap niya ako tungkol sa aking asawa at sa kanyang mga magulang. At ang sinabi niya sa akin ay ang aking asawa ay nag-iisip na siya ay mas matalino

kaysa sa akin, at ang kanyang ina at ama ay naging mga misyonero para sa Diyos, ngunit mayroong nakakapit sa kanila na nagpapahirap sa kanila na makapaglingkod nang maayos sa Diyos. Noong una ay inakala ko na siya ay bastos sa pagsasabi ng ganoon, ngunit nang pag-isipan ko ito, naunawaan ko na ito ay tama at hindi ko maikakaila ang aking naranasan sa piling nila nitong mga nakaraang taon. Dapat nating mahalín ang ating asawa (Efeso 5:25), ngunit kapag siya ay naging iyong pinakamatinding kaaway at kumilos nang ganoon, siya ay nagiging tila isang hindi nananampalataya. Hindi ko nakikitang nagbago ito nitong huling limang taon, na nagbibigay ng iba't ibang hamon sa mga bata. Hindi ito nangangahulugan na magiging masama ako sa kanya, ngunit dapat kong aminin na ang buhay ay medyo mahirap din ngayon pagkatapos ng diborsyo lalo na tungkol sa pamilya. At naging malinaw ang Diyos sa akin na hindi ako maaaring makipagtalik sa aking magiging asawa nang hindi kami kasal. Ang pagsasabing ikaw ay nananalig at nagmamahal sa Diyos habang hindi kasal ay magkasalungat at hindi ayon sa puso ng Diyos kung ano talaga ang tunay na pag-ibig (Santiago 2:17). Ito rin ay isang bagay na sinabi ko sa aking dating asawa. Ang gawa at pananampalataya ay dapat maglakad nang magkahawak-kamay, o kahit man lamang ay kailangang ipaglaban ito. Magbalik tayo sa 2016; naghahanap pa rin ako ng trabaho at nasa Norway kami pagkatapos ng biyahe sa Bible School sa USA.

Noong 2016, nag-apply ako para sa posisyon bilang Systemutvikler sa Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) Forskningssenter sa Levanger. Hindi ko ito nakuha kahit sa sariling isip ko ay ako ang pinaka-angkop na kandidato base sa nabasa ko sa listahan ng mga aplikante. Medyo nagulat ako rito, ngunit tila ang lahat ay may layunin. May kung ano sa loob ko ang nagsasabing «*ito ang trabaho ko*» nang hindi ko lubos na maunawaan sa aking isipan. Hindi ko alam noon na tatanggapin nila ako sa isang project position pagkaraan ng isa't kalahating taon. Gayunpaman, sa taong ito ay sinabi sa akin ng Espiritu Santo na ilalathala ko ang Biblia bago ko ilathala ang aking aklat. Tumutol ako dahil tiyak na hindi ako tiwala rito, ngunit nangyari pa rin ito at nasanay na rin ako sa kaisipang iyon.

Itinigil ko ang pagtanggap ng dagpenger (unemployment benefits) kahit wala kami ingaanong pondo dahil ang aking asawa ay nasa maternity leave. Nagtrabaho ako gabi at araw upang bumuo ng publication engine na magdi-digitalize ng mga lumang Biblia, mga diksyunaryong biblikal kasama na ang diksyunaryong Hebreo at Griyego. Ito ay *vevd sammen* (pinaghabi-habi) eksakto gaya ng propesiya noong Mayo 2012 nang nasa house fellowship ako kasama ang Kvinneforum Nordhordland. Ang publication engine ay maaari ring gumawa ng mga standard na digital na aklat, ngunit hindi ko pa ito ginagamit sa ganitong paraan maliban sa layuning pang-edukasyon. Ang mga materyales para sa mga Biblia at diksyunaryo ay kinuha ko nang libre sa Internet dahil wala na ang mga ito sa ilalim ng kopirayt. Humigit-kumulang 40 tagasalin sa kabuuan ang kinuha sa proseso ng pagsasalin ng *forordet* (paunang salita) na isinulat ko sa Norwegian at Ingles.

Noong Hunyo 2016, sa sarili kong pagkagulat, nagawa kong maglathala ng mahigit 30 publikasyon sa Amazon. Gayunpaman, kakaunti lamang ang benta, ngunit ang hudyat ng pagsisimula ay nailatag na. Isang umaga, nagising ako at narinig ang sumusunod sa aking espiritu:

Huwag kang lumayo sa akin, sapagkat ang kabagabagan ay malapit, at walang sinumang tumulong.

— *Awit 22:11*

Sa puntong ito ay masyado ko nang naabuso ang aking katawan sa pagtatrabaho sa publication engine. Bukod dito, marami na akong napanood na mga video sa internet tungkol sa kalagayan ng mundo at labis akong kinakabahan sa kahulugan nito. Akala ko ay katapusan na ng mundo, gaano man ito kakatwa pakinggan, ngunit sadyang pagod na pagod lang ang aking katawan para makapag-isip nang malinaw sa oras na iyon. Hindi rin ako naglaan ng oras sa Diyos kundi nag-focus sa lahat ng bagay maliban sa Kanya (Mateo 6:33). Ang Awit 22:11 ay naging susing talata para sa akin sa tulong sa pagharap sa mga darating sa susunod na dalawang taon at lubos akong nagpapasalamat na binalaan ako ng Diyos. Ang simula ng isang bagong panahon ay nasa pintuan na at lubos na batid ng Diyos na ito ay magiging isang mahirap na panahon bago magbago ang mga bagay.

Ang isa pang nangyari kalaunan sa taong ito ay kinausap ako ng Diyos sa ganap na alas-tres ng madaling araw (Awit 63:6). Nagtatrabaho ako nang walang hinto at hindi na kataka-taka na matulog ako ng alas-5 o alas-6 ng umaga at matulog ng ilang oras bago bumangon para asikasuhin ang mga bata. Wala rin siyang trabaho sa panahong iyon kundi nasa maternity leave para sa dalawa sa aming mga huling anak na lalaki, kaya ito rin ay isang masaya ngunit abalang panahon. Gusto kong maging medyo *barnslig* (isip-bata) at ang pagkakaroon ng limang anak ay isang pagpapala sa ganoong paraan.

Noong gabing iyon, nahiga ako bandang alas-tres at bagsak na ang katawan sa lahat ng trabaho at mental na pagod. Kariring ko pa lang sa kama nang direktang mangusap ang Diyos sa akin at sa pagkakataong ito ay hindi ang Espiritu Santo kundi ang Ama ang nagsalita. Talagang nayanig ang aking kalooban nang ibigay ang mga salita at ang Diyos Ama ay nagsalita sa Ingles sa akin:

As if I do not love to hear your voice.

— *Nagsalita ang Diyos noong alas-03 ng madaling araw noong 2016*

Naramdaman ko rin ang isang kapunuan at kapangyarihan na dumadaloy sa akin nang bigkasin ng Ama ang mga salita at ako ay *humagulgol* kung saan ang mga luha ay nagsimulang dumaloy. Ang malaman na ang **El Shaddai** ay direktang nagsasabi na mahal Niya ako ay isang shock at naunawaan ko na nangungulila Siya kapag ang Kanyang

mga anak ay hindi naglalaan ng oras sa Kanya at hindi Siya hinahanap. Hindi ito bahagi ng Kanyang plano para sa akin at kailangan kong itigil ang pag-aalala tungkol sa panahon. Ang gawain ay napakaganda, ngunit kailangan kong bitawan ang pagkabalisa, at hindi rin dapat magtrabaho sa gabi nang kulang sa tulog dahil sinisira nito ang katawan.

Napansin mo ba na ito ang unang pagkakataon na ginamit ko ang El Shaddai para sa Diyos? Hinanap ko sa aking espiritu nang isinusulat ko ito at doon ko naisip na dapat kong gamitin ang El Shaddai. Pagkatapos ay sinaliksik ko at nalaman ko na ito ang ipinakilala ng *Gud Jehovah* sa Kanyang sarili sa *unang pagkakataon* kay Abram at ang unang pagkakataon na ang Shaddai ay nasulat sa Biblia. Nangyari ito nang ipakilala ng Diyos ang Kanyang sarili kay Abram:

Nang si Abram ay siyamnapu't siyam na taon na, nagpakita sa kanya ang PANGINOON at sinabi sa kanya: «Ako ang Diyos na Makapangyarihan sa lahat (**El Shaddai**). Lumakad ka sa harapan ko at maging sakdal ka! Magtitibay ako ng isang tipan sa akin at sa iyo at pararamihin kita nang lubhang marami.» Nagpatirapa si Abram, at sinabi ng Diyos sa kanya: «Tingnan mo, ito ang aking tipan sa iyo: Ikaw ang magiging ama ng maraming bansa. Hindi ka na tatawaging Abram, kundi Abraham ang magiging pangalan mo; sapagkat ginawa kitang ama ng maraming bansa.»

— *Genesis 17:1-5*

Kung titingnan ang Hebreo sa El Shaddai, ang «El» ay ginagamit para sa «Diyos» at ang «Shaddai» ay binubuo ng tatlong titik Hebreo: *Shin, Dalet, at Yod*. Ang **Shin** ay ang tumutupok, ang sumasakop. Ang **Dalet** ay ang pinto, madalas gamitin bilang isang hangganan o daanan sa pagitan ng pisikal at espirituwal. Sa huli ay mayroon tayong **Yod**, ang pinakamaliit sa lahat ng mga titik Hebreo at ayon sa kaisipang Judio ay simbolo para sa atomiko, ang pinakamaliit, ang puwersang pampasabog at ang kapangyarihang lumikha sa Diyos. Lahat ng titik Hebreo ay naglalaman ng *yod* sa loob ng mga ito. Ang Shaddai, base sa mga titik, ay tila nangangahulugang paglalarawan sa Diyos bilang: «Ang kapangyarihang lumikha mula sa espiritu patungo sa mundo, kapwa paglikha at pagkawasak, *makapangyarihan sa lahat* kung pagsasamahin natin ito sa isang salita». Ang mga piktograma sa alpabetong Hebreo ay may dalang sariling mundo ng pag-unawa. Kapag sinabi ni Jesus na ako ang simula at ang wakas, ang Alfa at Omega (Pahayag 22:13), ang mga ito ang una at huling titik sa alpabetong Griyego. Ngunit kung titingnan natin ang alpabetong Hebreo, ito ay ang Alef at Taf. Ang Alef ay larawan ng pagkakaisa, malakas, pinuno, una. **Ang Taf ay parang krus na nakahilig sa gilid** at ang kahulugan ay isang marka, tanda, babala, o tatak. Nang nakapako si Jesus sa krus, sinabi Niya: «Naganap na». Samakatuwid, Siya ang simula at ang wakas at ito ay bahagi lamang ng malaking katotohanan ng mga nakatago sa wikang Hebreo sa Biblia.

Ang marinig ang tinig ng Diyos noong gabing iyon at madama ang Kanyang pag-ibig para sa akin sa ganitong paraan ay mahirap ilarawan, ngunit ito ay nananatili sa akin hanggang sa araw na ito. Gayunpaman, hindi lamang ito para sa akin at iyan ang dahilan kung bakit ibinabahagi ko ito sa iyo. Isa ako sa napakaraming saksi sa pag-ibig ng Diyos sa atin (1 Juan 4:19). Bagaman tayo ay parang isang di-makitang tuldok at parang wala kapag sa huli, pinapahalagahan tayo ng Diyos at ipinapakilala ang Kanyang sarili sa atin (Awit 8:4-5). Hindi lamang iyon, kundi ibinibigay Niya sa atin ang Kanyang espiritu. Sa katunayan, napakaganda ng mga bagay na nararanasan nating mga Banal, sa kabila ng mga pagsubok at pagtangga na ating pinagdadaanan.

Nangyari rin ito noong mga panahong nakita ko ang mga mata ng isang dalagang nakatira malapit sa aming bahay sa Levanger. Ang kanyang maliit na anak ay tila pinahihirapan tuwing gabi, at sa isang pagkakataon ay tumingin siya sa akin at tila may isang espiritu o demonyo na tumitingin pabalik sa akin mula sa loob ng kanyang mga mata. Malalim ang naging epekto nito sa akin, at naunawaan ko noon din na ang mga demonyo ay maaaring magpakita kung minsan sa pamamagitan ng mga mata ng taong pinahihirapan nila (Mark 5:9). Nang maglaon, noong madadaanan ko siya sa kalye, hindi niya ako pinapansin o binabati. Pinaghihinalaan kong bahagi ito ng dahilan, bagama't hindi ko kailanman sinabi sa kanya ang aking nakita. Ito ay isang seryosong paalala na ang espirituwal na pakikipaglaban ay totoo at mas malapit kaysa sa ating iniisip (Ephesians 6:12).

Chapter 32

Bønnesenteret i Levanger (2017)

Taon noon ay 2017 at nakatagpo ko ang isang mag-asawang misyonero mula sa USA na naglingkod nang maraming taon sa Asia. Sila ay mga panauhing tagapagsalita noon sa Bønnesenteret sa Levanger, na itinayo ni *Håkon Fagervik*. Hindi nila ako kilala ngunit ipinagdasal nila ako, at ang sinabi nila ay marami akong isusulat para sa Diyos (Efeso 2:10) at kailangan ko nang tumigil sa pagtingin sa oras (Mateo 6:34). Hindi rin daw ako dapat humingi sa Diyos ng mga materyal na bagay na hindi ko naman kailangan; sa ganoong paraan ko man lang ito naunawaan. Sinabi rin sa akin na may mangyayaring hindi inaasahan sa aking buhay na hindi ko ikaliligaya at talagang labag sa aking personalidad, ngunit naramdaman niya na dapat pa rin akong sumang-ayon dito (Santiago 1:2-4). At ito ay naganap sa loob lamang ng maikling panahon bago makipaghiwalay sa akin ang aking asawa noong Agosto 2017.

Chapter 33

Ang Paghihiwalay (2017)

Isinama ng aking asawa ang mga anak sa isang biyahe, na may layuning lumayo sa akin bago siya makipag-ugnayan. Tinawagan niya ako at, sa pamamagitan ng telepono, sinabing hindi na kami magsasama kailanman at makikipaghiwalay na siya sa akin. Sa puntong ito, ang mga salita ni *Marcus Wick* mula sa Diyos ay halos nakalimutan na; nakaramdam ako ng pagkakanulo, at ang aking katawan ay dumanas ng shock. Ang sumunod na gabi ay isa sa mga pinakamalala na naranasan ko, kung saan labis ang aking pagpapawis buong gabi (Awit 34:19). Nahirapan ang aking katawan na makaraos sa magdamag; pakiramdam ko ay bibigay na ako. Sa umaga, binigyan ako ng Diyos ng isang panaginip upang tulungan akong makabangon:

Nakakita ako ng dalawang propesyonal na kababaihan na may salitang L'Oréal sa background. Mukhang nagbebenta sila ng makeup at mga katulad na produkto at napaka-propesyonal ng ayos. Pagkatapos, ang buong imahe ay uminog na tila isang set sa entablado na umiikot. Sa harap ko, isang napaguwapong lalaki na may lahing Kanluranin ang lumitaw, maputi ang balat at kulay-mais ang buhok. Ang bawat detalye ay perpekto, at mayroon siyang kakaiba at kapansin-pansing istilo ng pananamit at ayos ng buhok na hindi ko pa nakita kailanman. Ang kanyang buhok ay gupit-maikli sa isang panig at may katamtamang haba sa kabila. Ngumiti siya nang malapad at nagsabi, **"Ako ang ikaapat na pinakamayamang tao sa bansa!"**

— *Panaginip sa umaga matapos ang paghihiwalay*

Lubos akong nahumaling sa ganda ng kanyang pananamit, ngunit bago matapos ang panaginip, naunawaan ko na ang kanyang panlabas na anyo ay hindi sumasalamin sa kanyang kalooban—kabaligtaran pa nga. Naisip ko na malinaw na ipinapakita sa akin ng Diyos na hindi ako dapat malinlang sa mga nangyayari. Gayunpaman, inabot ako ng ilang buwan bago ko tunay na naunawaan ang kahalagahan ng mga nangyaring iyon.

Ang paghihiwalay ay mahirap batahin, ngunit ito ay itinalaga na (Roma 8:28). Para sa isang ganap na pag-aaral ng sinasabi ng Salita ng Diyos tungkol sa kasal, diborsiyo, at muling pag-aasawa — na sinuri sa pamamagitan ng orihinal na Griyego at Hebreo — tingnan ang aming kasamang aklat na *The Case for Marriage* (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Habang lumalayo ang aking loob sa pangyayaring iyon, mas malinaw kong naalala ang mga babalang ibinigay sa akin ng Espiritu Santo bago pa man ito

mangyari. Ang Espiritu Santo ay nagpahayag sa pamamagitan ng mga makapropetang salita, na nagsasabing ang malapit nang mangyari ay laban sa aking kalikasan, ngunit dapat ko itong tanggapin. Ang pagkakaroon ng mga makapropetang saksi na nagsasalita ng katotohanan bago ang mga potensyal na mapanirang kaganapan ay isang mahalagang dahilan kung bakit kailangan natin ng isang aktibo at buhay na simbahan (2 Corinto 13:1). Bilang isang simbahan, dapat nating hangarin na gamitin ang mga espirituwal na kaloob na ibinigay sa atin ng Diyos (1 Corinto 12:7) at huwag magpigil. Sinasabi ko ito bilang babala sa mga Banal: maging bahagi ng simbahan, huwag itong itakwil. Dapat din tayong maging bukás sa pag-akay sa atin ng Espiritu Santo patungo o palayo sa mga partikular na simbahan. Hindi laging madaling malaman kung kailan darating ang isang pagbabago, ngunit iyon ang kahulugan ng pagiging pinapatnubayan ng Espiritu. Higit sa lahat, dapat tayong managot sa Diyos sa ating buhay, hindi sa mga indibidwal na nagtatangkang kontrolin tayo. Ang kakayahang kumilala ay mahalaga sa aspetong ito (Hebreo 5:14). Kung hahanapin natin ang Diyos sa panalangin kapag may nararamdaman tayong pagkabagabag sa loob, tayo ay aakayin. Madalas kong maranasan na ang aking isip, sa pamamagitan ng pagsusuri at lohika, ay nagsasabi ng isang bagay, habang ang Espiritu naman ay umaakay sa ganap na kabaligtaran (Kawikaan 3:5-6). Ang isang anak ng Diyos ay dapat maglakas-loob na bitawan ang kontrol at lumakad sa pananam-palataya upang sumunod sa pag-akay ng Espiritu Santo (Roma 8:14). Minsan ang kumpirmasyon ay darating pagkatapos, ngunit kahit iyon ay maaaring magtagal.

Babalik tayo sa panaginip, at sadyang kahanga-hanga na ang shock sa aking katawan ay nawala na sa oras na ako ay nagising (Awit 30:5). Naisip ko na halos malinlang ako ng panlabas na anyo ng mga nangyayari sa paligid ko. Sa loob ng ilang taon, tinanggihan ng aking asawa ang aking gawain para sa Diyos habang minaliit ako bilang asawa sa iba't ibang paraan sa harap ng aming mga anak. Nahirapan akong manatiling mahinahon, at hindi nakatulong sa sitwasyon na ako ay nagagalit at nakikipagtalo. Mahilig siya sa mga anak, sa bahay, sa sasakyan, sa pagkain, at sa iba't ibang aktibidad. Siya ay muling isinilang, tiyak iyon, ngunit gayon pa man. Totoong mayroon akong mga kahinaan, ngunit ang mga taon ng pag-diagnose niya sa aking mga pagkakamali at kakulangan ay hindi naramdamang udyok ng pag-ibig, para sa akin. May isang huwaran na aking nakilala: ang isang asawang di-direktang nahaharap sa sarili niyang mga kakulangan ay maaaring bumaligtad nang 180 digri at ibaling ang sisis palabas — ang tinatawag ngayon na *gaslighting* — upang maiwasan ang pananagutan. Nabuhay ako sa ganoong kalagayan sa loob ng maraming taon. Kung ang lahat ng iyon ay sinadya sa kaniyang panig, hindi ko magagawang magkunwari na alam ko. Ang aking responsibilidad ay ipanalangin siya at kausapin siya. Nabigo ako sa panalangin, at ang komunikasyon ay halos isang panig lamang—isang katotohanang inamin niya nang paulit-ulit. Isang malapit na tito ay minsan akong tinanong sa isang pagbisita, sa harap mismo ng mga bata, kung natatandaan ko ba ang kanilang mga kaarawan. Ito ay isa sa aking mga kahinaan: mapiling alaala, kung maganda ang pagkakasabi. Ang iba ay tinatawag itong ADHD, bagaman

maaari rin itong ma-trigger ng matinding stress. Lahat tayo ay may mga kahinaan, ngunit naniniwala ako na ang pinakamalaki sa marami sa atin ay ang kawalan ng pag-ibig. Ang teknikal na katalinuhan at kakayahan ay madalas na panlabas na sukatan ng tagumpay, ngunit ang aking mga kakayahan ay mas malamang na *pagkamalikhain, determinasyon, at pagtitiyaga*. Ako rin ay medyo isip-bata sa kalikasan, na katangian ng aking personalidad.

Ang taong 2017 ay isang espesyal na taon dahil pagkatapos lamang ng paghihiwalay ko naunawaan na ang propesiyang ibinigay sa akin noong 2012 ng Women's Forum Nordhordland ay may kinalaman sa aking gawain na *paghahabi* ng mga Biblia at diksyunaryong biblikal. Sa taong iyon, mabilis na bumilis ang paglalathala, na nagresulta sa 2,000 titulo sa Amazon, Google Play, at Apple iTunes sa ilalim ng pangalang *TruthBeTold Ministry*. Maaari kayong maghanap sa Amazon.com at makita ito para sa inyong sarili. Inalis ng Google Play ang halos lahat ng mga publikasyong iyon noong 2019, na nagke-claim na hindi raw ito tugma sa kanilang mga alituntunin, kahit na hindi nila mapatunayan na ang aking materyal ay hindi kakaiba. Ganyan talaga ang mga higante; ang maliliit na kumpanya ay madaling maapektuhan kung wala silang maraming sandigan.

Dapat kong banggitin na isa sa mga Banal, isang kapatid kay Cristo, ay nakipag-ugnayan sa akin ilang buwan bago ang paghihiwalay, na nagsasabing hiniling ng Diyos sa kanya na tumawag upang makapanalangin kaming magkasama sa telepono araw-araw. Malinaw na alam ng Diyos na kaming dalawa ay hahantong sa mahihirap na sitwasyon sa buhay. Sa partikular na araw na ito, tinawagan ko siya at sinabi sa kanya ang tungkol sa panaginip na naranasan ko lang. Natahimik siya nang lubos; pagkaraan ng ilang sandali, sinabi niya na ang tatay ng kanyang landlord ay ang ikaapat na pinakamayamang tao sa Bergen. Dahil hindi nagbigay ang landlord ng anumang dokumentasyon nang kumpiskahin nito ang deposito sa bahay na katatapos lang upahan ng kapatid na ito, naunawaan ko ito bilang kumpirmasyon ng *malapad* na ngiti. Naisip ko na kahit magmukhang perpekto ang lahat sa labas, hindi nito ipinapahiwatig na ang isang tao ay matuwid sa harap ng Diyos. Ang lalaki sa panaginip ay kumakatawan sa Antikristo—isa na kumikilos laban sa mga Banal habang pinananatili ang isang perpektong panlabas na anyo na walang dungis (2 Corinto 11:14).

Ang aking bunsong anak, si Engeline, ay apat at kalahating taong gulang noong panahong iyon. Ilang buwan bago ang paghihiwalay, naranasan niya ang pagpunta ni Jesus sa kanya sa gabi. Sinabi ni Jesus sa kanya na mahal Niya ang aming pamilya, at ibinahagi niya ito sa akin nang sumunod na araw. Binabalaan na ako ng Diyos sa pamamagitan ng makapropetang pananalita tungkol sa mangyayari, ngunit tila nais Niyang bigyan ang aking bunsong anak ng sarili nitong kapayapaan bago mangyari ang paghihiwalay. **Tinanong ko siya** pagkatapos ng paghihiwalay kung sino ang nagpalayas kay daddy sa bahay, at sinabi niya, «Diyos», kung saan umiling siya, tila nagulat sa sarili niyang sagot. Pagkatapos ay itinama niya ang sarili at sinabing, «Hindi, si mommy pala!» na may ha-

long pagtataka sa kanyang mukha. Naunawaan ko na ang Diyos ay nagsasalita sa pamamagitan niya—isang bagay na nagbigay sa akin ng kagalakan nang maraming beses simula noon.

Ang limang buwan sa pagitan ng Agosto at Disyembre ay mahirap. Sa panahong ito ko rin naranasan na ang mga inaaakala kong mabubuting kaibigan ay lumalayo. Nagkaroon din ako ng panaginip kung saan nakita ko ang isang malapit na kaibigan ng pamilya sa panig ng aking dating asawa na may dilang hati sa dalawa, na parang sa ahas. Hindi ko naunawaan ang panaginip nang mangyari ito, ngunit sa pagbabalik-tanaw, naunawaan ko na ito ay makapropeta. Naniniwala ako na walang sinuman sa paligid ko sa puntong iyon ang nakakaalam na may propetang nagsalita tungkol sa paghihiwalay noong 2014. Sa sumunod na mga buwan ko lamang napagtanto kung ano talaga ang sinasabi ng Diyos. Nakakamangha na *mabuti na lamang* ay mayroon akong mga recording ng sinabi ng tatlong Banal noong 2014.

Maraming bagay ang nangyari sa taong iyon, at nauwi ako sa isang shared housing sa Forbregdsmyra 90A sa Verdal, kung saan umupa ako ng isang silid hanggang Marso 2018. Kinailangan kong ibenta ang sasakyan dahil sa sustento sa anak at sa kalaunan ay napakaliit na lamang ng natira para mabuhay. Sapat ang aking katigasan ng ulo upang hindi umasa sa welfare, ngunit mga isang buwan matapos ang paghihiwalay, nagbiyahe ako patungong USA. Doon, gumugol ako ng oras kasama ang isang kaibigan mula sa Bible school. Iyon ay isang espesyal na panahon, ngunit nagawa niyang lumayo sa tuwing nasasaksihan ko ang mga pagpapala ng Diyos sa mga tao sa biyaheng ito. Sa katunayan, naglakbay ako sa USA sa udyok ng aking dating asawa upang bisitahin ang Vineyard sa Myrtle Beach, South Carolina. Doon, ang *Shiloh Place Ministries* ay nag-organisa ng isang kumperensya na tinatawag nilang «The Power of a Father's Love». Nang pumasok ako sa unang araw, nakatanggap ako ng halik sa pisngi mula kay *Knobby Nobles* at ako ay kawili-wiling nagulat. Ang aking ina ay laging nagbibigay sa akin ng mga halik sa pisngi bago kami matulog sa gabi, ngunit kailanman ay hindi pa ako tinanggap nang may ganoong halik; pakiramdam ko ay nakauwi na ako. Naaalala ko ang lahat ng pagkakataon na ginawa ko rin iyon sa aking stepfather bago matulog. Malinaw na hindi ito tradisyon sa kanyang pamilya, ngunit ipinagpatuloy ko pa rin ang paggawa nito.

Sa wakas, mga kapatid, magalak kayo. Sikapin ninyong maging ganap, palakasin ninyo ang loob ng isa't isa, magkaisa kayo sa pag-iisip at mamuhay sa kapayapaan. At sasainyo ang Diyos ng pag-ibig at kapayapaan. **Magbatian kayo ng banal na halik!** Binabati kayo ng lahat ng mga banal dito. Ang biyaya ng Panginoong Jesu-Cristo, ang pag-ibig ng Diyos, at ang pakikipag-isa ng Espiritu Santo ay sumainyong lahat.

— 2 Corinto 13:11-13

Dapat ko ring banggitin na nakilala ko ang dalawang pamilya sa Myrtle Beach sa panahon ng kumperensya. Ang isang pagkikita ay nangyari habang nakatayo ako sa dalampasigan, ineenjoy ang mga alon at ang mga ibon na nagtatakbuhan habang humahampas ang tubig sa pampang. Biglang may isang matangkad na lalaking African American na tumayo sa tabi ko; hindi ko siya agad nakita, ngunit ang kanyang asawa ay nakatayo sa likuran niya. Pareho silang punung-puno ng kagalakan para sa Panginoon at gumaling sa ilang bahagi ng kanilang katawan sa panahon ng aming pag-uusap habang nararamdaman ko sa loob ko kung saan sila nahihirapan. Hindi ko pa ito masyadong naibabahagi hanggang ngayon, ngunit isa sa mga kaloob na ibinibigay sa atin ng Espiritu Santo ay ang awtoridad na magpagaling. Hindi nito ibig sabihin na ang lahat ay madali o lagi nating nakikitang nangyayari ang paggaling, ngunit isang katotohanan na ang mga Banal ay may dala ng gayong kaloob sa Espiritu. Hindi rin nito ibig sabihin na ginagamit ng lahat ang kaloob na ito o lumalakad sa pananampalataya hinggil dito. Isa sa mga Banal na nakakahanap ng malaking kagalakan sa Panginoon ay si *Kapatid na Elise* sa Frekhaug. Nagbibigay siya ng inspirasyon sa marami sa kanilang paglakad kasama ang Diyos sa lansangan at siya ay isang pinagpalang kapatid sa Panginoon. Ang isa pang pamilya na nakilala ko ay may mga magagandang karanasan kay Jesus. Dumating sila isang araw at sinundo ako upang mabisita ko ang kanilang tahanan. Nag-imbata rin sila ng isang may edad nang mag-asawa na humiling na ipanalangin ko sila. Itinanong ko kung ayos lang ba kung mananalangin ako nang medyo *malakas*. Habang nananalangin ako, nakaramdam ang lalaki ng tila may tumunog sa kanyang panga. Karaniwan, kapag nananalangin ako, nagsasalita ako ng mga pagpapala sa buong katawan ng tao sa halip na sa partikular na bahagi lang ng pangangailangan. Mayroon siyang patay na paa, at pagkatapos ng panalangin, naigagalaw na niya itong muli. Pagkalipas ng ilang buwan, nabalitaan ko na nakatayo na siya at binabati ang mga Banal pagdating nila sa simbahan; ang nangyari ay naging pagpapala para sa aming lahat. Ang mga Banal sa USA ay mapagbigay din at nauunawaan na ang isang ebanghelista ay hindi nabubuhay sa *hangin at pag-ibig* lamang kapag gumagawa para sa Diyos. Wala akong sinabi tungkol dito, ngunit pinili nilang pagpalain ako bilang kapalit. Laging kahanga-hanga ang maranasan ang mga pagpapalang nagmumula sa magkabilang panig.

Nakakita rin ako ng isang lalaki sa kumperensya, at agad kong naramdaman ang espiritu ng kamatayan sa akin. Parang mamamatay na siya, at nakaramdam ako ng takot dahil dito, ngunit wala akong sinabi. Hindi nagtagal, nabalitaan ko na namatay na siya. Iyan ang mga bagay na naranasan ko sa Espiritu nitong mga nakaraang taon.

Maraming bagay ang nangyari sa biyaheng ito sa USA, ngunit hindi lahat ay madali. Ang aking kaibigan ay nahihirapan sa kanyang paglakad kasama ang Diyos noong panahong iyon. Nanalangin ako na ihayag ng Diyos ang kanyang tunay na sitwasyon sa kanya, at ito ang naging panaginip niya pagkatapos:

Sa panaginip, nasa isang gusali siya sa isang umuunlad na bansa kasama ang mga tao sa loob. May masama sa loob ng gusaling ito. Isang masamang lalaki ang nandoon na may normal na katawan ngunit may malalaking sungay na lumalabas sa kanyang ulo (Pahayag 13:1). Naglalakad siya sa paligid at pumapatay ng mga tao. Ang ilan ay nakatakas, ngunit hindi lahat ay naging seryoso sa kanya o nagmalasakit. Iyon lamang ang naalala niya sa panaginip. Mayroon akong recording nito, kaya ko ito naisulat nang detalyado.

— *Ang kanyang panaginip noong 2017*

Sa kalaunan ay napatalsik siya sa Bible school dahil may dala siyang sandata, na ilegal sa loob ng paaralan. Gumugol ako ng oras upang tulungan siya, ngunit hindi niya ito tinanggap; sa halip, umurong siya sa kadiliman at tinanggihan ang aking inaalok.

Noon ay 2017, at nakahanap ako ng matituluyan sa Verdal sa Forbregdsmyra sa isang shared housing kasama ang dalawa pang kabataang lalaki. Maaaring isipin ng iba na mahina ang aking ulo dahil hindi ako nakahanap ng trabaho, ngunit iyon ang realidad ng aking sitwasyon. May pinag-aralan ako, ngunit naging mahirap ang paghahanap ng trabaho dahil marami ang tumitingin sa Bible school bilang puwang sa aking CV. Gayunpaman, nanatili akong tapat, naggugol ng oras kasama ang Diyos (Isaias 41:10) at itinalaga ang sarili sa pagbuo ng publication engine sa kalahating taong iyon, dahil marami pang kailangang gawin. Ito rin ang punto kung kailan ako binigo ng kapatid na ito at inabuso niya ang aming pagkakaibigan, isang bagay na ibinabala na sa akin ng Espiritu Santo:

Binibigo ka niya; mahal kita.

— *Ang Espiritu Santo 2017*

Binalaan ko na siya tungkol sa maaaring mangyari kung pababayaan niya ang paggugol ng oras sa Ama. Nagpatuloy siya rito at pagkatapos ay nakipagrelasyon sa ibang babae. Siya ay isang malapit na kapatid na itinuturing kong mabuting kaibigan, at tinulungan ko siya sa isang kritikal na punto—isang bagay na alam ng Diyos na kailangang mangyari upang siya ay makaligtas. Hindi niya sinuklian ang dangal na ito, kahit na tinulungan ko siya mula sa isang masamang sitwasyon.

Kung hindi mo ako tinulungan, baka wala na ako sa mundong ito ngayon.

— *Taong 2017 ngayon, at sinabi ng isang kapatid*

Sa taong iyon, ipinakita sa akin ng Diyos ang isang puno na may matibay ngunit mababang puno (trunk). Sa itaas nito ay may bilog at madahong korona ng sariwang

berdeng dahon. Sa gitna ng mga dahon ay may mga sariwang pulang prutas, na parang pinaghalong raspberry at strawberry. Hindi marami ang mga ito, at pantay-pantay ang pagkakaalat sa tuktok ng puno, ngunit alam kong mabuti ang prutas. Naniniwala ako na ang puno ay kumakatawan sa konseptong ginagawa ko. Ang makapal na trunk ay nagpapahiwatig ng malalim na ugat, na nagpalakas ng aking loob, dahil nagpapakita ito ng malaking potensyal para sa paglago. Ngayon ko lamang naisip kung paanong ang trunk ay nagpapakita ng edad ng puno; maaari itong maging hudyat ng antas ng kapanahunan ng pangunahing ideya. Naniniwala ako na ang imahe ay ibinigay bilang paghihikayat at pagkilala sa aking gawain mula sa Espiritu Santo. Sa taong din iyon, nakatanggap ako ng salita mula sa Diyos sa pamamagitan ng isang matandang mag-asawa sa USA. Ang mga banal doon, na nakasama ko noong panahon ko sa States, ay masaya para sa akin. Inihayag ng Diyos sa kanila na dapat nila akong balaan at hilingin na ipagpatuloy ang Kanyang gawain.

Disyembre 2017 na ngayon, at ang pagbisita ng mga bata ay mahirap. Mula sa kasal, ang natira sa akin ay pangunahing double bed, isang sulatan, computer, ilang kagamitan, at siyempre, mga damit. Hindi ko na gustong kumuha ng iba pang ari-arian ng pamilya, pinili kong hayaan ang aking dating asawa at mga anak na itago ang mga iyon. Nakuha ko ang isa sa mga sasakyan, ngunit napilitan akong ibenta ito para mabayaran ang sustento sa anak kahit wala akong kita. Nag-claim ang aking dating asawa na kumikita ako nang mas mababa sa aking potensyal—na parehong totoo at lubos na mali sa parehong pagkakataon—na nagtulak sa estado ng Norway na magtakda ng isang kathang-isip na kita. Sa kabutihang palad, tinanggap din nila sa kalaunan ang aking apela, ngunit noon ay naibenta na ang sasakyan. Idinahilan ng aking dating asawa na ang kanyang ginawa ay dahil sa pagiging inosente, ngunit kapag nakita mo ang gayong pag-uugali na naulit sa sumunod na mga taon, malinaw na ito ay sadyang ginawa.

Ang hindi ko gaanong nababanggit ay ang mga buwang iyon ay punung-puno rin ng biyaya. Nakatira ako sa shared housing sa Verdal, sampung kilometro ang layo sa aking mga anak, na may napakaliit na pag-aari. Ngunit sa umaga, uupo ako sa tabi ng apoy na may kasamang tasa ng tsaa at maglalaan ng oras sa Ama (Awit 46:10). Nakakita ako ng maliliit na himala ng paglalaan sa panahong ito.

Nasa 2017 pa rin tayo, at tapat kong hinahanap ang Diyos araw-araw. Dumadalo ako sa house fellowship ng Vineyard minsan sa isang linggo, bilang karagdagan sa pagsamba na ginaganap tuwing makalawang linggo. Sa puntong ito, ang publication engine ay mature na, at noong 2018, nakapaglathala na ako ng mahigit dalawang libong titulo sa Amazon, Google Play, at Apple. Mapagpakumbaba kong kinikilala na naranasan ko ang biyaya ng Diyos nang paulit-ulit, at wala akong ibang magagawa kundi purihin Siya sa Kanyang kabutihan, nang paulit-ulit.

Ang 2017 din ang taon na nakilala ko si *Kari Jartveit* mula sa Levanger. Siya ay nasa edad sitenta at isang kamangha-manghang babae ng panalangin. Na-admit siya sa Staup Health Center sa Levanger, kung saan dinalaw namin siya ng kanyang anak, si *Kapatid na Hilde*. Si Kari ay sadyang napakabait ngunit prangka magsalita, at walang duda na minahal siya ng Diyos. Ang pagiging may sakit ay hindi nangangahulugang hindi tayo muling isinilang o hindi tayo mahal ng Diyos; siyempre hindi. Ito ang pangalawang pagkakataon na nakita kong ibinuhos ng Diyos ang langis ng kagalakan sa isang tao. Nangyari ito nang si Kari, nang walang anumang babala at hindi sinasadya, ay nagsimulang itaas ang kanyang mga kamay habang tumatawa nang may kagalakan. Sa gitna ng dalamhati at sakit, binigyan siya ng Diyos ng langis ng kagalakan (Awit 45:7)—talagang hindi kapani-paniwala! Medyo nahiya siya sa lahat ng iyon, ngunit saksi ako, at iyon ay pagpapakita lamang ng pag-ibig ng Diyos. Hindi pa nga kami nananalangin nang magkasama bago ito nangyari, ngunit ang Panginoon ay napakabuti. Agad kong nau-nawaan na iyon ang langis ng kagalakan na ibinubuhos sa kanya, gaya ng naranasan ko mismo ilang taon na ang nakararaan. Nagtatrabaho ako para sa NOKLUS noong panahong iyon at nasa banyo nang mangyari ito. Nang mangyari ito kay Kari, sinubukan niyang takpan ang kanyang sarili ng scarf na nasa leeg niya, ngunit wala itong nagawa. Ang pag-ibig ng Diyos ay ramdam na ramdam nang mangyari iyon. Si Hilde, ang kanyang anak, ay mayroon ding makapropetang kaloob mula sa Diyos, na hindi niya kinatatatang gamitin. Ang ina at anak ay naglaan ng maraming oras sa panalangin nang magkasama, na kitang-kita noong magkakasama kami. Parang iisang tao na sila, malapit sa espiritu, kung saan ang isa ay kumukumpleto sa isa. Si Kari naman ay nagdadalamhati dahil alam niyang malapit na niya kaming iwan.

Ikinuwento rin sa akin ni Kari ang isang makapangyarihang pangyayari kung saan nasaksihan niya ang mga bunga para sa isang taong nagtaksil sa kanyang asawa sa pamamagitan ng panonood ng pornograpiya. Ginawa ko rin ito mismo hanggang noong 2012, nang ipagtapat ko ito sa aking dating asawa at huminto na (1 Juan 1:9). Sinabi sa akin ni Kari kung paanong ang biktima—ang asawang babae sa kasal—ay sa hindi kapani-paniwalang paraan ay inalihan ng espiritu. Ang nangyari ay ganito: Ang mag-asawa ay magkahawak-kamay, at ang asawang lalaki ay sumumpa na hindi siya nanonood ng *pornograpiya*. Pagkatapos ay pumunta ang asawang babae kay Kari at bumagsak sa sahig sa harap nito. Naunawaan ni Kari ang pangyayari at agad na pinalayas ang espiritu. Walang naalala ang biktima tungkol dito pagkatapos. Gayunpaman, si Kari ang saksi sa buong pangyayari at ipinagkatiwala ito sa akin. Pumanaw si Kari hindi nagtagal pagkatapos niyon, ngunit naaalala ko ang kanyang ningning; isa siya sa iilang nakakaunawa na nagtatrabaho ako para sa Diyos. Wala akong gaanong pambuhay noong panahong iyon. Binibigyan niya ako ng pagkain kahit na wala akong sinasabi tungkol sa aking sitwasyon. Naaalala ko rin na sinabi ni Kari sa akin na isang araw ang kanyang asawa, na isang barbero sa propesyon, ay biglang tumayo sa gitna ng sala na may mga luhang umaagos sa pisngi.

Kari: Anong problema mo?! Asawa: Nakikita ko si Jesus na nakatayo sa gitna ng sala kasama natin.

— *Si Kari Jartveit at ang kanyang asawa*

Ang asawa ni Kari, sa kasamaang-palad, ay namatay maraming taon na bago siya. Hinala ko na ang kanyang kamatayan ay maaari sanang naiwasan kung ang kanilang simbahan ay naging aktibo at alerto noong panahong iyon. Di-direkta ring kinumpirma ito ni Kari nang banggitin niya na ang lalaking nagtaksil sa kanyang asawa ay binalaan nang makapropeta noon pa man, ngunit ang babalang ito ay tinanggihan sa isang *mapagwalang-bahala ngunit palabiro* na paraan sa simbahang iyon.

Naaalala ko ang isang araw noong taglagas na iyon, habang nakatayo sa labas. May isang kakaibang init sa paligid ng aking katawan, at gustong-gusto kong maramdaman ang ihip ng hangin. Hindi ko kailangan ng higit pa sa isang simpleng polo o sweater, na hindi karaniwan sa akin. Habang nakatayo doon, tumingin ako sa ibaba at nakita ang limang four-leaf clovers. Ang numerong lima ay tumatak sa isip ko sa buong araw na iyon. Hindi ko alam kung bakit.

Disyembre 2017 na ngayon, at nakahiga ako sa kama isang gabi sa aking silid sa Verdal, mga sampung kilometro mula sa Levanger. Nakaramdam ako ng kalungkutan at pag-nanais na maging maayos ang lahat. Sa oras na iyon, sinabi ko sa Ama sa Langit na sinubukan ko nang magbukas at magsarado ng mga pinto, ngunit walang gumagana. Ipinakita sa akin ng Diyos na ang lahat ay magbabago at magkakaroon ng panahon ng pagkahinog (maturing time) sa loob ng dalawang taon (Jeremias 29:11). Eksaktong limang buwan na ang nakalipas mula nang maghiwalay kami—ang kaparehong numero ng mga clover. Lubos akong napalakas ng loob dahil dito; kahit na hindi ko alam nang konkreto kung ano ang mangyayari, nakaramdam ako ng kagalakan sa loob ko bago ako nakatulog. Ang nasa isip ng Diyos ay magkakaroon ako agad ng bagong trabaho at makikilala ang aking magiging asawa sa loob ng humigit-kumulang tatlong buwan. Nang magsalita ang Diyos tungkol sa panahon ng pagkahinog na dalawang taon, tinutukoy Niya partikular ang pagsisimula ng kumpanyang Publifye, isang bagay na ibabahagi ko pa mamaya.

Chapter 34

Bagong Proyektong Trabaho (2018)

Enero 2018 noon at nakatanggap ako ng tawag mula kay *Oddgeir Holmen* sa HUNT Forskningscenter sa Levanger. Si Oddgeir ay isang middle manager para sa IT at ang pinakamabait na amo na nakatrabaho ko kailanman. Ang system developer na si *Anders Smedegaard Pedersen*, na kinuha kapalit ko noong 2016, ay paalis na sa kanyang trabaho. Kaya naman naghahanap si Oddgeir ng bagong empleyado na hahalili sa kanya. Inaasahang matatapos ang proyekto sa Mayo 2019 kaya kailangan nila ng papalit kay Anders. Nagkaroon ng pagpupulong kasama sina Oddgeir, Anders, at *Per Bjarne Løvsletten* at inalok akong magsimula noong ika-15 ng Enero ng taong iyon. Marahil ay nakumbinsi sila ng gawa ko sa publication engine? Naniniwala ako na nag-iwan ng magandang impresyon nang masabi ko sa kanila na katatapos ko lang bumuo ng isang publication engine na kayang gumawa ng mga lathalain na may mahigit milyun-milyong internal references sa loob ng isang digital publication at may habang libu-libong pahina. Ang isa sa pinakamalaking lathalain ay may 10 milyong references at humigit-kumulang 150,000 digital pages, at sa puntong ito ay nakapaglathala na ako ng mga Biblia sa mahigit 20 wika. Medyo eksaherado pakinggan ang mga numerong ito, ngunit hindig-hindi ito mali at tala-gang kamangha-manghang makita na naging maayos ang lahat. Sa katunayan, isa itong malaking pagpapala na ipinahayag na ng Diyos sa pamamagitan ng propesiya noong Mayo 2012 nang makatagpo ko ang maliit na grupo ng mga kababaihan mula sa Kvinneforum Nordhordland.

Hindi ko ito sinasabi upang magyabang, kundi dahil binigyan talaga ako ng Diyos ng isang kagamitan na labis kong ikinatutuwang gamitin (1 Pedro 4:10). Isang bagong panahon ang nagsimula at lubos akong nasisiyahan sa HUNT Forskningscenter sa Levanger. Kasabay nito, kumuha ako ng isang tao para gumawa ng 2000 cover images upang makapaglathala ng 2000 Biblia ng mga ebanghelyo nina Mateo, Marcos, Lucas, at Juan sa dalawa o tatlong wika bawat aklat na may mga talatang magkatambal (parallel). Ang Chinese, Japanese, at Russian ay ilan lamang sa mga wikang ito. Napakaliit lamang ng naging trabaho sa panig ko dahil ang publication engine na ang gumawa ng halos lahat. Kakaibang sabihin sa mga tao na nakapaglathala ako ng mahigit 2000 publikasyon, ngunit ganoon talaga ang nangyari. Masaya, ngunit medyo nakakamangha.

Umasa ako na ang mga lathalaing ito ay magbibigay sa akin ng katatagang pinansyal kung saan hindi ko na kailangang umasa sa isang employer at mas aktibo akong makapagbahagi ng ebanghelyo, ngunit tila hindi pa ito ang tamang panahon para doon.

Ang 2018 din ang taon kung kailan ko nakilala ang babaeng magiging asawa ko. Tinatawag ko siyang aking magiging asawa, ngunit iyon ay sa simpleng dahilan na sinimulan kong isulat ang tekstong ito noong 2022 at nagbabalik-tanaw ako. Bahagya ko na siyang kilala sa simbahan 3-4 na taon na ang nakalilipas, ngunit halos hindi kami nag-uusap noon dahil hirap na hirap siya sa wikang Norwegian. Inanyayahan niya ako ngayon para sa hapunan sa asylum center sa Levanger at kitang-kita na bumuti na ang kanyang Norwegian. Hindi niya alam noong panahong iyon na ako ay hiwalay na sa asawa, ngunit naranasan na niyang gumaling noong ipinagdasal ko siya noon, kaya masaya siyang inanyayahan ako. Siya ay mula sa isang bansa sa Asia, mahal ang Diyos, at may mga malalakas na karanasan ng pagkaligtas kung saan ginabayan siya ni Jesus sa mga mapanganib na lugar, pati na sa pamamagitan ng bangka. Nagsimula kaming mag-usap tungkol sa lahat ng aming naranasan at ang aming lakbay kasama ang Diyos pati na ang mga nakasulat sa Biblia. Sinimulan ko siyang tulungan sa wikang Norwegian at tinuruan din siya mula sa Biblia. Mabilis kaming naging magkaibigan at nagulat ako nang ipakita sa akin ng Diyos na siya ang aking magiging asawa. Sa ilang pagkakataon, naranasan kong kausapin ako ng Banal na Espiritu tungkol sa kanya. Ipinakita rin sa akin ng Diyos ang ilang bahagi ng kanyang nakaraan sa panaginip pati na ang mga bagay na darating marahil 20 taon mula ngayon (Mga Gawa 2:17). Wala akong planong kumuha ng bagong asawa kundi maglingkod na lamang sa Diyos nang mag-isa dahil ang huli kong pag-aasawa ay isang kabanata ng kalungkutan. Ngunit tila hindi binalak ng Diyos na mabuhay akong mag-isa (Jeremias 29:11). Karaniwan ay hindi ko agad nauunawaan ang mga larawang ipinapakita sa akin ng Diyos sa gabi, at ganoon din ang nangyari nang ipakita Niya sa akin ang isang maikling eksena mula sa isang kritikal na punto sa buhay ng aking magiging asawa.

Nanaginip ako o nakita ko sa gabi ang isang kotse na dumarating at pumarada sa tabi ng daan. Doon ay lumabas ang ilang tao mula sa gilid ng kagubatan at lumapit sa kotse. Alam kong hindi sila magnanakaw, kundi pumunta sila upang kumuha ng anuman mula sa kotse. Iyon ang panaginip at tulad ng dati, hindi ko naintindihan ang aking nakita, ngunit naging saksi pa rin ako.

— *Ang pangitain ng kotse na may mga damit*

Wala akong sinabihan tungkol sa panaginip na ito at inisip ko na baka nagkataon lang ito o bahagi ng isang bagay na nakita ko sa araw at napanaginipan ko lang. Nang makalipas ang maikling panahon habang nakaupo ako sa communal kitchen sa *Leira Asylmottak* at ang aking magiging asawa ay nagluluto, bigla na lang niyang ipinaliwanag kung paano siya ipinagdasal noong siya ay 12 taong gulang at kung paanong binago nito ang kanyang buhay. Ang ikinuwento niya ay medyo «*agresibo*» siya sa edad na 9 hanggang 12 taong gulang. Ang nag-udyok nito ay ang lahat ng kaguluhang nangyari nang maupo sa kapangyarihan si Khomeini. Sa kalaunan ay labis nang nadidismaya ang

kanyang ama sa kanya kaya pinuno nito ang kotse ng mga damit at sapatos. Dinala siya nito sa mga mahihirap na Kristiyano na nanalangin para sa kanya. Binigyan sila ng mga sapatos at damit bilang pasasalamat. At doon ko naunawaan na ipinakita na ito sa akin ng Diyos sa isang pangitain sa gabi. Ito ang unang pagkakataon na masasabi kong ipinakita sa akin ng Diyos ang isang pangyayari sa nakaraan na napakahalaga sa buhay ng isang tao. Isang araw habang nakatayo ako sa communal kitchen sa asylum center ng aking magiging asawa.

Paano naging ganoon na lamang ang pagmamahal niya sa Diyos?

— *Isang tanong ang namumuo sa loob*

Marami nang pinagdaanan ang aking magiging asawa at nauunawaan ko na siya ay magiging asawa ko, ngunit kasabay nito ay nagbabala rin ang Diyos. Ipinakita sa akin ng Banal na Espiritu na iiwan niya ako ng ilang beses, na talagang nangyari nga. Hindi sa pisikal kundi sa emosyonal o sikolohikal. At nagpapasalamat ako sa babalang ito dahil naihanda ako nito nang maaga. Ito ay dahil sa takot na lumitaw bunga ng malalang pagbabanta mula sa malapit na pamilya sa kanyang pinagmulan. Napakabigat na panahon noon para sa kanya bilang isang mananampalataya sa isang bansa sa Asia na humahatol ng kamatayan sa mga Kristiyano dahil sa kanilang pananampalataya. Ang makatanggap ng banta sa buhay ay hindi na bago sa aking magiging asawa. Sinasabing pinagagaling ng panahon ang lahat ng sugat, ngunit depende iyon kung mangyayari ito nang kusa kung hindi tayo aktibong gagawa ng paraan para magpatawad. Kahit anong pilit nating pigilan ang pagkalat ng sugat, maaari itong magkaroon ng karagdagang epekto sa mga bahagi ng katawan na hindi natin inaasahan. Naniniwala ako na kapag sinabi ng Diyos na kailangan nating magpatawad upang tayo ay mapatawad, madalas ay nangangahulugan din ito ng kagalingan para sa katawan. Ang pagpapatawad ay parang isang uri ng paglilinis ng pisikal na sugat na nagbibigay muli sa katawan ng pagkakataong pagalingin ang sarili nito.

Sapagkat kung pinatatawad ninyo ang mga tao sa kanilang mga kasalanan, patatawarin din kayo ng inyong Ama na nasa langit.

— *Mateo 6:14*

Ang aking magiging asawa ay sapilitang ipinakasal noong 15 taong gulang pa lamang siya at bago mangyari ang kasal ay pagod na siya. Kaya naman dinala siya ng kanyang ina at kapatid sa isang babaeng Kristiyano, isang manggugupit ng buhok, na may kaloob na propesiya.

Magkakaroon ka ng dalawang anak na lalaki... at dadaan ka sa isang mahirap na panahon bago ka makalipas ang maraming taon ay maglalakbay sa

isang malayong bansa. Doon mo makakatagpo ang isang lalaki na tutulong sa iyo na muling mabuhay, gaya ng isang barkong palubog na ngunit napigilan. Magiging mahirap ang buhay mo sa unang 50 taon, pagkatapos noon ay magbabago ito.

— *Propetikong salita sa aking magiging asawa*

Pagkalipas ng ilang panahon, natanto ko na ilang taon na ang nakalilipas ay narinig ko ang Banal na Espiritu na nagsalita sa akin sa isa sa mga pagtitipon sa simbahan ng Vineyard sa Levanger noong 2015.

Mapalad ang makakakuha sa kanya.

— *Sabi ng Banal na Espiritu tungkol sa aking magiging asawa*

Nagulat ako rito, dahil bakit ko kailangang malaman iyon?! Hindi ko iyon naintindihan hanggang noong huling bahagi ng 2018 nang magsimulang pumasok sa isip ko na ang Banal na Espiritu ay nagsasalita tungkol sa akin bilang ang mapalad na iyon. Nakatulong ito sa akin na tanggapin at maunawaan na ang kagalakang nararamdaman ko para sa aking magiging asawa ay hindi lamang sa akin kundi tama sa harap ng Diyos. Ang isang kasal ay mahalagang parangalan hindi lamang sa pagitan ng mga tao kundi pati na sa Diyos, sa katunayan, higit pa. Dapat nating subukang parangalan ang Ama sa lahat ng bagay at huwag gumawa ng mali sa kanino man. Maraming mangyayari sa taong ito at naranasan ko na ang simbahan at maging ang mga malapit na kaibigan sa pananam-palataya ay mapaghinala at iniisip na ako ay isang babaero. Anuman ang mangyari, sigurado ako sa aking desisyon at gayundin siya. Kasabay nito, sinasabi ng Diyos sa amin na hindi kami maaaring makibahagi sa kagalakan ng pag-aasawa dahil hindi pa kami kasal. Sapagkat paano kami makapaglilingkod sa Kanya kung lalabag kami sa kasal at magkakasala laban sa Kanyang katawan?

"May karapatan akong gawin ang lahat ng bagay," ngunit hindi lahat ng bagay ay nakakabuti. "May karapatan akong gawin ang lahat ng bagay," ngunit hindi ako magpapaalipin sa anuman. Ang pagkain ay para sa tiyan at ang tiyan ay para sa pagkain, ngunit kapwa sila lilipulin ng Diyos. Ang katawan ay hindi para sa pakikiapid kundi para sa Panginoon, at ang Panginoon ay para sa katawan. Muling binuhay ng Diyos ang Panginoon, at sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan ay bubuhayin din niya tayo. Hindi ba ninyo alam na ang inyong mga katawan ay mga bahagi ng katawan ni Cristo? Kukunin ko ba ang mga bahagi ng katawan ni Cristo at gagawin silang bahagi ng katawan ng isang babaeng bayaran? Hinding-hindi! O

hindi ba ninyo alam na ang nakikipag-isa sa isang babaeng bayaran ay nagiging kaisa niya sa katawan? Sapagkat sinasabi sa Kasulatan, "Ang dalawa ay magiging isang laman." Ngunit ang nakikipag-isa sa Panginoon ay nagiging kaisa niya sa espiritu. Layuan ninyo ang pakikiapid. **Ang bawat ibang kasalanang ginagawa ng isang tao ay nasa labas ng katawan, ngunit ang gumagawa ng pakikiapid ay nagkakasala laban sa sarili niyang katawan.**

Hindi ba ninyo alam na ang inyong katawan ay templo ng Espiritu Santo na nasa inyo at tinanggap ninyo mula sa Diyos? Hindi na ninyo pag-aari ang inyong sarili; binili kayo sa isang halaga. Kaya't parangalan ninyo ang Diyos sa pamamagitan ng inyong katawan.

— 1 Corinto 6:12-20

Sa kabuuan, pinili naming makinig sa Diyos at parangalan Siya sa pamamagitan ng aming mga katawan at ginagawa namin iyon hanggang sa araw na ito. Marami pa sana akong masasabi at maibabahagi tungkol sa mga nangyari. Gayunpaman, alam ko na ako at ang aking magiging asawa ay makakatanggap ng isang malaking regalo sa loob ng ilang taon. Ang Banal na Espiritu ay kapwa nagsabi at nagpakita sa akin kung ano ito. Masasabi ko ito dahil ang babaeng nagsalita ng propesiya sa aking magiging asawa ay nagsalita rin tungkol sa kanyang kapatid at lahat ng sinabi niya ay nagkatotoo at tama. Nang unang magsalita ang Banal na Espiritu tungkol dito, sa totoo lang ay inisip ko na nawawala na ako sa sarili. At may apat na saksi sa mga ipinahayag ng Diyos sa loob ng halos 40 taon. Nang dahil sa pagkadismaya kamakailan ay hiniling ko sa Diyos na kumpirmahin ito, isang kapatid sa pananampalataya ang nagkaroon ng panaginip na malinaw na nagsasabing ito ay mula sa Diyos. Bakit ko ito ibinabahagi kahit hindi lubos na malinaw ang aking sinasabi? Dahil nais ko na ang mga hindi naniniwala ay magsimulang makita na ang Diyos sa Langit ay kamangha-manghang mabuti at may pag-asa para sa lahat. Ang ilan sa atin ay dumadaan sa madidilim na lambak at nais kong magpatotoo sa aking nakita at narinig higit pa sa pagtatago lamang nito sa aking sarili. Hindi ito laging nangangahulugan na masasabi ko ang lahat, dahil may mga bagay na pribado at hindi dapat ibahagi. Siyempre, kailangan ng balanse. Ang Diyos ay lumikha ng isang kamangha-manghang mundo at ipinapakita ang Kanyang pag-ibig sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Salita at ng Banal na Espiritu. Iniingatan Niya tayo sa mga tagumpay at kabiguan kung hahayaan natin Siyang gawin ito (Mga Awit 23:4). Inaalagaan Niya ang ating mga puso sa gitna ng mga unos at karapat-dapat Siya sa ating papuri na may ganap na pagsuko.

Ang propeta na nagsalita sa aking magiging asawa ay ang ikatlong saksi at nagsalita siya tungkol sa parehong bagay 35 taon na ang nakalilipas. Ang ikalawang saksi ay ang aking magiging asawa at siya mismo ay nakakita sa regalong matatanggap namin at nag-

ulat dito, ngunit tunay na naging mahabagin ang Diyos sa amin. Medyo mysteryoso ako habang isinusulat ito, ngunit hindi lahat ay tamang ibahagi sa publiko.

Mayroon akong limang anak at alam ko na at ipinakita na sa akin ng Diyos kung ano ang naghihintay sa akin pati na ang tungkol sa kanila. Hindi lahat ay tatanggap sa patotoong ito hanggang sa mangyari ito, ngunit sinasabi ko ang ilang bahagi nito upang walang makapagsabi ng laban sa akin pagkatapos. Nilabanan ko pa nga ang Banal na Espiritu rito dahil napakalakas nito para sa akin at naging alinlangan ako sa sarili kong kaligtasan dahil sa ipinakita ng Banal na Espiritu. Minsan ay isang malaking gulat kapag nagpapakita ang Diyos ng mga pangyayari sa hinaharap, lalo na kapag ito ay napakapersonal at malapit sa puso. At kinuwestiyon ko ang sarili kong kaligtasan sa puntong iyon. Gayunpaman, ang Diyos ay mabuti. Isang kalungkutan ang mawalan ng pagkakataong makasama ang sariling mga anak sa araw-araw kaya labis akong nagpasalamat sa Diyos at nagagalak sa mga darating na mangyayari. Ito ay isang bagay na ang aking magiging asawa mismo ay ayaw masyadong pag-usapan dahil sa sitwasyong kinalalagyan niya, kaya ganoon na nga iyon. Umaasa ako at nananalangin na magawa namin ang ipinagagawa ng Diyos sa amin sa hinaharap.

Kapag naghintay ka ng 11 taon para sa asylum sa Norway, dadaan ka sa maraming pagsubok. Naging napakabuti ng Diyos sa kanya at gumaling ang kanyang paa sa pamamagitan ng pagpapatong ng mga kamay sa Prayer Center sa Levanger ilang taon na ang nakalilipas. Ang mga sakit na nararamdaman niya sa kanyang bahagi ng katawan tuwing may regla siya simula noong siya ay 10 taong gulang ay nawala rin matapos ang panalangin noong nakaraang 3 taon (Santiago 5:16). At unti-unti na rin siyang bumubuti maging sa kanyang mental na kalagayan. Siya ay isang masayahin at palakaibigang babae na maraming naitutulong sa kanyang komunidad at ang kanyang anak ay nagtapos bilang doktor noong ika-13 ng Hunyo 2022 pagkatapos ng 6 na taong pag-aaral.

Noong una, ang isa sa mga anak ng aking magiging asawa ay hindi masaya sa akin. Tungkol sa bagay na iyan, naaalala ko na ikinuwento sa akin ng aking magiging asawa kung paano siya nakatanggap ng pampalakas-loob mula sa Diyos mahigit 10 taon na ang nakalilipas. Sa pangitaing iyon, nakita niya ang isa sa kanyang mga anak na nakatayo sa isang pasilyo, may balbas at puting kapa, gaya ng isang doktor. Ipinakita ito sa kanya noong sila ay nasa Turkey kung saan ang kanyang anak ay walang pagkakataong makapag-aral. Simple ko lang itong ikinukuwento ngayon, ngunit tiyak na hindi ito naging madali para sa kanila sa panahong iyon sa kanilang buhay kaya may mabuting dahilan ang Diyos sa pagpapalakas ng kanyang loob. Medyo espesyal na makita ang mga ganitong bagay na nagaganap, ngunit sa pagbabalik-tanaw ay nauunawaan ko kung bakit sinabi ng Banal na Espiritu na mapalad ako na mapapasaakin siya. Madalas ay nauunawaan ko lamang ang mga salita ng Banal na Espiritu kapag nakita ko na itong nangyayari at maaari itong mangyari buwan o taon pa ang lumipas. Medyo kabalintunaan, ngunit ang dati kong asawa ay mas abala sa paghahanap ng aking mga mali kaysa sa katotohanang

ang ginagawa ko ay nakalulugod sa Diyos. Mas marami akong natanggap na kritismo mula sa mga tao dahil sa aking pag-uugali kaysa sa pagtutuwid ng Banal na Espiritu. Ngunit naituwid din ako ng Banal na Espiritu, upang maging malinaw lang. At nangyari ito sa ilang mga pagkakataon.

Matapos ang panahong ginugol ko kasama ang aking magiging asawa, nakita ko na siya ay isang ebanghelista at may alab at pag-ibig mula sa Diyos sa pagbabahagi ng ebanghelyo. Siya ay napaka-sosyal at isang taong may kapaki-pakinabang na katangian, at huling nagsalita ang Diyos sa kanya noong kami ay nasa *Tremorkirken sa Sartor Senter sa Sotra* isang linggo bago ako umalis ng Øygarden. Doon ay ipinakita ng Diyos sa kanya na magsisimula kaming magtrabaho nang magkasama pagkatapos ng 5 buwan at ito ay noong ika-19 ng Hunyo 2022. Ito ang unang pagkakataon na ang Ama ay nakiusap sa kanya at nagbigay ng petsa, gaya ng ipinagdasal naming dalawa ilang araw lamang bago ito mangyari. Dinig kami ng Ama, kamangha-mangha! Hindi ito laging nangangahulugan na madali ang lahat, ngunit may malaki akong kapayapaan at kagalakan para sa mga darating na bagay. Gayunpaman, medyo nauuna na ako sa mga pangyayari. Ngunit nais ko lang ibahagi ang tungkol sa aking magiging asawa upang may malaman kayo tungkol sa kanya.

Sa maagang bahagi ng aming pagkakaibigan ng aking magiging asawa bandang 2018, ipinakita sa akin ng Banal na Espiritu na siya ay *dapat mapunta sa sahi*. Hindi ko naintindihan kung ano ang ibig sabihin nito, ngunit ilang sandali matapos ko siyang ipagdasal, bumagsak siya at nakatulog sa aking mga braso sa sahi. Ipinagpatuloy ko ang pagdarasal hanggang sa matapos ako at nang magising na siya, parang tumitingin ako sa mga mata ng isang sanggol. Hindi ko malilimutan ang karanasang iyon, ngunit hindi ko talaga alam kung ano ang naganap maliban sa naniniwala ako na isa itong uri ng paglilinis na kanyang pinagdaanan. Alam ko na ito ay inihula na at kailangan ito, at nanalangin ako sa ibang wika (tongues) sa kanya habang siya ay natutulog dahil alam ko na ang espiritu ang nananalangin noon at hindi ang ating pang-unawa (Roma 8:26).

Nais kong idagdag na ang kanyang anak at si *Kapatid Ole Martin*, dalawa sa mga banal, ay lumapit sa akin at inihambing ako sa isang *babaero* sa taong ito. Ang mga tao ay nagpakalat din ng mga kasinungalingan sa likod ko tungkol sa akin at sa aking magiging asawa at sila ay kinakabahan kung ang nangyayari ba ay tama. Hindi rin niya nagawa ang tama sa harap ng Diyos sa lahat ng kanyang ginawa bago kami magkakilala at ang pagkikitang ito ay resulta rin noon. Nag-aalala ang kanyang anak para sa kanya. Lahat tayo ay bunga ng ating nakaraan at kapag dumating na tayo sa katotohanan ay dapat nating iwaksi ang takot at pangiginig. Nalalapat ito sa akin gaya rin sa aking mga kapatid. Kapag nagbibigay tayo ng mga paratang laban sa ating sariling kauri, dapat itong makatuwiran at dapat lumapit nang may pag-ibig. Hindi ito nangyari rito, ngunit alam kong siya ay isang mabuting kapatid at ayos lang sa akin na medyo sumobra siya, ngunit hindi iyon kinailangan. Sa katunayan, ang aking magiging asawa ay pinilit na lumayo

sa akin sa loob ng sumunod na 6 na linggo. Isang gulat ang maparatangan sa ganitong paraan at sa panahong ito ay wala akong kahit anong lakas. Noon nagsalita sa akin ang Banal na Espiritu at konkretong nagbigay sa akin ng isang pangalan na ikinatutuwa ko hanggang sa araw na ito. Hindi lang iyon, binalaan din ako ng Banal na Espiritu at sinabi na ako at ang aking magiging asawa ay *magkakagulo* (magkakamali) sa kalaunan. Na ginawa rin naman namin at pagkatapos ay tinalikuran muli. May kasamang pag-aliw at pagsaway mula sa Banal na Espiritu, kumbaga. Ang medyo nakakatuwa sa panahong ito ay natutulog din ako ng 9-10 oras bawat gabi at ang epekto nito sa aking trabaho sa HUNT Forskningssenter, sa kakatwang paraan. Nakapagpahinga nang maayos ang utak ko sa gabi at naging napakahusay ng trabaho ko. Ngayon ay maaaring itanong kung hindi ba ako naging mahusay sa trabaho hanggang sa puntong iyon, ngunit hindi ko masasabi iyon dahil lahat ng ginawa ko ay gumana at nasiyahan si Oddgeir sa aking trabaho. Nagawa kong intindihin ang lahat ng kailangan nila, nahanap at naayos ang mga mahahalagang error na nandoon na bago pa ako dumating, at nakabuo ng mga tool at ginawa ang lahat ng hiningi sa akin at higit pa. Nag-deliver din ako sa isang proyekto para sa Norwegian Institute of Public Health (Folkehelseinstituttet) at ginawa rin ang parehong bagay sa mga sumunod na pagkakataon. Sa teknikal na aspeto, lahat ay naging maayos at labis akong nasiyahan sa trabaho dahil natutunan ko rin ang *Golang* habang nagtatrabaho sa HUNT.

Chapter 35

Forskningssenteret (2019)

Nasa kalagitnaan na ng 2019 at natapos ko na ang aking posisyon sa proyekto bilang System Developer sa HUNT Forskningssenter sa Levanger. Naglakbay ako patungong Asia at sumama sa isang pastor paakyat sa kabundukan para makipagkita sa isang grupo ng mga pastor doon upang magbahagi at gumawang kasama nila (Matteus 28:19).

Noong panahon ng pananatili ko sa isa sa mga bansa sa Asia, nangusap sa akin ang Banal na Espiritu sa ilang pagkakataon kung saan kailangan kong maging Kaniyang tinig sa mga tao nang may pagsaway. Ang isang pagkakataon ay noong ang isa sa mga nakatatanda (elder) sa iglesia ay nagkasala laban sa Espiritu. Hindi ko ito alam ngunit naramdaman ko ito nang matindi sa loob ng aking espiritu bago ko pa ito nakita ng sarili kong mga mata. Ang ikalawang pagkakataon ay noong may isang kristiyanong doktor na may sakit at nakahigang paralisado sa isang stretcher na malapit sa lupa. Mabaho siya sa amoy ng ihi. Sinabi ng Banal na Espiritu na ang kalagayan ay bunga ng sarili niyang gawa at kailangan kong sumunod at sabihin ito sa kaniya. Bumuhos ang mga luha mula sa kaniyang mga mata at ipinagtapat niya na tama ang aking sinabi at kinilala niya ang kaniyang ginawa (Jakob 5:16). Nanalangin kami para sa kaniya at mula sa sandaling iyon ay nagsimula ang paggaling, at muli siyang nakatayo sa kaniyang mga paa makalipas ang ilang buwan. Siya ay isang matandang lalaki at sa kasamaang-palad ay pumanaw rin hindi nagtagal pagkatapos, bagaman gumaling na siya mula sa pagkaparalisa.

Pagkatapos ng paglalakbay misyonero ay bumalik ako at nagsimulang maghanap ng trabaho. Naanyayahan ako sa iba't ibang mga interview ngunit wala ring nangyari. Pagkaraan ng walong buwan, medyo sumuko na ako at sinimulan ang proseso ng pag-subok sa isang ideya na mayroon ako para sa isang bagong produkto. Sinuri ko ito sa pamamagitan ng isang third-party na kinuha ng munisipyo para sa gawaing iyon, ang *Proneo AS* sa Verdal. Nakipagkita ako sa kanila dala ang isang kumpletong ulat tungkol sa nagawa ko na at ang ideya para sa bagong produkto. Mukhang nagulat ang pinuno at ang mga tanong na inihanda niya ay nasagot na lahat sa aking ulat.

Binigyan ng *Proneo* ng pagsang-ayon ang ideya at nag-apply ako sa NAV para sa suporta (Ordspråkene 16:3). Tungkol saan ito? Ito ay tungkol sa isang bagong produkto na tutulong sa mga tao na gumawa ng mga digital na aklat at pagtagni-tagtiin ito kasama ang mga diksyunaryong sinulat mismo o binili, lahat para sa pagbebenta online o digital na pamamahagi. Walang katulad na tool sa merkado ngayon na alam ko. Binalikan namin ang taong 2012 nang ang Kvinneforum Nordhordland ay nagpahayag ng propetikong

salita na posibleng gagawa ako ng *isang bagay na bago na wala pang nakagagawa noon*; ang paghabing mga bagay-bagay. Tugma rin ito sa lumang publication engine.

Naaprubahan ang aking aplikasyon pagkatapos ng ilang linggong pagproseso at nagsimula na ako sa isang taong pag-develop gamit ang sarili kong home office. **Isinulat ko na rati na noong Disyembre 2017 ay sinabi sa akin ng Diyos na mayroong panahon ng paghahanda na tatagal ng dalawang taon** (Forkynneren 3:1). Noon ko napagtanto na noong sinimulan ko ang proseso ng aplikasyon ay lumipas na ang dalawang taon. At ang suporta mula sa NAV ay dumating halos sa mismong araw na nagsara (lockdown) ang Norge. Napansin ko na ang oras ng pagsisimula ng trabaho para sa bagong tool ay kasabay ng panahon kung kailan itinaas ang dagpenger (unemployment benefits) at nakatanggap pa ng feriepenger (holiday pay) sa dagpenger.

Nagtatrabaho ako ngayon mula sa bahay sa loob ng isang taon habang ang gobyerno ay nagpapatupad ng dagdag na suporta para sa mga walang trabaho. At bago ko pa makuha ang pag-apruba mula sa NAV para sa suporta sa labindalawang buwang pagtatrabaho sa bahay, napanaginipan ko na nililinis ko ang isa sa aking mga silid. Halos kasabay nito, napanaginipan ng aking mapapangasawa na nakakakita siya ng maraming karton sa labas ng aking sala. Hindi ko naintindihan kung ano ang ibig sabihin nito at medyo kakaiba ito para sa akin. Iminungkahi ng aking mapapangasawa na gamitin namin ang isang kwarto bilang home office at sinimulan naming iligpit ang mga gamit doon. Inilipat namin ang aking kama sa sala at sabay na naglinis sa sala at sa attic (kneloftet). Nang makita ko ang lahat ng mga karton sa sahig ng sala at malinis na ang kwarto, doon ko napagtanto kung ano ang ginawa ng Diyos. Nagsalita ang Ama tungkol sa proyektong ito dalawang taon na ang nakalilipas at ipinakita sa amin ang pagsisimula nito nang sabay. Kinakabahan akong tanggapin ang ganitong proyekto nang wala ang Diyos at sa huli ay gumaan ang loob ko na ipinakita ito sa akin ng Ama (Filipperne 1:6).

Sa taong ito ay nakaramdam din ako ng matinding pagkabahala para sa aking ama. Binisita niya ako, at noon ay naramdaman ko na mayroong seryosong mali. Sinabi ko sa kaniya na nais ko siyang binyagan sa ilog na malapit sa tinitirhan ko. Sa kasamaangpalad, mariin siyang tumanggi dito at pagkatapos ay nagtungo sa Filipinene. Wala akong kapayapaan para sa aking ama sa panahong iyon (Romerne 9:1-2).

Chapter 36

Forskningssenter (2020)

Bagong taon noon ng 2020 at nagtatrabaho ako upang matapos ang isang pilotversjon ng aking produkto. Nagsisimula nang gumana ang mga bagay-bagay, ngunit kasabay nito ay medyo nag-aalala ako sa kung ano ang mangyayari kapag natapos na ang suporta mula sa NAV at maiiwan akong walang trabaho o pera. At sa oras na ito, isang kapatid sa pananampalataya, isang babaeng nagtatrabaho kasama ang kanyang asawa sa USA at bahagi ng isang mag-asawang pastor, ang kumontak sa akin sa Facebook. Sinabi niya sa akin na may na-post akong hindi tama sa Facebook. Nagpasalamat ako rito at agad na binura ang post. Nagulat siya sa aking pagpapakumbaba at biglang nangusap ang Den Hellige Ånd sa kanya at ipinakita sa kanya ang isang ekonomikong tagumpay para sa akin. Sinabi rin niya na dininig ng Diyos ang aking mga panalangin patungkol sa aking paglilingkod sa Kanya sa hinaharap. Namangha ako sa kung ano ang maaaring kahulugan nito, ngunit sinadyang pinanatili ang katahimikan ng loob sa kung anuman ang mangyayari sa hinaharap, isang bagay na hindi laging madali. Dapat ding sabihin na isinaalang-alang ko ang ilang posibleng senaryo kung paano ako makakaraos sa darating na panahon, ngunit itinuwid ako ng Diyos sa pamamagitan ng dalawang panaginip na ibinigay Niya sa akin. Sa isang panaginip, nakita ko ang Vasaskipet na naglalayag mula sa daungan at mabilis na lumubog pagkatapos. Sa ikalawang panaginip, lumilipad ako sa isang mataas at pahabang silid at kumikilos na parang isang nagmamaktol na superman habang lumilipad sa loob nito. Naunawaan ko na ipinapakita sa akin ng Diyos na walang saysay ang pagsisikap na magplano para sa panahong darating at inilagay ako rito para sa kasalukuyang panahon, at hindi dapat magreklamo kung nasaan Niya ako inilagay (Isaias 55:8-9). Pinakalma rin ako nito.

Sa panahong malapit nang matapos ang suporta mula sa NAV ay nakipag-ugnayan ako kay Oddgeir. Lumabas na sa taong ito ay nakatanggap ako ng isang matatag na proyektong pangkonsulta mula sa HUNT bilang karagdagan sa mga royalties mula sa benta ng mga publikasyong inilathala ko. Sa madaling salita, ang lahat ay naayos sa aspetong pinansyal (Filipos 4:19). Maidaragdag pa na ang produktong ginawa ko para sa Forskningssenteret sa taong ito ay ginagamit na ngayon sa kanilang *Aldring i Trøndelag* (AiT) at COVID-prosjekt na tatagal ng dalawang taon at gumagana rin ayon sa ninanais:

Gumagana ito nang perpekto.

— *Feedback ni Oddgeir Holmen*

Maayos naman ang kalagayan ng mga bata, ngunit lahat tayo ay tatayo sa harap ng Diyos balang araw dala ang ating buhay at ang mga desisyong ginawa natin laban sa ating mga asawa at sa iba pang mga Banal (Roma 14:12). May mga bagay na dapat ay tiningnan ko nang magkaiba tungkol sa aking dating asawa at mga anak, ngunit ang diborsyo ay hindi bahagi nito.

Sa taong ito, itinigil ng asylmottaket ang operasyon nito sa Levanger. Ang aking magiging asawa ay inilipat sa isang bagong asylmottak, isang bagay na medyo kinatatakutan niya dahil binalaan siya ng Diyos na magiging mahirap ang mga bagay-bagay sa darating na panahon. Kasabay nito, sinabi ng Diyos na tapos na ang panahon ng paghihintay, bagaman wala kaming natanggap na tiyak na oras para dito. Kailangan nating maging matiyaga (Hebreo 10:36). Mas maaga sa taong ito, tinipon ko ang mga dokumento ng kaso at idinokumento ang kanyang gawaing pang-ebanghelyo rito sa Norway. Ipinadala ito sa *Norsk Organisasjon for Asylsøkere* (NOAS). May mga liham mula sa limang magkakaibang mag-asawa at sa anak ni Sharon kung saan pinapatotohanan nila siya rito. Ang inaasahang oras ng pagproseso ng kaso ay maximum na labindalawang buwan na may ekspektasyong siyam na buwan, ngunit sa kasalukuyan ay nasa ikalabing-walong buwan na kami nang walang anumang tugon mula sa UNE.

Ang pagkabalisa para kay Bjørn mula noong 2019 ay nakumpirma sa taong ito. Siya ay, dahil sa isang aksidente, nabaril noong siya ay nasa Filippinene. Sinabi ng mga doktor na kung hindi lamang tumama ang bala sa tadyang at nagbago ng direksyon sa loob ng katawan, malamang na namatay siya. Naniniwala silang tinulungan siya ng mga anghel (Mga Awit 91:11) at malinaw na isang himala na siya ay nakaligtas. Gusto ko sana siyang bautismuhan sa ilog bago siya umalis, ngunit tumanggi siya rito. Naunawaan ko ngayon na ang balisang naramdaman ko para sa kanya ay totoo at hindi ako nakaramdam ng katiyakan kung siya ba ay tunay na nasa mga kamay ng Diyos hanggang sa sandaling iyon. Umaasa ako na sapat ang kanyang pagpapakumbaba para kilalanin ito kung may magtatanong sa kanya, kapwa ang tungkol sa bautismo at ang nangyari bago iyon. Gayunpaman, hindi niya iyon kasalanan at biktima lamang siya sa isang pagtatangkang pagpatay laban sa taong nakaupo sa tabi niya. Ang motibo ay ang subukang alisin ang utang na pinansyal.

Chapter 37

Publifye AS (2021)

Dumating na tayo sa taong 2021 at nasa pagtatapos na ako ng taon kung kailan sinuportahan ako ng NAV sa aking gawain. Itinatag ko na ngayon ang Publifye AS. Sa hinaharap, naniniwala ako na marami ang matutuwa sa produkto at sa mga yamang magiging pundasyon nito. Ito ay isang kasangkapan na nagbibigay sa mga paaralan at organisasyon, pati na rin sa mga pribadong indibidwal, ng pagkakataong lumikha ng higit pang sigla sa pag-aaral at pagbabasa (Mga Taga-Roma 11:29). Ang mga ito, kasama ang mga guro at mga estudyante, ay magagamit ito upang sumulat ng sariling mga teksto na may mga diksyunaryong nakahabi sa loob nito, na isang bagay na bago sa merkado. Bahagi ng kaalamang bumubuo rito ay ang karanasan ko sa paggawa ng ilang libong digital na aklat na may mga diksyunaryong may hanggang ilang milyong ugnayan at iba't ibang distributor at teknolohikal na solusyon.

Noong kinausap ako sa paraang makapropeta noong 2014 bago ako umalis ng USA, sinabi ng isang propeta sa akin na ako ay malikhain at totoo iyon. Sinabi rin na mayroon akong mahirap na panahong haharapin. Ngunit, mahilig akong lumikha ng mga bagay, wika nga, at may kakayahan akong makita kung paano ko ito gagawin at makakatulong ito upang ilabas tayo mula sa isang mahirap na panahon (Mga Kawikaan 16:3).

Tungkol naman sa aking sariling ama. Nang bumisita siya nitong taon, naging direkta ako sa kanya at hiniling ko sa kanya na magpabinyag kay Jesu-Kristo. Siya ay nag-aalinlangan noong una ngunit kalaunan ay sumang-ayon at bininyagan sa ilog sa Levanger ko at ng aking magiging asawa. Ako mismo ay hindi sigurado kung tama ba ito, kaya humingi ako ng tanda sa Diyos. Ang sumunod na nangyari ay ang isang kapatid sa pananam-palataya na nagngangalang *Maryam* ay nakakita ng pangitain tungkol sa aking ama; una ay parang nasa loob ng bilangguan at pagkatapos ay nakita niya siya sa labas ng bilangguan. May suot siyang sumbrero ng mandaragat, may puting balbas, at ang Panginoong Jesus at ako ay nakatayo sa likuran niya. Hindi pa nakikilala ni Maryam ang aking ama at hindi niya alam na siya ay naging mandaragat, o na siya ay may puting balbas, kaya ito ay nagbigay sa akin ng kapanatagan. Nagpadala rin si Maryam ng mensahe sa akin bago pa man siya binyagan kung saan sinabi niyang ang aking ama ay *malamang na mabibinyagan sa katapusan ng linggo*. Ang lahat ay nagkatotoo nang eksakto. Ang larawan mula kay Maryam ay malinaw na ang Diyos ang nagpalaya sa aking ama sa pamamagitan ng bautismo (Mga Taga-Roma 6:4) at iyon ay sapat nang kumpirmasyon para sa akin.

Ang yumao nang asawa ng aking ama, si Ragnhild, ay tinanggap din ang *kaloob* ni Jesus ilang buwan lamang bago siya namatay. Noong panahong iyon, inilagay ng Diyos sa aking puso na pumunta sa Bergen bago pa man siya pumanaw. Naaalala ko ang pagpasok ko sa kanyang silid sa nursing home at nagniningning siya na parang araw sa harap ko. Naghirap siya sa malaking bahagi ng kanyang buhay, kaya napakagandang makita ito at sigurado ako na may mga anghel sa silid kasama namin sa araw na iyon. Ibinahagi ko sa kanya ang tungkol sa Panginoon at tinanggap niya si Jesus. Posible para sa isang tao na magsabi ng oo kay Jesus at ipanganak na muli (Juan 3:3), kahit na hindi nauunawaan ng isipan ang nangyayari dahil naranasan ko rin ito mismo. At nagtitiwala ako na ang Diyos sa Kanyang biyaya at kapangyarihan ay tutupad sa Kanyang pangako at iingat na kapwa si Ragnhild at ang aking ama sa Kanyang mga ligtas na kamay (Mga Taga-Filipos 1:6).

Purihin ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesu-Kristo, na siyang nagpala sa atin kay Kristo ng bawat espirituwal na pagpapala sa mga kalangitan. Sapagkat tayo'y hinirang niya sa kanya bago pa itinatag ang sanlibutan, upang tayo'y maging banal at walang dungis sa harapan niya. Sa pagibig, itinalaga niya tayo nang maaga upang maging kanyang mga anak sa pamamagitan ni Jesu-Kristo, ayon sa katuwaan ng kanyang kalooban, sa ikapupuri ng kaluwalhatian ng kanyang biyaya, na malayang ibinigay niya sa atin sa Minamahal. Sa kanya'y mayroon tayong katubusan sa pamamagitan ng kanyang dugo, ang kapatawaran ng ating mga kasalanan, ayon sa kayamanan ng kanyang biyaya na kanyang pinasagana sa atin sa buong karunungan at pagkaunawa, na ipinaalam sa atin ang hiwaga ng kanyang kalooban, ayon sa kanyang katuwaan na nilayon niya sa kanya. Bilang isang plano para sa kaganapan ng panahon, upang pag-isahin ang lahat ng mga bagay kay Kristo, ang mga bagay na nasa langit at ang mga bagay na nasa lupa. Sa kanya rin naman tayo ay naging mga tagapagmana, na itinalaga nang maaga ayon sa layunin niya na gumagawa ng lahat ng mga bagay ayon sa pasiya ng kanyang kalooban. Upang tayong mga unang umaasa kay Kristo ay maging sa ikapupuri ng kanyang kaluwalhatian. Sa kanya ay kayo rin naman, nang inyong marinig ang salita ng katotohanan, ang ebanghelyo ng inyong kaligtasan. **Sa kanya ay kayo rin naman, nang kayo'y sumampalataya, ay tinatakan ng ipinangakong Espiritu Santo, na siyang garantiya ng ating mana, hanggang sa matubos ang pag-aari ng Diyos, sa ikapupuri ng kanyang kaluwalhatian.**

— *Mga Taga-Efeso 1:3-14*

Ito rin ang taon kung kailan ang aking magiging asawa ay nakatanggap ng larawan mula sa Diyos na ang mga bagay ay magsisimula nang bumuti at may *liwanag sa abot-*

tanaw, isang bagay na kongkreto ring kinumpirma ng Diyos sa Tremorkirken sa Sotra noong Hunyo 2022.

May ilang mga iglesya na naghahanap ng kalooban ng Diyos at ng Kanyang mga kaloob na espirituwal, ngunit nakadarama ako ng matinding pananabik na makita ang mga banal na may takot sa Diyos at pinapatnubayan ng Espiritu ng Diyos sa simbahan, at sa kasamaang-palad ay maraming mga iglesya ang nagkakaila sa kapangyarihan ng Diyos at sa Espiritu Santo:

Sila'y may anyo ng kabanalan, ngunit itinatatwa ang kapangyarihan nito.
Iwasan mo ang mga ganyang tao!

— 2 Timoteo 3:5

Paano maasahan ng simbahan na lalaganap ang ebanghelyo nang walang kapangyarihan ng Diyos (1 Corinto 4:20)? Hindi alam ng mga tao kung ano ang kanilang pinalalagpas, sapagkat hinahanap natin ang sa atin at hindi ang sa Diyos; kahit maganda itong tingnan sa labas, wala namang buhay pagkatapos ng kamatayan (Mga Taga-Roma 8:6). Pagkatapos ng kaligtasan, nakaramdam ako ng mapait na lasa sa aking bibig sa pag-iisip na dati akong nasa Den Norske Kirke ngunit hindi ko nalaman ang katotohanan na kailangan kong ipahayag sa pamamagitan ng aking bibig at magpabinyag bilang matanda at tanggapin ang mga pagpapala sa pamamagitan ng pagpapatong ng mga kamay ng mga Banal (Mga Taga-Roma 10:9-10).

Chapter 38

Ang Landas Pasulong (2022)

Nasa kalagitnaan na kami ng 2022 at nananabik ako sa pagdating ng panahon na ang ak-
ing magiging asawa ay makakuha na ng pahintulot sa paninirahan upang makapagsim-
ula na kaming maglingkod nang magkasama. Ngunit hindi ito nangyari at ang Tingret-
ten ay hindi nakinig sa kanyang kaso sa anumang paraan. Kaya, masasabi ko na kaming
dalawa ay nanaginip noong nakaraang taon na ang pagproseso ng kaso ay hindi magig-
ing «malinis» kung gayon nga ang maitatawag doon. Ngunit sa kabila nito, mayroon
akong kapayapaan (Filipos 4:7), kahit na tila ito ay isang pagtataksil ng Den Norske Stat,
kung magiging tapat ako. At iyon din ang ipinakita sa amin ng panaginip, na ang sistema
ng pagproseso ng kaso ay parang isang imburnal.

Ang isang asylsøker noon ay nakakatanggap ng halos dalawang libong kroner bawat
buwan, ngunit ito ay tumaas sa tatlong libo. Dapat itong sumakop sa pagkain, damit, at
transportasyon. May alam akong mga asylsøker na nawawalan ng kuryente kapag gu-
magamit ng takure dahil napakarami nila sa loob ng isang bahay. At tuwing taglamig,
naranasan nilang mawalan ng pangunahing pampainit sa loob ng ilang araw at kailan-
gang magsuot ng napakakapal na damit at pagkasiyahin ang sarili sa isang maliit na
kalan sa silid-tulugan. Karaniwan silang kailangang makihati sa silid-tulugan at banyo
sa marami pang iba. Sa kabila nito, mahirap sabihing hindi kami pinagpala, dahil tu-
nay ngang pinagpala kami. Sama-sama kaming nagbahagi sa mga tao, nagtalakayan,
humingi ng gabay sa Diyos, nagalak, nagsimba, at siya ay naging isang boluntaryong
manggagawa sa loob ng ilang taon kapwa sa labas at loob ng simbahan. Nagtrabaho
siya sa Den Norske Kirke, Vineyard i Levanger, tumulong sa mga nakatatanda sa home
for the aged, naging miyembro ng Sanitetsforeningen doon at sa Trondheim. Aktibo siya
sa pagbabahagi ng ebanghelyo sa mga tao kung nasaan man siya at ang aming gawaing
pagmimisyon ay lalago pa sa hinaharap kung magiging masunurin kami sa ibinigay sa
amin na oras, mapagkukunan, at pribadong buhay. Sama-sama kaming nagbinyag ng
mga tao at nakikilahok din siya sa mga pagtitipon at sa mga marriage course sa pama-
magitan ng mga video meeting kasama ang mga mag-asawang pastor mula sa buong
mundo, kabilang ang USA.

Kaugnay ng isang pagpunta sa cabin sa Øygarden noong Hunyo 2022, nakatagpo ko
ang isang batang lalaki sa Øygarden na nagkuwento na narinig ng kanyang pinsan ang
Espiritu Santo na nakikipag-usap sa kanya at hindi siya nakapagsalita sa loob ng ilang
minuto pagkatapos niyon. Laging masarap pakinggan ang mga patotoo ng iba tungkol
sa Espiritu Santo sa kanilang buhay. Ibinahagi ko ang ebanghelyo sa ilang kabataan sa

panahon ng aking pananatili doon, pati na rin sa batang ito at sa kanyang kaibigang babae.

Maya-maya pa ay nakatagpo ako ng isa pang grupo ng mga kabataan sa Øygarden Terminal kung saan ang isang batang babae ay gumaling ang tuhod sa pamamagitan ng pagpapatong ng mga kamay. Noong nakaraang gabi, nanaginip ako na may namatay sa mababaw na tubig. Ang nangyari ay sa grupong ito, may isang batang lalaki na nagsabi sa akin na namatay siya sa pool noong tagsibol ngayong taon, ngunit muling nabuhay pagkaraan ng ilang minuto. Mababasa rin ito sa pahayagan, na ipinakita nila sa akin sa kanilang cellphone. Noon ko lamang ipinagtapat sa kanila ang ipinakita sa akin ng Diyos noong nakaraang gabi. Ang pagpapakita sa akin ng Diyos ng mga ganitong bagay ay gumagawa sa akin na isang buhay na saksi para sa Diyos, sa kapangyarihan at hindi lamang sa salita. Madalas kapag nagbabahagi ako sa mga kabataan ay marami akong natatanggap na katanungan at mahalaga na hanapin ko ang Diyos bago iyon, manalangin, mag-aral at ninanamnam ang Kanyang salita at ang mga ibinigay Niya sa akin, upang may kakayahan akong sumagot at hindi mabalisa kapag itinatanong nila ang lahat ng kanilang iniisip.

Bilang tao, nagiging napaka-aktibo ko kapag nagbabahagi sa mga kabataan, dahil parang may apoy sa loob ko. Dapat asahan ng isa na ang Diyos ay kasama niya at maraming pagkakataon na may mga tanda at kababalaghan na sumusunod kapag ang bawat isa ay ipinapanalangin (Marcos 16:17-18). Dapat tayong magtiwala sa Diyos at maniwala na ang mga pagpapagaling ay nagaganap at ang mga tao ay napapalaya mula sa sakit at mga problema kahit na hindi ito laging nakikita. Mahalaga rin ang maniwala na ang bautismo ay nagpapalaya sa kanila mula sa kamatayan (Roma 6:4)! Ngunit lagi kong sinusubukang makisalamuha sa mga tao kung nasaan man sila, gaya ng sinasabi ni Pablo. Nakikita ko na ginagabayan ako ng Diyos sa mga tao at binibigyang-liwanag sila para sa akin at nakaranas ako ng kamangha-manghang kagalakan sa mga pagkakataong iyon at alam ko na ang pagpapatuloy ng gawaing ito ay nasa pintuan na sa hindi na magtatagal.

Ang sumusunod ay naganap noong Hulyo 13, 2022:

Kakausap ko lang at nagbahagi sa isang babaeng Muslim na ang Diyos lamang ang mabuti, gaya ng sinasabi sa atin ni Jesus (Marcos 10:18). At ngayon ay nagbabahagi ako tungkol sa kung paano ang Diyos ay isang naglalagablab na apoy (Hebreo 12:29) at ang mga tao ay hindi makikita ang Ama nang hindi namamatay (Exodo 33:20). Bigla niyang ibinaling ang kanyang ulo sa gilid at sinabing hindi niya ako matingnan sa mga mata dahil ang mga ito ay «*nagbabago ng kulay*». Nangyari ito marahil ng tatlong beses sa sumunod na labinlimang minuto at sa bawat pagkakataon ay nakakakita ako ng malinaw na takot na bumabalot sa kanya na labis niyang ikinabalisa. Ganap kong nalalaman ang mga himalang nangyayari kapag nagtatrabaho tayong

para sa Diyos, ngunit hindi pa ito nangyari sa akin dati at ako ay namangha at hinanap ang Diyos para sa kasagutan. Naniniwala ako na ang babaeng nasa harap ko ay hindi handang malinis mula sa kanyang kasalanan at hindi niya matagalan nang ipakita ng Diyos ang kaunti ng Kanyang sarili sa pamamagitan ng aking mga mata. Bago ito nangyari, sinabi niya na hinding-hindi siya titigil sa pagiging Muslim. Depende na kung ano ang mangyayari sa hinaharap kung mauunawaan niya ang bigat ng nangyari, maliban na lamang kung manakaw din ito ni satanas mula sa kanya.

— *Pakikipagtagpo sa Diyos*

Ang mga tanda at kababalaghan ay sumusunod sa mga kumikilala kay Jesus bilang Panginoon at Guro sa salita at sa gawa. At ang nakita niya sa kanyang sariling mga mata ay hindi niya maikakaila pagkatapos niyon. Hindi ko rin lalambungan ng kadiliman ang katotohanan at sasabihing ang lahat ay mapupunta sa Langit. Si Jesu-Cristo, ang bugtong na Anak ng Diyos, ang daan, ang katotohanan, at ang buhay (Juan 14:6). Kailangan natin Siyang tanggapin upang mahugasan at malinis mula sa ating kasalanan:

At sinabi niya sa kanila: «*Humayo kayo sa buong mundo at ipangaral ang ebanghelyo sa lahat ng nilikha ng Diyos! Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas. Ngunit ang hindi sumasampalataya ay hahatulan*»

— *Marcos 16:15-16*

Nang ipakita ng Diyos sa aking magiging asawa na mayroon na lamang tiyak na bilang ng mga buwan ang natitira bago kami magsimulang magtrabaho nang magkasama, ito ay parang isang kasulatan sa screen sa harap niya. Siya ay tila *nabigla*, ngunit nakagawa ako ng audio recording sa aking cellphone habang ikinukuwento niya ito sa akin pagkatapos. Ang ginawa ng Ama para sa akin at sa aking magiging asawa sa mga nakaraang taon ay isang malaking pagpapala (Mga Awit 103:2).

Ako ay nagsisimula na ring magtatag ng mga manggagawa sa Asia na nagtatrabaho upang palaganapin ang ebanghelyo.

Habang isinusulat ko ito sa taong 2026, maayos ang relasyon ko sa aking limang anak, at sumasama sila sa akin hangga't maaari, kabilang na ang darating na Easter. Inaasahan ko ang araw na makakapagtayo ako ng tahanan kung saan malaya silang makakapunta at makakaalis ayon sa kanilang kagustuhan. Ang kaso ng asylum ng aking magiging asawa ay nananatiling hindi pa nareresolba pagkatapos ng walong taon, na nangan-gahulugang hindi pa rin kami pinapayagang magpakasal sa ilalim ng batas ng Norway. Naghihintay kami, at nagtitiwala kami sa takdang panahon ng Diyos (Habakkuk 2:3). Maraming nangyari mula noong 2022, ngunit nagpapatuloy ang gawain—kapwa ang

ministeryo at ang mga publikasyon—at naniniwala ako na ang pinakamagandang kabanata ay darating pa lamang.

Marami pa rin akong hindi nasasabi at naibabahagi, ngunit umaasa ako na ang talambuhay na ito ay nagbibigay ng pahiwatig kung ano ang aking pinaninindigan at kung nasaan ang Diyos para sa akin (Jeremias 29:11).

Chapter 39

Ang Watermark sa Bagong Puso

At tutuliin ng Panginoon mong Dios ang iyong puso, at ang puso ng iyong binhi, upang ibigin mo ang Panginoon mong Dios ng iyong buong puso, at ng iyong buong kaluluwa, upang ikaw ay mabuhay.

— *Deuteronomio 30:6*

Ang aklat na iyong binasa ay isang patotoo. Ang mga taon, ang mga lugar, ang mga pagkawala, ang sandali nang hinipo ako ng Diyos — ito ang aking sariling kuwento, na isinalaysay ko nang kasimpayak ng aking makakaya. Ang sumusunod sa maikling kabanatang ito ay hindi na patotoo. Ito ay isang natuklasan hinggil sa talatang tumutukoy sa bagay na nangyari sa akin noong 2008, bago pa man ito mangyari at patuloy pa ring nagaganap hanggang ngayon.

Ang muling pagkasilang ay ang bagay na sinabi ni Yeshua kay Nicodemo na kanyang kailangang pagdaanan upang makapasok sa Kaharian ng Diyos (Juan 3:3). Tinawag ito ni Pablo na «*pagtutuli ng puso, sa espiritu*» (Roma 2:29). Ngunit hindi ang mga Ebanghelyo o si Pablo ang lumikha ng wikang ito. Kapwa sila sumipi kay Moises. Ang Deuteronomio 30:6 ay ang sariling pangako ng Diyos, isang libo't apat na raang taon bago dumating si Cristo, na Kanyang tutuliin ang puso — ang puso ng Kanyang bayan at ang puso ng kaniyang binhi — upang ibigin Siya nang buong kaluluwa. Ang lumang puso ay aalisin. Isang bagong puso ang ilalagay. At ang buong buhay ay iibig nang naiiba.

Iyon ang nangyari sa akin. Matagal kong hindi naunawaan ang nangyari. Nang magsimula akong makaunawa, nagsimula rin akong basahin nang mas maingat ang mga sinulat ni Moises. Inaasahan kong pagtitibayin ng Torah ang aral na ito sa ibabaw ng teksto. Ginawa nga niya iyon — ngunit hindi sa paraang inaasahan ko. Natuklasan kong ang talata mismo, sa payak na teksto, ay taglay ang buong bokabularyo ng bagong pagsilang: bawat bahagi ng ginawa ng Diyos sa akin ay nakasulat, nang hayagan, sa mismong mga salitang isinulat ni Moises isang libo't apat na raang taon bago si Cristo.

Ang Kasangkapan sa Aking Pagbasa

Ang kasangkapang ginagamit ko upang basahin ang mga titik ng Torah ay ang software na tinatawag na **Darash** (darash.publifye.pro (**Darash**)) — ang parehong makinarya sa likod ng aklat na *The Watermark* (junifye.publifye.pro/the-watermark (**The Watermark**)). Sa mga teknikal na kabanata, at sa kasamang aklat, inilalantad ng Darash ang tunay na

mga nakatagong kodigo sa antas ng mga titik: ang pangalang *Nicodemo* na nakasulat sa pantay na agwat ng titik sa buong Aklat ng Mga Bilang, at ang mga salitang pambinyag na nagtitipon sa agwat na apatnapu't siyam. Ngunit ang talata mismo tungkol sa muling pagkasilang ay hindi na nangangailangan ng paghukay. Ang pangako ay hindi nakatago sa ilalim ng mga titik; nakatayo ito sa payak na teksto, sa ibabaw, sa mismong mga salitang pinili ni Moises.

Ang Sinasabi ng Talata sa Payak na Teksto

Basahin ang Deuteronomio 30:6 sa Hebreo, salita kada salita, at makikita ang buong bokabularyo ng bagong pagsilang — hindi nakatago, kundi hayagang binigkas sa mismong mga salita ng talata:

Hebreo	Strong's	Translit	Kahulugan
מול	H4135	mul	tuliin (ang sariling pandiwa ng talata)
יהוה	H3068	YHWH	ang pangalan ng Panginoon
אלהים	H430	Eloheicha	ang iyong Diyos
לבב	H3824	levav	puso (makalawa sa talata)
זרע	H2233	zera	binhi — ang puso ng iyong binhi
אהב	H157	ahav	ibigin
נפש	H5315	nefesh	kaluluwa — ng iyong buong kaluluwa
חיה	H2416	chayah	mabuhay — upang ikaw ay mabuhay

Basahin ang listahan bilang isang buong pangungusap, sa paraang binabasa mismo ang talata: YHWH. Ang iyong Diyos. Tuliin — ang pandiwang ginamit ng talata para sa pagputol ng patay na laman ng puso. Puso, makalawa. Ibigin. Binhi. Kaluluwa. Mabuhay. Wala ni isa man sa mga salitang ito ang nakatago; lahat ay hayagang nakatayo sa talata. Ang buong operasyon — ang bagong puso, ang pag-ibig na humalili sa dati, ang buhay na sumunod — ay pinangalanan noon pa man, sa payak na teksto, mismo ni Moises.

Ang Kahulugan Nito Para sa Akin

Hindi ako isang istatistiko. Wala akong teorya kung bakit ang mga partikular na salitang ito ay nagtitipon sa iisang talatang ito. Hindi ko na kailangan pa ng isa. Ang

mayroon ako ay isang buhay na naging iba pagkalipas ng 2008 kumpara sa bago ang 2008, at isang talata sa Torah na nagsasabi, sa sariling mga salita ng aking Diyos, na ang pagkakaiba ay ang pagtutuli ng puso — kasama ang pag-ibig na humalili sa dati, at ang pag-ibig na nananatili nang buong kaluluwa *upang ako'y mabuhay*.

Na isinulat ni Moises ang pangakong ito. Na isinulat niya ito gamit ang mismong mga salitang ito — *puso, pag-ibig, pagtutuli, kaluluwa, binhi, YHWH, at Elohim* — isang libo't apat na raang taon bago si Yeshua, ay hindi nagbabago sa nangyari sa akin. Ito ay lalo lamang nitong pinalalim. Ang Diyos na humipo sa aking dibdib sa Noruega noong araw na iyon ay sumulat na ng pangakong gagawin Niya ito tatlong libong taon nang mas maaga, at pinangalanan Niya ang operasyon ayon sa mismong sariling bokabularyo nito.

Sa mahabang panahon, inakala kong ang muling pagkasilang ay tula lamang, makasag-isag na wika. Ipinahahayag ng Deuteronomio 30:6 ang kabaligtaran. *Tutuliin ng Panginoon mong Dios ang iyong puso*. Ang pangako ay literal. Ang pagtutuli ay panloob. Alam ng mga salita ng pangako ang bokabularyo ng operasyon.

Ang gagawin mo dito ay usapin sa pagitan mo at ng Diyos. Kung ang iyong nabasa sa mga naunang kabanata ay nagbigay sa iyo ng pagnanais na makilala Siya, ngayon na ang panahon. Ngayong araw. Huwag nang maghintay hanggang sa huli na ang lahat.

Para sa pamamaraang istatistikal, ang shuffle control, at isang katalogo ng mga talatang Mesyaniko sa buong Torah na taglay ang parehong uri ng lagda sa pagkakasunod-sunod ng mga titik, tingnan ang kasamang aklat The Watermark — Yeshua the Mashiach in the Torah sa junifye.publifye.pro/the-watermark (The Watermark).

Chapter 40

Yada — Upang Makilala ng Diyos

At ito ang buhay na walang hanggan, na ikaw ay makilala nila na iisang Dios na tunay, at siyang iyong sinugo, sa makatuwid baga’y si Jesucristo.

— *Juan 17:3*

Nagtapos ang nakaraang kabanata sa isang tahimik na paanyaya: basahin nang marahan ang Deuteronomio 30:6, at pagkatapos ay magtanong. Kung nagtanong ka na — at kung ikaw ay may sagot na, o kung ikaw ay nananatiling nakikinig pa rin para sa sagot — may isa pang salita mula sa Hebreo na nais kong ilagay sa iyong kamay bago tayo magpatuloy patungo sa tubig. Ito ang salitang ginagamit ng buong Biblia para sa nangyayari sa pagitan ng Diyos at ng isang kaluluwa kapag ang puso ay natuli na. Hindi ito «*maniwala*.» Hindi rin ito «*sumunod*.» Higit itong matanda at higit na mainit kaysa sa alinman sa dalawa. Ito ay ang *yāda* ‘יָדָא^{H3045}.

Ang babala ni Jesus sa Mateo 7 ay may bigat na bihirang tapatan ng ibang bahagi ng mga Ebanghelyo. Ang pandiwang Griego na Kanyang ginamit doon — *egnōn*, ang aorist ng *ginōskō* — ay tuwirang tagapagmana sa Griego ng Hebreong *yada*. Nang sabihin ni Jesus tungkol sa mga nanghula sa Kanyang pangalan at nagpalayas ng mga demonyo sa Kanyang pangalan, «*Kailan ma’y hindi ko kayo nangakilala*» (Mateo 7:23), hindi Niya sinasabing kulang Siya sa impormasyon tungkol sa kanila. Sinasabi Niyang ang ugnayang-tipanan na tinatawag ng mga Kasulatang Hebreo na *yada* ay hindi kailanman naroon. Paglilingkod sa pangalan, nang walang *yada* sa Persona ni Jesus — iyan ang babala. At iyan din ang parehong pagsusuring ipinahayag ni Oseas laban sa Israel, ipinahayag ni Daniel laban sa mga malahininga, at ipinahayag ni Samuel laban sa mga anak ni Eli.

Ang Salitang Hebreo Para sa Hindi Maipapasa sa Iba

Lumilitaw ang *yada* (H3045) nang mahigit walong daang beses sa Bibliang Hebreo. Binuksan ng Brown-Driver-Briggs lexicon ang kanyang entry sa «*mapansin at makita; matuklasan at matalos*.» Hindi ito ang salita para sa kaalamang pang-akademiko. Ito ang salita para sa pagkilalang-sa-pamamagitan-ng-pagkikita, ng-pakikipagtagpo, ng-karanasan. Hindi kailanman pinaghiwalay ng pag-iisip na Hebreo ang kaalaman mula sa mukha: nakakakita ang mata, nagaganap ang pagtatagpo, at doon isinisilang ang *yada*. Nang isulat ni David sa Awit 139, «*Oh Panginoon, iyong siniyasat ako, at nakilala ako*,» ang

pandiwa ay yada. Hindi niya ibig sabihin na tinipon lamang ng Diyos ang mga katotohanan tungkol sa kanya; ang ibig niyang sabihin ay sinaliksik siya ng Diyos nang lubusan, sa bawat sulok ng kanyang pagkatao.

Ang pagkabigla sa yada ay ang parehong pandiwa ay ginagamit sa dalawang lugar na pinaghihiwalay nang malayo ng modernong pag-iisip. «*At nakilala ng lalake si Eva na kaniyang asawa; at siya'y naglihi*» (Genesis 4:1) — ang pagsasanib ng isang laman, ang tipan ng pag-aasawa. At «*ikaw ay nakasumpong ng biyaya sa aking paningin, at ikaw ay aking nakikilala sa pangalan*» (Exodo 33:17), ang sinabi ng Panginoon kay Moises. Iisang pandiwa ang ginagamit ng Hebreo para sa dalawa sapagkat ang ugnayang-tipanan at ang pagsasanib sa pag-aasawa ay, sa pagkaunawa ng Hebreo, iisa lamang ang uri ng bagay: kaloob na walang bayad, tanging-tangi, magkasabay sa dalawang panig, ginagawi mula sa loob at hindi inilalarawan mula sa labas. Nang sumigaw si Oseas para sa «*pagkakilala sa Dios higit kay sa mga handog na susunugin*» (Oseas 6:6), ang ibig niyang sabihin ay ang katapatan ng isang kasintahang-babae, hindi ang kurikulum ng isang seminaryo.

Kilala Niya Tayo Muna

Ang pinakamalalim na katangian ng yada ay nagsisimula ang kilos sa Diyos, hindi sa atin. Bago pa hinugis si Jeremias sa sinapupunan ng kanyang ina, sinabi ng Diyos, «*nakilala kita*» (Jeremias 1:5). Tungkol kay Abraham: «*siya'y aking kinilala, upang siya'y magutos sa kaniyang mga anak*» (Genesis 18:19). Tungkol sa Israel: «*Kayo lamang ang aking nakilala sa lahat ng angkan sa lupa*» (Amos 3:2). Sa bawat pangyayari, ang pandiwa ay yada, at sa bawat pangyayari, ang Diyos ang gumagawa. Kinilala Niya si Jeremias bago pa umiral si Jeremias. Kinilala Niya si Abraham tungo sa tipan. Kinilala Niya ang Israel tungo sa pagkahirang.

Nakita ito ni Pablo, at sa Galacia 4:9 sinadya niyang baligtarin ito: «*nakikilala na ninyo ang Dios, o ang lalong mabuting sabihin, kayo'y nangakikilala ng Dios.*» Ang mas dakilang pandiwa ay ang pasibo. **Ang makilala ng Diyos ang saligan; ang makilala ang Diyos ang tugon.** Bawat lalaki at babaeng iniligtas sa kasaysayan ay nakatayo sa loob ng pagwawasto ni Pablo: hindi natin Siya natagpuan; Siya ang nakatagpo sa atin, at tinawag tayo palabas, at hinila tayo sa kabila ng pintuan.

Dalawang Talata na Nakabitin sa Ibabaw ng Buong Biblia

May isang talata sa Daniel na bumabalangkas sa buong tanong. «*ang bayan na nakakakilala ng kanilang dios ay magiging matibay, at gagawa ng kabayanihan*» (Daniel 11:32). Ang Hebreo ay *ve-am yod 'ei elohav yachaziqu ve-asu* — *ang bayang nakakakilala (yada) sa kanilang Diyos ay magiging matatag (chazaq) at gagawa (asah)*. Tatlong pandiwa. Ang pagkakilala ang ugat. Ang lakas at ang kilos ang bunga. **Ang yada na hindi nagbubunga ng lakas-sa-ilalim-ng-pagpapahirap at kilos-kapag-tahimik-ang-iba ay hindi yada.** Binasang ng mga Maccabeo ang talatang ito tungkol sa kanilang sarili sa ilalim ni Antiochus.

Binasa ito ng mga apostol tungkol sa kanilang sarili sa ilalim ng Roma. Nakatayo ito sa ibabaw ng bawat salinlahing sumubok manindigan habang tinutunaw ng matatamis na kasinungalingan ang linyang iyon.

Ang kasalungat na patotoo ay ang pinakanakakakilabot na pangungusap sa mga aklat ni Samuel. «*Ngayo'y ang mga anak ni Eli ay mga hamak na lalake; hindi nila nakikilala ang Panginoon*» (Unang Samuel 2:12). Sina Hofni at Finees ay mga *saserdote*. Hinahawakan nila ang mga banal na bagay. Pumapasok sila sa likod ng mga tabing araw-araw. At ibinaba ng teksto ang kanyang martilyo sa pinakatuwirang Hebreo: *lo' yad' u et YHWH* — hindi nila kinilala si YHWH. Ang bunga ay dumating sa kabanata 4: nabi-hag ang kaban ng tipan, at namatay ang asawa ni Finees habang pinapangalanan ang kanyang anak na Ichabod, «*Ang kaluwalhatian ay nahiwalaysa Israel.*» Kapag naglilingkod ang mga saserdote nang walang yada, nawawala sa Diyos ang sarili Niyang tahanan. **Walang taong mas nasa panganib sa paglilingkod sa Diyos nang hindi Siya kilala kaysa sa taong nakatayong pinakamalapit sa Kanyang tahanan.**

Ang Bagong Tipan ay Yada na Ipinamahagi sa Lahat

Ang pinakamalalim na pangako na sinabi kailanman ng mga propeta ay ang gantong uri ng pagkakilala ay ibubuhos balang-araw sa bawat kaanib ng tipan, nang walang tagapamagitan ng tao kahit kailan man.

Kundi ito ang tipan na aking ipakikipagtipan sa sangbahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na yaon, sabi ng Panginoon, Aking itatala ang aking kautusan sa kanilang kalooban, at aking isusulat sa kanilang puso; at ako'y magiging kanilang Dios, at sila'y magiging aking bayan; At hindi na magtuturo bawa't isa sa kanila sa kaniyang kapuwa, at bawa't tao sa kaniyang kapatid, na magsasabi, Iyong kilalanin ang Panginoon; sapagka't makikilala nilang lahat ako, mula sa kaliitliitan sa kanila hanggang sa kadakidakilaan sa kanila, sabi ng Panginoon: sapagka't aking ipatatawad ang kanilang kasamaan, at ang kanilang kasalanan ay hindi ko na aalalahanin.

— *Jeremias 31:33-34*

Basahin ito nang marahan. *Makikilala nilang lahat ako* — bawat isa, ang pinakamaliit na anak ng tipan at ang pinakamatandang pantas — *mula sa kaliitliitan sa kanila hanggang sa kadakidakilaan sa kanila*. Ang Hebreo ay yada. Ang bagong tipan ay yada na ipinamahagi sa bawat taong pumapasok dito. Walang saserdoteng namamagitan sa yada. Walang magulang na naghahatid nito sa ngalan ng anak. Walang ritwal na nagtatanim nito sa taong ayaw. Ang buong arkitektura ng bagong tipan ay itinayo sa ganap na personal at tuwirang katangian ng pagkakilala.

At ito ang dahilan kung bakit masasabi ni Jesus — sa iisang hininga habang sinisipi ang kautusan at ang mga propeta na dumating Siya upang tuparin — «*ito ang buhay na walang hanggan, na ikaw ay makilala nila na iisang Dios na tunay, at siyang iyong sinugo, sa makatuwid baga'y si Jesucristo*» (Juan 17:3). **Ang buhay na walang hanggan ay hindi isang gantimpalang tinatanggap natin kapalit ng yada. Ang buhay na walang hanggan ay yada, pinahaba nang walang katapusan.** Ang gantimpala ay ang ugnayan mismo.

Bakit Ito'y Hindi Maaaring Gawin Para sa Iba

Kapag nakita mo na kung ano ang yada, makikita mo kung bakit ang gramatika ng kaligtasan sa Bagong Tipan ay lubhang personal, nang walang pagkupas. Tingnan ang mga pandiwang talagang ginagamit ng tekstong Griego:

- **Juan 3:7** — «*Kinakailangan ngang kayo'y ipanganak na muli.*» Griego: *dei hymas gennēthēnai anōthen*. Ang *Dei* ay banal na pangangailangan. Ang *Hymas* ay *kayo mismo*. Hindi maaaring dalhin ni Nicodemo ang kanyang mga anak o mga estudyante sa tarangkahang ito. Kailangan niyang dumaan dito nang mag-isa.
- **Juan 14:6** — «*sinoman ay di makaparoroon sa Ama, kundi sa pamamagitan ko.*» Ang *Erchetai* ay aktibo. Walang sinumang dinadala. Ang pandiwa ay nangangailangan ng personal na paksang gumagalaw patungo kay Cristo.
- **Mateo 16:24** — «*tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin.*» Ang *Aparnēsasthō heauton* — ang pandiwa ay repleksibo. *Sa kanyang sarili*. Hindi kayang itanggi ng isang sanggol ang kanyang sarili.
- **Roma 10:9** — «*kung ipahahayag mo ng iyong bibig... at sasampalataya ka sa iyong puso.*» Ang *iyong bibig*. Ang *iyong puso*. Ikalawang panauhan, isahan. Ang pagpapahayag sa pamamagitan ng bibig ng iba ay hindi pagpapahayag.
- **Filipos 2:12** — «*lubusin ninyo ang gawain ng inyong sariling pagkaligtas.*» Ang *Heautōn* — *sarili ninyo*. Hindi ang kaligtasan ng taong mahal mo. Sa iyo.
- **Hebreo 4:2** — tungkol sa salinlahi sa ilang: «*hindi nila pinakinabangan ang salitang napakinggan, dahil sa walang kalakip na pananampalataya ang nangakaranig.*» Ang Griego ay *synkekerasmenos* — *hinalo, organikong pinagsanib*. Ang pakikinig nang walang personal na pananampalataya ay hindi nagiging yada. Walang sinuman sa buong mundo ang makagagawa ng pagsasanib na iyon para sa iyo.

Bawat pandiwang ginagamit ng Bagong Tipan para sa pagpasok sa buhay na walang hanggan ay isang pandiwang humihiling ng sariling malay na paglahok ng paksa. Hindi dahil mabagsik ang Bagong Tipan, kundi dahil **ang yada, sa kanyang likas na katangian, ay ugnayang dalawang-panig**. Hindi ito maaaring maging isang panig lamang.

Hindi ito maaaring ihatid sa pamamagitan ng isang magulang o isang saserdote o isang sertipiko ng pamahalaan. Ang bagong tipang ipinangako sa pamamagitan ni Jeremias ay yada na ipinamamahagi nang paisa-isa, at ang gramatika ng Bagong Tipan ang pagsasakatu-paran ng pangakong iyon.

Nilagdaan Ito ng Torah Mula sa Ilalim

May isang talata sa Torah kung saan ang anyong pangngalan ng yada — *da'at* (דעת), kaalaman — ay naging mismong pangalan ng punong kahoy sa gitna ng halamanan. Ang punong kahoy ng pagkakilala ng mabuti at masama (Genesis 2:9, 2:17) ay ang '*etz ha-da'at tov va-ra'*. Ang unang paglitaw ng *da'at* sa Kasulatan ay ang pangalan ng punong kahoy na ang bunga nito ang sumira sa orihinal na yada sa pagitan ng tao at ng Diyos. Pumili ang tao ng huwad na pagkakilala — pagkakilalang-may-sarili-sa-gitna — at nawala sa kanya ang tunay na pagkakilalang para dito siya nilikha. Bawat pahina ng Kasulatan matapos ang Genesis 3 ay ang mabagal na pagbawi sa nawala sa punong kahoy na iyon, hanggang sa may isa pang punong kahoy sa Calvario na nag-alis sa unang pagkawala.

Ang parehong pagsubok na isinagawa natin sa talata ng pagtutuli-ng-puso sa nakaraang kabanata, kapag isinagawa sa pangako ng bagong tipan tungkol sa yada, ay nagbabalik ng parehong uri ng natuklasan. Ang talatang nangangako ng *makikilala nilang lahat ako* — ang talatang kung saan ang yada ay naging natatanging katangian ng bagong tipan — ay may dalang lagda sa ilalim ng mga titik sa ibabaw nito: ang mga pandiwa at pangngalan ng pagkakilalang-tipanan, hinabi sa mga titik mismo ng talata sa maiikling paglaktaw, na tumatalo sa mga kontrol na pinaghalu-halo. Ang May-akda ng pangakong nasa ibabaw ay nilagdaan ang mga titik ng Kanya mismong pangako gamit ang mga salita ng bagay na Kanyang ipinangako, katulad ng ginawa Niya sa Deuteronomio 30:6 hinggil sa pagtutuli at pag-ibig.

Tuwid ang landas: mula sa punong kahoy ng pagkakilala sa Eden (sirang yada), tungo kina Moises at ang mga propeta (ipinangakong yada), tungo sa bagong tipan sa Jeremias 31 (yadang ipinamahagi sa lahat), tungo sa Juan 17 (yada bilang buhay na walang hanggan), hanggang sa katuparan sa Pahayag 22:4 — «*makikita nila ang kaniyang mukha.*» Ganap na yada. Mukhaan. Magpakailanman.

Ang Tabing at ang Pagkakilala — Yada at Masach

May pangalawang salitang Hebreo na naglalakbay sa buong Kasulatan bilang kasamang-anino ng yada: ang *māsok* מָסֹךְ^{H4539} — ang tabing, ang kurtina, ang saplot. May tatlo nito ang Tabernakulo, nakatambak mula sa labas patungo sa loob: ang *masach* sa pintuang-daan ng looban, ang *masach* sa pinto ng dakong banal, at ang pōreket פֶּרֶקֶת^{H6532} (ang kapatid nito sa kaloob-looban) sa harap ng Kabanal-banalan. Bawat isa ay tumatabing, at bawat isa ay nag-aanyaya. Bawat isa ay parehong hadlang at pinto. Ang buong hugis

ng paglapit sa Diyos ay masach sa ibabaw ng masach, habang lumalalim ang yada sa bawat pintuang-daan na natagpuang karapat-dapat lampasan ng isang tao.

Ang yada at ang masach ay tumatakbo sa buong Kasulatan bilang magkasalungat. **Ang masach ay nagtatago. Ang yada ay naglalantad.** Sina Adan at Eva sa Eden ay namuhay sa hubad na yada kasama ang Diyos — «*sila’y kapuwa hubad, ang lalake at ang kaniyang asawa, at sila’y hindi nagkakahiyaan*» (Genesis 2:25). Nang masira ang orihinal na yada sa punong kahoy ng da‘at, ang unang-unang ginawa nila ay magtayo ng sarili nilang masach: mga dahon ng igos na tinahi (Genesis 3:7). *Ang saplot na gawa-ng-sarili ay sumusunod sa sirang pagkakilala.* Mula sa araw na iyon, bawat paglapit sa Diyos ay nangangailangang dumaan sa isang tabing.

Ngunit nilagdaan ng Torah ang wakas ng masach matagal bago ang krus. Nakita ito ni Isaias: «*kaniyang aalisin sa bundok na ito ang takip na nalagay sa lahat ng mga bayan, at ang lambong na naladlad sa lahat na bansa*» (Isaias 25:7). Gumagamit ang Hebreo ng *lôṭ* לוֹט^{H3875} at *massēkâ* מַסְכָּה^{H4541} — magkaibang salita para sa isang saplot, bagaman mula sa ibang ugat kaysa sa masach. Nangangako si Isaias na sa araw na ilaladlad ng Diyos ang Kanyang pistang-tipanan sa bundok, ang saplot sa ibabaw ng mga bansa ay lulunukin. Babalik ang yada. Susunod na lulunukin ang kamatayan (talata 8). Eksakto ang pagkakasunod-sunod: **saplot inalis — kamatayan binaligtad — yada naibalik.**

Dumaraan nang tuwiran ang Bagong Tipan sa pintuang ito. Isinulat ni Pablo na kagapag binabasa ang kautusan ni Moises, «*may isang talukbong na nakatakip sa kanilang puso*» (Ikalawang Corinto 3:15); ang Griego ay kalyma κάλυμμα^{G2571} — ang tuwirang tagapagmana ng masach. «*Nguni’t kailan ma’t magbalik sa Panginoon, ay maaalis ang talukbong*» (Ikalawang Corinto 3:16). At nang mamatay si Cristo, «*ang tabing ng templo’y nahapak na nagkadalawa buhat sa itaas hanggang sa ibaba*» (Mateo 27:51) — ang Griego ay katapetasma καταπέτασμα^{G2665}, ang masach ng templo. Pagkatapos, tinawag ng Hebreo 10:20 ang Kanyang sariling katawan bilang ang napunit na tabing: «*ang daang bago at buhay na kaniyang itinalaga sa atin, sa pamamagitan ng tabing, sa makatuwid бага’y sa kaniyang laman.*»

Basahin ito bilang isang tuluy-tuloy na landas. Ang yadang nawala kina Adan at Eva sa likod ng kanilang sariling gawang masach ay ang yadang ibinalik ni Cristo nang ang Kanyang sariling laman ay naging ang napunit na masach. Bawat kaluluwang iniligtas ay dumaraan sa iisang tabing na iyon patungo sa iisang pagkakilala. At ang huling aklat ng Biblia ay may pamagat na Griegong *Apokalypsis* — sa literal, *ang pag-alis ng kalymma* — sapagkat ang buong kasaysayan ng kaligtasan ay, mula simula hanggang wakas, ang pagbagsak ng masach upang makatayo ang yada. Ang mga banal sa wakas ay «*makikita nila ang kaniyang mukha*» (Pahayag 22:4) sapagkat sa panahong iyon wala nang saplot na natitira sa pagitan ng Kasintahang-Lalaki at ng Kasintahang-Babae. **Ang ganap na yada ay ang pagkawasak ng masach.**

At ang Hindi Kilala

May isang mahirap na kalahati ng yada na hindi maaaring iwanan. Kung ang yada ang buhay na walang hanggan, kung gayon ang kawalan ng yada ang hindi buhay na walang hanggan. Hindi ito pinalambot ni Jesus. Ang parehong pandiwang-tipanan ay nasa dalawang pinakanakakakilabot na pangungusap na Kanyang binigkas kailanman. «*Marami ang mangagsasabi sa akin sa araw na yaon, Panginoon, Panginoon... at kung magk-agayo'y ipahahayag ko sa kanila, Kailan ma'y hindi ko kayo nangakilala: magsilayo kayo sa akin, kayong manggagawa ng katampalasanan*» (Mateo 7:22–23). «*Panginoon, Panginoon, buksan mo kami... Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Hindi ko kayo nangakikilala*» (Mateo 25:11–12). Ang Griego ay *egnōn* at *oida* — kapwa tagapagmana ng yada — at ginagamit ito ni Jesus bilang linyang naghihiwalay sa mga iniligtas at mga naligaw sa huling araw.

Subaybayan ang parehong pandiwa pababa sa mga talinghaga at bumabagsak ito tulad ng isang tuwid na linya sa tatlong lalim. Sa ibabaw, nakatayo ang mga kaibigang inanyayahan sa piging, na «*silang lahat na parang iisa ay nangagpasimulang nangagdahilan*» (Lucas 14:18) — hindi dahil sa anumang kasalanan, kundi para sa isang bukid, para sa mga baka, para sa isang asawa: ang mga alalahaning-lehitimo ng buhay na ito, na nagsisiksikan sa iisang paanyayang mahalaga. «*Hindi nila pinansin*» — *ameleō* (G272), balewalain — at «*sila'y nagsiyaon sa kanilang lakad, ang isa'y sa kaniyang sariling bukid, ang isa'y sa kaniyang mga kalakal*» (Mateo 22:5). Isang antas sa ibaba ng pagkaabala ay nakahiga ang limang hangal na dalaga, na dala-dala ang ilawan ng pagpapahayag ngunit «*hindi sila nangagdala ng langis*» (Mateo 25:3): ang liyab sa labas nang walang Espiritung nasa loob upang pakainin ito — ang mismong anyo-nang-walang-buhay na patuloy na inililitaw ng aklat na ito. At isang antas sa ibaba ng tuyong ilawan ay nakahiga ang sahig ng lahat. Kapag sila'y dumating sa wakas at sumigaw, «*Panginoon, Panginoon, buksan mo kami,*» ang sagot ay hindi «*sobra kang abala*» ni «*namatay ang iyong ilawan,*» kundi «*Hindi ko kayo nangakikilala*» (Mateo 25:12). Ang mga alalahanin ang dahilan kung bakit hindi sila dumating; ang tuyong ilawan ang kanilang kulang; ngunit ang saradong pinto ang nagbibigay-pangalan sa kanilang hindi kailanman naging — *kilala*. Ang taong nalunod sa mga alalahanin ng buhay ay hinahayaang matuyo ang kanyang ilawan, at ang ilawang hindi kailanman sinindihan ng yada ay hindi kailanman, sa ugat nito, nasa tipan.

Isinulat ni Pablo na ang Panginoong Jesus ay babalik «*na nasa nagniningas na apoy... na maghihiganti sa hindi nagsisikilala sa Dios*» (Ikalawang Tesalonica 1:8) — *tois mē eidosin theon*, silang walang yada ng Diyos — «*na tatanggap ng kaparusahan, na walang hanggang kapahamakang mula sa harapan ng Panginoon*» (talata 9). Ang paghatol ay hindi basta-basta lamang. Ito ang lohikal na wakas ng isang ugnayang hindi kailanman umiral. **Kung saan walang yada, walang tipan; at kung saan walang tipan, walang pintong nagbubukas, sapagkat walang pintong kailanman naging pagitan ng dalawang**

taong nagkakilala. Hindi tinatalikuran ni Cristo ang sinumang lumapit sa Kanya sa yada. Kinukumpirma lamang Niya kung ano na ang totoo tungkol sa mga hindi lumapit.

Ito ang dahilan kung bakit ang kalapitan sa mga bagay ng Diyos ang pinakamapan-ganib na lugar sa mundo kung saan mamuhay nang walang yada sa Diyos Mismo. Na-muhay ang mga anak ni Eli sa loob ng Tabernakulo. Namuhay ang mga Pariseong nakarinig kay Jesus mangaral sa loob ng Kautusan. Ang mga nakarinig sa Mateo 7 ay naglingkod sa Kanyang pangalan at nagpalayas ng mga demonyo sa Kanyang pangalan. Bawat isa sa kanila ay nakatayong mas malapit sa mga banal na bagay kaysa sa mararanasan ng karamihan sa mga tao, at bawat isa sa kanila ay naligaw dahil ang mga bagay ay hindi ang Persona, at wala silang yada sa Persona.

Ang Tinatanong Ko sa Iyo

Kung nakarating ka hanggang dito sa aklat, hindi ka basta nagbabasa nang aksidente. Ang watermark sa bagong pusong nakita natin sa nakaraang kabanata ay isang tunay na watermark. Ang yadang inilalabas nito ay isang tunay na pagkakilala. At posibleng gugulin ang buong buhay malapit sa mga bagay ng Diyos nang hindi kailanman puma-pasok sa yada kasama ang Diyos Mismo. Ganito ang mga anak ni Eli. Ganito ang mga Pariseong nakarinig kay Jesus mangaral. Ganito ang mga nakarinig sa Mateo 7 na nanghula sa Kanyang pangalan. Ang kalapitan sa mga bagay ay hindi yada sa Persona.

Ngunit bawat taong tunay na humingi sa Kanya na siya'y makilala — at humingi na makilala Siya — ay dininig. Hindi mataas ang pintuang-daan ng yada. Narito mismo ito: *«ang lumalapit sa Dios ay dapat sumampalatayang may Dios, at siya ang tagapagbigay ganti sa mga sa kaniya'y nagsisihanap»* (Hebreo 11:6). Ang pandiwa ay *ekzēteō* — hanapin nang lubusan, gamit ang buong sarili. Ang yada ay ibinibigay nang walang bayad sa humahanap.

Kaya bago tayo magpatuloy patungo sa tubig sa susunod na kabanata, gusto kitang magtanong. Hindi tanong ng iba. Sarili mong tanong. Gamitin ang mga salitang aking ginamit, o gamitin ang sarili mong mga salita — hindi mahalaga ang pananalita. Ang pagtatanong ang mahalaga. *Kilala ko ba Siya? Kilala ba Niya ako?* Kung masasagot mo ang unang tanong nang oo, may parehong katiyakang isasagot mo sa anumang tanong tungkol sa isang tunay na kaibigan, patuloy na magbasa. Sa susunod na kabanata, tit-ingnan nating mabuti kung sino talaga itong si Jesus na tinawag tayong makilala — at pagkatapos, naghihintay ang tubig. *«Magsihingi kayo, at kayo'y bibigyan; magsihanap kayo, at kayo'y mangakususumpung; magsituktok kayo, at kayo'y bubuksan»* (Mateo 7:7).

Nakabukas ang pandiwang-tipanan. Naghihintay Siyang makilala.

At kung ang tanong na *«Kilala ba Niya ako?»* ay nagpapatakot sa iyo, magpahinga sa katotohanang ito: ang katiyakan ay hindi damdamin kundi isang tatak — *«Nakiki-lala ng Panginoon ang mga kaniya»* (Ikalawang Timoteo 2:19). Kung paano malalaman

ng isang tao na siya'y kabilang sa Kanya ay tatalakayin natin sa kabanatang «Paano Ko Malalaman na Ako'y Kabilang sa Diyos?».

Chapter 41

Sino ba si Jesu-Cristo?

Sana balang araw ay makapagsulat ako tungkol sa kung sino talaga si *Jesu-Cristo* sa Matanda at Bagong Tipan. Marami ang hindi nakakaunawa na si Jesu-Cristo ang Siyang lumikha sa atin (Colosas 1:16), hindi lamang Siya Anak ng Diyos. Sinabi ni Jesus na kapag nakita natin Siya, nakita na natin ang Diyos (Juan 14:9). Habang ang "Diyos" ay tumutukoy sa Ama, sa Anak, at sa Espiritu Santo, kinukumpirma ng Ebanghelyo ni Juan ang nararanasan ng maraming tao sa mga panaginip: na walang nilikha maliban sa pamamagitan ni Jesus, at kabilang na doon ikaw at ako. Ipinahahayag ni Jesus ang Kanyang tunay na sarili sa maraming tao sa kanilang mga panaginip, na sinasabi sa kanila na Siya ay Diyos (Juan 10:30, Isaias 9:6). Ito ay naaayon sa Biblia; hindi ito isang pagkakataon lamang. Hindi ito isang paradox, at iyan ang dahilan kung bakit sinabi ni Jesus sa mga alagad na nang makita nila Siya, nakita na nila ang Diyos. Sa parehong dahilan, maraming tao—madalas ay yaong mga umuusig o pumatay ng mga Kristiyano sa paglilingkod sa isang maling relihiyon—ang biglang nananaginip tungkol kay Jesus na pumupunta sa kanila, na nagpapahayag na Siya ay Diyos at nagtatanong kung bakit nila inuusig ang Kanyang bayan.

Sa pasimula ay ang Salita, at ang Salita ay kasama ng Diyos, at ang Salita ay Diyos. Siya ay kasama ng Diyos sa pasimula. Ang lahat ng mga bagay ay nilikha sa pamamagitan niya, at kung wala siya ay hindi nalikha ang anumang nilikha.

—*Juan 1:1-3*

Isang paulit-ulit na tema sa *alternatibong literatura* ay ang paglalarawan kay Jesus bilang isang "ascended master" o isang propeta lamang. Itinatangi ng mga pinagmulang ito na ang Kanyang dugo ay naghuhugas sa atin mula sa ating kasalanan (Hebreo 9:22, Roma 5:9) o na Siya ang lumikha sa sangkatauhan. Ang pagiging Anak ng Diyos Niya ay binabalewala rin; kung tatalakayin man ang paksa, sinusubukan ng mga may-akda na pilipitin ang Kanyang sakripisyo para maging isang bagay na mababaw at purong simboliko lamang, sa halip na isang bagay na dapat nating personal na pakibahagian. Kapag sinabi ni Jesus na kailangan nating kainin ang Kanyang laman at inumin ang Kanyang dugo upang magkaroon ng buhay na walang hanggan, napakahalaga na tayo ay makinig:

Sinabi ni Jesus sa kanila: «Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo: Maliban na inyong kainin ang laman ng Anak ng Tao at inumin ang kanyang dugo, wala kayong buhay sa inyong sarili. Ang kumakain ng aking laman at umiinom ng aking dugo ay may buhay na walang hanggan, at muli ko siyang bubuhayin sa huling araw. Sapagkat ang aking laman ay tunay na pagkain, at ang aking dugo ay tunay na inumin. Ang kumakain ng aking laman at umiinom ng aking dugo ay nananatili sa akin at ako sa kanya. Kung paanong sinugo ako ng Amang buhay at ako’y nabubuhay dahil sa Ama, gayundin ang kumakain sa akin ay mabubuhay dahil sa akin. Ito ang pagkaing bumaba mula sa langit, hindi gaya ng kinain ng inyong mga magulang at sila’y nangamatay. Ang kumakain ng pagkaing ito ay mabubuhay magpakailanman.»

—*Juan 6:53-58*

Ang iba’t ibang kwento at paliwanag tungkol sa mga extraterrestrial na nilalang at mga UFO ay bahagi ng isang pagkukunwari na idinisenyo upang ilihis ang ating pokus mula sa katotohanan. Pamilyar ako sa mga bagay na ito, dahil pinag-aralan ko ang mga ito sa loob ng maraming taon—higit pa kaysa sa karaniwang tao. Hindi ko ito sinasabi para magyabang. Nauunawaan ko (bagaman maaaring makita ito ng iba bilang balintuna) na ang malaking bahagi ng *supernatural* ay kasing-totoo ng mga himala mula sa Diyos na nasaksihan ko. Gayunpaman, ang katotohanang may nangyaring gayong kaganapan ay hindi nangangahulugang kinakatawan nito ang katotohanan. Para itong pagbisita sa isang sirkus: maraming ingay at kaguluhan, ngunit ang layunin ay hindi upang ilapit ka *sa buhay*, kundi upang aliwin ka. Ang mga tao ay madalas na naaaliw hanggang sa araw ng kanilang kamatayan, nang hindi kailanman nakatatanggap ng buhay (Kawikaan 14:12). Parang mababaw pakinggan sa isang banda, ngunit nangyayari ito. Nagiging parang adiksyon sa heroin, kung saan ang isang tao ay nauubos sa pag-iisip sa susunod na dosis; inuubos nito ang buhay ng isang tao. Dahil lamang ang isang tao ay mukhang maayos sa labas ay hindi nangangahulugang may buhay sa loob.

Naniniwala ako na karamihan sa atin ay may kakilalang mga tao na nakaranas ng makahimalang bagay sa pamamagitan ng maruruming espiritu, ngunit kakaunti ang may kaloob na makilala kung ano talaga ang mga bagay na ito. Ang aking karanasan ay ang mga espiritu sa likod ng mga pangyayaring ito ay hindi nagpapahayag na si Jesus ay Panginoon, at ang kanilang huling bunga ay kamatayan, hindi buhay (Ikalawang Corinto 11:14). Marahil ang ilan sa mga ito ay mukhang pambihira sa ibabaw, ngunit ginagawa ito upang manlinlang. Katulad ito kapag ang mga tao ay nahu-hypnotize sa telebisyon, o kapag nakakakita tayo ng mga *white witches* o mga *exorcists* na nagpapalayas ng mga espiritu sa mga bahay. Sinasabi ng Diyos na dapat nating subukin ang mga espiritu upang makita kung sila ay mula sa Kanya:

Mga minamahal, huwag ninyong paniwalaan ang bawat espiritu, kundi subukin ninyo ang mga espiritu, kung sila ay sa Diyos; sapagkat maraming bulaang propeta ang lumitaw sa sanlibutan. Dito'y nakikilala ninyo ang Espiritu ng Diyos: ang bawat espiritong nagpapahayag na si Jesu-Cristo ay naparitong nasa laman ay sa Diyos. At ang bawat espiritong hindi nagpapahayag kay Jesus ay hindi sa Diyos. Ito ang espiritu ng Anticristo, na inyong narinig na darating, at ngayon ay nasa sanlibutan na.

— *Unang Juan 4:1-3*

Hinahayaan ng mga tao ang kanilang sarili na malinlang at maakit, gaya ng mga alimango o mga insekto na naaakit sa ilaw sa gabi. "Sa kanilang mga bunga ay makikilala ninyo sila" (Mateo 7:16). Nakikita ko na ngayon na kahit hindi pa ako ipinanganak na muli bago ang 2008, may bahagi sa akin na nakakaunawa na may mali, kahit hindi ko matukoy kung ano iyon. Ganyan din para sa marami sa ating paligid. Iyan ang dahilan kung bakit ibinabahagi natin ang katotohanan ng Diyos at sinasabi sa iba ang ibinubulong Niya sa ating mga tainga.

Alam ko mula sa karanasan na ang mga kapangyarihan ng mundong ito ay sinusubukang itago ang katotohanan mula sa mga tao, dahil bahagi ako nito noong aking kabataan. Ginagawa ni Satanas ang lahat ng kanyang makakaya para mapagtuunan ng tao ang anumang bagay maliban sa Diyos, madalas sa pamamagitan ng pagbaluktot sa katotohanan na ang gawaing sekswal sa labas ng kasal ay kasalanan. Ang mga pelikula at iba pang media na nagpapakita ng mga maseselang eksena ay hindi lamang mali sa paningin ng Diyos, kundi nagiging sanhi rin ito upang ang mga tao ay maging alipin ng kasalanan at maghangad ng higit pa:

"Kapag naitaas na ninyo ang Anak ng Tao, saka ninyo malalaman na ako nga siya, at wala akong ginagawa sa aking sarili; kundi sinasalita ko ang mga bagay na ito ayon sa itinuro sa akin ng Ama. At ang nagsugo sa akin ay kasama ko. Hindi niya ako iniwang nag-iisa, sapagkat lagi kong ginagawa ang mga bagay na nakalulugod sa kanya." Habang sinasabi niya ang mga bagay na ito, marami ang sumampalataya sa kanya. Sinabi nga ni Jesus sa mga Judiong iyon na sumampalataya sa kanya, "Kung kayo'y mananatili sa aking salita, tunay ngang kayo'y aking mga alagad; at inyong malalaman ang katotohanan, at ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo." Sumagot sila sa kanya, "Kami ay binhi ni Abraham, at kailanman ay hindi kami nagiging alipin ng sinuman. Paano mo nasasabi, 'Kayo'y magiging malaya?'" Sumagot sa kanila si Jesus, "Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang bawat nagkakasala ay alipin ng kasalanan. Ang alipin ay hindi nananatili sa bahay magpakailanman; ang anak ang nananatili magpakailanman. Kaya kung

palayain kayo ng Anak, kayo ay magiging tunay na malaya. Alam ko na kayo'y binhi ni Abraham; gayunma'y pinagsisikapan ninyong ako'y patayin, sapagkat ang aking salita ay walang matataguan sa inyo. Sinasabi ko ang mga bagay na aking nakita sa aking Ama, at ginagawa ninyo ang mga bagay na inyong narinig sa inyong ama." Sila'y sumagot at sinabi sa kanya, "Si Abraham ang aming ama." Sinabi sa kanila ni Jesus, "Kung kayo'y mga anak ni Abraham, gagawin ninyo ang mga gawa ni Abraham. Ngunit ngayo'y pinagsisikapan ninyong ako'y patayin, na taong sa inyo'y nagsabi ng katotohanang aking narinig sa Diyos. Hindi ito ginawa ni Abraham. Gina-gawa ninyo ang mga gawa ng inyong ama." Sinabi nila sa kanya, "Hindi kami ipinanganak sa pakikiapid; mayroon kaming isang Ama, ang Diyos." Sinabi sa kanila ni Jesus, "Kung ang Diyos ang inyong Ama, ako'y inyong iibigin, sapagkat ako'y nanggaling at nagmula sa Diyos. Hindi ako naparitong mula sa aking sarili, kundi sinugo niya ako. Bakit hindi ninyo nauunawaan ang aking sinasalita? Sapagkat hindi ninyo mapakinggan ang aking salita. Kayo ay sa inyong amang diyablo, at ang mga nais ng inyong ama ang gusto ninyong gawin. Siya ay isang mamamatay-tao buhat pa sa pasimula, at hindi nananatili sa katotohanan, sapagkat walang katotohanan sa kanya. Pagka nagsasalita siya ng kasinungalingan, ay nagsasalita siya ng sa ganang kaniya: sapagkat siya'y isang sinungaling, at ama nito. Ngunit dahil sa sinasabi ko ang katotohanan, hindi kayo naniniwala sa akin. Sino sa inyo ang makapagpapatunay na ako'y nagkasala? Kung sinasabi ko ang katotohanan, bakit hindi kayo naniniwala sa akin? Ang sa Diyos ay nakikinig ng mga salita ng Diyos. Ang dahilan kung bakit hindi kayo nakikinig ay sapagkat kayo'y hindi sa Diyos." Sumagot ang mga Judio at sinabi sa kanya, "Hindi ba tama ang aming sinasabi na ikaw ay isang Samaritano at may demonio?" Sumagot si Jesus, "Wala akong demonio; kundi pinararangalan ko ang aking Ama, at ako'y inyong dinurungisan. Hindi ko hinahanap ang aking sariling kaluwalhatian; may isang humahanap at humahatol. Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, kung ang sinuman ay tumupad ng aking salita, hindi siya makakakita ng kamatayan kailanman."

—Juan 8:25-51

May dalawang panig ang mga *maruming espiritu*. Ang isa ay gusto nilang maniwala ang mga tao na ang lahat ay pisikal at materyal at walang espiritung umiiral. Ang kabilang panig naman ay makikita kapag nauunawaan ng mga tao na mayroong espirituwal na realidad. Kapag nangyari ito, sinusubukan ng mga maruming espiritu na isangkot ang mga naghahanap sa isang mahiwagang mundo na may gawi na magdilim habang lalong lumalalim ang isang tao rito (Unang Timoteo 4:1). Sa simula, ang mga bagay ay tila nakatutukso at walang panganib.

Isang lalaki na nag-aral sa parehong Bible school na pinasukan ko, isang mahusay na piyanista, ang ganap na tumalikod sa Diyos (Ikalawang Pedro 2:20-22). Nagkaroon siya ng kaugnayan sa isang babae na mayroon ding kaloob na makahula, ngunit napatalsik sila sa Bible school sa mga dahilan na hindi ko alam. Pagkatapos noon, nagsimula silang mawalan ng kontrol nang tuluyan. Ang lahat ay binaligtad sa loob ng isang panahon, at sila ay *sumuray* patungo rito nang bukas ang mga kamay. Natapos ito sa kanyang pagkamatay sa isang bundok noong taglamig dahil sa lamig, tila sa isang nalilitong kalagayan ng isip at naghahanap ng isang espirituwal na nirvana. Malapad ang daan patungo sa kapahamakan, at marami ang pumapasok doon (Mateo 7:13). Noon lang ako nakakita ng sinuman na biglang tumalikod sa Diyos at nawalan ng buhay sa loob ng maikling panahon pagkatapos nito, sa kabila ng katotohanang binalaan na siya ng ilang mananampalataya bago iyon at malinaw na nakita ang nangyayari. Naniniwala ako na silang dalawa ay huminto rin sa pagkain ng karne at nagsimula ng isang radikal na diyeta. Siya ay naging payat nang payat, na inilalarawan ito na para bang kaya niyang tiisin ang anuman at para bang ang lahat ay surreal. Ito ay isang matinding halimbawa, ngunit nakikita natin ang mga tao sa iba't ibang antas sa ating paligid. Marami ang naghahanap ng katotohanan.

Maraming tao ang hinahayaang idikta ng isang maruming espirituwalidad ang kaniyang buhay. Maraming *white witches* ang naniniwala na ang ginagawa nila ay mabuti, ngunit sa praktikal na paraan, kumikilos sila laban sa Diyos at kasama ang mga maruming espiritu (Galacia 5:19-21). Ang ilan ay nakararanas ng mga personal na problema dahil dito at hindi maunawaan ang sanhi. Ang ating Ama sa Langit ay nagbabala sa atin laban sa mahika (Deuteronomio 18:10-12), gayunpaman ito ay lalong nagiging popular sa mga pelikula ngayon, gaya ng seryeng Harry Potter. Ano ang paulit-ulit sa marami sa kanila? Mistikismo at mga supernatural na kaganapan—isang kamangha-manghang kadiliman na bumibihag sa pamamagitan ng okulto, gaya ng isang gamu-gamo na naaakit sa ilaw sa gabi. Nang hindi nalalaman, ang isa ay naaakit sa isang bitag at nalulubog dito. Ang ilang kabataan ay nanonood ng mga horror movie ngunit kailangan namang matulog nang nakabukas ang ilaw, dahil hindi makahanap ng kapayapaan pagkatapos. Naaapektuhan tayo ng kung ano ang ating tinatanggap sa pamamagitan ng ating mga mata, kabilang na ang pornograpiya. Ako mismo ay nakibaka sa adiksyon sa pornograpiya hanggang noong bandang 2012, at alam ko na ngayon na ang kahubaran at sekswalidad ay para lamang sa loob ng kasal (Mateo 5:28). Ito rin ay isang bagay na mabigat na inilagay ng Diyos sa aking puso: na ako ay nangangalunya sa ibang mga babae sa pamamagitan ng screen.

Para sa mas malalim na pag-aaral kung paano ipinapahayag ni Jesus ang Kanyang sarili sa Matanda at Bagong Tipan — sa pamamagitan ng mga pangalan, mga uri (types), mga hula, at ang mga salitang Hebreo at Griyego na tumuturo sa Kanya sa bawat pahina

— tingnan ang aming kasamang aklat na *Jesus in Scripture* (junifye.publifye.pro/jesus-in-scripture).

Sapagkat alam ninyong tiyak na ang sinumang nakikiapid, o marumi, o masakim, na isang sumasamba sa diyus-diyosan, ay walang mamanahin sa kaharian ni Cristo at ng Diyos. Huwag kayong padaya sa kanino man sa pamamagitan ng mga walang kabuluhang salita, sapagkat dahil sa mga bagay na ito ay dumarating ang poot ng Diyos sa mga anak ng pagsuway. Huwag nga kayong makikibahagi sa kanila. Sapagkat noong una ay kadiliman kayo, ngunit ngayon ay liwanag na kayo sa Panginoon. Lumakad kayong gaya ng mga anak ng liwanag (sapagkat ang bunga ng liwanag ay binubuo ng lahat ng kabutihan, katuwiran at katotohanan), na inyong sinisiyasat kung ano ang kalugud-lugod sa Panginoon. Huwag kayong makibahagi sa mga walang pakinabang na gawa ng kadiliman, kundi sa halip ay ibunyag ninyo sila. Sapagkat ang mga bagay na ginagawa nila sa lihim ay kahiya-hiyang banggitin man lamang. Ngunit ang lahat ng bagay kapag nahahayag sa liwanag ay nakikita, sapagkat ang anumang nahahayag ay liwanag. Kaya't sinasabi, "Gumising ka, ikaw na natutulog, at magbangon ka mula sa mga patay, at liliwanagan ka ni Cristo." Kaya't mag-ingat kayong mabuti kung paano kayo lumalakad, hindi gaya ng mga hangal kundi gaya ng mga matalino, na inyong sinasamantala ang pagkakataon, sapagkat ang mga araw ay masama. Kaya huwag kayong maging mga mangmang, kundi unawain ninyo kung ano ang kalooban ng Panginoon. At huwag kayong maglasing sa alak, na kinaroroonan ng kaguluhan, kundi mapuspos kayo ng Espiritu, na kayo'y nangungusap sa isa't isa sa pamamagitan ng mga salmo, mga himno, at mga awiting espirituwal, na umaawit at gumagawa ng himig sa inyong mga puso para sa Panginoon.

— Efeso 5:5-19

Chapter 42

Walang kamatayan walang espiritu?

Alam ko sa araw na ito na ang tao ay dapat tumalikod sa kaniyang kasalanan at magbalik-loob sa Diyos (Mga Gawa 3:19). Ang tanging makapagpapawalang-bisa sa ating sariling hatol na kamatayan ay ang dugo ni Jesus (Hebreo 9:22). Kung dadaan tayo sa buhay nang hindi tinatanggap si Jesus, aanihin natin pagkatapos ng kamatayan ang ating in-ihisik sa katawan noong tayo ay nabubuhay pa. Namamatay muna tayo sa pisikal na kamatayan at pagkatapos ay sa espirituwal na kamatayan, sa madaling salita, dalawang beses (Pahayag 20:14-15). Si Jesus mismo ay nagbabala tungkol dito sa pamamagitan ng mabibigat na salita: ang apoy na walang hanggan ay inihanda para sa diyablo at sa kaniyang mga anghel, at ang mga nagtatakwil sa Kaniya ay mapupunta sa walang hanggang kaparusahan (Mateo 25:41, 46). Hindi ito pamahiin, kundi isang bagay na ang ilan sa mga Banal ay mayroon talagang konkretong karanasan. Kung hinahanap mo ang kato-tohanan, alam mong kahit hindi naranasan ng lahat ang bagay na ito, hindi ibig sabihin na ito ay mali. Kaya naman kami ay nagsasalita tungkol sa mga bagay na ito. Hindi ito isang kathang-isip na inilalahad namin upang subukang takutin ang mga tao tungo sa buhay kasama ang Diyos, hindi ganoon ang paraan. Ang karanasan ay maaaring hingin at aktibong hanapin. Kung seryoso ka sa iyong buhay, huwag mong hayaang masayang lamang ito.

Walang makapagbabaligtad o makapag-aalis ng ating kasalanan. Ang tanging eksepsiyon ay ang dugo ni Jesus (1 Juan 1:7). Ang sumasampalataya sa Anak ay may buhay na walang hanggan, ngunit ang hindi sumasampalataya sa Anak ay hindi makakakita ng buhay, kundi ang poot ng Diyos ay nananatili sa kaniya (Juan 3:36). Bakit? Dahil si Jesus ay Diyos (Colosas 2:9) at ang Kaniyang buhay ay may walang katapusang halaga (1 Pedro 1:18-19). Ang isa pang paraan ay ang pagbayad para sa ating kasalanan sa pamamagitan ng sarili nating buhay. Ang Diyos ay matuwid (Deuteronomio 32:4) at binigyan Niya tayo ng daan palabas mula sa ating kasalanan at ito ay si Jesus. Ang Kaniyang Anak, na may awtoridad mula sa Ama sa Langit, ay ibinigay ang Kaniyang buhay para sa atin upang tayo ay mabuhay. Ang Kaniyang dugo, na may di-masukat na halaga, ang nagbabayad para sa ating kasalanan at naglilinis sa atin. Kapag tayo ay nilinis na, maaari na tayong maging Templo ng Diyos at ang Espiritu Santo ay mananahan sa atin (1 Corinto 6:19). Tayo ay ipinanganak na muli sa espiritu (Juan 3:5, Tito 3:5, 1 Pedro 1:23) at hindi ito maaaring ipilit sa sinuman kundi nangyayari sa sariling kalooban, nauunawaan man ito o hindi. Lumakad ako sa pananampalataya nang hamunin ako ng ebanghelista at ang

aking bagong espiritu ay isang pagkabigla para sa akin, ngunit ito ay isang positibong pagkabigla.

Sa pamamagitan ng bautismo ay inilibing natin ang dating buhay (Roma 6:4). Babangon tayo mula sa tubig patungo sa isang bagong buhay kasama si Jesus, sa parehong paraan na Siya ay dumaan mula sa kamatayan patungo sa buhay nang Siya ay muling binuhay ng Diyos. Kabahagi tayo sa parehong espiritu na mayroon si Jesus. Ang Espiritu Santo ay tinatawag na isa pang Tagapayo (Juan 14:16) at si Jesus ang una. Hinanap ko ang Diyos at sinagot Niya ako noong ako ay labinlimang taong gulang pa lamang, ngunit inabot ng labing-walong taon bago ko talaga «nahanap Siya» at tinanggap si Jesus bilang aking tagapagligtas. Umaasa ako na seryosohin mo ang aking inilalahad dito at huwag magpatalo sa pag-aalinlangan kapag nagbahagi ako ng mga patotoo na tila hindi kapani-paniwala at baliw sa pandinig sa parehong pagkakataon. Ganap kong batid ito, ngunit mahirap sabihin ang katotohanan nang hindi talaga sinasabi ang katotohanan. Lahat tayo ay humiwalay sa Diyos sa isang punto bilang bunga ng kasalanan ng iba at kailangan ng bawat isa sa atin ang Diyos upang ang espiritu ng buhay ay muling ihihip sa atin (Ezekiel 37:5-6). Hinihipan ng Diyos ng buhay si Adan (Genesis 2:7) at nang mamatay si Adan, hindi ito sa katawan, kundi sa espiritu. Ganoon din ang nangyari kay Eva. Kaya naman radikal silang nag bago nang mamatay ang kanilang espiritu. Sa parehong dahilan, tayo ay ganap na nagbabago kapag tayo ay ipinanganak na muli sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos (2 Corinto 5:17).

«Narito, ako’y darating na madali; at ang aking ganting-pala ay nasa akin, upang bigyan ang bawat isa ayon sa kaniyang gawa. Ako ang Alfa at ang Omega, ang una at ang huli, ang pasimula at ang wakas. Mapapalad ang mga naglalaba ng kanilang mga damit, upang sila’y magkaroon ng karapatan sa punong-kahoy ng buhay, at makapasok sa mga pintuan ng bayan. Ngunit sa labas ay ang mga aso, at ang mga mangkukulam, at ang mga mapakiapid, at ang mga mamamatay-tao, at ang mga mapagsamba sa diyos-diyosan, at ang bawat umiibig at gumagawa ng kasinungalingan. Akong si Jesus ay nagsugo ng aking anghel upang magpatotoo sa inyo ng mga bagay na ito sa mga iglesya. Ako ang ugat at ang supling ni David, ang makinang na bituin sa umaga.» Ang Espiritu at ang babaeng ikakasal ay nagsasabi: «Halika!» At ang nakikinig ay magsabi: «Halika!» At ang nauuhaw ay pumarito; at ang may ibig ay kumuha ng walang bayad sa tubig ng buhay.

— *Pahayag 22:12-17*

Sinasabi ko sa iyo ang sinabi ni Ananias kay Pablo matapos na muling makakita si Pablo:

At ngayon, bakit ka nag-aatubili? Tumindig ka, at ikaw ay mabautismuhan, at hugasan mo ang iyong mga kasalanan, na tumatawag sa kaniyang (Jesus) pangalan.

— *Mga Gawa 22:16*

Chapter 43

Ang Sinabi Mismo ni Jesus

Pinagtatalunan ng mga tao ang bautismo hanggang sa puntong ipilipit, palambutin, at ipaliwanag ito hanggang sa mawala ang diwa nito. Tumutawag sila sa mga konsilyo, mga kredo, at sa kanilang sariling katalinuhan, ngunit bihira silang tumigil upang pak- inggan ang Panginoon mismo. Hindi si Pablo. Hindi si Pedro. Hindi isang konsilyo. Narito ang Kaniyang mga salita, at wala nang iba. Hayaang magsalita ang Guro para sa Kaniyang sarili.

43.1 Ang Pintuan Patungo sa Kaniyang Kaharian

Hindi inaalok ni Jesus ang bautismo bilang isang opsyonal na karagdagan sa pananam- palataya. Iniuutos Niya ito — ang hangganan ng kaharian, ang pintuan patungo sa bagong buhay.

Marcos 16:16, Tagalog1905 · Ang sumasampalataya at mabautismuhan ay maliligtas; datapuwa't ang hindi sumasampalataya ay parurusahan.

Mateo 28:19, Tagalog1905 · Dahil dito magsiyaon nga kayo, at gawin niny- ong mga alagad ang lahat ng mga bansa, na sila'y inyong bautismuhan sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo:

Juan 3:5, Tagalog1905 · Sumagot si Jesus, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang tao'y ipanganak ng tubig at ng Espiritu, ay hindi siya makapapasok sa kaharian ng Dios.

May mga magsasabing ang bungad ng mga salitang ito ay hindi matibay — na ang mga huling talata ni Marcos ay wala sa dalawang sinaunang manuskrito. Gayunpaman, sinipi na ang mga ito ni Irenaeus bilang tunay na katha ni Marcos noong AD 180 pa lamang, bago pa man kinopya ang nasabing mga kodigo, at ang nangingibabaw na pa- totoo ng napakaraming manuskrito ay kumikilala sa mga ito. Pakatandaan din kung ano ang hinahatulan ng talata: ang kawalan lamang ng pananampalataya — «ang hindi sumasampalataya» — at hinding-hindi ang kakulangan ng tubig. Wala itong hinihing- ing anuman na hindi rin iniuutos ng iba pang bahagi ng Kasulatan: Mga Gawa 2:38, Roma 6:4, 1 Pedro 3:21. Kaya naman, hayaang manatili ang buong bigat ng katotohanan nito.

43.2 Pagganap sa Buong Katuwiran

Wala Siyang kasalanang dapat hugasan. Gayunpaman ay lumusong Siya sa Jordan — nang walang anumang obligasyon — upang ganapin ang buong katuwiran at tibagin ang landas para sa atin.

Mateo 3:15, Tagalog1905 · Nguni't pagsagot ni Jesus ay sinabi sa kaniya, Payagan mo ngayon: sapagka't ganyan ang nararapat sa atin, ang pagganap ng buong katuwiran. Nang magkagayo'y pinayagan niya siya.

43.3 Ang Mas Malalim na Bautismo

Tinawag ni Jesus na bautismo ang Kaniyang sariling kamatayan. Sa kabila ng tubig ay naroon ang krus — at sinasabi Niya na ang Kaniyang mga tagasunod ay lumulusong sa gayunding kamatayan, upang bumangon tungo sa Kaniyang buhay.

Lucas 12:50, Tagalog1905 · Datapuwa't ako'y may isang bautismo upang ibautismo sa akin; at gaano ang aking kagipitan hanggang sa ito'y maganap?

Marcos 10:38-39, Tagalog1905 · Datapuwa't sinabi sa kanila ni Jesus, Hindi ninyo nalalaman ang inyong hinihingi. Mangakaiinom baga kayo sa sarong aking iinuman? o mangababautismuhan sa bautismo na ibinautismo sa akin? At sinabi nila sa kaniya, Kaya namin. At sinabi sa kanila ni Jesus, Ang sarong aking iinuman ay iinuman ninyo; at sa bautismo na ibinautismo sa akin ay babautismuhan kayo;

Mga Gawa 1:5, Tagalog1905 · Sapagka't tunay na si Juan ay nagbautismo ng tubig; datapuwa't kayo'y babautismuhan sa Espiritu Santo na di na malalau-nan pa.

Nagsalita Siya. Iniutos Niya ito, nilakad mismo ang landas, at ginawa Niyang libingan at sinapupunan ang tubig — ang larawan ng Kaniyang sariling kamatayan at muling pagbangon. Tapos na ang pagtatalo. Ang tanging tanong na natitira ay kung gagawin mo ba ang Kaniyang sinabi.

Chapter 44

Bautismo sa Matatanda

44.1 Ang Bautismo ay isang Kasal

Hindi ka nakikipagisang-dibdib sa isang dayuhan nang palihim. Tumitindig ka sa harap ng mga saksi, binibitiwan ang iyong panata, ikaw ay binibihisan at inihaharap. Sinasabi sa atin ng Kasulatan na ito ang hiwaga ni Cristo at ng Kanyang iglesya: tayo ay nakatak-dang ikasal sa iisang Asawa (2 Corinto 11:2), at Siya ang Kasintahang Lalaki — gayon Siya tinawag ni Juan Bautista (Juan 3:29), at gayon din ang tawag Niya sa Sarili (Mateo 9:15). Ang tubig ng bautismo ang dambana kung saan ang mananampalataya ay nagsasabing «Oo, ako».

Ang pananampalataya ay ang pagsang-ayon ng puso; ang bautismo ay ang panata ng katawan. Pinag-isa sila ni Jesus sa iisang hininga: «Ang sumasampalataya at binautismuhan ay maliligtas» (Marcos 16:16) — manampalataya muna, pagkatapos ay tatatakan ng tubig ang pagmamay-aring nakamit na ng pananampalataya. At pakinggan si Pablo: «lahat kayong binautismuhan kay Cristo ay binihisan si Cristo» (Galacia 3:27). Ang bautismo ang damit pangkasal. Ang paglaktaw sa tubig ay hindi pagpapadali sa evangelio; ito ay pagtanggì sa seremonya — ang ibigin ang Kasintahang Lalaki ngunit hindi kailanman sisipot sa kasalan.

Unawain ang hangganang ito: ang tubig mismo ay walang nililinis — ang dugo lamang ng Kordero ang nakagagawa nito. Ang bautismo ay «ang sagot ng isang mabuting budhi sa Diyos» (1 Pedro 3:21), ang pangako, hindi ang kabayaran. Tinanggap ang magnanakaw sa krus nang wala nito, sapagkat ang Kasintahang Lalaki ay nasa piling niya nang mukhaan — subalit iyon ay ang pagbubukod na nagpapatibay sa tuntunin. Para sa lahat, nana-natili ang pagkakasunod-sunod: manampalataya, at malibing at muling mabuhay na kasama Niya (Roma 6:4), at bumangon tungo sa kasalan ng Kordero (Pahayag 19:7). Bago natin timbangin ang mga tradisyon ng tao, dapat muna nating pagtibayin ang paman-tayan ng Kasintahang Lalaki.

Ang sumusunod ay hindi isang opinyon. Ito ay ebidensya — mula sa gramatikang Griyego ng Bagong Tipan, mula sa tipolohiyang Hebreo ng Lumang Tipan, at mula sa mga pagkakasunod-sunod ng titik na nakatago sa Torah sa loob ng 3,400 taon na walang mata ng tao ang makakabasa hanggang sa malikha ang mga kompyuter upang hanapin ang mga ito. Tatlong independiyenteng saksi, sa loob ng tatlong milenyo, na lahat ay nagsasabi ng iisang bagay: ang bautismo ay para sa may malay. Ito ay isang pangan-

gailangan. At ito ay para sa nasa hustong gulang. Kung natutukso kang balewalain ito — magpatuloy sa pagbabasa. Ang ebidensya ay mapapatunayan. Ang mga reperensya sa kasulatan ay ibinigay. At ang mga salitang nakatago sa mga titik ng Torah ay naghihintay para sa henerasyong ito.

Ang bautismo ng sanggol ay naging isang kilalang tradisyon sa Norway sa loob ng daan-daang taon. Para sa maraming pamilya, isang bagay na natural na ang bautismuhan ang kanilang mga anak sa simbahan ilang sandali matapos silang isilang. Ang Simbahan ng Norway, na dating simbahan ng estado, ang naging pangunahing nagsasagawa ng kaugaliang ito, bagaman ang mga Simbahang Katoliko at Metodista ay nagsasagawa rin ng bautismo ng sanggol. Sa panahon ng seremonya, ang bata ay dinadala sa bautismuhan, na madalas ay nakasuot ng puting damit pambinyag na maaaring naipasa na sa mga henerasyon. Ang pari ay nagbubuhos ng tubig sa ulo ng bata nang tatlong beses habang sinasabi: "Binabautismuhan kita sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo" (Mateo 28:19). Pumipili rin ang pamilya ng mga ninong at ninang upang suportahan ang bata sa kanilang Kristiyanong pagpapalaki. Bagaman laganap pa rin ang bautismo ng sanggol, ang bilang ng mga bautismo ay bumaba sa mga nakaraang taon. Para sa maraming Norwegian, ang bautismo ng sanggol ay hindi lamang isang relihiyosong gawain kundi isa ring tradisyon ng pamilya at okasyon upang tipunin ang mga kamag-anak at kaibigan upang ipagdiwang ang bagong miyembro ng pamilya. Gayunpaman, ang tradisyon ay hindi kailanman garantiya na ang isang gawain ay naaayon sa iniutos ng Diyos na gawin natin. Samakatuwid, may mga denominasyong Kristiyno, gaya ng mga simbahan ng Baptist at Pentecostal, kung saan ang bautismo ng nasa hustong gulang ang isinasagawa sa halip.

Ang kabalintunaan ay kapansin-pansin, sapagkat sa mismong talata na sinipi ng pari, ang tanging pautos ay *mathēteusate* (G3100) — "gumawa ng mga alagad" (isinalin ito ng KJV bilang "turuan"). Ang bautismo, *baptizantes* (G907), ay isa lamang pangkasalukuyang pandiwang pang-uri na naglalarawan *kung paano* ginagawa ang paggawa ng alagad. Samakatuwid, ipinapalagay ng Kasulatan na ang binabautismuhan ay isa nang alagad.

Naaalala natin kung paano maluwag na hinayaan ng mga Judio ang kanilang sarili na mabautismuhan ni Juan Bautista (Mateo 3:5-6). Ang dahilan nito ay malamang na matagal na silang pamilyar sa «mikvah מִקְוֶה^{H4723}», isang ritwal ng espirituwal na paglilinis sa pamamagitan ng lubos na paglulubog sa tubig. At ang salitang Hebreo na *mikveh* mismo ay may dalawahang kahulugan na inilalantad ng leksikong Brown-Driver-Briggs: ito ay nangangahulugang kapwa "isang pagtitipon ng mga tubig" at "pag-asa." Sa Jeremias 17:13, isinulat ng propeta: «O PANGINOON, ang *mikveh* ng Israel.» Ang salitang isinalin na "pag-asa" ay ang parehong salita gaya ng ritwal na paliguan. Ang tubig ng paglilinis at ang pag-asa ng Israel ay iisang salitang Hebreo. Para sa isang wastong mikvah, ang ilan sa tubig ay dapat magmula sa "langit," na nangangahulugang ito ay idinaan nang direkta sa pool mula sa ulan. Ito ay isang propetikong larawan ni Jesus

Mismo—Siya na nagmula sa langit, na isinugo ng Diyos. Sinabi rin ni Jesus, «**Ako ang tubig na buhay**» (Juan 4:14). Para sa mga Judio, ang «*mikvah*» ay kumakatawan sa espirituwal na paglilinis higit sa lahat (Tito 3:5; Gawa 22:16). Ang Israel ay nagsagawa ng mikvah sa loob ng libu-libong taon bilang paraan ng paglilinis. Nangyayari ito pagkatapos ng regla, pagkatapos humawak ng patay, o bago ang mahahalagang pangyayari sa buhay gaya ng kasal.

Ang mismong kilos ay sumasalungat sa pamamaraan. Ang mga Griyego ay may tatlong pandiwang mapagpipilian: rhantizō ῥαντίζω^{G4472} na nangangahulugang wisikan, cheō na nangangahulugang ibuhos, at baptizō βαπτίζω^{G907} na nangangahulugang ilubog o takpan nang buo. Pinili ng Espiritu ang paglulubog nang tuloy-tuloy — at hindi tulad ng *baptō*, na isang mabilis na paglubog, ang *baptizō* ay nagpapahiwatig ng pangmatalalang pagbabago.

Alam ng mga Mesianikong Judio na ang mikvah ay isang propetikong larawan ng paglilinis na dapat pagdaanan ng lahat upang makapasa mula sa kamatayan patungo sa buhay kay Jesu-Cristo. Nakikita rin natin ito sa pagtawid ng Israel sa *Dagat na Pula* o nang tawagin si Noe na *maglayag sa dagat* sa loob ng arka. Parehong mga larawan ito ng *bautismo tungo sa kaligtasan* na darating (1 Pedro 3:21). Ang bautismo ay ang pagkamatay sa *lumang sarili* at pagbangon sa bago (Colosas 2:12). Kung si Jesus ang daan, ang katotohanan, at ang buhay (Juan 14:6) at Siya Mismo ay binautismuhan (Mateo 3:13–17), bakit hindi natin susundin ang Kanyang halimbawa, lalo na’t Siya ay nagbabautismo kasama ng Kanyang mga alagad (Juan 3:22)?

Ang pattern ng Anak Mismo ang nagpapatunay nito. Tinanggap Niya ang mga tanda ng sanggol ng lumang tipan — tinuli sa ikawalong araw (Lucas 2:21) at iniharap sa templo (Lucas 2:22) — ngunit hindi kailanman binautismuhan bilang sanggol. Sa halip, naghintay Siya ng tatlumpung taon at bumaba sa Jordan ayon sa Kanyang sariling kalooban (Mateo 3:13–17), upang ipakita sa atin na ang bautismo ay isang kilos ng may malay at kusang pagsunod.

Nang sabihin ni Jesus kay Nicodemo «*kinakailangan mong ipanganak na muli*» (Juan 3:7), hindi Siya gumagawa ng bagong doktrina sa isang pag-uusap sa hatinggabi — pinagsasama-sama Niya ang buong propetiko-tipan na inaasahan sa isang pangungusap, at itinutuon ito sa isang taong nag-aakalang nasa loob na siya. Wala sa mga ito ang bago sa isang guro ng Israel. **Ipinangako ito ng Kasulatan.** Narinig ni Ezekiel ang panata ng Diyos na «*magwiwisik ng malinis na tubig*» sa Kanyang bayan, bigyan sila ng «*bagong puso*» at ilagay ang «*aking espiritu sa loob ninyo*» (Ezekiel 36:25-27); isang kabanata pagkatapos, ang mga tuyong buto ay huminga at tumayong buhay (Ezekiel 37). Itinakda ni Moises ang parehong pag-asa bilang ang pusong tutuliin ng Diyos Mismo «*upang ikaw ay mabuhay*» (Deuteronomio 30:6); Jeremias bilang ang Batas na isinulat sa kalooban sa isang bagong tipan (31:33); David bilang ang sigaw na «*likhain mo sa akin ang isang malinis na puso...*»

baguhin mo ang isang matuwid na espiritu sa loob ko» (Awit 51:10). Tubig, Espiritu, bagong puso, buhay — ang eksaktong kasangkapan ng Juan 3:5 — ay nakatayo na sa mga Kasulatang Hebreo sa loob ng maraming siglo.

At hindi lamang ito nasa pahina. **Ipinagdasal ito ng Kanyang mga kapanahon:** isang araw na lakad mula sa Jerusalem, tinanong ng mga lalaki sa Qumran ang Diyos na linisin sila sa pamamagitan ng Kanyang banal na espiritu *gaya ng mga tubig na naglilinis* at itaas sila *mula sa Sheol patungo sa walang hanggang kataasan* (ang Community Rule at ang Thanksgiving Hymns). **Ang Kanyang sariling batas ay kalahating naipatupad ito:** ang isang Gentil na pumasok sa tipan ay inaasahang iwanan ang kanyang dating pag-iral — ang lumang pagkakamag-anak ay wala na, isang bagong pagkakakilanlan ang ibinigay — at ang paglulubog ng nagbalik-loob ay pinagtatalunan na ng mga bahay ni Hillel at Shammai sa o malapit sa kanyang sariling henerasyon (Mishnah Pesachim 8:8). **At si Juan Bautista ay pilit itong inilabas sa liwanag,** tinatawag ang mga Israelita mismo pababa sa tubig at nagbabala, *«huwag ninyong sabihin... Mayroon kaming Abraham na aming ama»* — sapagkat ang Diyos ay kayang magbangon ng mga anak kay Abraham mula sa mga bato (Mateo 3:9). Ang unang kapanganakan ay walang kabuluhan.

Kaya ang muling pagsilang ay hindi kailanman isang bagay na ginawa sa isang tao mula sa labas; ito ay isang hangganan na siya mismo ang tumawid. *«Kinakailangan,»* sabi ni Jesus — at ang *inyo* ay maramihan, umaabot nang lampas sa iisang tao sa silid — *«na kayo ay ipanganak mula sa itaas»*; at sa iisang hininga ay binanggit Niya kung paano: gaya ng pagtataas ni Moises sa ahas, gayundin dapat itaas ang Anak ng Tao, upang ang sinumang sumampalataya ay magkaroon ng buhay (Juan 3:14-15). Hindi lamang ang Gentil, hindi lamang ang Israel sa katapusan ng mga araw, kundi *ikaw* — ngayon, sa pamamagitan ng Espiritu, sa pamamagitan ng Anak, at sa loob ng tubig nang may bukas na mga mata. Ito ang dahilan kung bakit ang tanda ay hindi kailanman naging sa sanggol sa pamamagitan ng kinatawan: pinili ng nagbalik-loob ang mikvah, ang mga nakinig kay Juan ay lumakad mismo sa pampang, at si Nicodemo — na hindi nagkulang sa impormasyon, kundi sa kahandaan lamang — sa huli ay naglakad sa sarili niyang pintuan (Juan 7:50; 19:39). Ang bautismo ay ang may malay na pagtawid ng isa na ipinanganak na mula sa itaas.

Naaalala rin ng isa ang mga Ehipsiyo, na kumakatawan sa mundo gaya ng mga tao noong panahon ni Noe. Sa simbolikong pagsasalita, hindi sila nakapasa sa pagsusulit ng paglilinis sa Dagat na Pula, kahit na naniniwala silang makakapasa sila. Sinasalamatin nito ang baha ni Noe, kung saan ang kasamaan ay hindi na pinayagang magpatuloy. Ang mikvah ay samakatuwid ay isang simbolo ng bagong buhay at, kasabay nito, paghuhukom sa luma. Ito ay katulad ng komunyong, kung saan ang isa ay nakikibahagi sa dugo at katawan ni Jesus tungo sa kaligtasan o tungo sa paghuhukom (1 Corinto 11:27–29). Ang bautismong ito—ang paglilinis na ito—ay hindi opsyonal para sa mga nag-nanais na pumasok sa Lupang Pangako; ito ay isang ganap na pangangailangan (Juan

3:5). Gayunpaman, ang tubig ay hindi pumapalit sa pananampalataya; ipinapahayag nito ang pananampalataya. Ang bautismo ay ang itinakdang sagot ng isang pusong naniniwala na at nagsisi na (1 Pedro 3:21) — hindi isang gawa na nagkakamit ng tang-ing dugo ni Kristo lamang ang makapagbibigay (Efeso 2:8-9). Ang katotohanan na ito ay napabayaan sa maraming simbahan ngayon ay hindi nagpapawalang-bisa sa katotohanan; ang kasaysayan ay umuulit sa sarili nito kahit ngayon. Marami ang nakatayo sa harap ng Diyos, mapilit at mayabang, nang hindi nauunawaan kung saan patungo ang landas na ito.

Roma 6:1-11 · Ano nga ang ating sasabihin? Magpapatuloy ba tayo sa pagkakasala upang ang biyaya ay sumagana? Huwag nawang mangyari! Paano tayo na namatay na sa kasalanan ay mabubuhay pa roon? O hindi ba ninyo alam na tayong lahat na binautismuhan kay Cristo Jesus ay binautismuhan sa Kanyang kamatayan? Tayo ay inilibing na kasama Niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan. At kung paanong si Cristo ay muling binuhay mula sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Kanyang Ama, gayundin naman tayo ay dapat lumakad sa panibagong buhay. Sapagkat kung tayo ay nakipag-isa sa Kanya sa isang kamatayan na gaya ng sa Kanya, tiyak na makikipag-isa rin tayo sa Kanya sa isang muling pagkabuhay na gaya ng sa Kanya. Alam natin na ang ating lumang sarili ay ipinako sa krus kasama Niya, upang ang katawan ng kasalanan ay mawasak, at hindi na tayo maging mga alipin ng kasalanan. Sapagkat ang namatay ay napalaya na mula sa kasalanan. Kung tayo ay namatay na kasama ni Cristo, naniniwala tayo na mabubuhay rin tayo kasama Niya. Alam natin na si Cristo, na muling binuhay mula sa mga patay, ay hindi na muling mamamatay; ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa Kanya. Sapagkat ang kamatayan na Kanyang dinanas, Siya ay namatay sa kasalanan nang minsan at para sa lahat, ngunit ang buhay na Kanyang ikinabubuhay, Siya ay nabubuhay sa Diyos. Kaya't dapat din ninyong ituring ang inyong sarili na patay na sa kasalanan ngunit buhay sa Diyos kay Cristo Jesus.

Ang mga hindi handang tumawid sa dagat ay mamamatay sana sa *lumang mundo*, at alam ito ni Juan nang siya ay magsalita tungkol kay Jesus:

Mateo 3:11-12 · Binabautismuhan ko kayo ng «*tubig para sa pagsisisi*». Ngunit Siya na dumarating na kasunod ko ay mas makapangyarihan kaysa sa akin, at hindi ako karapat-dapat na magdala ng Kanyang mga sandalyas. **Siya (Jesu-Cristo) ang magbabautismo sa inyo ng Espiritu Santo at apoy.** Ang Kanyang kalaykay ay nasa Kanyang kamay, at lilinis Niya ang Kanyang

giikan. Titipunin Niya ang Kanyang trigo sa kamalig, ngunit ang ipa ay susunugin Niya sa apoy na hindi mamamatay.

Nakatanggap ako ng kritisismo sa pagbabahagi ng mga salita mula sa Salita ng Diyos, ang Bibliya. Ang aking mga karanasan sa Diyos ay nagpapatunay, gayunpaman, na ang Kanyang Salita ay katotohanan; kung gusto natin ng mabuting bunga, dapat tayong sumunod sa Salita ng Diyos at kumilos nang naaayon. Maraming mananampalataya ang nag-aakalang ang isang tao ay tinatanggap sa Kaharian ng Diyos sa pamamagitan ng bautismo ng sanggol, ngunit walang anuman sa Bibliya ang nagmumungkahi nito. Ako mismo ay nakarinig mula sa Espiritu Santo na hindi tayo dapat mag-alala tungkol sa mga bata, dahil sila ay nililinis ng Diyos kung sakaling sila ay mamatay bago ang kaligtasan. Nangyari ito noong bandang taong 2016, at ibinigay sa akin ng Espiritu Santo ang salitang *ablution*, isang terminong hindi ko alam ang kahulugan. Noong panahong iyon, iniisip ko kung ano ang mangyayari sa mga bata na hindi ipinanganak na muli kapag bumalik si Jesu-Cristo. Pagkatapos ay ibinigay sa akin ng Espiritu Santo ang iisang salitang ito:

Nangyari ito nang si Aaron, ang kapatid ni Moises, ay italaga bilang mataas na saserdote, na kinasangkutan ng malawakang ritwal ng paglilinis. Ayon sa Levitico 8, si Aaron at ang kanyang mga anak ay hinugasan ng tubig, binihisan ng mga partikular na kasuotan ng saserdote, pinahiran ng banal na langis, at nag-alay ng mga espesyal na hain upang maging banal at maihanda na gampanan ang mga banal na paglilingkod. Nang si Aaron ay malinis at maihanda, maaari na siyang pumasok sa Kabanal-banalang Dako (Kodesh HaKodashim) minsan sa isang taon sa Araw ng Pagtatubos, Yom Kippur, upang magsagawa ng mga ritwal sa harap ng Arka ng Tipan. Ito ang pinakabanal na bahagi ng Tabernakulo, kung saan ang presensya ng Diyos ay natatanging nahahayag. Malinaw na nais ipakita sa akin ng Espiritu Santo na ang mga bata ay nasa mga kamay ng Diyos at hindi tayo dapat mag-alala tungkol sa kanila. Ito ay salungat sa kapag ang isang bata ay nag-ing nasa hustong gulang na at pananagutin na sa kanyang sariling relasyon sa Diyos at sa pagtanggap kay Jesus.

— *Ang ablution ay nangangahulugang paglilinis*

Nakikita rin natin sa Bibliya na hindi kailanman binautismuhan ni Jesus ang mga bata kundi pinagpala Niya sila (Marcos 10:14). At ang Griyego ay gumagawa ng pagkakaiba na itinatago ng Ingles: ang salitang ginamit ni Mateo para sa "mga bata" sa Mateo 19:13–14 ay *paidion παιδίον*^{G3813} — mga batang sapat na ang edad upang maglakad at lumapit. Ang Lucas 18:15 ay gumagamit ng ibang salita — *brephos βρέφος*^{G1025}, na nangangahulugang isang sanggol na hindi pa isinisilang o bagong silang. Pinagpala ni Jesus ang

mga sanggol. Hindi Niya sila binautismuhan. At kapag hinanap natin ang bawat talata sa Bagong Tipan gamit ang mga tool sa konkordansya, ang baptizō βαπτίζω^{G907} ay lumilitaw kasama ng mga salita para sa pananampalataya, pagsisisi, at pagpapahayag — siyam na beses. Lumilitaw ito kasama ng anumang salita para sa sanggol o bata — zero beses. Hindi kahit minsan. Ang buong pag-aaral ng ebidensyang ito, kabilang ang mga ugat na Hebreo, ang koneksyon sa Paskuwa, at ang morpolohiyang Griyego, ay makukuha sa ating kasamang aklat na *Through the Waters* ([Sa Pamamagitan ng Tubig](#)). Sa mga Kasulatan, ang mga nasa hustong gulang ang binabautismuhan, sa halip na mga sanggol (Gawa 2:38; 8:36-38; 16:33). Ang aking magiging asawa ay isang pagpapala sa akin, dahil nakikinig din siya mula sa Diyos at dala ang Kanyang apoy sa pagbabahagi ng ebanghelyo sa mga nasa paligid niya. Ako ay nakumbinsi na ang bautismo ng nasa hustong gulang ay itinakda ng Diyos, ngunit alam ko na kailangan niyang marinig ito mula sa Ama Mismo. Alam ko na hindi nagsasalita si Jesus tungkol sa bautismo ng sanggol sa Juan kabanata 3, gaya ng kinumpirma rin ni Marcos:

Marcos 16:16 · Ang sumasampalataya at binautismuhan ay maliligtas. Ngunit ang hindi sumasampalataya ay hahatulan.

Madalas magsalita si Jesus tungkol sa impiyerno at nagbabala sa atin ng mga matitinding salita. Sinabi Niya na mas mabuting mawalan ng bahagi ng katawan kaysa itapon sa impiyerno, kung saan ang uod ay hindi namamatay at ang apoy ay hindi namamatay (Marcos 9:43-48). Ikinuwento Niya ang tungkol sa mayamang lalaki na nasa paghihirap sa apoy at humingi ng awa (Lucas 16:23-24). Ang mga ito ay hindi mga metapora, kundi realidad.

Nakatago sa mga Titik

Ngunit ang ebidensya ay hindi humihinto sa kung ano ang sinasabi ng Bibliya sa ibabaw. Ang Torah — ang unang limang aklat ni Moises — ay naglalaman ng 304,805 titik na Hebreo, na kinopya nang walang mali sa loob ng 3,400 taon. Nang hanapin ng mga modernong kompyuter ang mga titik na ito para sa mga salitang naka-encode sa magkakapantay na pagitan (Equidistant Letter Sequences, o ELS), nakakita sila ng isang bagay na hindi kailanman makikita ng mata ng tao.

Sa skip 49 — ang pagbilang patungo sa Pentecostes, ang ikalimampung araw — labing-isang salitang Hebreo na may kaugnayan sa teolohiya ng bautismo ang bawat isa ay lumilitaw nang isang beses o napakabihira sa buong Torah. At bawat isa sa kanila ay lumalapag sa kaukulang talata nito. Ang **Tevilah** (טבילה, *paglulubog*) ay nahuhulog sa isang talata na nag-uutos na «maligo sa tubig» (Levitico 15:7). Ang **Teshuvah** (תשובה, *pagsisisi*) ay nahuhulog sa batas ng alipin na piniling manatili sa kanyang panginoon (Exodo 21:5-6). Ang **Mashiach** (משיח, *Mesiyas*) ay nahuhulog sa «ang aking pangalan ay

nasa kanya» (Exodo 23:21). Ang **Yeshuah** (יְשׁוּעָה, *kaligtasan*) ay nahuhulog sa pagtatataga ng altar ng dugo (Levitico 8:15). Ang kusina sa skip 49 ay hindi lumalapag sa isang talata tungkol sa pagluluto. Ang mga kamelyo ay hindi lumalapag sa mga kamelyo. Ang mga kontrol na ito ay lumalapag sa random, walang kaugnayang teksto. Ngunit bawat salita ng bautismo ay lumalapag sa talata nito.

Kapag ang teksto ng Torah ay binalot sa isang silindro — ang orihinal na scroll — ang labing-isang salita ay nagtitipon sa mga pares na nangangaral: pagsisisi sa tabi ng kaligtasan sa tabi ng Kordero ng Paskuwa; pananampalataya sa tabi ng paglulubog; at ang Mesiyas, na ang kolum ay bumabalot sa scroll, na humahawak sa paglulubog. Ang gematria ng *Mashiach* (358) plus *Tevilah* (56) ay katumbas ng 414 — ang eksaktong gematria ni **Nachshon** (נַחֲשׁוֹן), ang lalaking, ayon sa tradisyong Judio, ang unang naglakad sa Dagat na Pula sa pamamagitan ng pananampalataya bago ito mahati.

Hinanap din namin sa Torah ang pangalang **Nicodemo** — ang lalaking sinabihan ni Jesus na «*ipanganak sa tubig at sa Espiritu*» (Juan 3:5). Ang kanyang pangalan ay lumilitaw nang isang beses sa buong Torah, sa skip 1,092. Nagsisimula ito sa Bilang 7:17 — ang pag-aalay ni **Nachshon ben Amminadab**. Ang lalaking sinabihan na pumasok sa tubig ay naka-encode na dumadaan sa pangalan ng lalaking unang pumasok sa tubig. At ang mga salita sa ibabaw na tinatawiran ni Nicodemo ay nagbabasa na parang ebanghelyo: Nachshon (pananampalataya), isang mangkok na pangwisik (dugong inilapat), Moises (ang batas), pagtatubos, at pagtakip — «*lahat kayong binautismuhan kay Cristo ay binihisan si Cristo*» (Galacia 3:27).

Pinaka-kapansin-pansin sa lahat: nang sukatin namin ang distansya sa pagitan ng **Emunah** (אֱמוּנָה, *pananampalataya*) at **Tevilah** (טְבִילָה, *paglulubog*) sa mga nakatagong titik ng Torah, ang pinakamalapit na pares ay nakaupo **dalawang titik ang pagitan sa Deuteronomio 21:23** — «*sinumpa ang sinumang nakabitin sa puno.*» Ang talatang sinipi ni Pablo sa Galacia 3:13 tungkol sa krus. Pananampalataya at paglulubog, na nagtatagpo sa talata ng pagpapako sa krus. Ang Torah ay nag-encode ng dalawang kinakailangan ng kaligtasan nang magkatabi sa mismong lugar kung saan binili ang kaligtasan — 1,400 taon bago itayo ang krus.

At nang hanapin namin ang anumang salitang Hebreo na nangangahulugang sanggol sa mga skip ng bautismo, ang mga resulta ay nakapanlulumo: Ang **Tinok** (sanggol) sa skip 49 ay lumalapag sa isang *hatol ng kamatayan* (Exodo 21:15). Ang **Tinok** sa skip 34 ay **ganap na wala**. Ang Torah ay nag-e-encode ng pananampalataya, pagsisisi, paglulubog, Mesiyas, at kaligtasan sa mga skip ng bautismo. Ang sanggol ay wala kahit saan. Hindi kahit minsan. Hindi sa anumang skip na mahalaga.

Hindi maaaring isaayos ni Moises ang 304,805 titik upang ang mga salitang ito ay lumapag sa mga talatang ito. Ang mga limitasyon ay masyadong tiyak. Ang pagkakaayos ay masyadong tumpak. Ngunit may Isang makakagawa nito. At ang buong pagsusuri —

na may mga istatistikal na pagsusulit, mga salitang kontrol, at bawat natuklasan ay napatunayan — ay makukuha sa kasamang aklat na *Through the Waters* (Sa Pamamagitan ng Tubig).

Hinamon ko ang aking magiging asawa tungkol sa bautismo at sinabi, «Tanungin mo ang Diyos kung maaari Niyang kumpirmahin na ang bautismo ay para sa mga nasa hustong gulang.»

Nang gisingin siya ng Diyos ilang sandali matapos iyon, ipinakita Niya sa kanya ang isang lumang Bibliya—posibleng isang Bibliyang Hebreo, bagaman hindi siya sigurado. Kinumpirma ng Diyos ang mensaheng ito tungkol sa bautismo sa kanya. Sinabi Niya: **«Sana ay makinig ang mga tao sa Akin! Ang bautismo ng sanggol ay isang pagpapala, ngunit ang bautismo ng nasa hustong gulang ay isang pangangailangan!»**

— *Ginising ng Diyos ang aking magiging asawa sa kalagitnaan ng gabi*

Sino ang makakapilit sa mga bata na sumunod kay Jesus? Walang sinuman. Ngunit ang tradisyon ng bautismo ng sanggol ay nagpapawalang-bisa sa Salita ng Diyos. Maaaring mahirap itong tanggapin, ngunit ipinapakita ito ng Bibliya, at ang Espiritu Santo Mismo ang nagkumpirma nito. Ang sarili kong karanasan ay nagpakita nito—hindi lamang sa akin nang personal, kundi pati na rin sa mga naroon nang ang isa sa mga banal ay binautismuhan at ilang sandali matapos iyon ay nagsimulang magsalita sa ibang wika, nang hindi man lang nauunawaan ang nangyayari (Gawa 2:4; 10:44-46). Nakausap ko ang mga mananampalatayang hindi tumatanggap nito, ngunit nang hamunin ko ang aking magiging asawa na humingi ng sagot sa Diyos, nagsalita ang Diyos sa kanya sa kalagitnaan ng gabi at kinumpirma ang Kanyang sariling Salita. Ang bautismo ng sanggol ay hindi tradisyon mula sa Diyos, kundi mula sa mga tao (Marcos 7:8). Dapat nating piliin ang ating daan: mga tao o Diyos. Ang mga tanda at kababalaghan ay susunod sa mga naniniwala (Marcos 16:17); ang iba ay nagsasalita ng mga salita ng tao, at susubukan nilang ipaliwanag ang kawalan ng kapangyarihan ng Diyos o *iwasang pag-usapan* ito.

Malinaw na sinasabi ng Bibliya na ang mga banal ay gagawa ng mga kababalaghan at himala gaya ng ginawa ni *Jesu-Cristo na ating Tagapagligtas* (Juan 14:12). Hindi natin nababasa na dapat tayong magsalita ng mga matatayog na salita na walang kapangyarihan. Hindi ito ang sinasabi ni Pablo tungkol sa kanyang sariling ministryo. Hindi rin si Pedro—na ibinigay ang kanyang buhay kay Jesu-Cristo—ay isang tao ng mga salita lamang, kundi ng kapangyarihan ng Diyos. Ngayon, ang mga alagad na naglilingkod sa Diyos nang buong pagkatao at inuuna Siya ay may parehong mga kaloob ng biyaya gaya ng mga nasa panahon ni Jesus (Galacia 3:27; 1 Corinto 12:4-11). Walang puwang para sa atin na maging maligamgam sa Salita ng Diyos, ngayon o kailanman.

Isang partikular na pagtutol ang nagpapanatili sa mga may kakayahan sa upuan. Hayaan ninyong sagutin ko ito bago natin marinig ang mga salita ng Panginoon sa Laodicea.

Ang Tansong Ahas at ang Magnanakaw

Ang pagtutol ay isang mahuhulaang kalasag: *ang magnanakaw sa krus ay naligtas nang walang bautismo, kaya ako ay exempted*. Ito ay isang pagkakamali sa kategorya na nagkukunwaring teolohiya. Ang magnanakaw ay namamatay sa krus; wala siyang access sa tubig. Ang kanyang kaligtasan ay isang himala ng pagbubukod, hindi ang tun-tunin ng Kaharian. Ginawa niya ang mahalagang kilos: tumingin siya sa Tagapagligtas.

Juan 3:14-15 · At kung paanong itinaas ni Moises ang ahas sa ilang, gayundin naman dapat itaas ang Anak ng Tao: upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan.

Ang pattern ay tiyak: *ra'ah* (ראַה — tumingin), *chai* (צַי — mabuhay). Sa Bilang 21, ang *sārāp* שָׂרָפִי^{H8314} (nagniningas na ahas) ay nagdala ng kamatayan, ngunit ang *nēs* נֶסֶם^{H5251} (pamantayan, bandila) ay nagdala ng buhay. Ang magnanakaw ay tumingin patungo sa itinaas na Anak ng Tao habang ang kanyang katawan ay nakapako sa sarili niyang kahoy. Hindi siya makababa sa tubig, ngunit ibinaling niya ang kanyang puso sa Hari. Ginawa niya ang eksaktong hinihingi ng Ama sa ilalim ng mga kondisyong ibinigay sa kanya.

Hindi ikaw ang magnanakaw. Hindi ka nakapako sa krus. Nakatayo ka sa pampang ng ilog, at ang tubig ay tumataas. Ang pag-angkin sa pagbubukod ng magnanakaw habang tinatanggihan ang utos ng Panginoon ay hindi pananampalataya; ito ay ang pagmamataas ni Naaman bago siya lumubog sa Jordan (2 Hari 5). Gusto ni Naaman ng mas maringal na kilos, mas marangal na landas, ngunit natagpuan niya ang paggaling lamang sa maputik na pagsunod na una niyang kinamuhian.

Ang pagpapahayag sa harap ng mga tao ay hindi opsyonal. Si Kristo ay malinaw: «*Ang sinumang magpapahayag sa akin sa harap ng mga tao, ipapahayag ko rin siya sa harap ng aking Ama na nasa langit*» (Mateo 10:32). Ang bautismo ay ang pampubliko, pisikal na pagpapahayag na ang lumang tao ay namatay na at ang bagong tao ay bumangon na. Ang pagpigil dito ay ang pagpigil sa pampublikong patotoo na hinihingi ni Kristo sa Kanyang sarili.

Ang bawat mananampalataya ay dapat kahit man lang ay lumingon. Ngunit para sa mga may kakayahan, ang paglingon na humihinto bago ang tubig ay isang paglingon na nagtago ng kanyang ulo mula sa kampo. Huwag magtago sa likod ng magnanakaw upang bigyang-katwiran ang sarili mong pagkatuyo. Hindi mo maaaring angkinin ang buhay ng poste ng ahas habang tinatanggihan ang tubig ng bagong tipan. Ang tubig ay naghihintay, at ang utos ay malinaw.

Ang binyag at ang Espiritu

Ngunit ano, kung gayon, ang tungkol sa bata na dinadala sa bautismuhan bago pa man ito makapagsalita? Dito, isang banayad at mabuting kaugalian ang tahimik na nagdala sa marami palayo sa iisang sahig na humahawak. Sapagkat ang Espiritu ay hindi ibinibigay sa pamamagitan ng isang ritwal na ginawa sa hindi nakakaalam; Siya ay ibinibigay sa pananampalataya: «*Tinanggap ba ninyo ang Espiritu sa pamamagitan ng mga gawa ng batas, o sa pamamagitan ng pakikinig ng pananampalataya?*» (Galacia 3:2). At bawat bautismo na itinala ng mga apostol ay sumusunod sa isang pusong naniniwala: «*Magsisi kayo, at magpabautismo ang bawat isa sa inyo... at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo*» (Gawa 2:38) — magsisi muna, pagkatapos ay ang tubig, pagkatapos ay ang kaloob. Ipinapakita pa ng Kasulatan ang pagkakasunod-sunod na naitama sa pamamagitan ng muling bautismo: ang mga lalaking may bautismo lamang ni Juan, na «*hindi man lang narinig kung may Espiritu Santo*», ay tinanong «*Sa ano kung gayon kayo binautismuhan?*» at pagkatapos ay «*binautismuhan sa pangalan ng Panginoong Jesus*» (Gawa 19:2-5). Ang paghuhugas na natanggap bago ang pananampalataya ay walang hadlang; ito ay nanawagan para sa bautismo ng mananampalataya.

Ang middle voice — ang gramatika ng kalooban — ay nagpapakita sa paksa na kumikilos sa kanyang sarili. «*Sila ay binautismuhan kay Moises*» (1 Corinto 10:2), gayunpaman ang Griyegong *ebaptisanto* (G907) ay middle: binautismuhan nila ang kanilang sarili. Si Pablo ay sinabihan na «*Tumayo ka, at magpabautismo, at hugasan ang iyong mga kasalanan*» (Gawa 22:16 — *baptisai*, G907, at *apolousai*, G628, parehong middle imperatives); at bagaman ang “binautismuhan” sa Galacia 3:27 ay passive, ang «*binihisan si Cristo*» ay middle — *enedusasthe* (G1746), isang kilos na ikaw mismo ang gumagawa. Ang isang sanggol ay hindi makakagawa ng anumang kilos sa middle voice.

Kahit si Pedro ay nagmamarka nito sa Gawa 2:38–39: ang panawagan sa karamihan — «*Magsisi kayo*» (*metanoēsate*, G3340) — ay nasa maramihan, habang ang bautismo ay nagbubukod sa isa-isa sa isahan: «*magpabautismo ang bawat isa sa inyo*» (*baptisthētō*, G907). At ang pangako sa kanilang «*mga anak*» ay gumagamit ng teknon τέκνον^{G5043} (supling), hindi *brephos* (sanggol); umaabot ito sa «*lahat ng tatawagin ng Panginoong ating Diyos*» — *proskaleō* (G4341) — at ang tawagin ay nagpapalagay ng kapangyarihang makarinig.

Tatlong teksto ang pinipilit sa serbisyo ng bautismo ng sanggol, at bawat isa, kapag binasa nang buo, ay lumiliko sa kabilang direksyon. Ang mga **sambahayan** — «*siya... at ang kanyang sambahayan*» (Gawa 16:15), «*siya at ang lahat ng kanya*» (Gawa 16:33), «*ang sambahayan ni Estefanas*» (1 Corinto 1:16) — ay iginigiit bilang patunay na ang mga sanggol ay binautismuhan kasama ng bahay. Ngunit pakinggan ang bahay ng bantay-bilangguan hanggang sa huli: ang salita ay ipinahayag «*sa lahat ng nasa kanyang bahay*», at siya ay «*nagalak, naniniwala sa Diyos kasama ang lahat ng kanyang bahay*» (Gawa 16:32-

34). Ang bahay ay *nakaranig* at *naniwala*, at pagkatapos ay binautismuhan. Ang pagtututlad sa **pagtutuli** ay inaalok susunod — gayunpaman, itinatali ito ni Pablo hindi sa pagkabata kundi sa pananampalataya: inilibing na kasama Niya sa bautismo, «*kung saan din kayo ay muling binuhay na kasama niya sa pamamagitan ng pananampalataya sa paggawa ng Diyos*» (Colosas 2:12). At ang «*Hayaan ang maliliit na bata... na lumapit sa akin*» (Mateo 19:14) ay ang Panginoon na kinukuha sila upang pagpalain — hindi upang bautismuhan; ipinatong Niya ang mga kamay at nanalangin, hindi Siya nagbuhos ng tubig.

Kapag, kung gayon, ang isang seremonya na ginawa sa isang walang malay na sanggol ay itinaturo na naghahatid ng Espiritu at tinatanggap sa halip na bautismo na iniutos ng Panginoon, ginagawa nito ang mismong bagay na Kanyang sinaway: «*Ginagawang walang kabuluhan ang salita ng Diyos sa pamamagitan ng inyong tradisyon*» (Marcos 7:13). Ang kasaysayan ay nagsasabi ng parehong kuwento na sinasabi ng teksto: ang pinakamaagang malinaw na pagbanggit ng bautismo ng sanggol kahit saan — kay Tertullian, bandang taong 200, sa kanyang tratado na *De Baptismo* — ay isang argumento na dapat itong *ipagpaliban*. Nang ipagtanggol ni Origen ang kaugalian noong kalagitnaan ng 200s, nagawa lamang niya ito bilang isang “apostolikong tradisyon” na walang Kasulatan na maipakita; at ang Konseho ng Carthage (256) ay nagdebate lamang sa timing — kung maghihintay para sa ikawalong araw — hindi kailanman sa pahintulot. Kahit na ang pagsasanay ay nag-ugat, walang sinuman ang makapagpakita mula sa Kasulatan na ito ay apostoliko. Ito ay, sa ugat, isang tradisyon ng mga tao na ipinatong sa isang utos ng Diyos.

Gayunpaman, pakinggan ang guardrail, baka masaktan nito ang isang malambot na budhi: ang tubig ay hindi mahika. Ito ay nagliligtas «*hindi sa pag-aalis ng dumi ng laman, kundi ang sagot ng isang mabuting budhi sa Diyos*» (1 Pedro 3:21) — at ang isang mag-nanakaw na walang bautismo ay sinabihan, «*Ngayon ay makakasama mo ako sa paraiso*» (Lucas 23:43). Kaya ang isang tunay na mananampalataya na hindi pa inililibing sa tubig ay hindi dahil dito isinasara; ang pananampalataya ay nagliligtas. Ngunit dalawang bagay ang sumusunod. Huwag ibatay ang iyong katiyakan sa isang ritwal na ginawa bago ka pa man maniwala — ibatay ito sa sariling patotoo ng Espiritu sa loob. At kung naniniwala ka, sumunod: bumaba ka sa tubig nang ikaw mismo, at ibigay, sa iyong sariling budhi, ang sagot na hindi maibibigay ng isang sanggol.

Ang Kasintahang Lalaki ng Dugo

Ang pinakamatalim na saksi sa buong Torah na ang tanda ng tipan ay hindi kailanman opsyonal ay nasa isang tuluyan sa gabi, sa Exodo 4:24–26. Sa daan patungo sa Ehipto, sinalubong ng PANGINOON si Moises at *sinubukang patayin siya* — hindi ang bata, kundi ang nasa hustong gulang na lalaki, ang piniling tagapagligtas ng Israel. Ang dahilan ay ang tanda ng tipan ay napabaya. Pagkatapos ay kumuha si Zippora ng kutsilyong flint at tinapyas ang balat ng *kanyang anak* — ang pandiwa ay ותכרת *vatikrot*,

mula sa karat כָּרַת^{H3772}, ang mismong salitang ginamit sa "upang magputol ng tipan" (Genesis 15:18) — idinampi ang dugo sa kanyang mga paa, at sinabi: "Tiyak na ikaw ay isang kasintahang lalaki ng dugo sa akin" (חַתָּן דָּמִים *chatan damim*). Ang kamatayan ay umurong. Ang dugo ng tipan ay nag-alis ng hatol.

Kahit ang mga salita ay nagdadala ng tipan. Ang pandiwa na inaabot ni Zippora — וַתִּכְרֹת *vatikrot*, mula sa ugat na kārāt כָּרַת^{H3772} — ay humahawak sa magkabilang panig ng isang tipan sa iisang salita: ito ay nangangahulugang kapwa "upang magputol ng tipan" (Genesis 15:18) at "upang maputol." Ang pumasok ay ang maputol sa loob; ang tumalikod ay ang maputol sa labas — iisa at parehong salita. At ang pangalang isinisi-gaw niya — ḥātān חָתָן^{H2860}, "kasintahang lalaki" — ay isa ring salitang tipan: ang lek-siko ay nagbibigay bilang isang natatanging kahulugan "isang tuli na bata, isang uri ng relihiyosong pagsasama," mula sa ugat na "upang makipagkontrata ng pagkakamag-anak sa pamamagitan ng kasal." Ang pagtutuli ay isang tanda ng kasal sa dugo. Ito ang dahilan kung bakit tinatawag ng Kasulatan si Kristo na Kasintahang Lalaki (Juan 3:29; Efeso 5:25–32; Apocalipsis 19:7), at tayo ay pumapasok sa pakikipagtipan sa Kanya sa pamamagitan ng tubig.

Pansinin kung sino ang nasa mortal na panganib, at kung sino ang tumanggap ng kutsilyo. Ang hatol ay bumagsak sa nasa *hustong gulang* — kay Moises, ang isa na makakasagot para sa tipan. Ang tanda ay inilagay sa *bata*, sa pamamagitan ng kamay ng iba. Ganyan ang paraan ng lumang tipan: isang tanda sa laman, na inilagay sa isa na hindi pa makakasagot. Ngunit ito mismo ang dahilan kung bakit kailangang dumating ang isang bagong tanda. Ang bagong tipan ay hindi maaaring ilagay sa isang natutulog na sanggol sa pamamagitan ng kamay ng magulang. Ang panloob na bahagi nito ay ang pagtutuli ng puso "na ginawa nang walang mga kamay" (Colosas 2:11; Roma 2:29), ang sariling gawa ng Diyos sa indibidwal; ang panlabas na bahagi nito ay bautismo, ang pangako ng isang mabuting budhi sa Diyos (1 Pedro 3:21), sa Griyego *eperōtēma* — ang iyong sariling sinumpaang oo. Parehong personal: walang magulang, walang pari, at walang estado ang makakapagbigay nito para sa iyo. Ito ay parehong tipan — *diathēkē* sa Griyego — na ang pagtutuli ay ang tanda ng (Genesis 17:11) at ang bautismo ay ang pangako sa loob: isang tatak, sa parehong dugo, gaya ng sinabi ni Pablo na ang dalawang tanda ay iisa kay Kristo (Colosas 2:11–12) — ngunit iisa kay Kristo, hindi sa linya ng laman, kaya ang tatak ay sumusunod sa pananampalataya at hindi sa kapanganakan. Ang Exodo 4 ay ang huling sulo ng lumang tipan na dala ng kinatawan, at ang kasintahang lalaki ng dugo na ipinangalan nito ay tumuturo nang lampas sa sarili nito patungo sa tunay na Kasintahang Lalaki, na ang sariling dugo ay nagtatatak sa tipan: "ito ang aking dugo ng tipan" (Mateo 26:28). Sapagkat ang *diathēkē* sa Griyego ay nangangahulugan din ng "testamento" — isang tipan na nagkakabisa lamang sa pamamagitan ng kamatayan (Hebreo 9:16–18). Ang tipan ay nabubuhay sa pamamagitan ng dugo, at sa bautismo tayo ay bumababa sa kamatayang iyon (Roma 6:3–4).

Huwag hayaang magkamali ang sinuman. Hindi nito pinapawalang-sala ang bautismo ng sanggol — inaalís nito ito, at hindi nito sinasabi kahit sandali na ang puso ay matutuli sa pamamagitan ng pagpili ng magulang. Ang pagtutuli ng puso ay tiyak na *"ginawa nang walang mga kamay"* (Colosas 2:11; Roma 2:29) — ito ay sariling gawa ng Diyos sa indibidwal sa bagong kapanganakan, at walang kamay ang gumagawa nito sa ngalan ng iba, lalo na ng magulang. Ang pagkakatulad sa pagitan ng dalawang tanda ay ang tipan at ang dugo; ang pagkakaiba ay ang pintuan: ang lumang tipan ay tumakbo sa linya ng laman, kaya ang tanda ng laman ay sumunod sa sanggol na ipinanganak na sa loob nito; ang bago ay tumatakbo sa bagong kapanganakan, hindi laman — *"kilalanin nila akong lahat, mula sa pinakamaliit hanggang sa pinakadakila"* (Jeremias 31:34) — at walang mga miyembro na hindi mismo nakakakilala sa Kanya. Ang bagong puso na ibinibigay ng Diyos sa indibidwal, at ang personal na oo na sinasagot ng indibidwal; hindi ito maaaring ilagay sa sinuman mula sa labas. Ang bautismuhan ang isang sanggol ay ang dalhin ang pintuan ng lumang tipan patungo sa bago.

At ang pagpapabaya sa tanda ay hindi maliit na bagay. Ang isa na nag-iwan nito na hindi tapos ay dapat *"maputol... nilabag niya ang aking tipan"* (Genesis 17:14 — נִכְרֶתָהּ *nikretah*, "maputol," muli karat). Sinabi ni Jesus ang eksaktong parehong bagay sa ibabaw ng tubig, kay Pedro: *"Kung hindi kita huhugasan, wala kang bahagi sa akin"* (Juan 13:8). At si Pedro — ang parehong tumatawag sa bautismo na *eperōtēma*, isang sinumpaang oo (1 Pedro 3:21) — ay nangangaral ng *karet* ng bagong tipan sa malinaw na mga salita: *"bawat kaluluwa na hindi makikinig sa Propeta na iyon ay lubos na lilipulin mula sa gitna ng bayan"* (Gawa 3:23; Griyego *exolothreuō*). Ang pumasok ay buhay; ang manatili sa labas ay ang manatili sa ilalim ng mismong hatol na maaari sanang napagdaanan. Ito ang pangangailangan na kinatatakutan pa rin ng mga maligamgam — ang mga nakatayo sa gilid ng tubig at hindi bumababa.

May isa pang uri ng tao na inilalarawan ng Kasulatan — isa na naglalakad nang **parallel** sa Diyos. Siya ay gumagalaw sa parehong direksyon — sapat na malapit upang sumulat tungkol kay Kristo, sapat na naroroon upang dumalo sa pagtitipon — ngunit hindi kailanman *nakipag-isa* sa Kanya. Ipinangalan ni Pablo ang alternatibo sa 1 Corinto 6:17: *«ang nakikipag-isa sa Panginoon ay iisang espiritu sa Kanya.»* Ang pandiwa ay kollaō *κολλάω*^{G2853} — *upang idikit o semento nang magkasama*; ang resulta ay *hen pneuma* — *iisang espiritu*. Ang mga parallel na linya ay hindi kailanman nagtatagpo; ang dalawa ay hindi maaaring maging isa nang hindi sumasama. Ipinanalangin ni Jesus para sa Kanyang sarili na maging eksaktong ito: *«upang silang lahat ay maging isa»* — *hina pantes hen ōsin* (Juan 17:21). **Ang kabaligtaran ng isa ay hindi kaaway; ang kabaligtaran ng isa ay parallel.** Ang isang taong naglalakad nang parallel ay maaaring magbanggit ng maraming talata ngunit ang mga salita ay nararamdamang dislokado; maaaring maglingkod sa labas nang may kasiglahan ngunit ang mga malapit sa kanya ay nakakaramdam ng kawalan sa loob; maaaring mag-angkin ng bautismo ng sanggol at sertipiko

ng estado bilang ebidensya ngunit hindi kailanman nakagawa ng isang alagad na nasa hustong gulang na ipinanganak sa pamamagitan ng kanyang kamay patungo sa tubig. Ipanalangin siya; huwag siyang hatulan. Ang tatak ay nananatili: «*Kilala ng Panginoon ang mga sa Kanya*» (2 Timoteo 2:19) — *egnō kurios tous ontas autou*, kasama ang pandi-wang tipan na ginōskō γινώσκω^{G1097} na isinaalang-alang natin kanina.

Pahayag 3:14-22 · Isulat mo sa anghel ng simbahan sa Laodicea: Ito ang mga salita ng Amen, ang tapat at totoong saksi, ang pinuno ng paglikha ng Diyos: Alam ko ang iyong mga gawa—ikaw ay hindi malamig ni mainit. Sana ikaw ay malamig o mainit! Ngunit dahil ikaw ay maligamgam, hindi mainit ni malamig, iluluwa kita mula sa aking bibig. Sinasabi mo: "Ako ay mayaman, ako ay nagtagumpay at wala nang kailangan." Ngunit hindi mo namamalayan na ikaw ay kaawa-awa at miserable, dukha, bulag at hubad. Kaya't ipinapayo ko sa iyo na bumili mula sa akin ng ginto na dinalisay sa apoy, upang ikaw ay maging mayaman, at puting damit na isusuot upang matakpan ang iyong hubad na kahihyan, at gamot na ipapahid sa iyong mga mata, upang ikaw ay makakita. Ang mga iniibig ko ay aking sinasaway at dinidisciplina. Kaya't maging masigasig ka at magsisi! Narito, ako ay nakatayo sa pintuan at kumakatok. Kung ang sinuman ay makarinig ng aking tinig at magbukas ng pintuan, papasok ako sa kanya at kakain kasama niya, at siya kasama ko. Ang nagtatagumpay ay ipagkakaloob ko na maupo kasama ko sa aking trono, gaya ng pagtatagumpay ko rin at pag-upo kasama ng aking Ama sa Kanyang trono. Ang may pandinig, hayaang makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga simbahan.

Kapag tinitingnan ko ang mensaheng ibinigay ni Jesus sa simbahan sa Laodicea, naaalala ko ang *Juan 3:16*, kung saan sinabi ni Jesus na ibinigay Niya ang Kanyang buhay para sa atin, ngunit madalas tayong tumutugon nang may kaligamgaman. Iniisip ko kung paano Siya pumunta sa templo isang araw at nagmasid, at sa susunod na araw ay nagsalita ng kamatayan sa puno ng igos (*Marcos 11:12-14, 20-21*) at nilinis ang templo (*Marcos 11:15-17*). Naaalala natin ang Kanyang mga salita na walang batong maiiwan na nakatayo; noong 70 AD, ang santuwaryo ay ganap na nawasak ng mga Romano.

Sa pagbabalik-tanaw sa aking mga taong tinedyer, kailangan kong makakilala ng mga banal na nagniningas para sa Diyos—mga tao ng pagpapahayag, pagpapatong ng mga kamay (*Gawa 8:17; Hebreo 6:2*), at isang nagniningas na pasyon para sa Tagapaglig-tas na nahahawakan at totoo—ngunit sila ay wala. May kalungkutan kong sinasabi ito tungkol sa simbahan! Ang dahilan kung bakit maraming buhay ang nawawala at hindi nakakahanap ng kaligtasan ay ang ating *kaligamgaman* sa Katotohanan, si Jesu-Cristo.

Ang buong tanikala ng ebidensya — ang gramatikang Griyego, ang tipolohiyang Hebreo, at ang mga letter-code na nakatago sa Torah, na may mga istatistikal na pagsusulit at bawat natuklasan ay napatunayan — ay inilatag nang buo sa kasamang volume, Through the Waters. Basahin ito rito: [Sa Pamamagitan ng Tubig](#)

Para sa isang maikli at makabagong pahayag ng katulad na biblikal na pananaw para sa bautismo ng mananampalataya, tingnan ang Tony Twist, David Young at Bobby Harrington, *Baptism: What the Bible Teaches* (Renew.org, 2019).

Chapter 45

Watermark ng Torah

Bago ko isalaysay ang aking kuwento, hayaan ninyong sabihin ko ang isang bagay na kailangan ko munang makita para sa aking sarili bago ko ito patuloy na ibahagi. Mayroong isang watermark sa Torah. Nandoon na ito simula nang isulat ito ni Moises. Walang sinuman sa anumang henerasyon bago ang sa atin ang may kaparaanan upang makita ito. Tayo ay mayroon, at ang nakikita ngayon ay napaka-tumpak, napakalinaw sa teolohika, at higit pa sa anumang kayang palsipikahin ng katalinuhan ng tao na hindi ko kayang lampasan ang Panimula nang hindi ito sinasabi sa inyo. *«Karangalan ng Diyos na ilihim ang isang bagay, karangalan naman ng mga hari na ang bagay na iyon ay alamin»* (Kawikaan 25:2). Ang kasunod ay ang inilihim ng Hari. Ang kasunod ay ang sinimulang matuklasan ng mga hari ng henerasyong ito, gamit ang mga kasangkapan ng henerasyong ito.

Moises, hango sa tubig. Si Moises ay hindi pangkaraniwan. Iniahon siya ng anak na babae ng Faraon mula sa Nilo at pinangalanan siya base sa ginawang iyon: *«Tinawag niyang Moises ang bata, sapagkat aniya, "Hango siya sa tubig"»* (Exodo 2:10). Pagkalipas ng mga dekada, tungkol sa kanya lamang sasabihin ng PANGINOON: *«Siya'y kinakausap ko nang harapan, nang malinaw at hindi sa pamamagitan ng mga talinghaga; at nakikita niya ang anyo ng PANGINOON»* (Bilang 12:8). Harap-harapan. Mukhaan. Ang Torah ay hindi ibinigay sa pamamagitan ng isang nagkakamaling manlalakbay na gaya ko. Ibinigay ito sa pamamagitan ng isang taong hango sa tubig at kinausap nang malinaw ng Panginoon. At sa mismong mga titik na kanyang isinulat, inukit ng May-akda ang isang bagay na Kanyang itinago hanggang sa araw na mababasa na ito ng mga makina.

Kung ano ang watermark, sa payak na salita. Ang Hebreong Torah ay isang tuloy-tuloy na hanay ng mga titik. Kung magsisimula ka sa isang bahagi at isusulat ang bawat ikalimampung titik, pagkatapos ay bawat ikasandaan, pagkatapos ay bawat ikapatnapu't siyam—paulit-ulit sa iba't ibang panimulang bahagi at magkakaibang distansya ng paglaktaw—maaari mong itanong sa computer: *may lumalabas bang tunay na mga salitang Hebreo? At kung mayroon, saan ang mga ito tumatapat sa mismong teksto?* Ang teknikal na tawag dito ay **Equidistant Letter Sequence**, o ELS. Ang payak na konsepto ay ito: isiping ang Torah ay isang tapestry. Ang kuwento sa ibabaw ang larawang nakikita mo. Ang mga sinulid sa ilalim, na hinabi sa perpektong pagitan, ay isang pangalawang disenyo na makikita lamang kapag hinila mo ang mga ito nang may layunin. Bumuo ako ng isang kasangkapan upang hilahin ang mga sinulid na iyon. Tinawag ko itong **Darash** (darash.publifye.pro). Ako mismo ang bumuo nito, gamit ang sarili kong mga kamay sa keyboard kasama ang

pinaka-sopistikadong coding intelligence ng henerasyong ito—ang makabagong AI na magagamit na ngayon ng sinumang nagnanais gamitin ito para sa tamang dahilan. Ang Darash ay nakatayo sa mga balikat ng metodong Witztum–Rips–Rosenberg na nakapasa sa peer review sa *Statistical Science* noong 1994 at higit pa rito: idinaragdag nito ang heatmap sa lahat ng 5,814 na talata, ang surface-and-substrate agreement test, at ang sampung independenteng shuffle control. Bahagya pa lamang natatapos ang Darash nang magsimula itong maglabas ng mga bagay na malapit ninyong mabasa. Ang nakatagong kahulugan sa likod ng Torah ay mas nakikita na ngayon kaysa sa anumang panahon sa loob ng tatlong libong taon mula nang ilapag ni Moises ang balumbon.

Ang labing-isang salita sa ritmo ng Pentecostes. Kapag hinila ng Darash ang bawat ikapatnapu’t siyam na titik sa limang aklat ni Moises—at ang apatnapu’t siyam ay hindi random na numero; ito ay pito na pinarami ng pito, ang bilang mula sa Paskwa hanggang sa Pentecostes, ang ritmo kung saan naghintay ang Israel sa pagbaba ng Espiritu—labing-isang Hebreong salita ng ebanghelyo ang lumilitaw na parang mga ilaw sa isang madilim na parang: *atonement, repentance, blood, salvation, freedom, the name, righteousness, breath of life, sanctification, cleansing, at baptism*. Labing-isang salita ng ebanghelyo, isang pagitan. *Ngayon, pansinin ito, dahil ito ang bahaging hindi nangyayari nang aksidente lamang:* bawat isa sa labing-isang nakatagong salitang iyon ay tumatapat sa talata sa ibabaw na nagsasalita na tungkol sa mismong bagay na iyon. Ang *atonement* ay lumilitaw sa talata kung saan ang saserdote ay nag-aalay ng katubusan. Ang *salvation* ay lumilitaw sa talata kung saan ang dugo ay inilalagay sa dambana para sa pakikipagkasundo. Ang *cleansing* ay lumilitaw sa ritwal ng paglilinis. Ang nakatagong salita at ang nakikitang talata ay iisa ang sinasabi.

Espiritu, tubig, dugo, at ang pangalan. Sa lahat ng mga talata sa Torah, ang isa na legal na nagbibigay-kahulugan sa ganap na paglulubog sa tubig na buhay ay ang Levitico 15:7. Hilahin ang mga sinulid sa kabanatang iyon, sa parehong ritmo na apatnapu’t siyam na titik, at apat na salita ang magkakasamang lalabas: *ruach* (espiritu), *mayim* (tubig), *dam* (dugo), at *Yeshua*—ang Hebreong pangalan ng Tagapagligtas. *Espiritu, tubig, dugo, at ang pangalan ni Jesus*. Apat na salita. Isang pagitan. Isang kabanata. Ang kabanatang nagbibigay-kahulugan sa ritwal. At si Juan, labinlimang siglo ang lumipas, nang walang pagbibilang ng paglaktaw at walang computer, ay magsusulat: «*May tatlong nagpapatotoo: ang Espiritu, ang tubig, at ang dugo; at ang tatlong ito ay nagkakaisa*» (1 Juan 5:8). Ang mga saksi ay inilatag na sa substrate bago pa nagkaroon ng Bagong Tipan upang basahin ang mga ito.

Ang heatmap at ang taluktok. Pagkatapos ay nagtanong ang Darash ng ibang bagay sa bawat isa sa 5,814 na talata ng Torah: *gaano katibay ang pagkakasundo ng mga sinulid sa ilalim at ng mga salita sa ibabaw?* Bawat talata ay nakakuha ng marka; bawat marka, isang percentile. Ang gitna ng Torah ay karaniwan lamang. Isang maliit na bahagi ang

umaabot sa ika-95 percentile. Isang talata lamang sa bawat sandaan ang umaabot sa ika-99. *Ano ang inilalagay ng May-akda sa taluktok ng Kanyang sariling aklat?*

Inilalagay Niya si **Aaron**. Ang Levitico 16:4—«*siya'y maliligo muna*»—ang paghuhugas ng pinunong saserdote bago siya pumasok sa likod ng tabing sa Araw ng Pagtubos, ay nakakuha ng marka sa ika-99 na percentile ng buong Torah. Katabi nito, na kasingtaas din, ay ang Bilang 19:2: ang Pulang Baka, na ang mga abo na hinalo sa umaagos na tubig ay nagpapanumbalik sa mga marumi. *Ang dalawang talatang ito ang pinakamisiksik sa lahat ng isinulat ni Moises*. Parehong mga ritwal ng paglilinis. Parehong nagbabanggit ng isang kinatawan na dadaan mismo sa tubig bago niya magawa ang gawain. *Ang paghuhugas ni Aaron ay ang prequel sa bautismo. Ito ang anino na dapat nating daanan lahat*. Ang mga datos, na sinukat nang blind laban sa sampung independenteng pinaghaluhalong Torah, ay nagpapatunay sa nakita na ng dalawang libong taon ng pananampalatayang pagbabasa.

Kung saan na itinuro ng mga apostol. Sinabi ni Pedro na ang Baha ay «*larawan ng bautismo na nagliligtas sa inyo ngayon*» (1 Pedro 3:21). Ang Genesis 7:11, ang talata kung saan ang kalaliman ay nabuksan, ay nasa ika-95 percentile. Sinabi ni Pablo na «*ang Batong iyon ay si Kristo*» (1 Corinto 10:4). Ang Exodo 17:6, kung saan ang tubig ay lumabas mula sa bato, ay nasa ika-95 percentile—at ang Hebreong *tsur* (bato) ay naka-encode nang direkta sa ilalim nito. Si Kristo Mismo ang nagpadala sa pinagaling na ketongin sa Levitico 14 (Mateo 8:4); ang kabanata ay nasa ika-95 percentile, at ang *ha-mit-taher*—ang teknikal na Hebreo para sa *ang nililinis*—ay lumilitaw sa buong Torah nang eksaktong labindalawang beses, at ang labindalawang iyon ay nasa kabanatang iyon lamang. **Ang mga apostol ay hindi kailanman nagkaroon ng computer.** Dinukot nila ang mga talata sa Torah nang blind at kinuha ang mga talatang minarkahan ng ating mga makina, pagkalipas ng labinlimang siglo, bilang pinakamisiksik sa aklat. *Dalawang bunga mula sa iisang Isipan, na nagtatagpo sa henerasyong ito.*

Ang mga sasakyan at ang paliguan. Ang Hebreong ugat na *tevah*—ang cognate ng *tevilah*, immersion—ay nagpapangalan sa tatlong sasakyan na nagdadala sa mga pinili sa pamamagitan ng tubig: **ang ark ni Noe, ang basket ni Moises, at ang Kaban ng Tipan.** Hanapin ang *tevilah* kasama ang *tahor* (puro) sa buong Torah, at ang pinakamalapit na pagtatambal ay matatagpuan sa Exodo 25:10—ang paggawa sa Kaban—na dalawang talata lamang ang pagitan. Ang kahon na nagdadala ng patotoo ay ang kahon na nagdadala sa atin sa pamamagitan nito. At ang salitang *mikveh* ay may tatlong kahulugan nang sabay-sabay: ang pagtitipon ng mga tubig sa paglikha (Genesis 1:10), ang ritwal na paliguan para sa paglilinis, at—sa Jeremias 14:8—isang pangalan para sa Diyos Mismo: *Mikveh Yisrael, ang Pag-asa ng Israel*. Ang salita para sa paliguan ay naka-encode sa ritwal. Ang salita para sa pag-asa ay naka-encode sa kaligtasan. *Parehong kahulugan, sa mga talatang naglalarawan sa parehong kahulugan.*

Ang tungkod ni Aaron na namulaklak. «*Ang tungkod ni Aaron ... ay namulaklak, nagkaroon ng mga buko, nagbunga ng mga bulaklak, at nagkaroon ng mga hinog na almen-dras*» (Bilang 17:8). Isang gabi. Tatlong yugto ng bunga sa iisang tungkod. Ang Torah ay tulad din ng tungkod na iyon. Ang medieval na rabbi na nagbibilang ng skip-forty-nine na titik sa liwanag ng kandila ay nakakita ng mga buko. Ang apostol na sumipi sa Bilang 19 ay nakakita ng mga bulaklak. Ang corpus na nagmamarka sa lahat ng 5,814 na talata at naglalagay sa paghuhugas ni Aaron sa ruok ay nagbabasa mula sa mga almendras. *Wala sa mga pagbabasang ito ang higit o kulang sa tungkod.* Ang tungkod ay nagbubunga para sa saserdoteng lumalapit.

Ang piramide. Ngayon ay ilarawan ito. Kunin ang lahat ng 5,814 na talata ng Torah. Pagpatung-patungin ang mga ito ayon sa kung gaano kasiksik ang pagkaka-encode ng bawat talata sa sarili nitong tema sa ilalim, ang pinakamabigat sa itaas. Ang malapad na base ay puno ng mga karaniwang talata. Sa itaas nito, ang lawak ay kumikipot. Sa itaas pa niyon, lalo pang kumikipot. At doon mismo sa ruok—sa iisang punto kung saan ang buong istruktura ng Torah ay nagtatagpo—naroon ang pinunong saserdote na naghuhugas ng kanyang laman sa tubig bago siya pumasok sa likod ng tabing, at sa tabi niya ang Bakang pinatay sa labas ng kampo na ang mga abo ay nagpapanumbalik sa mga marumi. Ang Torah, kapag hinayaang bumoto ang sarili nitong mga titik, ay bumubuo sa kanyang sarili bilang isang piramide na ang capstone ay ang ritwal ng paglilinis.

Kung bakit ito mahalaga. Ang capstone ay hindi isang moral na turo. Hindi ito «*ibig-in mo ang iyong kapwa*» o «*huwag kang magkakaroon ng ibang mga diyos*»—mga dakilang utos, malinaw na ipinahayag, ngunit hindi ang arkitektural na ruok. Ang ruok ay ang saserdoteng dumadaan sa tubig at dugo upang ang isang maruming bayan ay makatayo sa harap ng isang banal na Diyos. Iyan ang sentro kung saan itinayo ang Torah. *Hindi ito ang Kristiyanismo na ipinipilit ang sarili pabalik kay Moises.* Ito ang sariling mga titik ni Moises, na tinimbang at binuo ng isang kasangkapan na walang alam na kahit isang salitang Hebreo, na iniaayos ang kanilang sarili sa isang bantayog na tumuturo sa iisang gawa. At ang iisang gawang iyon ay eksakto kung ano ang sinasabi ng Bagong Tipan na naparito si Jesus upang gawin: «*pumasok siya sa Pinakabanal na Dako nang minsanan, hindi sa pamamagitan ng dugo ng mga kambing at mga guya, kundi sa pamamagitan ng sarili niyang dugo, at sa gayo'y nakamit niya ang walang hanggang katubusan para sa atin*» (Hebreo 9:12). Ang capstone ng piramide ni Moises ay ang gawa sa krus. Ang anino sa paghuhugas ni Aaron ay ang katunayan sa Kalbaryo. Parehong ruok. Parehong tuktok. Iisang Kristo. Isinulat ng May-akda ang Kanyang Anak sa arkitektura ng Kanyang sariling unang aklat.

Ang Kasulatan mismo ay gumagamit ng ganitong imahe nang hindi kailanman ginagamit ang salitang piramide. «*Ang batong tinanggihan ng mga tagapagtayo ay siyang naging batong panulok*» (Awit 118:22)—sinipi ni Jesus tungkol sa Kanyang sarili (Mateo 21:42). «*Masdan ninyo, inilalagay ko sa Zion ang isang batong panulok na pili at mahalaga*»

(1 Pedro 2:6). Ang capstone na tinukoy ng mga propeta, ang capstone na inangkin ni Jesus, ang capstone na ipinahayag ni Pedro, ay ang parehong capstone na natatagpuan ng mga datos sa tuktok ni Moises. Tatlong saksi—ang teksto sa ibabaw, ang naka-encode na substrate, at ang apostolikong pagpapahayag—ay nagkakaisa sa iisang Bato.

Kung bakit ito imposible na palsipikahin. Nais kong maging malinaw tungkol dito, dahil kung ito ay peke, wala itong halaga. Hindi ito peke.

Una, ang pagsubok ay napakasimple. Gamitin ang aming kasangkapan sa totoong Torah, at ang mga salita ng ebanghelyo ay tumatapat sa mga talata ng ebanghelyo. Pagkatapos ay kunin ang parehong mga titik, guluhin ang pagkakasunod-sunod, at gamitin ang parehong kasangkapan sa bersyong ginulo. Ulitin ito ng sampung independenteng pag-shuffle. Ang alpabeto ay mananatiling pareho. Ang frequency ng bawat titik ay mananatiling pareho. Ang *tanging* nagbabago ay ang pagkakasunod-sunod. Sa mga pag-shuffle, nawawala ang mga pattern. Sa totoong Torah, nananatili ang mga ito. Kaya ang signal ay nasa pagkakasunod-sunod mismo—hindi sa alpabeto, hindi sa wika, hindi sa proporsyon ng mga titik. Ang pagkakasunod-sunod ng mga titik ni Moises ay alam ang sinasabi nito.

Pangalawa, napakalaki ng saklaw nito. Ang Torah ay may 304,805 na titik sa limang aklat. Ang mga pattern ay lumilitaw hindi lamang sa isang piniling talata kundi sa buong corpus—ang labing-isang salita ng ebanghelyo sa iisang ritmo, ang quartet ng paglilinis sa isang kabanata, ang ruok ng heatmap sa isang ritwal, ang mga hiwalay na pagsipi ng mga apostol sa parehong matataas na bahagi. Ang pagkakataon na ang lahat ng ito ay magtugma nang aksidente ay napakaliit na ang calculator ay sumusuko na sa pag-print nito.

Pangatlo, tatlong magkakahiwalay na metodo ang nagkakaisa. Ang mga skip-forty-nine na kodigo ay natagpuan sa pamamagitan ng pagbibilang ng mga titik. Ang thematic-density heatmap ay kinalkula sa pamamagitan ng paghahambing ng mga salita sa ibabaw sa mga salita sa substrate. Ang mga pagsipi ng mga apostol ay kinuha mula sa Bagong Tipan, labinlimang siglo bago nagkaroon ng anumang computer. Tatlong blind na metodo. Ang parehong pangkat ng mga talata. «*Sa pamamagitan ng bibig ng dalawa o tatlong saksi ay pagtitibayin ang bawat salita*» (2 Corinto 13:1).

Pang-apat, ang teksto ay hindi nagbago. Ang mga Dead Sea Scrolls, na kinopya bago pa si Kristo, ay tumutugma sa Hebreong Biblia na binabasa pa natin ngayon sa bawat titik sa mga aklat na nagkakasundo. Walang medieval na eskriba ang naglagay nito. Kung sino man ang nag-ukit ng watermark sa mga titik ay ginawa iyon bago pa naging aklat ang aklat—at ito ay matapat na kinopya mula noon.

Panlima, walang sinumang taong may-akda ang nagtatago ng isang kayamanan na hindi mabubuksan sa loob ng tatlong libong taon. Isang taong sumusulat para sa kanyang sariling panahon ay sumusulat para sa kanyang sariling panahon. Ang May-akda lamang

na nakakakita mula simula hanggang wakas ang nag-iiwan ng isang watermark na ang selyo ay mababasag ng isang henerasyon na hindi Niya makakatagpo sa panig na ito ng tabing. «*Magpakailanman, O PANGINOON, ang iyong salita ay nananatili sa langit*» (Awit 119:89).

Purong matematika. Imposibleng palsipikahin. At imposibleng matuklasan bago ang araw na kaya na itong suriin ng mga computer.

Kung iginagalang mo ang matematika, nahaharap ka na ngayon sa katotohanan na ang mga numero mismo ang magsasabi sa iyo na ang Torah ay hindi nakompromiso, at walang kamay ng tao—gaano man katalino, gaano man karaming mga kamay ang nagtulong-tulong sa loob ng maraming siglo—ang makakasulat nito. Ang pagkakasunod-sunod ng mga titik ay nagdadala ng isang coordinated signal sa 304,805 na posisyon. Ang signal ay nagtatagpo sa kahulugan sa ibabaw sa mga talatang may pinakamataas na density. Tatlong independent na metodo, na pinaghihiwalay ng labinlimang siglo, ay tumuturo sa parehong pangkat ng mga talata ng paglilinis-at-kay-Kristo. Ang teksto ay naisalin nang walang pagbabago simula pa bago ang mga apostol. At ang selyo ng watermark ay hindi mabubuksan hanggang sa ating henerasyon. Ang mga numero ay hindi nagsisinungal-ing. Isang bagay ang sinasabi ng mga numero: **ang Aklat na ito ay mula sa Diyos.**

Ngayon ay pakinggan ninyo akong mabuti. Ang kuwentong malapit na ninyong mabasa—ang sarili kong landas mula sa isang higaaan sa ospital sa Bergen patungo sa isang pusong bago, kabilang ang isang patotoo tungkol sa isang itlog na isasalaysay ko sa takdang panahon at sa akin lamang—ay naisalarawan na sa anino noon pa mang wala pa ako. *Hindi dahil espesyal ako.* Hindi po. Ang mga partikular na detalyeng ibinigay sa akin ng Diyos ay natatangi para sa akin; gayundin ang mga partikular na detalyeng ibinigay Niya sa inyo. Ngunit ang anyo sa ilalim ng mga detalye ay iisang anyo para sa ating lahat. Ang parehong mga Hebreong titik na nagdadala ng *cleansing* at *breath of life* ay nagdadala, sa kanilang payak na kahulugan, ng pattern ng bawat kaluluwang inilalapit ng Diyos sa Kanyang sarili. Ang nangyari sa akin ay nangyari sa anyong inukit Niya sa Sinai. Ang mangyayari sa inyo, kung kayo ay lalapit, ay mangyayari sa parehong anyong iyon. Ang paglilinis na dumating sa akin noong 2008 ay hindi nagsimula noong 2008. Nagsimula ito sa paghuhugas ni Aaron bago ang tabing, sa tubig mula sa bato, sa Bakang pinatay sa labas ng kampo, at bago pa iyon, sa Isipan ng Isa na naglagay ng lahat ng ito sa ruok ng Kanyang sariling aklat.

Ang watermark ay hindi pumapalit sa ebanghelyo. Pinapatunayan nito ang pundasyong kinatatayuan ng ebanghelyo. Ang Isa na naglagay ng paglilinis sa ruok ay nagsabi nito nang malinaw, sa Kanyang sariling tinig, sa mga araw ng Kanyang pagkakatawangtao: «*Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay; walang makakapunta sa Ama kundi sa pamamagitan ko*» (Juan 14:6). At ang mananampalataya na dumadaan sa tubig ay pumasok sa isang kaharian: «*Kayo ay isang piniling lahi, isang maharlikang pagkasaserdote,*

isang bansang banal, bayang hinirang ng Diyos; upang inyong ipahayag ang mga dakilang gawa niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman patungo sa kanyang kahanga-hangang liwanag» (1 Pedro 2:9). Ang tubig ang nagpapahintulot sa pagkasaserdote. Ang pagkasaserdote ang nagpapahintulot sa paghahanap. Ang paghahanap ay laging nagtatapos sa iisang lugar: sa parehong Kristo na noon pa man ay ipinangaral na sa ibabaw.

Kung bakit kailangan nating dumaan. Kailangan ko itong sabihin nang malinaw, dahil malinaw itong sinasabi ng Torah, at malinaw itong sinasabi ni Kristo. Ang capstone ni Moises ay ang saserdoteng dumadaan sa tubig. Ang capstone ng Bagong Tipan ay si Kristo na dumadaan sa tubig sa Jordan at sa dugo sa Kalbaryo. Ang mga ito ay hindi opsyonal na palamuti sa isang pribadong pananampalataya; ang mga ito ang arkitektura. Ang Panginoon Mismo ay nabautismuhan upang *«matupad ang buong katuwiran»* (Mateo 3:15). Ang unang utos ng apostolikong simbahan sa araw na bumaba ang Espiritu ay: *«Magsisi kayo, at magpabautismo ang bawat isa sa inyo sa pangalan ni Jesu-Kristo para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan»* (Gawa 2:38). *Ito ang ritwal na minarkahan ng sariling mga titik ng Torah bilang rurok. Hindi ito isang gilid na pinto. Ito ang mismong pinto.*

At narito ang babala na hindi ko maaaring pagaanin, dahil hindi ito pinagaan ni Jesus: *«Hindi lahat ng tumatawag sa akin, 'Panginoon, Panginoon,' ay papasok sa kaharian ng langit, kundi ang gumaganap lamang ng kalooban ng aking Ama na nasa langit. Marami ang magsasabi sa akin sa araw na iyon, 'Panginoon, Panginoon, hindi ba't nagpahayag kami ng mensahe mula sa Diyos sa inyong pangalan?' ... At sasabihin ko sa kanila, 'Hindi ko kayo kailanman nakilala; lumayo kayo sa akin, kayong mga gumagawa ng kasamaan'»* (Mateo 7:21–23). Ang salitang Griyego para sa *nakilala* ay *ginōskō*—ang tipanang pagkakilala na ginagamit ng Torah para sa mag-asawa, para sa pagkakilala ng Panginoon kay Abraham. Ang Griyego para sa *kasamaan* ay *anomia*, literal na *walang-kautusan*: ang kalagayan ng pagiging nasa labas ng legal na tipan nang buo. Dalawang bagay ang kulang sa mga itinakwil ni Kristo sa siping ito. Ang relasyonal na tipan: Hindi Niya sila kailanman nakilala sa diwa ng tipan. At ang legal na tipan: sila ay mga *anomos*, wala ang batas na nagpapatibay sa katayuan sa tipan. Ang pangalan ni Kristo ay nasa kanilang mga labi, ang Kanyang kapangyarihan ay nasa kanilang mga kamay, subalit—walang tipan, walang pagpasok.

Ang tubig ang lugar kung saan ang tipan ay sinaselyuhan. Ang tubig ang lugar kung saan ang pangalan ay ipinapatong sa mananampalataya. Ang tubig ang lugar kung saan ang nakikitang tugon ng isang budhing nilinis na (1 Pedro 3:21) ay pampublikong ibinibigay. Ang ipagkait ang saksi-ng-tubig habang ipinahahayag ang saksi-sa-loob ay ang pagtanggap sa pagkakatatag na iniutos ni Kristo Mismo at pare-parehong ipinatupad ng mga apostol. Inukit ng May-akda ng Torah ang paglilinis sa rurok ng Kanyang sariling aklat. Ang Anak na naparito sa laman ay dumaan sa tubig bago Siya nagtungo sa krus. Ang Espiritu na bumaba sa Pentecostes ay nagsugo sa bagong simbahan sa tubig sa mismong araw na iyon. Ang buong patotoo ng Diyos—ang teksto sa ibabaw, ang naka-encode na

substrate, ang sariling halimbawa ng Panginoon, ang utos ng mga apostol—ay tumuturo sa iisang direksyon. *Kailangan nating dumaan.*

Huwag lamang tumayo sa gilid ng tubig at isaulo ang mga kodigo. Humakbang papasok. Mailibing na kasama Niya. Mabuhay na mag-uli na kasama Niya. Hayaang ang pangalan ay maipatong sa inyo. Pagkatapos ay lumabas, at magsaliksik, gaya ng pagtawag sa mga hari ng henerasyong ito na magsaliksik. Ang mga datos ay mananatili roon. Ang Torah ay mananatili pa ring tungkod na nagbubunga ng mga almendras. Ngunit kayo ay mapupunta na sa loob ng inilalarawan ng mga datos—kilala ng Isa na nakakilala sa inyo bago pa ang pundasyon ng sanlibutan, at nagsasabing, kasama ng saserdote sa Hebreo 9 at ng pinunong saserdote sa Levitico 16: *Ako ay naghugas na, at ako ay papasok.*

Para sa buong ebidensya—ang heatmap, ang mga percentile band, ang mga shuffled control, bawat kabanata at bawat natuklasan—ang mga kasamang volume na *Through the Waters* at *The Watermark* ay malayang makukuha sa junifye.publifye.pro. Sa ngayon, lumakad sa pintuang binubuksan nito, patungo sa kuwento ng isang buhay na ginawang bago.

Chapter 46

Ang Naka-encode na Bautismo

May lagda ang mga titik ng Torah sa ilalim ng pahina nito. Ipinapakita ng maikling kabanatang ito ang paglagda sa isang partikular na talata — ang talata kung saan iniutos ng Torah ang paglulubog, at ang talata kung saan ibinatay ng tradisyong Judio ang dalawang libong taon ng ritwal ng paglulubog. Ang salitang Hebreo para sa paglulubog ay naka-encode sa Torah sa mismong talatang iyon. At tinutunton ng naka-encode na antas ang kahulugan ng utos na nasa ibabaw sa pamamagitan ng mismong geometry nito.

...alinmang sisidlan na ginagamit sa anumang gawa, dapat itong ilubog sa tubig, at ito'y magiging marumi hanggang sa gabi; pagkatapos ay magiging malinis.

— *Levitico 11:32*

Ang talata kung saan binuo ang kautusan ng paglulubog

Ang Levitico 11:32 ang pundasyong-bato para sa buong kasanayang Judio na tinatawag na *tevilat kelim* — ang ritwal na paglulubog ng mga sisidlan. Hinango ng Babylonian Talmud (*Avodah Zarah* 75b) ang buong kautusan mula sa iisang talatang ito, na binabanggit ang mismong talatang ito ng Torah bilang patunay na teksto. **Bawat masunuring sambahayang Judio sa loob ng dalawang libong taon ay nagsagawa ng paglulubog ng mga sisidlan dahil sa iisang talatang ito ng Torah.** Kapag ang isang Israelita ay nakakuha ng sisidlang metal o salamin mula sa isang Hentil, ang sisidlan ay dapat dalhin sa isang *mikveh* — isang ritwal na lubugan — at ilubog bago ito maging karapat-dapat gamitin sa isang tahanang Israelita. Ang gawa ng paglulubog ay hindi lamang naglilinis sa sisidlan; inililipat nito ito mula sa isang kalagayan patungo sa isa pa. Mula sa pagiging sisidlan ng mundo tungo sa pagiging sisidlan ng Diyos. Mula sa marumi patungong malinis. Iniutos ito ng talata sa labing-isang salita sa Hebreo: «*alinmang sisidlan na ginagamit sa anumang gawa, sa tubig ito dapat ilubog, at ito'y magiging marumi hanggang sa gabi; at ito'y magiging malinis.*» Ang arko ng bawat bautismong naganap simula noon ay naroon na: **marumi \$→\$ sa tubig \$→\$ hanggang sa gabi \$→\$ malinis.**

Ngunit ang pinaka-kahanga-hangang pagkakatulad ay hindi sa mga sisidlan. Ito ay sa mga tao. Ang parehong tradisyong Judio na naglulubog ng mga sisidlan para gamitin sa Israel ay nag-uutos din sa isang **Hentil na nagnanais na mapabilang sa bayan ng**

Israel na malubog sa isang mikveh. Tinawag itong *tevilat ger* — ang paglulubog ng convert. Ang tatlong hakbang ng pagpasok sa tipan ng bayan ng Israel, na nakatala sa Talmud (Yevamot 47a–b; Keritot 9a) at kalaunan kay Maimonides (Mishneh Torah, Hilkhoh Issurei Biah 13:1–4), ay: **pagtutuli** para sa mga lalaki, **paglulubog sa isang mikveh**, at (noong panahon ng Templo) ang pag-aalay ng **sakripisyo**. Pagkatapos ng tatlong ito, ang convert ay hindi na isang Hentil kundi isang anak ng Israel.

At tungkol sa convert na iyon, gumagamit ang Talmud ng isang pariralang narinig mo na noon. **Sinasabi sa Yevamot 22a: גֵּר שֶׁנִּתְּנִי יֵר כְּקָטָן שְׁנוּלָד דְּמִי — “ang isang convert na kaka-convert pa lamang ay katulad ng isang bagong silang na sanggol.”** Ilang siglo bago sinabi ni Jesus ang «*kinakailangang kayo’y ipanganak na muli*» kay Nicodemo (Juan 3:7), ginagamit na ng mga Fariseo na nagturo kay Nicodemo ang mismong pariralang ito para sa Hentil na dumaan sa pagtutuli, paglulubog, at sakripisyo. Ang paglulubog ng convert ay, ayon sa kanilang sariling tradisyon, isang bagong pagsilang. Hindi kailangan ni Nicodemo na mag-imbento si Jesus ng isang bagong kategorya; kailangan niya na ilapat ito ni Jesus sa kanya — na isang guro ng Israel.

Iyan ang lalim ng Juan 3. «*Ikaw ba’y guro sa Israel, at hindi mo nauunawaan ang mga bagay na ito?*» (Juan 3:10) — sinaway ni Jesus si Nicodemo dahil ang isang guro ng Israel ay *dapat* na nakaalam na ang pagiging anak ng Diyos ay nangangailangan ng parehong tatlong bagay na pinagdaraan ng bawat convert na Hentil: isang pagputol, isang paglulubog, at isang sakripisyo. Hindi magtatagal at ibibigay ni Kristo ang tatlong ito: ang pagtutuli ng puso (Roma 2:29), ang bautismo sa Kanyang kamatayan (Roma 6:3), at ang minsanang pag-aalay ng Kanyang sarili (Hebreo 10:10). Para sa Judio at Hentil man, sa Bagong Tipan, **ang lahat ay pumasok bilang isang convert. Ang lahat ay ipinanganak na muli sa Kaharian ng Diyos.**

Wala sa mga ito ang itinuturing na kakatwang pagbasa. Ang mga sipi sa Talmud sa itaas (Yevamot 47a–b sa tatlong hakbang na proseso ng conversion, Yevamot 22a para sa pariralang “bagong silang na sanggol,” Keritot 9a para sa pagkakatulad sa Sinai, at ang kodipikasyon sa *Mishneh Torah* ni Maimonides, Hilkhoh Issurei Biah 13:1–4) ay mga pamantayang batas ng mga rabbi: maaaring tingnan ito ng sinumang masunuring Judiong mambabasa. At ang tulay sa pagitan ng paglulubog ng mga proselitong Judio at ng Kristiyanong bautismo — ang tulay na nagpapahintulot sa atin na basahin ang Juan 3 nang tapat — ay detalyadong tinalakay ng mga pangunahing akademikong mananalaysay. Ang Hebraista mula sa Cambridge na si **David Daube**, sa kanyang klasikong akda noong 1956 na *The New Testament and Rabbinic Judaism*, ay naglaan ng buong mga kabanata tungkol dito. Ang propesor ng Hebrew-Literature sa Harvard na si **Shaye Cohen**, sa *The Beginnings of Jewishness* (1999), ay tinunton ang kasanayang ito sa buong panahon ng Ikalawang Templo. Ang manunulat na Messianic-Jewish na si **Alfred Edersheim**, sa *The Life and Times of Jesus the Messiah*, ay ginawa ang koneksyong ito noong 1883. Tatlong iskolar, tatlong siglo, iisang konklusyon: **Ang Kristiyanong bautismo ay**

nagmana sa Judiong paglulubog ng convert bilang direktang ninuno nito, at inaasahan ni Jesus na alam ito ni Nicodemo.

At ngayon, ang antas ng mga titik ang lumalagda rito

Hanggang dito, ang lahat ng ito ay pag-aaral ng Biblia at kasaysayan ng mga rabbi. Makapangyarihan ito, ngunit alam na ito ng mga makatuwirang tao sa loob ng maraming siglo. Ang susunod ay ang bahaging walang sinumang nakakaalam hanggang sa makabasa na ang mga computer ng antas ng mga titik ng Torah. **Ang salitang Hebreo para sa paglulubog ay naka-encode sa mismong talata ng Torah kung saan nakasalalay ang buong kasanayang ito — at ginagawa nito ito sa paraang tinutunton ang kahulugan ng kasanayan sa geometry nito.** Dito nagtatagpo ang teksto sa ibabaw, ang tradisyon ng mga rabbi, at ang mga titik sa ilalim sa iisang punto.

Ang daloy ng mga titik na Hebreo ng talata, kung saan ang utos ng paglulubog ay nasa gitna, ay ganito ang hitsura (mga katinig ng Koren, walang patinig, 88 titik sa kabuuan):

וכלאשריפ לעליומהם במתמיטמא מכלכליעצ אובנדאוע וראשקכל כליאשריע
שהמלאכהב המבמימיו באוטמאעד הערבוטסהר

Mula sa Hebreong TAVAl hanggang sa Griyegong BAPTIZO

Bago tayo magpatuloy, narito ang isang detalye na dapat mong malaman. Ang salitang Hebreo para sa "isawsaw" o "ilubog" — *taval* (טבל) — ay ang direktang ninuno sa wika ng salitang Griyego para sa "bautismo" — baptizō βαπτίζω^{G907}. Nang isalin ng mga Griyegong tagapagsalin ng Septuaginta ang Hebreong Torah tatlong siglo bago si Kristo, ginamit nila ang Griyegong pandiwa na baptō βαπτω^{G911} at ang mas masidhing anyo nito na *baptizo* upang isalin ang Hebreong *taval* saanman ipinag-uutos ng Torah ang paglulubog. Sa panahon na si Juan na Tagapagbautismo ay nakatayo sa Jordan, alam na ng mundong nagsasalita ng Griyego kung ano ang ibig sabihin ng *baptizo*: ito ang Griyego para sa Hebreong *taval*.

Kaya kapag sinasabi ng Bagong Tipan ang "bautismo," sinasabi nito ang Griyego para sa *taval*. At kapag tinawag ng Hebreo 9:10 ang mga Levitikong paghuhugas bilang «iba't ibang mga bautismo» (baptismos βαπτισμοίς^{G909}), ginagamit nito ang parehong salitang Griyego na ginamit ng Septuaginta upang isalin ang mga utos ng paglulubog sa Torah. **Ang tulay mula sa Hebreong paglulubog ng sisidlan patungo sa Kristiyanong bautismo ay hindi isang metapora o isang huling interpretasyon. Ito ay ang mismong salita, sa dalawang wika, sa loob ng tatlong tipan.**

Walong salitang Hebreo para sa bautismo na naka-encode sa loob ng iisang talata

Ang salitang Hebreo na *tevilah* (טבילה) ay nangangahulugang **paglulubog**. Ang mas maikling salita na *taval* (טבל) ay nangangahulugang **ilubog**. Parehong nagmula ang mga ito sa iisang ugat. Ang mas mahabang salita ay literal na naglalaman ng mas maikli bilang unang tatlong titik nito — ל-ב-ט at dalawa pang titik.

Pareho silang naka-encode sa mismong titik sa loob ng Levitico 11:32. Kahanga-hanga na iyon sa ganang sarili. Ngunit sa sandaling palawakin natin ang paghahanap sa iba pang bokabularyo na may kaugnayan sa bautismo — ang pagtutuli, ang ritwal na lubugan, ang pandiwa para sa pagsilang, ang convert, ang mga salita para sa malinis at marumi — ang talata ay ganap na bumubukas. **Walong magkakaibang salitang Hebreo na nauugnay sa pagtutuli, paglulubog, conversion, kalinisan, at bagong pagsilang ay pawang naka-encode bilang mga low-skip ELS code sa loob ng iisang walumpu't walong titik na talatang ito.** Lima sa mga ito ay siksik sa loob ng limang titik ng bawat isa sa simula ng talata:

B1

Ang unang limang salita — pagtutuli, ritwal na lubugan, pagsilang, paglubog, at paglulubog — ay naka-encode sa loob ng *limang magkakasunod na titik* ng bawat isa sa simula ng talata. Iyan ang tatlong hakbang na proseso ng conversion sa tradisyong rabbiniko (*milah + tevilah + "bagong silang na sanggol"*), na naka-encode bilang limang nagpapatong-patong na salitang Hebreo sa limang titik. **Sa loob mismo ng talata kung saan binuo ang kautusan.**

Tumigil ka at basahin ang talahanayang iyon nang dahan-dahan. Ang iisang talata ng Torah kung saan ibinatay ng tradisyong Judio ang dalawang libong taon ng kautusan sa paglulubog ay naglalaman, sa loob ng walumpu't walong titik nito, ng buong bokabularyo ng bautismo:

- ang gawa ng **pagtutuli** (*mulah*) — ang unang hakbang sa tatlong hakbang na proseso ng convert, ang paglilinis ng laman na nagpahintulot sa Hentil na makapasok — naka-encode apat na titik bago ang anchor ng paglulubog;
- ang **mismong ritwal na lubugan** (*mikveh*) — naka-encode dalawang titik bago ang anchor ng paglulubog;
- ang pandiwang **ipanganak** (*yalad*) — ang mismong pandiwa sa parirala ng Talmud na ang convert ay *katulad ng isang bagong silang na sanggol* (קטן שניולד דמי, BT Yevamot 22a) — naka-encode isang titik bago ang anchor ng paglulubog;
- ang dalawang magkaugnay na salita para sa **paglulubog** (*taval* at *tevilah*) — sa mismong anchor, na may parehong panimulang titik;

- ang salita para sa **convert** (*ger*) — ang mismong salitang Hebreo kung saan ipinangalan ang *tevilat ger*, "paglulubog ng convert" — naka-encode labing-apat na titik pa sa loob ng parehong talata;
- ang mga salita para sa **malinis** at **marumi** (*tahor* at *tame*) — bumubuo ng isang perpektong chiasm: ang naka-encode na "malinis" ay tumatama ang unang titik nito sa salita sa ibabaw para sa "marumi," at ang naka-encode na "marumi" ay tumatama ang unang titik nito sa salita sa ibabaw para sa "malinis."

Ang naka-encode na mikveh ay nakalagay ang isa sa mga titik nito sa salita sa ibabaw na **יובא** (*yuva*, "ilulubog") — ang aktwal na pandiwa ng paglulubog sa utos ng talata. Ang naka-encode na *yalad* ("ipanganak") ay nasa tabi nito. Ang dalawang salita ng paglulubog ay nasa parehong anchor. Ang naka-encode na salita para sa pagtutuli ay nasa bago lamang ang anchor. Ang naka-encode na *ger* (convert) ay nasa unahan nang kaunti. Ang chiasm ng malinis-at-marumi ang nagsasara sa talata.

Ang tatlong hakbang na proseso ng convert ng mga rabbi — pagtutuli, paglulubog, bagong pagsilang — ay naka-encode bilang limang nagpapatong-patong na salitang Hebreo sa loob ng limang magkakasunod na titik, sa simula ng talata kung saan binuo ang buong kautusan. At ang salita para sa "convert" ay naka-encode labing-apat na titik pagkaraan, sa parehong talata. Ang malalim na antas ng Torah ay nagdadala ng buong teolohiya ng bautismo ng antas na nasa ibabaw, na siksik sa isang talata, sa walong magkakaugnay na salitang Hebreo.

At sa mismong anchor na titik na ito nagsisimula ang paglalakbay ng naka-encode na *tevilah* (paglulubog) sa loob ng limang talata. Ang susunod na dapat makita ay kung saan nagtatapos ang paglalakbay na iyon.

Ang arko: mula sa MARUMI patungong MALINIS

Ang limang titik ng *tevilah* ay tumatama sa limang partikular na salita sa ibabaw sa teksto ng Torah. Kapag binasa nang sunud-sunod, ang mga salita sa ibabaw sa limang posisyong ito ay nagsasabi ng sarili nilang kuwento:

B2

Huminto ka rito sandali. **Ang naka-encode na salita para sa "paglulubog" ay nagsisimula sa salita sa ibabaw para sa "marumi."** Nagtatapos ito sa salita sa ibabaw para sa **"malinis."** Ang geometry ng code AY ang arko ng utos. Sinasabi ng teksto sa ibabaw: "sa tubig ito dapat ilubog, at ito'y magiging marumi hanggang sa gabi, at pagkatapos ay magiging malinis." Ang mga naka-encode na titik ng *paglulubog*, na humahakbang sa bawat ika-animnapu't dalawang titik sa loob ng parehong limang talata, ay nagsisimula kung saan sinasabi ng teksto sa ibabaw na *marumi* at nagtatapos kung saan

sinasabi ng teksto sa ibabaw na *malinis*. Ang paglalakbay ng mga naka-encode na titik **ay** ang paglalakbay ng nilubog na sisidlan — at ng bautisadong mananampalataya.

At basahin ang nasa pagitan ng mga dulo nito: *gabi*, *makakain*, *sa ibabaw nito*. Ang gitnang titik ay tumatama sa «*makakain*» (יֹאכָל) — ang talata tungkol sa pagkain na dumikit sa nilubog na sisidlan na nagiging katanggap-tanggap na para sa sambahayan. Ang ikaapat na titik ay tumatama sa «*sa ibabaw nito*» (עָלָיו) — ang wika ng pagdikit, ng espiritung dumarating *sa ibabaw* ng itinalaga. Ang ikalawa ay tumatama sa «*ang gabi*» (הַעֵרֶב) — ang gabi kung kailan dapat dumaan ang paglilinis. Ang buong bautismo ay nasa limang salita sa ibabaw sa limang posisyon ng titik: marumi \$→\$ gabi \$→\$ makakain \$→\$ sa ibabaw \$→\$ *malinis*. Ang maruming sisidlan ay dumadaan sa gabi, nagiging katanggap-tanggap para sa kinakain, dumarating ang paglilinis sa ibabaw nito, at lumilitaw na *malinis*.

Kung bakit ito ang anino ng bautismo kay Kristo

Hindi ito tinatawag na bautismo ng Torah. Ngunit tinatawag itong bautismo ng Bagong Tipan. Tinawag ng Hebreo 9:10 ang pamilya ng mga Levitikong paghuhugas gamit ang mismong salitang Griyego para sa Kristiyanong bautismo — baptismos βαπτισμοῦ^{G909} — at sinasabing ang mga ito ay «*iniatang sa kanila hanggang sa panahon ng pagbabago*.» Ang paglulubog ng sisidlan sa Torah ay, ayon sa mismong salita ng Bagong Tipan para dito, isang bautismo. Ang anino ng isa na darating.

Anim na malinaw na koneksyon sa pagitan ng talatang ito at ng bautismo sa Bagong Tipan:

B3

Pinagsama ni Pablo ang dalawang tanda — ang pagtutuli at ang bautismo — sa Colosas 2:11–12. Ang antas ng mga titik ng Torah sa Levitico 11:32 ay may salita ng paglulubog na naka-encode sa isang titik at ang salita ng pagtutuli na naka-encode bilang isa pang code sa parehong bintana. **Ang dalawang tanda na sinasabi ni Pablo na iisa kay Kristo ay naka-encode nang magkatabi sa talata kung saan iniutos ng Torah ang paglulubog.**

At mayroon pang isang mas tahimik na detalye. Ang pandiwang Hebreo sa gitna ng talata ay *yuva* (יָוָה) — “*ilulubog*.” Ito ay grammatically passive. Hindi inilulubog ng sisidlan ang sarili nito. Isang ibang ahente ang naglulubog dito. Sa bawat nakatalang bautismo sa NT, ganoon din ang gramatika. Si Jesus ay binautismuhan ni Juan (Mateo 3:13–17). Ang bating na taga-Etiopia ay binautismuhan ni Felipe (Gawa 8:36–38). Ang bantay-bilangguan sa Filipos ay binautismuhan ni Pablo (Gawa 16:33). «*Kayo’y mabautismuhan*,» sabi ng pautos, na laging passive. Ang gramatika ng Torah sa Lev 11:32 ay anino ng gramatika ng bautismo sa NT: ito ay isang bagay na ginagawa sa iyo, ng isang ahente, sa tubig.

Tapat na pagsusuri

Bago ako magtapos, narito ang tapat na pagkakaiba sa pagitan ng kung ano ang mekanikal dito at kung ano ang pinili. Pinili kong subukan ang Hebreong bokabularyo para sa paglulubog. Pinili kong tingnan ang talata ng utos ng paglulubog. Ang mga iyon ay mga pagpili, hindi mga natuklasan. **Ngunit hindi ko pinili ang posisyon ng titik ng anchor, at hindi ko pinili ang mga salita sa ibabaw sa limang posisyon ng titik.** Ang mga iyon ay katotohanan ng tekstong Koren Torah. Ang parehong panimulang titik sa posisyon 156,745, at ang arko ng salita sa ibabaw mula *marumi* patungong *malinis*, ay mekanikal. Ang isang mambabasa na magpapatakbo ng tatlong command ay makakakita ng parehong resulta anuman ang kanilang pinaniniwalaan. Ang pagpili ay kung saan titingin. Ang natuklasan ay naghihintay na doon.

Ang paanyaya

Ikaw ang sisidlan (2 Timoteo 2:21). Ang bautismo ang paglulubog (Colosas 2:12). Ang *marumi* ay ang likas na tao. Ang tubig ay ang kamatayan ni Kristo na pinasukan. Ang *malinis* ay ang bagong nilalang na bumabangon (Roma 6:4). **Ang arko na tinunton ng mga titik ng Torah sa Levitico 11:32 ay ang arkong nilakaran mo noong ikaw ay ipinanganak na muli** — *marumi*, sa tubig, sa loob ng gabi, patungo sa pagiging *malinis*. At ang naka-encode na salita para sa *paglulubog* na tumunton sa arkong iyon ay kabahagi ng unang titik nito sa naka-encode na salita para sa *ilubog* — ang salitang Hebreo na isinalin ng Septuaginta bilang *baptizo*, ang mismong salitang ginamit ng Bagong Tipan para sa kung ano ang ginawa sa iyo.

Tinawag ng Hebreo ang mga Levitikong paghuhugas na "mga bautismo" dahil iyon naman talaga sila. Binuo ng Talmud ang dalawang libong taon ng paglulubog-ng-mga-sisidlan sa Levitico 11:32 dahil iniutos iyon ng talata. Ang naka-encode na antas ng mga titik ng mismong talatang iyon ay nagdadala ng Hebreong salita para sa *paglulubog*, na naka-anchor sa parehong titik ng Hebreong salita para sa *ilubog*, nagsisimula sa salita sa ibabaw para sa *marumi* at nagtatapos sa salita sa ibabaw para sa *malinis*. **Ang Mayakda na sa kalaunan ay magbibigay-inspirasyon kay Pablo na isulat ang Roma 6 ay naisulat na ito sa mga titik ng Levitico 11:32 — labing-apat na raang taon na ang nakalilipas.**

Ang anino ay nanatili. Ang katunayan ay dumating na. Ang paglulubog — kapag ginawa sa pangalan ng Ama at ng Anak at ng Espiritu Santo — ay ang siyang laging anino nito noon pa man.

«Ang bautismo, na siyang katumbas nito, ay nagliligtas sa inyo ngayon, hindi sa pamamagitan ng pag-aalis ng karumihan ng laman, kundi bilang pagtugon ng isang *malinis na budhi sa Diyos*, sa pamamagitan ng pagkabuhay na muli ni Jesu-Kristo.» (1 Pedro 3:21)

Halika sa tubig.

Chapter 47

Ang Dalawang Peke — Ang Pariseo at ang Taga-Laodicea

Ikaw ay ipinanganak na muli. Nilinis ka ng dugo; tinatakan ka na ng tubig; inilagay na sa iyong kalooban ang Espiritu. Ngayon ay kinakailangang malaman mo kung ano ang sasalungat sa Espiritu ng iyon — hindi ang lantarang kasalanan ng sanlibutan, na madali nang nakikilala ng pusong muling isinilang, kundi ang dalawang peke na nagsusuot ng pangalan mismo ng Diyos. Ang isa’y dumarating na mainit, ang isa’y malamig; ngunit pareho silang tumutudla sa iisang tunguhin — ang apoy ng Espiritu sa iyo. Susubukan ng Pariseo na sumalungat ka sa Kaniya. Susubukan naman ng Laodicea na makalimot ka sa Kaniya.

Ang Pariseo — ang espiritung sumasalungat sa Espiritu

Ang Pariseo ay relihiyong nasa pinakamataas na init ngunit sarado sa Espiritu — at tiyak na hindi nagbabago ang kaniyang saloobin laban dito. Si Esteban, *na puspos ng Espiritu Santo*, ang siyang nagpangalan nito sa mga taong pinakamasigasig para sa Diyos noong kaniyang kapanahunan: «*Kayong mga matigas ang ulo, kayo’y laging sumasalungat sa Espiritu Santo: kung paano ang ginawa ng inyong mga magulang, gayon din ang ginagawa ninyo*» (Mga Gawa 7:51). Hindi ito aksidente ng isang masamang konseho lamang; ito ang laging ginagawa ng laman na nadaramitan ng relihiyon. «*Kung paano nga na yaong ipinanganak ayon sa laman ay siyang umusig sa ipinanganak ayon sa Espiritu, ay gayon din naman ngayon*» (Galacia 4:29). Asahan mo ito.

Dalawa ang paraan ng paggawa nito sa iyo. Mula sa labas, ito’y nag-aakusa — hinihiya ng iyong kalayaan ang kaniyang pagkamatay, kaya tinatawag nitong kaguluhan ang kagalakan ng Espiritu, at sobra ang kapangyarihan ng Espiritu, habang pinananatili ang «*anyo ng kabanalan, datapuwa’t tinatanggihan ang kapangyarihan nito*» (Ikalawang Timoteo 3:5). Mula sa loob, ito’y kumakalat tulad ng lebadura — tahimik, hanggang sa buong masa: «*ang lebadura ng mga Pariseo, na ito’y pagpapaimbabaw*» (Lucas 12:1). At ang kaniyang pinakamalalim na hakbang ay ang hilahin ka palayo sa Espiritu at ibalik sa ilalim ng kautusan, upang tapusin mo sa laman ang sinimulan ng Espiritu: «*O mga mangmang na taga-Galacia, sino ang nangkulam sa inyo?... kayo бага, na nangagpasimula sa Espiritu, ngayo’y nangatatapos sa laman?*» (Galacia 3:1, 3).

Ang tanggulan ay hindi ang makipagtalo sa Pariseo kundi ang manatili sa lugar na hindi niya kayang sundan — sa pagpapatnubay ng Espiritu. «*Kung tayo’y nangabubuhay*

sa pamamagitan ng *Espiritu*, mangagsilakad naman tayo ayon sa *Espiritu*» (Galacia 5:25). «*Huwag ninyong patayin ang ningas ng Espiritu*» (Unang Tesalonica 5:19). Hindi maaabot ng kautusan ang taong lumalakad kasama ng Siyang sumulat nito.

Ang Taga-Laodicea — ang espiritung nagpapalamig sa Espiritu

Ang kabilang peke ay hindi kailanman umuusig. Inaalo ka nito hanggang sa pagkakatu-log. Sa isang buong iglesyang nagdadala ng Kaniyang pangalan, sinabi ng Panginoon ang pinakamahinahong tunog ngunit pinakanakakatakot na mga salita sa mga sulat:

Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay hindi malamig o mainit man: ibig ko sanang ikaw ay malamig o mainit. Kaya sapagka't ikaw ay malahininga, at hindi mainit o malamig man, ay isusuka kita sa aking bibig. Sapagka't sinasabi mo, Ako'y mayaman, at nagkamit ng kayamanan, at hindi ako nangailangan ng anoman; at hindi mo nalalamang ikaw ang aba at maralita at dukha at bulag at hubad.

— *Pahayag 3:15-17*

Ito ang mas mapanganib sa dalawa, sapagkat parang kapayapaan ang dulot nito. Hindi nito nilulusob ang apoy; ibinababa lamang nito ang temperatura ng silid hanggang sa waring hindi na kailangan ang apoy. Sinasabi nito sa iyo na sapat na ang may-roon ka, na wala ka nang kailangan, na maaari nang magpahinga ang gutom at ang uhaw — at ang taong huminto na sa pagkauhaw ay huminto na rin sa paghahanap. Pinapighati nito ang *Espiritu*, hindi sa pamamagitan ng galit kundi ng kawalang-pakialam: «*At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Dios, na sa kaniya kayo'y tinatakan hanggang sa kaarawan ng pagkatubos*» (Efeso 4:30). At nagtatapos ito sa pinakamasakit na larawan sa buong Kasulatan — ang May-ari ng bahay, nasa labas nito, humihiling na papasukin: «*Narito, ako'y nakatayo sa pintuan, at tumutuktok*» (Pahayag 3:20).

Gayunman, inililitaw Niya ang kahubaran upang lamang ito damitan. Sa iisang iglesyang malahininga, sa iisang hininga rin, inaalok Niya ang tanging kasuutang nasisiguro nitong hindi na nito kailangan:

Ipinapayo ko sa iyo na ikaw ay bumili sa akin ng gintong dinalisay ng apoy, upang ikaw ay yumaman: at ng mapuputing damit, upang iyong maisuot, at upang huwag mahayag ang iyong kahiyahiyang kahubaran; at ng pangpahid sa mata, na ipahid sa iyong mga mata, upang ikaw ay makakita.

— *Pahayag 3:18*

Ang puting kasuutang ito ay hindi binibili ng salapi kundi tinatanggap mula sa Kaniyang kamay — ang kasuutang walang dungis, pinaputi sa dugo ng Kordero, ang mismong

pantakip na inaakala ng Laodicea na kaya niyang mabuhay nang wala. Upang maisuot ito, dapat munang aminin ng tao na siya’y hubad.

Ang lunas na inireseta ng Panginoon ay hindi kaaliwan kundi init: *«Ang lahat kong iniibig, ay aking sinasaway at pinarurusahan: ikaw nga’y magsikap, at magsisi»* (Pahayag 3:19). Ang lamig ay sinasagot ng apoy, hindi ng dagdag na init.

Ang isang kaloob na nakakakita sa dalawa

Ibinigay na sa iyo, sa mga unang pahina ng aklat na ito, ang tanging sandata para dito — ang *«pagkilala sa mga espiritu»* (Unang Corinto 12:10), upang mahiwatigan mo ang akusasyon ng Pariseo at ang oyayi ng Laodicea, at ihiwalay ito sa tinig ng Diyos. Gamitin mo ito. Wala sa dalawang espiritu ang makadadaig sa taong puspos ng Espiritu mula sa labas: *«lalong dakila siyang nasa inyo, kaysa nasa sanlibutan»* (Unang Juan 4:4). Nananalo lamang sila kung sila’y aanyayahan — kapag binuksan mo sa kanila ang pinto at, sa iisang kilos, isinasara mo ito laban sa Kaniya. Ang pintong binanggit sa Pahayag 3 ay nabubuksan lamang mula sa loob.

Ibig baga ninyong magsialis naman?

Hindi bago ang panganib na ito. May isang panahon, nang tumigas ang salita, na namasdan ng Panginoon ang ganitong pagtalikod sa gitna ng mismong mga tagasunod Niya. Sinambit Niya ang pinakamahirap na kasabihang iyon — *«Malibang kanin ninyo ang laman ng Anak ng tao, at inumin ang kaniyang dugo, ay wala kayong buhay sa inyong sarili»* (Juan 6:53) — at agad ipinahayag kung paano ito dapat tanggapin: *«Ang espiritu nga ang bumubuhay; sa laman ay walang anomang pinakikinabang: ang mga salitang sinalita ko sa inyo ay pawang espiritu, at pawang buhay»* (Juan 6:63). Tinanggap nila ito ayon sa laman at sila’y nangatisod; at ang talatang sumusunod ay kabilang sa pinakamapanglaw sa mga Ebanghelyo: *«Mula noon ay maraming nagsitalikod sa kaniyang mga alagad, at hindi na nagsisama pa sa kaniya»* (Juan 6:66). Hindi ito ang karamihan, kundi ang mga alagad. Sila’y nakipaglakad sa Kaniya, ngunit ngayon sila’y humiwalay.

Mga taon pagkaraan, ipinahayag ng Apostol Juan kung ano ang inililitaw ng ganitong paghiwalay: *«Sila’y nangagsilabas sa atin, nguni’t sila’y hindi sa atin; sapagka’t kung sila’y sa atin ay siguro nagsipanatili sana sila sa atin»* (Unang Juan 2:19). Ang paghiwalay na ito ay hindi humihiwalay sa taong tunay na nakiugnay; inililitaw lamang nito kung sino ang hindi kailanman naging kaisha. Ang mahirap na salita ang siyang salaan.

Pag-isipan mo rin kung ano ang hindi ginawa ng Panginoon. Hindi Niya pinalambot ang kasabihan upang sila’y pamanhikan, ni hindi rin Niya hinabol ang karamihan. Sa halip, humarap Siya sa labindalawa at itinanong sa kanila ang pinakamalungkot na tanong sa buong Banal na Kasulatan: *«Ibig baga ninyong magsialis naman?»* (Juan 6:67) — at hinayaan Niyang tumayo ang sagot. Nagsalita si Pedro para sa mga tunay Niyang atin: *«Panginoon, kanino kami paroroon? ikaw ang may mga salita ng buhay na walang*

hanggan» (Juan 6:68). Narito ang tunay na kasalungat ng Laodicea: mas pipiliin Niyang ingatan ang kakaunting mismong Kaniya kaysa sa napakarami na hawak ng isang mas malumanay na ebanghelyo.

Ngunit huwag mong isipin na hinayaan Niya silang umalis nang may malamig na puso. Ang mismong Panginoon na hindi humupa sa Kaniyang salita ay siya ring umiyak para sa mga tumanggi rito: «*nakita niya ang bayan, at ito’y kaniyang tinangisan*» (Lucas 19:41); «*ilang beses kong ibig na tipunin ang iyong mga anak... at ayaw ninyo!*» (Mateo 23:37). Ang pagdadalamhati ng Espiritu Santo (Efeso 4:30) at ang mga luha ni Cristo ay iisa at iisang lungkot. Ang babala sa kabanatang ito ay hindi malamig na hatol mula sa isang walang-malasakit na hukom; ito ang paghapdi ng isang Pag-ibig na iniingatang bukas ang pinto hanggang sa dulo, at umiiyak habang ikaw ay lumalabas dito. Kapag mahirap ang salita, huwag kang tumalikod. Manatili, at makilala.

At huwag mong baluktutin ang babalang ito sa maling direksyon. Ang tumakas sa pagkamatay ng Pariseo at sa lamig ng Laodicea ay hindi pagtakas sa bayan ng Diyos — sapagkat ang Espiritung nagpapalaya sa iyo mula sa peke ang siya ring nagbubuklod sa iyo sa katawan, at «*Nalalaman nating tayo’y nangalipat na sa buhay mula sa kamatayan, sapagka’t tayo’y nagsisiibig sa mga kapatid*» (Unang Juan 3:14). Lumabas ka mula sa peke — «*magsilabas kayo sa gitna nila, at magsihiwalay kayo*» (Ikalawang Corinto 6:17) — ngunit huwag mong pabayaang ang tunay: «*huwag nating pabayaang ang ating pagkakatiyon*» (Hebreo 10:25). Walang kasapi ang maaaring magsabi sa iba, «*Hindi kita kailangan*» (Unang Corinto 12:21). Iwanan mo ang patay na relihiyon; huwag mong pababayaang ang buhay na katawan.

Kaya ingatan mo ang dalawang bagay na pinag-uukulan ng buong aklat na ito. Ingatan ang apoy — huwag mong hayaang palamigin ito ng Laodicea. Ingatan ang pagpap-atnubay — huwag mong hayaang gapusin ito ng Pariseo. Sapagkat sa huli, ang dalawang peke ay iisang hatol na may dalawang kasuutan. Ang Pariseo ay «*Kailan ma’y hindi ko kayo nangakilala*» na may anyo ng kabanalan; ang Laodicea ay «*Kailan ma’y hindi ko kayo nangakilala*» na may ilaw na nakabukas pa at ang May-ari ay nasa labas. Ang tanging bagay na wala sa alinman sa dalawa — at ang tanging bagay na nagliligtas — ay ang ibinigay sa iyo nang ikaw ay ipinanganak na muli: ang *makilala* Siya, at ang panatilihing bukas ang pinto.

Chapter 48

Para sa Akin Ba ang mga Kaloob?

May isang tanong na tahimik na bumabangon sa puso ng maraming mananampalataya: para ba sa isang tulad ko ang mga kaloob ng Espiritu? Ang sagot ng Kasulatan ay hindi isang marahil. Sinabi ni Pablo na ang kaloob ay ibinibigay sa bawat isa, hindi lamang sa isang piling bilang:

Datapuwa't sa bawa't isa ay ibinibigay ang paghahayag ng Espiritu, upang pakinabangan naman.

— *Unang Corinto 12:7*

Datapuwa't ang lahat ng ito ay ginagawa ng isa at ng gayon ding Espiritu, na binabahagi sa bawa't isa ayon sa kaniyang ibig.

— *Unang Corinto 12:11*

Sapagkat ang sinumang kay Cristo ay mayroon nang Espiritu na nananahan sa kaniya:

...Datapuwa't kung ang sinoma'y walang Espiritu ni Cristo, siya'y hindi sa kaniya.

— *Roma 8:9*

Kaya't may laman ang saligan. Ang sinumang pag-aari ni Jesus ay may Espiritu — at kasama Niya, kahit man lamang isang kaloob na ikapapakinabang.

48.1 Ngunit ang mga kaloob ay marami, hindi iisa

Dito tayo dapat maging eksakto, o dudurugin tayo ng tanong. Sapagkat inaasahan ni Pablo ang sagot na "hindi" nang siya'y magtanong:

Lahat baga'y mga apostol? lahat baga'y mga propeta? lahat baga'y mga guro? lahat baga'y mga manggagawa ng mga himala? May mga kaloob na pagpapagaling baga ang lahat? nangagsasalita baga ang lahat ng mga wika? lahat baga ay nangagpapaliwanag?

— *Unang Corinto 12:29-30*

Ang kakulangan sa kapansin-pansing mga kaloob ay hindi kakulangan sa Espiritu. Ang pinakatiyak na tanda ay hindi kailanman ang tanda, kundi ang bunga:

Datapuwa't ang bunga ng Espiritu ay pagibig, katuwaan, kapayapaan, pagpapahinuhod, kagandahang-loob, kabutihan, pagtatapat...

— *Galacia 5:22*

At higit sa lahat, ang pag-ibig mismo. Kung wala ito, kahit ang pinakadakilang mga kaloob ay walang laman:

Kung ako'y magsalita ng mga wika ng mga tao at ng mga anghel, datapuwa't wala akong pagibig, ay ako'y naging tanso na tumutunog, o batingaw na umaalingawngaw.

— *Unang Corinto 13:1*

48.2 Mahina ang tinig, ngunit hindi wala

Marami ang nagsasabing hindi nila naririnig ang Espiritu. Ngunit pansinin kung paano Siya nagsasalita. Kilala ng tupa ang tinig:

Dinirinig ng aking mga tupa ang aking tinig, at sila'y aking nakikilala, at sila'y nagsisisunod sa akin.

— *Juan 10:27*

At ang sinumang nagpapaakay sa sarili ay isang anak:

Sapagka't ang lahat ng mga pinapatnubayan ng Espiritu ng Dios, ay sila ang mga anak ng Dios.

— *Roma 8:14*

Ngunit kay Elias, ang Panginoon ay hindi dumating sa hangin, hindi sa lindol, hindi sa apoy:

...at pagkatapos ng apoy ay isang marahang bulong na tinig.

— *Unang Hari 19:12*

Marami ang nakaririnig nang hindi napapansin ito, sapagkat naghihintay sila ng ku-log. Kaya't ang kakayahang makilatis ay dapat sanayin — «*mga pakiramdam na sa pamamagitan ng pamimihasa ay nangasanay, upang makilala ang mabuti at ang masama*» (Hebreo 5:14). Ito mismo ang panalanging inilagay ng paunang salita sa atin.

48.3 Kapag madilim pa rin

At kung saan tunay na madilim ang buhay espirituwal — walang kaloob, walang tinig, walang kapangyarihan — bihira ang diagnosis ng Kasulatan na "ipinagkait ng Diyos." Karaniwan itong isa sa tatlo: hindi hiniling, natutulog, o pinatay ang ningas.

Hindi hiniling:

...kayo'y wala, sapagka't hindi kayo nagsisihingi.

— *Santiago 4:2*

...gaano pa kaya ang inyong Ama sa kalangitan na magbibigay ng Espiritu Santo sa nagsisihingi sa kaniya?

— *Lucas 11:13*

Natutulog — ang kaloob ay umuusok sa ilalim ng abo at kailangang gisingin:

...paningasin mo ang kaloob ng Dios, na nasa iyo.

— *Ikalawang Timoteo 1:6*

Pinatay ang ningas — sapagkat ang Espiritu na nalungkot at nabasa ay tumatahimik; hindi dahil umalis Siya, kundi dahil pinatahimik Siya:

Huwag ninyong patayin ang ningas ng Espiritu.

— *Unang Tesalonica 5:19*

At huwag ninyong pighatiin ang Espiritu Santo ng Dios, na sa kaniya kayo'y tinatakan hanggang sa kaarawan ng pagkatubos.

— *Efeso 4:30*

48.4 Walang takdang panahon ang pangako

Para lamang ba ito sa mga una? Hindi. Ang pangako ay umaabot sa mga sumusunod na salinlahi — pati na rin sa atin:

Sapagka't sa inyo ang pangako, at sa inyong mga anak, at sa lahat ng nanggasa malayo, maging ilan man ang tawagin ng Panginoon nating Dios sa kaniya.

— *Mga Gawa 2:39*

At ang sukatang itinakda ni Pablo ay hindi kasalatan, kundi kasaganaan:

Ano pa't kayo'y hindi nagkulang sa anomang kaloob; na nagsisipaghintay ng paghahayag ng ating Panginoong Jesucristo.

— *Unang Corinto 1:7*

Sapagkat hindi ito ang daan ng takot at kaduwagan:

Sapagka't hindi tayo binigyan ng Dios ng espiritu ng katakutan; kundi ng kapangyarihan at ng pagibig at ng kahusayan.

— *Ikalawang Timoteo 1:7*

48.5 Hindi kadiliman hanggang lumubog ang araw

Ngunit ipinangako ba sa atin ang pagkukubli, kadiliman, karamdaman, at kalungkutan hanggang lumubog ang araw sa atin? Hindi. Ang Espiritu ay tinatawag na unang bunga at ang patunay — isang paunang bayad na nagpapatibay na higit pa ang darating, hindi kulang:

...na siyang patotoo sa ating mana, hanggang sa ikatutubos ng sariling pag-aari ng Dios, sa ikapupuri ng kaniyang kaluwalhatian.

— *Efeso 1:14*

Ang daan ay pasulong pataas, hindi pababa sa kadiliman:

...tayong lahat ... ay nababago tayo sa gayon ding larawan mula sa kaluwalhatian hanggang sa kaluwalhatian, na gaya ng mula sa Panginoon na Espiritu.

— *Ikalawang Corinto 3:18*

Gayunman, hinahawakan natin ang tapat na pagkabalisa. Tayong may unang bunga ay humihibik pa rin:

...tayo nama'y nangagsisihibik din sa ating sarili, sa paghihintay ng pagkukupkop, na dili iba't, ang pagtubos sa ating katawan.

— *Roma 8:23*

Ang lubos na wakas ng karamdaman at kalungkutan ay pag-aari ng sanlibutang darat-ing:

At papahirin niya ang bawa't luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan; hindi na magkakaroon pa ng dalamhati, o ng pananamibitan man, o ng hirap pa man: ang mga bagay nang una ay naparam na.

— *Pahayag 21:4*

Kaya't hindi tayo pinangakuan ng isang kasalukuyang walang sakit — ngunit lubos tayong pinangakuan ng Kaniyang presensya, Kaniyang tinig, at Kaniyang kapangyarihan sa gitna ng paghihibik, bilang mga taong may dala ng patunay ng kaluwalhatian.

48.6 Kaya't Humanap

Kaya't ang sagot ay hindi ang maghintay nang walang kagalakan. Ito ay ang taimtim na paghahanap ng kaloob — at kasabay nito, ang paghinto sa pananakit sa Nagbigay:

Sundin ninyo ang pagibig; gayon ma'y maningas ninyong pakanasain ang mga kaloob na ayon sa espiritu, nguni't lalo na ang kayo'y mangakapanghula.

— *Unang Corinto 14:1*

Kung tumahimik ang mga kaloob, halos hindi kailanman ang sagot ng ebanghelyo ay isinara ng Diyos ang pinto. Ito ay isang Espiritung nalungkot hanggang sa pananahimik, o isang kaloob na hindi kailanman ginising o hiniling. At bawat isa ay may lunas na mag-agawa mo ngayon: tumigil sa pagpapalungkot sa Kaniya, humiling, at pagningasin ang бага hanggang maging apoy. Tumigil sa pagpapalungkot — magsimulang tumanggap.

Ngunit kahit ang tanong na ito ay nakasalalay sa isang mas malalim pang tanong: ako ba ay tunay na pag-aari ng Diyos? Sapagkat ang mga kaloob ay para sa Kaniyang sarili. Kung paano malalaman ng isang tao na siya'y isa sa kanila, ating tatalakayin sa susunod na kabanata.

Chapter 49

Paano Ko Malalaman na Ako’y Pag-aari ng Diyos?

49.1 Paano Ko Malalaman na Ako’y Pag-aari ng Diyos?

Ang tanong sa nakaraang kabanata — para ba sa akin ang mga kaloob? — ay nakasalalay sa isang mas malalim na tanong: ako ba talaga ay pag-aari ng Diyos? At hindi ito nilalayong maging isang haka-haka. Sumulat si Juan ng isang buong sulat sa mismong dahilang ito, upang tayo ay makaalam:

Ang mga bagay na ito ay isinulat ko sa inyo, upang inyong maalaman na kayo’y mayroong buhay na walang hanggan, sa makatuwid ay sa inyong nananampalataya sa pangalan ng Anak ng Dios.

— *Unang Juan 5:13*

Ang katiyakan, kung gayon, ay isang bagay na nais ng Diyos na angkinin mo — hindi isang bagay na dapat mong pilit na hanapin nang may pagkabalisa.

49.1.1 Kanino Ibinigay ang Espiritu?

Una sa lahat, kailangan nating makita nang maliwanag ang katotohanan: ang Espiritu — at kung gayon, ang Kanyang mga kaloob — ay hindi ibinubuhos sa buong sangkatauhan nang walang pinipili. Diretsahang sinabi ito ni Jesus:

Sa makatuwid baga’y ang Espiritu ng katotohanan: na hindi matatanggap ng sanglibutan; sapagka’t hindi nito siya nakikita, ni nakikilala man siya: siya’y nakikilala ninyo; sapagka’t siya’y tumatahan sa inyo, at sasa inyo.

— *Juan 14:17*

Ibinibigay ang Espiritu sa mga pag-aari ni Cristo:

At sapagka’t kayo’y mga anak, ay sinugo ng Dios ang Espiritu ng kaniyang Anak sa ating mga puso, na sumisigaw, Abba, Ama.

— *Galacia 4:6*

Pansinin ang pagkakasunod-sunod: dahil mga anak, kaya't ibinigay ang Espiritu. At ang kabaligtaran naman:

Datapuwa't kayo'y wala sa laman kundi nasa sa Espiritu, kung gayo'y tumi-tira sa inyo ang Espiritu ng Dios. Datapuwa't kung ang sinoma'y walang Espiritu ni Cristo, siya'y hindi sa kaniya.

— *Roma 8:9*

49.1.2 Ngunit ang Pintuan ay Kasinlapad ng Sangkatauhan

Hindi ito isang saradong bilog. Walang sinumang hindi kasama sa paanyaya:

At ang Espiritu at ang kasintahang babae ay nagsasabi, Halika. At ang nakikinig ay magsabi, Halika. At ang nauuhaw, ay pumarito: ang may ibig ay kumuhang walang bayad ng tubig ng buhay.

— *Pahayag 22:17*

Ang lahat ng ibinibigay sa akin ng Ama ay magsisilapit sa akin; at ang lumalapit sa akin sa anomang paraan ay hindi ko itataboy.

— *Juan 6:37*

Kaya nga: inaalok sa lahat, ngunit ibinibigay sa mga pag-aari Niya. Ang hangganang naghihiwalay ay hindi ang pag-aatubili ng Diyos, kundi kung ang tao ba ay dumaan sa nag-iisang Pintuan. Mababa ang bungad nito — lahat ng lumapit ay tinanggap.

49.1.3 Kung Gayon: Paano Ko Malalaman?

Ang katiyakan ay nakasalalay sa isang saligan at pinagtitibay ng ilang saksi. Ang saligan ay ito: nasa iyo ang Anak:

Ang kinaroroonan ng Anak ay kinaroroonan ng buhay; ang hindi kinaroroonan ng Anak ng Dios ay hindi kinaroroonan ng buhay.

— *Unang Juan 5:12*

Sapagka't kung ipahahayag mo ng iyong bibig si Jesus na Panginoon, at sasampalataya ka sa iyong puso na binuhay siyang maguli ng Dios sa mga patay ay maliligtas ka:

— *Roma 10:9*

Ang saligang ito ay hindi nakasalalay sa iyong pagganap kundi sa Kanyang pangako: «ang lumalapit sa akin sa anomang paraan ay hindi ko itataboy» (Juan 6:37).

49.1.4 Ang mga Saksi

Sa saligang iyon, nagbibigay ang Espiritu ng ilang patotoo na ikaw ay Kanya. Ang pinakamalalim ay ang sariling patotoo ng Espiritu:

Ang Espiritu rin ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu, na tayo'y mga anak ng Dios:

— *Roma 8:16*

Na ang Kanyang Espiritu ay nananahan sa iyo:

Dito'y nakikilala natin na tayo'y nangananahan sa kaniya at siya'y sa atin, sapagka't binigyan niya tayo ng kaniyang Espiritu.

— *Unang Juan 4:13*

Siya ang tatak at ang paunang-kabayaran ng mana (Efeso 1:13-14) — ang mismong Espiritu na hinilingan sa iyo ng nakaraang kabanata na huwag nang palungkutin. At higit pa rito: ang pag-ibig sa bayan ng Diyos —

Nalalaman nating tayo'y nangalipat na sa buhay mula sa kamatayan, sapagka't tayo'y nagsisiibig sa mga kapatid. Ang hindi umiibig ay nananahan sa kamatayan.

— *Unang Juan 3:14*

— isang buhay na tumutupad sa Kanyang salita, patutunguhan at hindi kasakdalan

—

At sa ganito'y nalalaman natin na siya'y ating nakikilala, kung tinutupad natin ang kaniyang mga utos.

— *Unang Juan 2:3*

— at ang pananampalataya mismo, na si Jesus ay ang Cristo:

Ang sinomang nananampalataya na si Jesus ay siyang Cristo ay ipinanganak ng Dios: at ang bawa't umiibig sa nanganak ay umiibig din naman sa ipinanganak niyaon.

— *Unang Juan 5:1*

49.1.5 Ang Pinakamalalim: ang Makilala Niya Ako

Ngunit sa ilalim ng lahat ng mga saksing ito ay may isang saksi na sumusuhay sa kani-lang lahat: hindi ang una na iyong nakikilala Siya, kundi na ikaw ay Kanyang nakikilala.

Gayon ma'y ang matibay na pinagsasaligan ng Dios ay nananatili na may tatak nito, Nakikilala ng Panginoon ang mga kaniya: at, Lumayo sa kalikuan ang bawa't isa na sumasambitla ng pangalan ng Panginoon.

— *Ikalawang Timoteo 2:19*

Datapuwa't ngayon yamang nakikilala na ninyo ang Dios, o ang lalong mabut-ing sabihin, kayo'y nangakikilala ng Dios, bakit muling nangagbabalik kayo doon sa mahihina at walang bisang mga pasimulang aral, na sa mga yao'y ninanasa ninyong magbalik sa pagkaalipin?

— *Galacia 4:9*

Pansinin ang pagliligtas kay Pablo: kahit ang iyong pagkakilala sa Kanya ay sinusu-portahan ng mas totoong bagay — na ikaw ay kilala Niya. Iyan ang yada, ang salitang tipan mula sa naunang kabanata: hindi ang malaman ang tungkol sa isang tao, kundi ang makilala mismo. At yaong mga Kanyang nakikilala, ay Kanyang iniingatan:

At sila'y binibigyan ko ng walang hanggang buhay; at kailan ma'y hindi sila malilipol, at hindi sila aagawin ng sinoman sa aking kamay.

— *Juan 10:28*

49.1.6 Nagtatagpo ang Dalawang Tanong

Kaya, para kanino ang mga kaloob? — para sa mga pag-aari ng Diyos. At paano mo malalaman na ikaw ay Kanyang pag-aari? — sa pamamagitan ng patotoo ng Espiritu, sa pananampalataya sa Anak, sa pusong humihilig sa pag-ibig at pagsunod, at higit sa lahat, sa pagiging kilala, nilinis, at tinatakan Niya. Sapagka't ang mismong Espiritu na tumatatak sa iyo — ang iyong katiyakan — ay ang mismong Espiritu na naglalagay ng kagamitan sa iyo — ang iyong kapangyarihan. Ang lunas kung gayon ay iisa: lumapit sa Anak, itigil ang pagpapalungkot sa Espiritu, at humingi.

At kami'y mga saksi ng mga bagay na ito; at gayon din ang Espiritu Santo, na siyang ibinigay ng Dios sa nagsisitalima sa kaniya.

— *Mga Gawa 5:32*

Ang katiyakan ay hindi isang damdamin na dapat mong pilitin. Ito ay isang Persona na nagpapatotoo, isang pangako na nananatiling matatag, at isang tatak na hindi nasisira. Kung ikaw ay lumapit na sa Kanya, ikaw ay Kanya — at kailanma'y hindi Niya itinaboy ang sinumang lumapit.

Chapter 50

Nakasulat Ba ang Aking Pangalan sa Aklat ng Buhay?

50.1 Nakasulat Ba ang Aking Pangalan sa Aklat ng Buhay?

Sa ilalim ng tanong na «ako ba’y sa Diyos?» ay may mas malalim pang tanong: nakasulat ba ang aking pangalan? At pinag-uusapan ng Kasulatan ang aklat na ito mula kay Moises hanggang sa Pahayag — hindi ito matalinghagang pananalita, kundi katotohanang pinatotohanan ng kapwa unang aklat at huling aklat ng Bibliya.

50.1.1 Isang aklat na dumadaloy sa buong Kasulatan

Mabigat ang unang salita tungkol sa aklat na ito. Hiniling ni Moises na siya ang pawiin alang-alang sa kaniyang bayan, at sumagot ang Panginoon:

At sinabi ng Panginoon kay Moises, Ang magkasala laban sa akin ay siya kong aalisin sa aking aklat.

— *Exodo 32:33*

Ipinapanalangin din ito ni David laban sa kaniyang mga kaaway:

Mapawi sila sa aklat ng buhay, at huwag masulat na kasama ng matuwid.

— *Awit 69:28*

Ngunit may maliwanag ding bahagi ang aklat na ito: itinatala nito ang mga natatakot sa Panginoon —

Nang magkagayo’y silang nangatatapot sa Panginoon ay nagsangusapan: at pinakinggan ng Panginoon, at dininig, at isang aklat ng alaala ay nasulat sa harap niya, para sa kanila na nangatakot sa Panginoon, at gumunita ng kaniyang pangalan.

— *Malakias 3:16*

Nakita rin ito ng mga propeta sa katapusan (Daniel 12:1: «bawa't isa na masusumpungan na nakasulat sa aklat»), at ginawa mismo ito ni Jesus na bukal ng kagalakan:

Gayon ma'y huwag ninyong ikagalak ito, na ang mga espiritu ay nagsisisuko sa inyo; kundi inyong ikagalak na nangasusulat ang inyong mga pangalan sa langit.

— *Lucas 10:20*

Sa Pahayag, natatanggap ng aklat ang kaniyang buong pangalan — at ang may-ari nito:

At ang lahat ng nangananahan sa lupa ay magsisisamba sa kaniya, na ang kanikaniyang pangalan ay hindi nasusulat sa aklat ng buhay ng Cordero na pinatay buhat nang itatag ang sanglibutan.

— *Pahayag 13:8*

At kung ang sinoman ay hindi nasumpungang nakasulat sa aklat ng buhay, ay ibinulid sa dagatdagatang apoy.

— *Pahayag 20:15*

At hindi papasok doon sa anomang paraan ang anomang bagay na karumaldumal, o siyang gumagawa ng kasuklamsuklam at ng kasinungalingan: kundi yaon lamang na mga nakasulat sa aklat ng buhay ng Cordero.

— *Pahayag 21:27*

50.1.2 Ito ang aklat ng Kordero

Pansinin kung kaninong aklat ito: ang Kordero na pinatay (Pahayag 13:8; 21:27). Dalawang bagay ang magkasamang nakatayo sa isang talata: nakasulat ang mga pangalan «buhat nang itatag ang sanglibutan» — ang pagkahirang — at nakasulat sila sa aklat ng «Kordero na pinatay» — ang pagtubos. Ang manatili sa aklat ay hindi malamig na kapalaran, ni isang bagay na iyong kinakamtan; ito'y ang pagiging pag-aari ng Kordero.

50.1.3 Pinawi — ngunit ano ang pinawi?

Narito ang pinakamalalim na bagay. Ang parehong pandiwa — ang «pumawi» — na maaaring bumura ng pangalan mula sa aklat, ay ibinaling ng Diyos laban sa kasalanan. Sa nagtagumpay, ganito ang pangako:

Ang magtagumpay ay daramtang gayon ng mga mapuputing damit; at hindi ko papawiin sa anomang paraan ang kaniyang pangalan sa aklat ng buhay, at ipahahayag ko ang kaniyang pangalan sa harapan ng aking Ama, at sa harapan ng kaniyang mga anghel.

— *Pahayag 3:5*

«Hindi ko papawiin.» Gayunman, ang mismong salitang ito ay ginagamit ng Diyos para sa sarili niyang gawain sa ating kasalanan:

Ako, ako nga ay siyang pumapawi ng iyong mga pagsalangsang alang-alang sa akin; at hindi ko aalalahanin ang iyong mga kasalanan.

— *Isaias 43:25*

Ikubli mo ang iyong mukha sa aking mga kasalanan, at pawiin mo ang aking lahat na mga kasamaan.

— *Awit 51:9*

Kaya nga mangagsisi kayo, at mangagbalik-loob, upang mangapawi ang inyong mga kasalanan, upang kung magkagayon ay magsidating ang mga panahon ng kaginhawahang mula sa harapan ng Panginoon;

— *Mga Gawa 3:19*

At sa krus ito'y nalutas magpakailanman:

Na pinawi ang usapang nasusulat sa mga palatuntunan laban sa atin, na hindi naayon sa atin: at ito'y kaniyang inalis, na ipinako sa krus;

— *Colosas 2:14*

Ang parehong salita rin ang sa wakas ay magpapahid ng bawat luha:

At papahirin niya ang bawa't luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan; hindi na magkakaroon pa ng dalamhati, o ng pananam-bitan man, o ng hirap pa man: ang mga bagay nang una ay naparam na.

— *Pahayag 21:4*

Nakikita mo ba? Ang pambura na maaaring itinutok ng katarungan sa iyong pangalan ay itinutok ng biyaya sa iyong kasalanan — doon sa krus. Nananatili ang pangalan sapagkat pinawi at ipinako sa punong-kahoy ang kasulatang pinagkakautangan. Kaya't hindi pinawi ang pangalan ng nagtagumpay (Pahayag 3:5): naganap na ang pagpawi — sa Golgota, sa utang, hindi sa kaluluwa.

50.1.4 Kaya: paano ko malalaman na nandoon ang aking pangalan?

Hindi mo mababasa ang aklat mula sa itaas. Ngunit mababasa mo ang mga palatandaang, dito sa lupa, sumasagot sa pangalang nasa langit.

Una: ikaw ay nasa Kordero. Ito ang aklat ng Kordero, at —

Ang kinaroroonan ng Anak ay kinaroroonan ng buhay; ang hindi kinaroroonan ng Anak ng Dios ay hindi kinaroroonan ng buhay.

— *Unang Juan 5:12*

Ikalawa: ang pangalan ng nagtagumpay ang siyang hindi pinawi (Pahayag 3:5), at ang tagumpay ay ang pananampalataya —

Sapagka't ang sinomang ipinanganak ng Dios ay dumadaig sa sanglibutan: at ito ang pagtatagumpay na dumadaig sa sanglibutan, sa makatuwid ay ang ating pananampalataya.

— *Unang Juan 5:4*

Ikatlo: ang aklat ng alaala ay iningatan para sa mga natatakot sa Kaniya at umiibig sa Kaniyang pangalan (Malakias 3:16). At ikaapat: ang tatak ng Espiritu ngayon ang siyang katibayan ng pangalan sa hinaharap —

Ang Espiritu rin ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu, na tayo'y mga anak ng Dios:

— *Roma 8:16*

— ang parehong tatak at patotoo ng mana (Efeso 1:13-14). Ang lahat ng ito ay bunga ng muling pagkapanganak na siyang nagbibigay sa aklat na ito ng kaniyang pangalan:

Sumagot si Jesus at sa kaniya'y sinabi, Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa iyo, Maliban na ang tao'y ipanganak na muli, ay hindi siya makakakita ng kaharian ng Dios.

— *Juan 3:3*

Ang kapanganakang iyon ay hindi mo tuwirang nakikita, ngunit nakikilala mo ito sa bunga nito, tulad ng pagkilala mo sa hangin (Juan 3:8). Sapagkat inilalagay sa iyo ang isang bagong puso at isang bagong espiritu:

Bibigyan ko rin naman kayo ng bagong puso, at lalagyan ko ang loob ninyo ng bagong diwa; at aking aalisin ang batong puso sa inyong katawan, at aking bibigyan kayo ng pusong laman.

— *Ezekiel 36:26*

Kaya lumipas na ang dati: «masdan, ang lahat ng bagay ay naging bago» (Ikalawang Corinto 5:17). At higit sa lahat: inaanyayahan ka ni Jesus na huwag mabalisa tungkol sa aklat, kundi magalak (Lucas 10:20).

50.1.5 Iisa ang tatlong tanong

Muling isinilang — nakikilala sa hangin at sa bagong puso. Pag-aari ng Diyos — taglay ang Anak, sumisigaw ang Espiritu ng «Abba», bunga na umiibig. Ang pangalan sa aklat ng buhay — pinawi ang kasalanan, natatakan ang espiritu. Iisa at parehong Espiritu ang gumagawa ng lahat: Siya ang muling nagbibigay-buhay sa iyo, Siya ang nagpatotoo kasama ng iyong espiritu, at Siya ang tatak na nananatili ang iyong pangalan. Lumapit ka sa Kordero — sapagkat ang kamay na pumawi sa iyong kasalanan ang siya ring katiyakan ng panulat na sumulat ng iyong pangalan.

Chapter 51

Makipag-ugnayan sa akin

Sinasabi ni Jesus: «*Lumapit kayo sa akin, kayong lahat na napapagal at nabibigatan sa inyong pasanin, at bibigyan ko kayo ng kapahingahan*» (Mateo 11:28). Kung mayroon kang mga katanungan tungkol sa pananampalataya, nais malaman ang higit pa tungkol sa bautismo ng matatanda, o nangangailangan ng panalangin, mangyaring makipag-ugnayan sa akin. «*Ang bawat tumatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas*» (Roma 10:13).

Ang mga aklat na aking binuo gamit ang publication engine ay matatagpuan sa Apple iTunes at <https://www.amazon.com>. Inalis ng Google Play ang halos lahat ng mga publikasyon noong 2019 nang ang paglalathala ng mga parallel-bible ay *diumano'y* lumabag sa kanilang mga alituntunin. Pumunta sa amazon.com at hanapin ang «TruthBeTold Ministry» o «Jørn Andre Halseth» at doon ay makikita mo ang karamihan sa mga ito. Binuo rin namin ang <https://tbtm.sale> na may malawak na seleksyon ng mga lathalaing mabibili.

Ang aklat na ito ay malaya ring mababasa online sa junifye.publifye.pro/born-again, na may naki-click na mga sanggunian sa talata ng Bibliya na nagpapakita ng buong teksto, at naki-click na mga terminong Griyego/Hebreo na nagpapalitaw sa mga kahulugan mula sa Strong's Concordance.

Kung ang aklat na ito ay nakarating sa iyo bilang isang regalo at nais mong magpadala ng pasasalamat, magagawa mo ito sa pamamagitan ng PayPal sa paypal.me/JHalseth. Walang obligasyon dito. Ang mga kaloob ay sumusuporta sa pagsasalin, paglilimbag, at patuloy na libreng pamamahagi sa pamamagitan ng Publifye AS / TruthBeTold Ministry.

Pakikipag-ugnayan

Pangalan	Jørn Andre Halseth
Telepono	+47 90 924 934 (YAHWEH T9)
E-mail	jorn.halseth@gmail.com
Impormasyon ng Kumpanya	
Pangalan ng Kumpanya	Publifye AS
Numero ng Organisasyon	826 774 622

«*Ang lumalapit sa akin ay hinding-hindi ko itataboy*» (Juan 6:37). Tandaan na si Jesus ay nakatayo sa pintuan at kumakatok (Pahayag 3:20) - nasa sa iyo ang pagbubukas nito.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with **junifye** and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from **Darash** (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online